

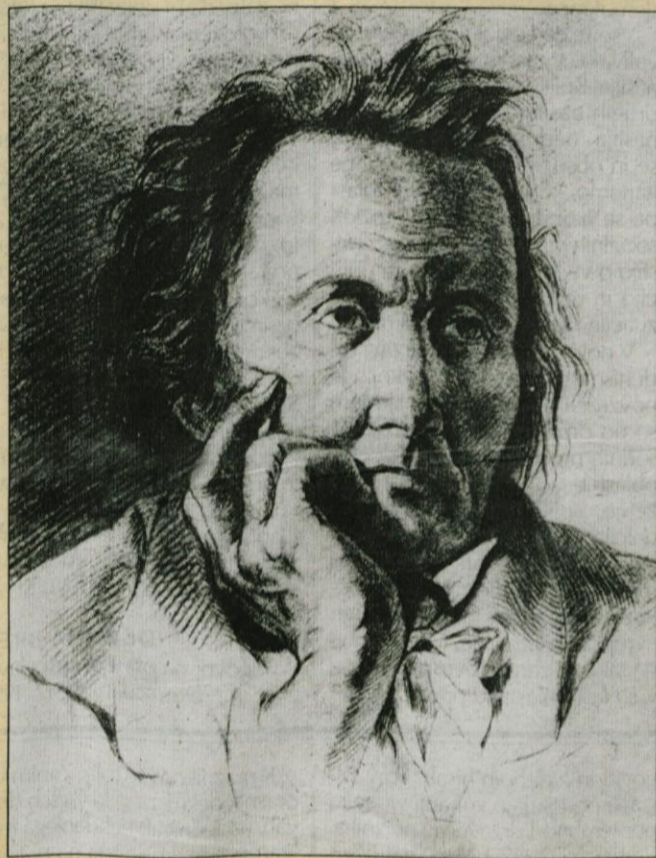
DOMŽALE, 24. JANUARJA 1998 • ŠT. 1 • LETNIK 37

SLAMNIKI

GLASILO OBČIN DOMŽALE, LUKOVICA IN MORAVČE

Kdor obsoja ateizem brez samokritike, se spreminja v samovsečnega vernika in hkrati prebujajo varljivo predstavo, da je nevera nekaj docela zunanjega in tujega. V resnici pa je nevera sestavina sleherne vere, kajti nobena zavest ni popolnoma skladna z bitjo in v najzahtevnejšem uresničevanju spoznanj je razdalja med voljo in ciljem največja.

Edvard Kocbek:
O ateizmu

Matija Koželj: Dr. France Prešeren 1862

Osmi februar - Prešernov dan, slovenski kulturni praznik

Čestitamo!

Slavnostni govornik dr. Miha Brejc, predsednik Občinskega sveta Občine Domžale Foto: ROK MAJHENIČ

Dan samostojnosti

Spoštovane gospe in gospodje, dragi mladi prijatelji danes mineva sedem let od razglasitve rezultatov plebiscita, na

katerem smo se Slovenke in Slovenci odločili za samostojno Slovenijo. Danes je eden največjih praznikov države Slovenije, čeprav se to ne pozna na ulici, kjer lahko vidimo zastave le v najožjem središču mesta in redkih hišah. Zastave ne visijo na stavbah velikih podjetij, niti na policijski postaji Domžale. Kaj hočemo, tudi takšno ravnanje je odsev moralnega stanja te družbe, kjer je dobiček najvišja vrednota, ne pa domoljubje, ljubezen do svoje domovine.

Čeprav je minilo že sedem let, so mi tisti dnevi živo v spominu. Poslanski klub Demosa je 9. novembra 1990 v Poljčah sklenil, da bo plebiscit za samostojno Slovenijo 23. decembra 1990. Zakon o plebiscitu je slovenska skupščina sprejela 6. decembra 1990, 12. decembra so predstavniki Slovenije obiskali Hrvaško, BiH in Makedonijo in pojasnjevali namen plebiscita, 18. decembra je predsedstvo SFRJ sporočilo, da je odcepitev Slovenije protustavno dejanje, nato so zasedali številni zvezni in republiški organi, v nedeljo, 23. decembra 1990 se je 88% volivcev na plebiscitu odločilo za samostojno Slovenijo, tri dni kasneje, to je 26. decembra 1990, pa je skupščina RS slovesno razglasila rezultate plebiscita.

ZDAJ SMO VSAK NA SVOJEM

Premoženje nekdanje Občine Domžale razdeljeno

24. decembra 1997 so ga. Cveta Zalokar Oražem, županja občine Domžale, g. Anastazij Živko Burja, župan Občine Lukovica, g. Janez Per, župan Občine Mengeš, ter g. Matjaž Kočar, župan občine Moravče, po pooblastilih občinskih svetov podpisali POGODBO o razdružitvi premoženja bivše Občine Domžale in s tem premoženje nekdanje Občine Domžale razdelili med novo nastale štiri občine. Hkrati so sklenili, da svoje poglede na sprejeto delitveno bilanco skupaj predstavijo novinarjem na TISKOVNI KONFERENCI, ki je bila 12. januarja 1998 v Domžalah. Tiskovna konferenca je bila zelo dobro obiskana, saj smo poleg novinarjev, ki so že doslej pokrivali dogajanja v občini Domžale, lahko prvič pozdravili tudi Jožeta Logarja, ki je poročal za GLAS LJUBLJANE, ter Andrejo Štuhec, ki je skupaj s snemalcem Zvonetom Kuretičem pripravila oddajo za ATV Signal Litija.

Kako do pogodbe?

V uvodu so trije župani ter g. Jože Razpotnik, predsednik Občinskega sveta Občine Moravče, predstavili svoje poglede na dogajanja v zvezi z delitveno bilanco, ki so bila po mnenju vseh ovirana že v začetku, saj kljub veljavni zakonodaji tedanji Izvršni svet Občine Domžale ni pripravil popisa premoženja, ki bi omogočil osnovo za dogovarjanje o delitvi skupnega premoženja. G. Anastazij Živko Burja se je spomnil prvih korakov Občine Lukovica, ki je praktično začela iz nič, saj ni bilo niti primernih prostorov, opozoril pa je zlasti na razvoj območja sedanje občine Lukovica, ki je bilo zaradi koridorja AC razvojno zelo ovirano in tega nazadovanja ni mogoče ovrtnoti in poplačati.

STRAN 14

Silvestrovanje

Zadnje ure lanskega leta je več tisoč prebivalcev Domžal in bližnje ter daljne okolice preživel na osrednji mestni ulici na drugem tradicionalnem silvestrovanju, katerega pokrovitelj je bila Občina Domžale, sodelovali pa so tudi številni sponzorji. SREČNO 1998 je točno opolnoči zadonelo iz tisoč grl.

Nova freska na moravški cerkvi

Cerkev sv. Martina v Moravčah nas že od daleč pozdravlja s svojima dvema zvonikoma. Sedaj nas bo pozdravila še freska Marijino vnebovzetje, ki krasi severno steno prizidane lurske kapele. Naslikal jo je priznani slovenski freskant Lojze Čemažar, ki je že nekajkrat ustvarjal tudi pri nas.

Gospod Čemažar, vreme vam ob slikanju freske Marijino vnebovzetje ni bilo preveč naklonjeno, pa vendar ste vztrajali in sedaj se je pokazala v vsej svoji sporočilnosti in lepoti. Nam jo lahko predstavite.

Jesensko vreme je sicer nepredvidljivo, vendar je jesenski čas najprimernejši za izvajanje fresk na zunanjsčinah stavb. Podoba Marijino vnebovzetje vključuje Marijino oznanjenje in njeno trpljenje ob Sinovi-Odrešenikovi smrti. Njena tesna povezanost z Bogom v življenju pomeni teološki temelj njenega vnebovzetja. Ta motiv je na tej sliki pristen in ga na način, kot je naslikan tukaj, ni mogoče zaslediti v svetovni literaturi o slikarstvu. Liki ob Mariji in Jezusu predstavljajo slovensko in misijonsko Cerkev. Sicer pa bi mogli o sliki kot sporočilu napisati kar nekaj strani, saj vsebuje polno pomenov, simbolov in vsebin.

STRAN 13

STRAN 2

V četrtek,
12. februarja 1998,
ob 20. uri vas

Društvo katoliških
izobražencev
Franc Bernik
Domžale

vabi na aktualno
predavanje
Primerjava naše
šolske zakonodaje
z evropsko.

Predaval bo
g. nadškof
dr. Franc Rode.

Vabljeni

Še zadnji pogovor pred končnim podpisom POGODBE - vsi štirje župani in notar g. Jože Rozman

foto: ROK MAJHENIČ

Dan samostojnosti

(nadaljevanje s prve strani)

Konec decembra 1990 Slovenija še ni bila pripravljena za samostojno pot, na plebiscitu pa se je Demos zavezal, da bo vsa potrebna osamosvojitvena opravila dokončal v šestih mesecih. Za takšno odločitev sta bila potrebna odločnost in pogum, predvsem pa neomajna vera v slovenskega človeka in tisočletna želja, da slovenski narod zaživi v svoji državi. Plebiscitu so sledili meseci napetosti in silnih naporov,

doživeli smo napade jugoslovanske in na koncu zmagali.

V teh sedmih letih po plebiscitu se je zgodilo marsikaj, kar nas veseli, pa tudi mnogo takega, česar si nismo želeli. Zagotovo smo lahko zadovoljni, ker živimo v svobodni in samostojni Sloveniji, ponosni smo lahko na vse, kar je Slovenija v tem času dobrega dosegla, prav pa je, da se zavemo tudi vsega tistega, kar je narobe. Ali ni pošteno do nas samih, do naših prednikov, predvsem pa do naših otrok in vnukov, da resnici

pogledamo v oči, da rečemo bobu bob in se lotimo reševanja zapletenih družbenih problemov. Nekateri svarijo pred stalnim opozarjanjem na napake, čes, to ne vodi nikamor. Ali smo res že pozabili, kam nas je pripeljalo zatiskanje oči pred resnico v prejšnji Jugoslaviji? V časopisih in na televiziji smo kar naprej prebirali in gledali, kako je socialistični sistem najboljši in zgodovinsko najnaprednejši, stvarnost pa je bila drugačna. Kar naprej smo poslušali, kako mora delavec odločiti, dejansko pa so odločali ozki politični vrhovi. Tudi v prejšnjem sistemu so obstajale velikanske socialne razlike, vendar se o tem ni smelo govoriti. Marsikdo je na

lastni koži občutil »demokracija« prejšnjega sistema, saj je zaradi kritike najvišjih političnih vrhov predsedel v zaporu več let. Verjamem, da marsikomu resnica ni prijetna, toda bolje se je odkrito pogovoriti o še tako neljubih stvareh, kot pa bežati pred težavami ali pa se delati, kot da jih ni. Nobena oblast ne more sama odpraviti težav, nobena oblast, pa naj bo še tako dobra, ne bo rešila družbenih problemov brez trdne opore v ljudeh. Zato tudi ni dobro, če ljudje brezmejno verujejo oblastnikom in se vdajo v usodo. V tem pogledu smo Slovenke in Slovenci se posebej odločni za oblast, saj vse prenesemo in se tolažimo, čes, da le ne bi bilo slabše. Takšna drža pa ne vodi naprej, ampak vodi v zaostajanje za drugimi razvitimi demokracijami. Kar spomnimo se zadnjih mesecev leta 1990. Dobro smo vedeli, da odločitev za samostojno Slovenijo pomeni veliko težav, veliko naporov, tudi veliko tveganje, pa vendar smo se odločili. Kaj pa danes?

Imamo večstrankarsko parlamentarno demokracijo in vsakomur naj bi bilo omogočeno izražanje in spoznavanje različnih mnenj. Pa je res tako? Na žalost ne, kajti mediji so naklonjeni oblasti in tako občan lahko spozna le stališča oblastnikov, zelo redko pa se mu ponudi priljubljenost, da bi slišal tudi druga stališča. V Sloveniji nimamo nobenega dnevnega časopisa niti TV kanala, ki bi izražal stališča opozicije. Tako ljudje nimajo možnosti izbire in lahko spoznavajo le stališča oblasti. To ni značilno za razvite demokracije.

Lastninjenje družbenega pre-

moženja se počasi zaključuje. Zadovoljni so tisti, ki so si v procesu lastninjenja prigrabili velikansko bogastvo, nezadovoljni, da ne rečem nesrečni, pa so tisti, ki so ostali brez vsega, na cesti. Čeprav obstajajo dokumenti o teh stvareh, policija in sodišča ne opravijo svoje dolžnosti, oblast pa ugotavlja, da je naš sodni sistem neučinkovit in da Slovenija ni pravna država. Tako so nekdanji politični veljaki, njihovi sorodniki in simpatizerji postali največji lastniki, delavski razred, ki je bil že takrat samo navidezno na oblasti, pa se je zdaj tudi v resničnosti in prividu znašel na dnu. Velike krivice nas ganejo, prizadenejo, toda težko zmoremo toliko volje, da bi se uprli. To ni značilno za razvite demokracije.

Vse težje socialne razmere pa vplivajo na razraščanje vseh oblik nasilja. Koliko je ropov, umorov in drugih nasilnih dejanj, koliko je nasilja med mladino. Zgražamo se in obsojamo, toda spet se ne ganemo, ko bi se morali. Oblast pa se namesto reševanja težkih socialnih razmer raje ukvarja z mislijo o večjih pooblastilih za policijo in represivne organe. To ni značilno za razvite demokracije.

V novi demokraciji državi tudi nismo popravili krivic, ki jih je povzročil prejšnji režim. Ljudem so po drugi svetovni vojni, brez sodnih procesov, pobili najbližje, oblast je lastnikom vzela premoženje, politične nasprotnike pa uničila. Veliko je bilo storjenih krivic. Nova demokracična država bi morala državljanom in svetu pokazati, da je res stopila v svet evropske civilizacije, a žal ne ravna tako kot druge evropske države. Naši oblastniki pravijo, pusti-

mo preteklost, važna je bodočnost. V Evropi pa pravijo, da zločini proti človeštvu ne zastarajo in še danes preganjajo nacistične zločince. Tudi v tej državi živijo zločinci in tatovi, a naša oblast se za to ne zmeni. Tisti, ki imajo v tej državi moč, ne zmorejo niti toliko človečnosti, da bi vsaj moralno obsodili zločine, ki jih je storil prejšnji režim proti svojim državljanom. To ni značilno za razvite demokracije.

Spoštovane gospe in gospodje,

čeprav je danes praznik in bi se najbrž spodobilo, da bi govorili le o lepih stvareh in se prijazno smehljali, sem moral povedati nekaj o naših težavah. Govoril sem o tem ne zato, da bi pokvaril praznično razpoloženje, ampak zato, ker menim, da je bodočnost Slovenije naša skupna odgovornost. O teh stvareh sem govoril zato, ker verjamem v slovenskega človeka, ker vem, da smo sposobni premagati še tako hude težave. Govoril pa sem o vsem tem tudi zato, da bi se reševanja težav lotili prej, preden bi nam postalo res težko. Na praznični dan se torej ozrimo vase in drug k drugemu in zberimo energijo za boljši jutri.

Spoštovane gospe in gospodje,

dovolite mi, da vam v svojem imenu in imenu občinskega sveta občine Domžale čestitam za Dan samostojnosti in vam v novem letu 1998 zaželim zdravlja, sreče in osebnega zadovoljstva.

Dr. MIHA BREJC

(govor na občinski proslavi v Domžalah 26. 12. 1997)

Prazniki in praznovanja

Po slovenskih slovarjih beseda praznik pomeni dan, ko navadno ne delamo, posvečen je kakemu pomembnemu dogodku ali spomenu nanj. Sodobni potrošniški prebivalec Zemlje pa bi verjetno dodal, da je praznik dan, ko se manj dela, bolje je, ljudje pa veliko zapravljajo, plešejo in se zabavajo.

Imamo domače ali družinske praznike. Med najbolj izrazite stevamo božič. To potrjuje tudi anketa Nedela, v kateri je 87 odstotkov vprašanih odgovorilo, da so božič praznovali v krogu svoje družine. Tudi za novo leto ali svetovni dan miru se jih je po omenjeni anketi 67 odstotkov opredelilo, da ga praznujejo v družini, to je doma.

Vermi Slovenci imamo več cerkvenih praznikov. Največji je velika noč ali dan Kristusovega vstajenja. Na binkošti slavimo prihod Svetega Duha, deset dni pozneje pa je telovo. 15. avgusta je praznik Marijinega vnebovzetja, 1. novembra so vsi sveti, ateisti pa praznujejo dan mrtvih. Za otroke je med najbolj zanimivimi 6. december, ko goduje sv. Miklavž. Svetovno najbolj znan in pomemben cerkveni in državni praznik je torej božič ali sveti dan, ko se je za ves vami svet rodil božji Sin ali Odrešnik. Po tem velikem dogodku sodobni svet šteje tudi letnice. Zato je čudno, da nekateri za določeno letnico uporabljajo izraz: pred našim štejetjem in po našem štejetju. Svoje »naše« štetje imajo Judje, muslimani, Kitajci, Tibetanci, Indijci in Japonci, imeli pa so ga tudi Grki in Inki. Tako lahko prihaja do mešanja, nejasnosti in nesporazumov. Med božičem in novim letom je praznik Svete Družine. To naj bi postal pravi ljudski praznik vseh družin. Dokler bodo zivele družine, bo živel tudi narod.

Zanimiv vsakotedenski »praznik« je nedelja. Drugi narodi za ta dan nimajo tako lepega imena. Nemci in Angleži imajo »sončni« dan. Le pri nas je nedelja dan nedela. Seveda pa tega ne moremo vzeti dosledno. Če ob nedeljah ne bi nihče delal, bi se svet ustavil. Poglejmo bolnišnice, promet, turizem, policijo, različna dežurstva,

neprekinjeno proizvodnjo in drugo. Poglejmo tudi doma. Ali res gospodinje, ki nam skuhamo in pospravljajo tudi ob nedeljah, nič ne delajo? Cerkev lepo uči, naj ljudje različna težaška dela, ki se jih dá opustiti, na ta dan odložijo. Dolga stoletja so se ljudje ob nedeljah in praznikih napravljali v zakmašne obleke, da so šli v cerkev k maši ali v mesto po opravkih. Podoželani pa to počno še danes.

Kako praznujemo državne praznike

Kot vse države po svetu ima tudi samostojna Slovenija svoje državne praznike, in to sedem. Poleg kulturnega praznika 8. februarja, ko so ob slavlju podeljene Prešernove nagrade in nagrade Sklada, sta najbolj pomembna dan samostojnosti 26. decembra in dan državnosti 25. junija. Konec lanskega leta smo tako praznovali že sedmo obletnico samostojnosti. In kako slovesno smo to storili? Žal nič kaj preveč. Za našo občino je treba pohvaliti slovesnost, ki je bila ob spomeniku slovenske državnosti in samostojnosti v Dobu pod Močilnikom na večer 26. decembra 1997. Slavnostni govornik je bil urednik Slamnika Bogdan Osolin. Med drugim je lepo poudaril, da ni pomembno, kako in koliko je naš narod velik po številu, bolj pomembna in odločilna sta občutek in zavest, da pripadamo samostojni državi Sloveniji, po kateri so naši predniki stoletja hrepneli, mi pa smo jo na srečo dočakali. Ob tem se je upravičeno vprašal, če se tega povsod in vselej dovolj zavemo.

Slovesnost je okrasil očarljiv ognjemet. Dobski otroški cerkveni zbor je za konec zapel tudi najlepšo slovensko pesem: Slovenec sem, tako je mati djala. Prisotnih dež sploh ni motil in slavje se je podaljšalo v medsebojno kramljanje in pogovarjanje. Edina pripomba je, da je bilo na proslavi le premalo ljudi.

Zelo slovesno je bilo tudi v polni dvorani Komunalnega centra v Domžalah, kjer je bila na praznik zvečer ob 19.30 tšrednja slovesnost. Godba Domžale je za to

slavje pripravila tradicionalni prednovoletni koncert. Tu pa je slavnostni govor imel predsednik Sveta Občine Domžale dr. Miha Brejc. Prikazal je predvsem politično stanje v državi. Med nekaj pohvalnimi besedami, ki so bile na-

menjene domači občini, je povedal tudi precej kritičnih besed in pripomb, ki so letele predvsem na vladno koalicio, ter opozoril tudi na številna stanja in dogodke, ki nimajo nič skupnega s svetovno demokracijo.

V zvezi s tem državnim praznikom pa je najbolj kritično to, da je bilo tudi tškrat izobešenih zelo malo zastav, tako na javnih stavbah kot na uradnih obcestnih dro-

govih in zasebnih hišah. Prav zastave poudarjajo zunanji videz in pomembnost državnega praznika. Prebivalci se vse prevečkrat izgovarjamo, da smo na to častno dolžnost do države Slovenije kar pozabili. Na to naj bi nas vsakokrat sproti opozorili mediji, predvsem radio in televizija. Na Slamnik naj bi tako opozorilo objavil na 1. strani kot tudi vabilo na vsako državno prireditvev.

K praznikom še tole. Zanimiv je praznik dela 1. maj, ki v vseh državah, naslednicah nekdanjega totalitarnega režima, stoji na majavih nogah. Nekdanji najbolj vneti borci za delavske pravice postajajo kapitalisti. Njihov bog pa so delovne ure, izdelki, prodaja in dobiček. Na Zahodu ga bodo obdržali in bo obstal. Kje smo pa mi?

FRANCE CERAR

Nekaj misli iz slavnostnega govora Bogdana Osolina pred pomnikom slovenske državnosti in samostojnosti v Dobu pod Močilnikom dne 26. decembra 1997

Danes ni navaden prosti dan, danes je praznični dan, praznik Slovenije, praznik naše države. In kaj je država? Josip Jeraj, veliki, vendar pozabljeni Slovenec, ki je že davnega leta 1926 v svoji knjigi, prvi knjigi o državljanjski vzgoji na svetu, zapisal preprosto spoznanje: »Država je izraz našega dela; ne pa dar od zunaj... Država smo mi sami.« Mimogrede: Kdor vedno samo kritizira državo, naj vedno najprej pomete pred svojim pragom!

Današnji dan je torej moj, tvoj, vaš, naš praznik. Danes smo že praznovali, praznujemo in bomo še praznovali, kajti s praznovanjem je tesno povezano iskreno veselje in medsebojno prijateljsko druženje. Ne dovoli-

mo, da bi državne praznike uporabili za še več garanja in dela kakor ob delavnikih. Posvetimo praznični čas tudi telesnemu in duševnemu počitku, sprostitvi, duhovnemu in kulturnemu poglobljanju, svojim najbližjim.

Čas je že, da se Slovenci in Slovenke enkrat za vselej otresemo zmotne predstave, da smo majhen narod v majhni državi zato, ker smo številčno majhni. Atencev je bilo veliko manj, pa niso bili majhen narod, temveč zelo velik narod. (Cela antična Grčija z vsemi grškimi mesti najbrž ni imela toliko ljudi, kot jih ima sedaj Slovenija.)

Z veliko večjo mero zaupanja vase, kot smo ga imeli v preteklem letu in v preteklo-

sti, se pogumno lotimo dela in ustvarjanja zlahtnega in bogatega narodnega življenja in tudi takšne prihodnosti, ki je ne bodo več morili občutki manjvrednosti ali ogroženosti in dvomi, temveč bo polna obetov, možnosti in izpolnitev. In morda bomo Slovenci s svojo državo nekoč postali eden velikih narodov v družbi evropskih narodov. Verjamem, da nam bo skupaj in s tisto plebiscitamo enotnostjo, ki smo jo izrazili leta 1990, to nekoč tudi uspelo.

Vsem iskreno čestitam za dan samostojnosti. Veselimo se še naprej, kajti prav je tako. Naj živi samostojna in svobodna Slovenija!

Po slavnostni proslavi se je začel kratek ognjemet.

Foto: ROK MAJHENIČ

34. SEJA OBČINSKEGA SVETA

Sprejet sklep o načinu delitve premoženja bivše občine Domžale

čine Domžale oktobra 1997 odločil, da pristopi k izdelavi strategije razvoja občine Domžale. V ta namen je kolegij že obravnaval organizacijo planiranja, rokovi priprave strategije, finančni načrt in pregled potrebnih vzhodnih dokumentov za pripravo strategije... Program priprave strategije razvoja občine je oblikovan tako, da opredeljuje ključne zadeve, za konkretizacijo pa pooblašča županjo in kolegij predsednika Občinskega sveta.

Pravilnik za vrednotenje športnih programov v občini Domžale

Soglasno so člani Občinskega sveta sprejeli Pravilnik za vrednotenje športnih programov v občini Domžale. S pravilnikom Občinski svet Občine Domžale določa pogoje, merila in postopke za vrednotenje in razdelitev sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov športa v občini Domžale. Gre za delitev sredstev, ki jih po sprejetih programskih nalogah zagotavlja država, in sredstev, ki jih po dogovorjenih programskih nalogah zagotavlja občina. Sestavni del pravilnika je tudi tabelarični del, ki po posameznih programih določa vrednost točk za izračun vrednosti programa.

Odloki v prvi obravnavi

V prvi obravnavi so člani Občinskega sveta sprejeli Odlok o ustanovitvi javnega vzgojnoizobraževalnega zavoda Glasbena šola Domžale in o Osnovni šoli Roje. Odloka sledita zakonskim določilom in sprejeti pogodbi o razdružitvi

V letu 1997 je imel Občinski svet Občine Domžale 15. rednih sej, od tega pet nadaljevanj. Na seje je bilo uvrščenih 154 točk dnevnega reda ob obravnavi katerih so člani občinskega sveta sprejeli 251 sklepov. Gradivo, namenjeno obravnavi na sejah občinskega sveta, je obsegalo skupno 2812 strani, seje pa so trajale skupno 60 ur. Člani občinskega sveta so v letu 1997 zastavili 79 svetniških pobud, vprašanj ali predlogov.

opušanja kmetijske dejavnosti še vedno uspešno opravljajo to dejavnost. Večina pripomb, ki so bile posredovane v času javne razprave, se nanaša predvsem na ureditev športnih igrišč. Člani Občinskega sveta so menili, da so stališča do pripomb, ki jih je pripravil pripravilec odloka, ustrežna.

Proslave in prireditve občinskega pomena v letu 1998

Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena je v skladu s svojim poslovnikom Občinskemu svetu predlagal program proslav in prireditev občinskega pomena v letu 1998. S sklepom so člani Občinskega sveta za občinske proslave in prireditve določili 8. februar (Slovenski kulturni praznik in otvoritev Kulturnega doma), 9. april (občinski praznik), 25. junij (Dan državnosti), 26. december (Dan samostojnosti), in v decembru Božične in novoletne prireditve.

Volitve in imenovanja

Sklad Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti v ustanovitvi predvideva, da bi po Sloveniji vzpostavili mrežo izpostav sklada. Sklad predvideva, da bi bil sedež območne izpostave sklada, ki bi pokrivala območje

Člani Občinskega sveta Občine Domžale so se v letu 1997 zadnjič sestali na svoji 34. redni seji 17. decembra 1997. Kljub obsežnemu dnevnemu redu je članom uspelo obravnavati vseh šestnajst točk dnevnega reda, kolikor jih je bilo uvrščenih na dnevni red.

Sprememba proračuna občine in finančnega načrta sklada stavbnih zemljišč za leto 1997

Na začetku dnevnega reda so člani Občinskega sveta obravnavali drugo spremembo proračuna Občine Domžale za leto 1997. Predhodno pozitivno mnenje k sprejemu je podal Odbor za finance. Po predlogu se je proračun glede na prihodke zmanjšal za 410.000 SIT in tako znaša 2.253.812.000 SIT. Pri tem so se izvedle nekatere notranje prerazporeditve sredstev, odvisno od porabe in potreb. K predlogu sprememb proračuna je bilo vloženo deset amandmajev (največ s strani občinske uprave in g. Jurija Berlota). Nekateri so predlagali že pred glasovanjem umakniti. Kljub temu pa so bila z amandmaji npr. dodatno zagotovljena sredstva za sofinanciranje nakupa PVC zaščite tal v Hali Komunalnega centra v višini 800.000 SIT (sredstva so se vzela iz postavke iskanje nove končne lokacije dispozicije odpadkov, zagotovila so se v višini 350.000 SIT sredstva za dokončanje rekonstrukcije in asfaltiranje ceste Brezje Gorjuša, za sofinanciranje izgradnje vrta v stari šoli v Rovah (namesto odkupa zemljišč in projektne dokumentacije za vrtec Dob)... Že na naslednji seji Občinskega sveta pa bo na vrsti prva obravnava proračuna Občine Domžale za leto 1998.

Spremenjen je bil tudi finančni načrt Sklada stavbnih zemljišč nove Občine

Domžale sprejet meseca aprila. S spremenjenim finančnim načrtom so člani Občinskega sveta sprejeli predlog, da se prihodki in odhodki skupno zmanjšajo za 63.600.000 SIT kot posledica zmanjšanih prihodkov, tako da znašajo skupni prihodki in odhodki 198.550.000 SIT.

Določitev povprečne gradbene cene za leto 1998

S sklepom so člani Občinskega sveta določili povprečno gradbeno ceno za 1 m² stanovanjske površine za III. kategorijo opremljenosti, ki znaša za leto 1998 119.000 SIT. Povprečni stroški komunalnega opremljanja stavbnih zemljišč za III. kategorijo opremljenosti za 1 m² koristne površine so za individualno komunalno opremljanje 7100 SIT, za kolektivno komunalno opremljanje pa 8400 SIT. Povprečna gradbena cena se potrebuje za izračun davka od premoženja in za ugotavljanje vrednosti stavbnih zemljišč in stroškov komunalnega urejanja.

Sklep o načinu delitve premoženja bivše občine Domžale

Po obravnavi in sprejemu predloga pogodbe o razdružitvi premoženja bivše občine Domžale na osnovi predloga županov na Občinskih svetih pristopi k drugim pogajalskim osnovam ali pristopi k arbitraži. Na osnovi teh sklepov so župani pristopili k dogovarjanju in rezultat tega je predlog pogodbe o razdružitvi premoženja bivše občine Domžale. Pogodba o razdružitvi premoženja bivše

govori med komisijami niso dali konkretnih rezultatov kljub obravnavi teh predlogov na nekaterih Občinskih svetih, kjer so bili predlogi zavrnjeni ali sprejeti v drugačnem besedilu in neusklajeni. Decembra 1996 je Občinski svet Občine Domžale sprejel sklep o delni delitvi premoženja bivše občine Domžale, ki med drugim določa, da se v primeru nesprejetja predlaganega sklepa na ostalih občinskih svetih pristopi k drugim pogajalskim osnovam ali pristopi k arbitraži. Na osnovi teh sklepov so župani pristopili k dogovarjanju in rezultat tega je predlog pogodbe o razdružitvi premoženja bivše občine Domžale. Pogodba o razdružitvi premoženja bivše

na področjev 15% in velja od 1. 12. 1997. Ob tem so bili člani Občinskega sveta seznanjeni, da bo v letu 1998 potrebna še kakšna podražitev, saj bo drugače zavod posloval z izgubo.

Program priprave sprememb prostorskega dolgoročnega plana in strategije razvoja občine Domžale

Ob sprejemu sprememb in dopolnitvev prostorskega dolgoročnega plana občine Domžale v mesecu novembru je Občinski svet sprejel tudi sklep, da se nemudoma pristopi k spremembam

občine Domžale obsega vse oblike premoženja, ureditev ustanoviteljskih pravic, terjatev in obveznosti. Zaradi izravnave vrednosti premoženja Občine Domžale občinama Lukovica in Moravče izplača vsaki 150 mio SIT v petih letnih obrokih. Na osnovi te pogodbe Občina Domžale postane lastnica vseh zemljišč, infrastrukturnih objektov, stanovanjskih in poslovnih objektov na svojem območju. Izjema so Osnovna šola Roje, salostninski delež Centra za požarno varnost in štiri stanovanja. Občini Mengeš in Domžale prevzmeta lastniški delež Centralne čistilne naprave. Predhodno je pozitivno mnenje k predlogu pogodbe zavzela Komisija za pripravo delitvene bilance Občine Domžale in člani Občinskega sveta so predlog pogodbe sprejeli soglasno, s čimer so dali zeleno luč za realizacijo določil pogodbe in ureditev lastniških razmerij.

Povišanje cen v vrtcih

V skladu z razpravo na novembrski seji Občinskega sveta, ko je bila podana informacija o 30% povišanju cen v vrtcih, s katero pa se člani Občinskega sveta niso strinjali in so zahtevali ponovno proučitev predloga, je bila na osnovi sklepa Odbora za družbene dejavnosti, kjer je bil pripravljen in sprejet nov usklajen predlog, članom Občinskega sveta ponovno posredovana nova informacija o povišanju cen v vrtcih. Tokrat-

sprejetega plana. Na osnovi tega sklepa je bil članom Občinskega sveta predložen v obravnavo program priprave tega dokumenta, ki določa namen, cilje, vsebino ter roke za izvedbo sprememb in dopolnitvev prostorskih sestavin občine Domžale. Kljub nekaterim dodatnim predlogom, da bi s spremembami pričeli po sprejemu strategije razvoja občine Domžale in da bi se posamezne prostorske spremembe obravnavale posamično, so člani Občinskega sveta predloženi program sprejeli. Namen sprememb bo usklajevanje plana s pobudami in predlogi pravnih in fizičnih oseb, usklajevanje plana z okoljevarstvenimi, prometnimi in drugimi usmeritvami, ki jih določajo republiški in občinski dokumenti.

Glede na to, da se je ob dosedanjih obravnavah nekaterih gradiv na sejah Občinskega sveta ugotavljalo, da je ena od temeljnih pomanjkljivosti delovanja občin odsotnost razvojnih usmeritev (občine nimajo izdelanih strateških in dolgoročnih planov razvoja), se je kolegij predsednika Občinskega sveta Ob-

vi premoženja bivše občine Domžale, ki določa, da prevzemajo ustanoviteljske pravice in obveznosti v teh dveh zavodih vse novonastale občine.

Odlok o vzpostavitvi, vodenju in vzdrževanju registra kmetij in o vzpostavitvi, vodenju in vzdrževanju registra stavb in registra stanovanj v občini Domžale je bil članom Občinskega sveta predstavljen v prvi obravnavi. Sprejem odloka je podlaga za pridobitev podatkov iz obstoječih virov, na podlagi katerih je mogoče dovolj natančno oceniti trenutno stanje in sproti spremljati gibanje na tem področju.

Stališča do pripomb o PUP Roja

Občinski svet je osnutek Odloka o podrobnejših ureditvenih pogojih za območje Rov obravnaval januarja 1997 in ga posredoval v 45 dnevno javno razpravo in javno obravnavo. Javna obravnava je bila organizirana v prostorih KS Roja. Ena izmed važnih nalog projekta je med drugim ta, da se zaščitijo interesi prebivalcev, ki kljub nenehnemu trendu

občin Domžale, Mengeš, Lukovica in Moravče, v Domžalah, za kar bo občina zagotovila ustrezne prostore v Kulturnem domu Domžale. Na osnovi predlogov je Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predloga, da se v Svet območne izpostave Sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti imenujejo Alojz Stražar, Miloš Starbek in Polona Gorše.

Naslednjo sejo Občinskega sveta Občine Domžale bo predsednik Občinskega sveta dr. Miha Brejč sklical predvidoma zadnjo sredo v januarju 1998.

LOVRO LONČAR

Akti, ki jih je občinski svet sprejel na 34. seji 17. decembra 1997

1. Odlok o spremembi Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 1997
2. Sprememba finančnega načrta Sklada stavbnih zemljišč nove Občine Domžale
3. Sklep o določitvi povprečne gradbene cene za leto 1998 na območju občine Domžale
4. Sklep o načinu delitve premoženja bivše občine Domžale na osnovi pogodbe o razdružitvi premoženja
5. Sklep o najemu dolgoročnega kredita
6. Sklep o sprejemu informacije o povečanju cen storitev v vrtcih
7. Program priprave sprememb in dopolnitvev prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Domžale za obdobje 1986-2000, dopolnjenegega 1988, in prostorskih sestavin družbenega plana občine Domžale za obdobje 1986-1990, za območje občine Domžale, oboje dopolnitev 1996
8. Program priprave strategije razvoja občine Domžale
9. Pravilnik za vrednotenje športnih programov v občini Domžale
10. Sklep o sprejemu Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Glasbena šola Domžale v prvi obravnavi
11. Sklep o sprejemu Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovna šola Roje v prvi obravnavi
12. Sklep o sprejemu Odloka o vzpostavitvi, vodenju in vzdrževanju registra kmetij in o vzpostavitvi, vodenju in vzdrževanju registra stavb in registra stanovanj v občini Domžale v prvi obravnavi
13. Obravnava in sprejem sklepa o sprejemu stališč do pripomb in predlogov iz javne razprave in obravnave osnutka Odloka o podrobnejših prostorskih ureditvenih pogojih za območje Rov
14. Sklep o proslavah in prireditvah občinskega pomena v letu 1998
15. Sklep o imenovanju članov Sveta Območne izpostave sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti

ZADNJA TOČKA

Rekonstrukcija domžalskega pokopališča

Ker je bilo v nekaterih medijih zaslediti poročila o povečanju stroškov pri delni ureditvi pokopališča v Domžalah (o tem, ali so bila zavajajoča ali ne, naj presodi vsakdo sam), je potrebno poudariti, a je tudi na seji Občinskega sveta Občine Domžale prišlo do vprašanja, ki ga je županji zastavil Jurij Berlot, Slovenska ljudska stranka, glasi pa se takole; Upravo Občine Domžale prosimo za pojasnilo, kako je prišlo do bistvenega povečanja stroškov pri delni ureditvi pokopališča v Domžalah glede na predstavitveno faznost v izvedbi projekta? Odgovor je pripravil Simon Mavsar, podžupan.

V Občini Domžale se že dolgo zavedajo, da je nujno rekonstruirati domžalsko mestno pokopališča. V letu 1996 smo z rekonstrukcijo pokopališča fizično začeli,

predvidevamo pa, da bomo gradbena dela do konca leta 1999 tudi končali. V javnosti je ta projekt zbudil precej zanimanja, kar je razumljivo, saj gre - glede na vsebino, obseg del ter finančno zahtevnost - za eno večjih investicij, ki se izvaja v organizaciji in ob vodenju občinske uprave ter Komunalno stanovanjskega podjetja Domžale, financira pa se izključno s sredstvi občinskega proračuna.

V projektu je obdelana rešitev obstoječega novega pokopališča, ureditev dovolzne poti, celotna elektrifikacija, nov in povečan poslovilni objekt, povečana ter nova parkirna površina, vsa zunanja oz. parkovna ureditev ter preureditev ostale komunalne infrastrukture. Projekt je bil leta 1995 v celoti usklajen in dokončan. Pri dokončni verifikaciji projekta in za spremljanje izvedbe projekta smo nosilci nalog za sodelovanje poprosili Projektni svet, ki ga je ustanovila županja, poleg Cvete Zalokar-Oražem pa v njem sodelujejo še g. Jože Nemeč, g. Franci Gerbec, g. Feliks Hribemik, g. Zoran Vitrovič in g. Anton Preskar. Za operativno izvedbo projekta je bil ustanovljen še poseben gradbeni odbor, v katerem od Občine Domžale sodelujejo g. Karel Stehar, g. Janko Kralj in ga Karol Narobe. Projekt izvajajo v 3 stopinjah. V 1. stopnji so razširili pokopališče na zahodni in južni strani. Predhodno smo razrešili arhitekturna vprašanja zasnove pokopališkega zidu. V prvi stopnji smo intenzivno izvajali tudi zadnja usklajevanja glede poslovnih objektov in pridobivali zemljišča za dokončanje celotnega projekta. 2. stopnja obsega razširitev pokopališča v celoti, izgradnjo visokonapetostnega priključka, izgradnjo javne razsvetljave ter

celotno hortikulturno ureditev. 3. stopnja obsega izgradnjo poslovilnega objekta v celoti, izvedbo dostopnih poti in izgradnjo parkirišč. Za njeno izvedbo je treba pridobiti 8 zemljišč, ki večinoma niso v lasti Občine Domžale in zato pomembno realen strošek projekta. Skupna finančna vrednost vseh treh stopenj znaša 280.154.235,00 SIT. Skupna vrednost rekonstrukcije domžalskega pokopališča bo še z nekaterimi dodatnimi stroški, ki se pojavljajo, znašala 350 - 370 mio SIT. V tej vrednosti so vključeni vsi odkupi zemljišč, spremembe namembnosti, povečanje ležalnega dela, pokopališka ograja, prestavitve daljnovoda, celotna hortikultura in zunanja ureditev, izvedba parkirišč, dostopnih poti in tudi poslovilnega objekta. Po zaključeni prvi stopnji bomo objavili razpis za izvedbo druge, česar nismo mogli storiti pred pridobitvijo zemljišč in plansko - prostorskim pokritjem razširitve ležalnega dela v smeri proti vzhodu. S proračunskimi sredstvi iz leta 1997 bomo pokrili stroške manjkajočih ograjnih elementov in delno tudi vgradnje, manjkajoči deli sredstev pa bomo zagotovili z zadnjim rebalansom v letu 1997 in s proračunom za leto 1998, ko bo pokopališče ena od prioritarnih investicij.

Podražila se je prva izvedbena stopnja. O tem smo obvestili Projektni svet in pristojna odbora Občinskega sveta. Navedli smo razloge in argumente, kjer gre glavina podražitev na račun spremembe arhitekture ograjnih elementov. Odbora sta od nas zahtevala dodatna gradiva in to smo storili. Občinski svet pa smo že na seji v novembru 1996 obvestili o situaciji ter predlagali dva sklepa; Občinski svet Občine Domžale ju je tudi sprejel v na-

slednji obliki: Občinski svet Občine Domžale soglašajo začasno prerazporeditvijo namenskih sredstev za sanacijo deponije komunalnih odpadkov, ki so zbrana in rezervirana na računu KSP Domžale. Prerazporejena sredstva v znesku 22.734.710,80 SIT se z drugim rebalansom v letu 1996 in ob sprejemu proračuna za leto 1997 vrnejo na račun KSP Domžale in uporabijo v skladu z njihovim namenom. Odbor za gospodarske javne službe pa je na svoji seji sprejel sklep o reviziji postopkov pri prvi stopnji razširitve domžalskega pokopališča. Rezultat revizije je poročilo, ki v svoji vsebini opozarja na eno grobo kršitev predpisanih postopkov. Po pregledu poročila je Odbor za gospodarske javne službe zahteval še analizo strukture cene enega ograjnega elementa. Rezultat analize je pokazal, da je bila obračunana cena izvajalca za en ograjni element 231.500 SIT, izračunana cena revizorja za en ograjni element pa je znašala 220.820 SIT. Nastala razlika v ceni ni bila ocenjena kot sporna, sprejet pa je bil sklep, da v drugi stopnji ponovno izvedemo javni razpis za ograjne elemente.

Investicijo v celoti izvajamo transparentno in v skladu z možnostmi. Tu mislim predvsem na razpoložljiva finančna sredstva ter druge omejitve, ki pa jih uspešno premagujemo. Prva stopnja je torej končana, po novem letu nadaljujemo z gradbenimi deli za postavitev manjkajočega pokopališkega zidu. Vzporedno še pridobivamo zemljišča ter se pripravljamo, da bi investicijo do konca leta 1999 tudi končali.

Povzetek odgovora pripravil JANEZ STIBRIČ

Spoštovane bralke, cenjeni bralci Slamnika

Minilo je leto dni, ko sem postal odgovorni urednik Slamnika. Nihče se ni spomnil na to, razen mene. Veliko dela je bilo opravljenega. Zadovoljen sem. Najlejša so bila srečanja z dopisniki in bralci, bodisi po telefonu bodisi osebno na cesti ali v uredništvu.

V letošnjem letu bo izšlo vsaj 12 števk Slamnika, načrt je namreč narejen. Ker si želim, da bi pravočasno oddajali svoje prispevke, ki naj ne bi bili daljši od

ene in pol strani, seveda z obvezno fotografijo, vas seznanjam, da bo naslednja, februarška številka Slamnika izšla že 12. 2. 1998. S prispevki pohitite, dragi dopisovalci, kajti potrebujem jih že do 2. 2. 1998, če hočemo iziti po načrtu. Za reklame in zahvale je nekoliko več časa, toda vseeno ne pozabite, da se že mudi.

Tudi v tem letu se veselim srečanj z vami. Obiščete in pokritizirate (morda celo pohvalite) me lahko vsako sredo od 15. do 17. ure na uredništvu Slamnika (v občinski hiši), ali pa me pokličete po telefonu. Številki sta objavljeni v kolofoanu na predzadnji strani časopisa.

P.S. Vse žal nisem mogel objaviti v prvi številki, v literko steklenico gre samo en liter... Saj bomo kmalu spet izšli!

Prijazen pozdrav,

BOGDAN OSOLIN
odgovorni urednik Slamnika

Občinski odbor Slovenskih krščanskih demokratov ob koncu leta

Veselo pri Kovaču

Samo nekaj dni pred koncem lanskega leta, to je 29. decembra 1997, se je zbral Občinski odbor SKD, vodstva Krajevnih odborov SKD in vsi svetniki SKD Občinskega sveta Občine Domžale, da skupaj pregledajo opravljeno delo in se še zadnjič v le-

SKD

tu skupaj poveselijo ob dobri hrani in zlatni kapljici rujnega.

Vse navzoče krščanske demokrate je najprej s pozdravom nagovoril predsednik OO SKD Domžale, g. Franc Reiter, ki je nato spregovoril o minulem delu stranke, o uspehih pa tudi slabostih delovanja krščanske demokracije v občini Domžale. Na koncu svojega poročila je vse skupaj povzel v ugotovitev, da sicer ni bilo vse tako, kot bi moralo biti, vendar ni prav nobenega razloga, da ne bi sku-

paj zmogli uspešno izpolniti nalog in političnega dela, ki stoji pred krščanskimi demokrati v volilnem letu 1998. Udeležence srečanja je prijetno presenetil g. Matjaž Karlovšek, ki je prebral faksimilno pismo dr. Janeza Vasle, diplomata oziroma konzula RS Slovenije v Grčiji, v katerem lepo pozdravlja zbrane in med drugimi vrlimi napoveduje svojo skorajšnjo vrnitev med domžalske otroške zdravnike v letošnjem letu.

Po začnem »uradnem« delu je seveda sledilo prijateljsko družabno srečanje, kjer ni zmanjkalo besed o političnih zgodah in nezdah na Slovenskem in Domžalskem pa tudi ne o čisto privatnih dogodkih vsakdanjega življenja.

BOGDAN OSOLIN

SLS - oprti na lastne sile

Enajsti dan, ko je po silvestrovem utihnilo pokanje ob odpiranju steklenic šampanjca pri poslavljanju od starega leta - bila je nedelja in kot je naš običaj že vsa leta, smo uspešno sodelovanje zaključili ob zakuski in kozarčku v Gasilskem domu v Žejah pod Sveto Trojico.

Ob novem letu smo običajno polni najlepših namenov, na primer, da bomo več naredili. V skladu z lepimi nameni se ravnamo kvečjemu še nekaj tednov po novem letu, nato pa je spet vse po starem.

Na naše veselje je velika zbrana množica izpričala moč Slovenske ljudske stranke v Podružnici Domžale in v začetku koledarskega odnosno našega poslovno-političnega leta bi rad namenil nekaj besed.

valjujem za vaše sodelovanje in zvestobo naši stranki.

Omenil sem že, da smo za dosežene poslovno-politične uspehe zaslužni prav vsi. Ob tem se pojavi naslednje vprašanje: kakšne načrte smo si zadali za to leto in kakšne so naše dosežene izkušnje. Ali se ob podrobnejšem pregledu naših dosežkov vprašamo, zakaj nismo dosegli vsega tistega, za kar smo se odločili? Ali pa se sprašujemo, kaj botruje uspehu, ki smo ga dosegli? Pozitivno razmišljanje ni zmeraj lahko, toda tudi o še tako boljših doživljajih lahko razmišljamo pozitivno, s tem pa si pridobimo izkušnjo, ki je za nas koristna in spodbudno vpliva na naš razvoj. Kdor razmišlja negativno, bo kmalu dobil negativen odnos do življenja, tak odnos pa razvoj zavira. Zato vas pozivam, da z zaupanjem in optimizmom gle-

Predsednik SLS Podružnice Domžale dipl. ing. Marko Bregar pri podajanju letnega poročila

Z zadovoljstvom se lahko ozremo na leto, ki je pravkar minilo in nam je po zaslugi prizadevanj nas vseh prineslo presenetljivo dobre rezultate, tako glede volitev kot tudi na področju utrjevanja naše organizacije in pri pripravi občinskega proračuna. Organizirali smo dvojno predavanje za boljše osveščenost lastnikov zemlje oziroma za pravilnost postopka pri odprodaji zemlje za potrebe avtoceste ter se udeležili vseh pomembnejših manifestacij in srečanj širom po Sloveniji.

Ob tako ugodnih poslovno-političnih rezultatih lahko seveda z optimizmom gledamo v prihodnost, dosežani uspehi pa nas ne smejo uspraviti, ampak nam morajo dajati še dodatno spodbudo pri premagovanju težav, ki nas čakajo.

V tem upanju se vam, dragi bralci, ki smo si enakih misli, še enkrat zah-

damo v prihodnost z jasno opredeljenim in razpoznavnim ciljem pri zavzemanju naše Podružnice SLS za programsko, v smislu ustanovnih programskih točk, to je odnos do Slovenstva, do slovenske zemlje, do dela, do kulture in do države; za bistveno delovanje SLS v njeni usmeritvi v prihodnost, predvsem v opredeljevanju za in ne »proti«; kot ena glavnih nalog v letošnjem letu so lokalne volitve za župane in občinske svetnike; tvorno sodelovanje pri novem pokojninskem zakonu; organizacijsko utrjevanje stranke, pridobivanje novih članov in somišljenikov itd.

Z željo, da vam letošnje leto prinese vse dobro, končujem!

**Predsednik
Podružnice SLS - Domžale
MARKO BREGAR,
dipl. ing.**

Odsevi...

Pa smo spet na začetku leta. Vreme nam ni preveč pogodu, saj je za kmete in sadjarje v tem času pretoplo, za smučarje je premalo snega, v starih izročilih lahko beremo: »o božiču zeleno, o veliki noči sneženo«... Povprečni davkoplačevalci občutimo januar kot najdaljši mesec v letu, zato težko čakamo, da bo minil, verjetno edini, ki so v tem času zadovoljni, so cestarji, saj jim ni treba pluziti cest. Kot pa smo slišali, pred dnevi svoje zadovoljstvo razglasa tudi predsednik vlade Drnovšek, ko samovšečno ocenjuje, da je bilo prvo leto njegovega novega mandata zelo uspešno...

Takoj zatem so nam iz Washingtona iz svetovne banke sporočili, da so mednarodni finančni strokovnjaki ugotovili, da je stanje gospodarstva v Sloveniji slabo, še slabše kot v predlanskem letu ter da napovedi teh strokovnjakov niso prav nič ugodne za Slovenijo. Še več. Svarijo nas, da Slovenija ne bo izpolnila pogojev za polnopravno članstvo v Evropski zvezi, če bomo nadaljevali z dosežanjem prakso. Kaj naj si pri vsem tem mislimo volivci? Naj verjamemo tujcem ali našemu predsedniku? Kar je res, je res, zaradi Slovenije bi raje verjela predsedniku, vendar pa so analize tujih finančnih strokovnjakov o stanju pri nas, nekaj malega so o tem objavili tudi naši mediji, preveč zgovorne, da bi ob njih lahko samo brezbrizno zamahnil z roko. Tuji strokovnjaki nam namreč očitajo preizkušeno gospodarstvo rast, previsoko javno porabo, neustrezen pokojninski sistem in tako dalje. Bodimo odkriti in si priznajmo, da Drnovškovi vladi očitajo nekaj podobnega, kot mu očita tudi opozicija, in kar mi, državljani Slovenije že vemo in tudi občutimo. Drnovšek pa kot ponavadi še naprej kaže zadovoljen obraz. Konec koncev je pravzaprav Drnovšek res lahko zadovoljen, saj kljub temu, da je že velikokrat dokazal, da mu ni za »navadne« ljudi, mu to očitno ne škodi. Pred kratkim, ko so govorili o preveliki javni porabi, ni pozabil povedati, da bomo morali potrebe uskladiti z možnostmi. To je v redu, vendar, če pogledamo proračun Slovenije, hitro vidimo in se prepričamo, da je delež za izobraževanje, za znanost, deloma tudi za socialno precej nižji kot v razvitih demokratičnih državah, kamor Slovenijo naša oblast tako rada prišteva. To po eni strani. Po drugi strani pa se delež financ za vlado ni zmanjšal, celo nasprotno, močno se je povečal. Natančno tako je tudi pri proračunu za predsednika republike in tako dalje in tako dalje... Kje se je torej Drnovšek odločil priviti pipico in tako zagotoviti sebi in svojim ministrom ter njihovim vazalom dovolj denarcev? Kje drugje neki kot spet pri davkoplačevalcih. Tako naj bi povečal davke od storitev, od ustvarjalnega dela, obdavčiti namerava tudi študentsko delo (pa ja, študirajo naj tisti, ki »imajo«, ne pa tisti, ki bi si morali penoze za študij sami služiti!), skratka, prvi med ministri se je odločil, naj varčujejo drugi, ne pa on in njegovi ministri! Morda manjka tu samo še stavek: »In tako bodi odločeno!«

Pa bodi tako ali drugače, Drnovšek in njegova SLS, oprostite, LDS, bosta v očeh običajnega volivca še vedno prava politična

stranka. Ni kaj. Hecni smo, Slovenci in Slovenke. Vedno slabše se nam piše, krivice iz daljne in bližnje preteklosti se ne popravljajo, vlada nam ponuja ukrepe stabilizacije po vzorcu iz rajne Jugoslavije, tujina nas opozarja, navsezadnje tudi sami na lastni koži čutimo posledice slabega vladanja, toda vse to vdano sprejemamo in prenašamo. Malo pred novim letom sem srečala znanko. Ker se že lep čas nisva videli, sva malo poklepetali. Zagrenjeno mi je povedala, da gre januarja na čakanje, njen mož pa da je že dva meseca na borzi dela, skratka, zelo jezna je bila, saj jo je skrbelo za prihodnost njene družine. Beseda je dala besedo in naju pripeljala tudi do politike. Potem pa sem bila jezna jaz. Kljub vsemu je ta gospa še vedno prepričana, da je Drnovškova vlada v redu, da je Kučan moder državnik... Potem ti pač ni pomoči, sem ji rekla, kaj pa naj bi drugega.

Razmišljala sem, kako je mogoče, da so ljudje tako zaslepljeni. Odgovor je seveda preprost in na dlani. Oblast ima v rokah medije, ti nam vsak dan ponavljajo, kako je Drnovškova vlada super, kako je Slovenija najuspešnejša med državami v tranziciji, kako so vse težave, s katerimi se spopadamo, le prehodne narave, kako malo da še moramo počakati, ko se nam bosta začela cediti med in mleko. Mediji nas redno seznanjajo z javnomnenjskimi raziskavami in nas z njimi prepričujejo, da vlada dobro dela, da sicer parlament deluje precej slabše (ob tem podatku seveda nikdar ne pozabijo povedati, da bi parlament sicer lahko deloval bolje, če ne bi opozicija kar naprej sitnarila in oteževala spanje gospoda predsednika). Človek bi se zjokal, kako malo znajo spreminjati vzorce svojega obnašanja in metode manipuliranja z ljudmi. Tudi ko smo živeli še v socializmu, smo kar naprej poslušali, da ne smemo nikoli pozabiti, da živimo v najboljši družbeni ureditvi na svetu, ker pa nam kljub njihovim zagotovitvam ni in ni hotelo dobro iti, so bili vedno vsega krivi razredni sovražniki, imperialistične sile ali pa SSSR. Danes je zelo jasno, da je tujina do nas vse bolj neprizanesljiva, da se je naveličala nezanesljivega partnerstva, naši oblastniki pa kot da so slepi in gluhi v smislu: psi lajajo, karavana gre dalje...

Drnovšek nam je za letos napovedal reformo pokojninskega sistema, zmanjševanje javne porabe itd. Če sodim po njegovih dozdajšnjih ukrepih, lahko s trdnostjo napovem, da reforme prav gotovo ne bodo šle na njegov račun. Prav tako lahko s trdnostjo napovem, da bomo segedin brez mesa pojedli davkoplačevalci in se pri tem čudili, kako se naši ministri debelijo, kako pravosodje ne deluje in kako običajni ljudje vse slabše živimo. Sem ter tja nas bo Drnovškova vlada spravljala v obup, ko bo najprej podražila na primer mleko, takoj za tem pa ga spet pocenila, da bi ga nato potihem in postopoma lahko spet podražila in tako naprej, brez konca in kraja...

Pri najboljši volji res ne vem, ali se tega leta lahko veselimo, prav tako ne vem, kako se bo vse skupaj končalo. Nekaj pa bo zagotovo. Ob koncu leta, točneje decembra 98, bo Kučan že osmič zapored osebno leta v Sloveniji, za tujo osebnost leta pa bodo v Sloveniji spet izbrali Clintona. Ste slišali tisto, ko so v Ameriki vprašali, če je tudi tam Clinton osebno leta? Odgovor je bil: ne, ker je v Ameriki demokracija...

DADA BREJC

PREJELI SMO Kdo je bil v resnici proti sredstvom za krvodajalstvo?

Samo zelo neobjektiven in zlonameren pisec komentarja ob sprejemanju državnega proračuna za leto 1997 bi lahko napisal to, kar je uspelo napisati gospe Dadi Brejc v novoletni izdaji glasila Slamnik. Zapisalo se ji je, da so poslanci ZLSD v Državnem zboru Republike Slovenije glasovali proti amandmaju, ki je predlagal povečanje sredstev za krvodajalstvo. Zlonamernost in zavestno zavajanje bralcev je mogoče avtorici članka očitati predvsem zato, ker je bilo dogajanje ob sprejemanju tega amandmaja, ki ga je predlagala poslanska skupina ZLSD, v medijih posvečeno kar veliko pozornosti in presenetljivo bi bilo, če tega ne bi prebrala tudi avtorica članka.

Iz dokumentacije 16. izredne seje Državnega zbora, na kateri se je sprejemal proračun za leto 1998, je razvidno:

- da je amandma za povečanje sredstev za krvodajalstvo predlagala poslanska skupina ZLSD,

- da je amandma v državnem zboru tudi uspešno zagovarjala tako, da je bil celo v prvem glasovanju sprejet kot prvi amandma opozicije na proračun za leto 1997 in

- da je vladnim strankam, kamor ne sodi ZLSD, amandma uspelo zavrniti šele v drugem ponovljenem glasovanju naslednji dan, ko je učinkovito delovalo koalicijsko preglasovanje.

Ker je avtorica članka zapisala, da je bilo žalostno spremljati glasovanje v Državnem zboru o tem amandmaju; iz česar sklepamo, da naj bi to glasovanje spremljala, je težko verjeti v naključni spodsrljaj. Zato ji svetujemo, da v bodoče uporabi obsežno dokumentacijo Državnega zbora, kamor sodijo tudi zapiski glasovanj in se tako izogne morebitnim tožbam zaradi sirjenja neresnic v javnosti.

Območni odbor ZLSD - Domžale

Domžalski prometni glavobol

Svetnik Jurij Berlot, član Slovenske ljudske stranke podružnice Domžale je organiziral interno razpravo stranke na temo avtobusne postaje in prometa v Domžalah. Zaključke in misli sogovornikov bi lahko strnili takole:

1. Pristopiti velja k avtobusni postaji na Kolodvorski ulici. Parkiranje na Kolodvorski in med Mercatorjem in SPB-jem se prepove za osebna vozila.

2. Parkirne prostore se nadomesti na danšnjem prostoru železniškega tovornega terminala.

3. Obstoječo železniško postajo se naj preuredi tako, da bo nudila osnovni servis potnikom avtobusa in vlaka - prodaja vozovnic, WC, turistične informacije, itd. na solidnem nivoju.

4. Opozarjamo, da je dolgoročno potrebno železnico v središču mesta spraviti pod nivo vidnega polja - podzemna železnica in tako pridobiti novo ulico, ki bi s povezoval z M-10 razbremenila sedanje obupno prometno stanje v Domžalah.

5. Znižati je potrebno višino ležečih ovir na Krakovski in Rojski ter na Cesti talcev. Vse te ceste je potrebno opremiti s kvalitetnimi pločniki.

6. Zgraditi je potrebno parkirno hišo na današnjem prostoru Kovinarja in barak davčne uprave in občinskega parka. Parkirna hiša mora biti podzemna.

7. Postaviti semafor pri gostilni Keber. Domžale, hočemo ali ne, dobivajo obrise mesta in je sreča v nesreči - propadel projekt gradnje hotela nas rešuje, da imamo pločevino kam postaviti.

Zgoraj naštetimi ukrepi, ki se vsebinsko in finančno dotikajo tako Ministrstva za promet in zveze kot Ministrstva za obrambo in Ministrstva za finance - najemniki občinskih prostorov, bi se veljalo spopasti z ureditvenim načrtom mesta.

Zupanjo opozarjamo, da so svetniki in člani SLS pripravljali podpreti kvalitetne predloge, ki bi jih Občina Domžale uveljavljala na nivoju vlade Republike Slovenije s svojim vplivom, ki ga imajo znotraj stranke.

Uprava se naj končno začne spopadati s parkirno problematiko občinskih in ostalih državnih uslužbenec, ki zasedajo večji del razpoložljivih parkirnih mest, ki so predvsem namenjeni funkcioniranju raznih poslovnih prostorov v centru mesta.

**TONE GRILJ,
dipl. ing., SLS Domžale**

Letno poročilo svetniške skupine SDS Domžale

Naša svetniška skupina je bila v letu 1997 zelo aktivna. Že pri proračunu smo vložili številne amandmaje - predvsem na področju socialne, otroškega varstva, komunalnih zadev in reprezentance županje. Obsodili smo eksotično potovanje županje na otok Mavricius, ki Občini Domžale ni prineslo nobenih koristi. Dosegli smo, da županja bolj temeljito pripravljajo razpored sredstev za reprezentanco in promocijo Občine ter za razna društva.

Na vsaki seji Sveta je naša svetniška skupina pripravila silno neprijena vprašanja za županjo in celotno Upravo, kar ste lahko sproti prebrali tudi v Slamniku. Kot veliko zaslugi si štejejo tudi izgradnjo vrta na Ko-

ličevem, saj smo z vztrajnostjo za ta projekt uspeli nagovoriti tudi ostale. Prav tako smo se borili tudi za vrtec Dob, vendar tam zankekrat ni vidnega uspeha, ker vodstvo lokalne skupnosti ni preveč zainteresirano. S pomočjo naše svetniške skupine je

SocialDemokrati Slovenije

uspelo glasovanje za vrtec KARITAS na Rovah, za katerega smo pri rebalansu uspeli zagotoviti denar za dokumentacijo. Zelo dejavni smo bili tudi pri projektu Center za mlade, kjer je naša svetniška skupina uspešno kar nekaj koristnih amandmajev. Pri iskanju nove lokacije komunalnih odpadkov sta bili najbolj aktivna naš predsednik sveta dr. Brejc in Roman Kurmanšek. Pomembno je, da s svojo aktivnostjo nismo dovolili županji, da bi zelo aktualno problematiko odlagališča potisnila v kot, ampak smo izglasovali ustanovitve posebne komisije, ki jo vodi naš Roman Kurmanšek. Delo komisije bo zelo težavno, saj bo morala iskati najbolj ustrezno novo lokacijo za smetišče. Tudi ločeno zbiranje odpadkov po posameznih KS se bo v letošnjem letu začelo izvajati. Kot najpomembnejši predlog resnično lahko štejemo pobudo dr. Mihe Brejca, da se začne oblikovati strategija razvoja Občine Domžale na vseh nivojih, kar županji z Upravo vred do sedaj še ni prišlo na misel - posamezne komisije se že formirajo. Moram poudariti, da v okviru naše skupine delujeta tudi Odbor za družbene dejavnosti in Odbor za gospodarske

javne službe, ki ju vodita svetnica Majda Pučnik-Rudl in naš član Karol Narobe. Člani Odborov se zberejo pred vsako sejo Občinskega sveta, da skupaj pregledajo gradivo in dajo konkretne pripombe.

Naša svetniška skupina je pri zadnjem rebalansu proračuna uspela z amandmajem, da se pospeši izgradnja prizidka k OŠ Preserje pri Radomljah, ki ima edina v celotni občini še dvoizmenski pouk. Uspešni smo bili tudi pri znižanju cen za vrtece in to za 15%, županja je predlagala 30% podražitev, kar je za današnje razmere številnih brezposelnih nezaslišano. Z veseljem ugotavljam, da smo marsikateri problem rešili tudi s sodelovanjem občanov, zato upam, da bo naše sodelovanje v letošnjem letu še bolj plodno. Vprašanja in predloge nam lahko posredujete pisмено kar v nabiralnik na sedežu stranke, neposredno svetnikom ali pa predsednikom krajevnih odborov. V letu, v katerega smo že korajžno zakoračili, želim vsem zdravja, veselja in osebne sreče, ter da bi vsak od nas pripeljal v našo sredino še prijatelje in znance, kajti ob koncu leta 98 nas čakajo volitve na občinski ravni. MARTINA URBANIJA

Clip RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVALNI CENTER
Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale, tel./faks 713-660
E-pošta: clip@clip-domzale.si

TEČAJ ZA ZAČETNIKE (25 ur): WINDOWS, WORD

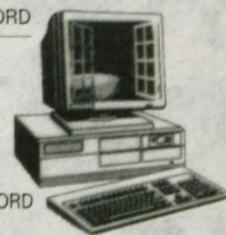
EXCEL (20 ur)

ACCESS (20 ur)

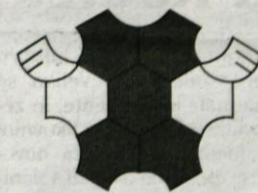
INTERNET (8 ur)

STROJEPISJE NA RAČUNALNIKU (60 ur)

- 12 ur računalništva z urejevalnikom besedil WORD
- 48 ur vaj iz strojepisja

Za pogodbeno izvajanje (skupine) priznamo 10% popusta. Brezposelnim, dijakom in študentom priznamo 20% popusta. Delavcem, ki so zaposleni pri samostojnih podjetnikih (S.P.), stroške izobraževanja delno povrne Sklad za izobraževanje delavcev pri obrtnikih.

SREDNJA ŠOLA
DOMŽALE

Cesta talcev 12
1230 Domžale

RAZPISUJE VPIS V ŠOLANJE OB DELU ZA POKLIC

- PRODAJALEC (prekvalifikacija in dokvalifikacija)
- TRGOVINSKI POSLOVOJDA

Informacije dobite na tel.: 714-101

Silvestrovanje SDS Dob

Dne 27. 12. 1997 tik pred koncem starega leta, smo se pri ZLATI KAPLJICI v Radomljah zbrali vsi, ki v srcu dobro mislimo, člani SDS KS DOB, da bi se še v družabnem srečanju poveselili in staremu letu dali slovo. Na tem srečanju je bilo prelepo, vsakemu pa je lahko žal, da ni bil z nami.

Prisrčno nas je pozdravil g. Slavko Ciglar, predsednik SDS KS DOB in vsem članom simpatizerjem SDS za-

zelel dobrodošlico in nam v kratkem nagovoru prikazal delovanje stranke ter nam predstavil načrte stranke, ki jih bo potrebno uresničiti. Gospod Vinko Kvas je izrazil željo, da bi se prijetno počutili in skupaj dočakali novo leto v kar najlepšem razpoloženju. Poudaril je, da se bo še naprej zavzemal za organizirana srečanja vseh članov in simpatizerjev SDS DOB. O delovanju občinskega odbora SDS za družbene dejavnosti

(šolstvo, zdravstvo in sociala) je podala kratko poročilo za to področje zadolžen g. Agata Križnar, ki je vse navzoče povabila, da bi v bodoče še bolj aktivno sodelovali in se spoprijeli z vsakodnevnimi socialnimi problemi, ki pestijo mnoge naše ljudi.

Odbor za družbene dejavnosti SDS Domžale deluje zelo živahno in na svojih številnih sejah obdeluje gradivo, ki jih dobi od g. R. Kurmenskega, predsednika občinskega odbora SDS Domžale. Tako za občinski svet Domžale odbor daje pobude, predloge in mnenja, kar prav gotovo pripomore k lažjim odločitvam, pri sprejemanju odločitev in zakonov občine Domžale.

Take in podobne misli so bile le kanček v mozaiku družabnega srečanja in praznovanja prihoda novega

leta 1998. Veselo razpoloženje vseh navzočih je popestrila glasba, ki mnogokrat ob svečanih trenutkih pove več kot navadna beseda.

Poskočna glasba je vse spravila na plesišče, kjer smo se sprostiti in se veselili vse do polnoči, ko smo si s penecim se vinom nazdravili in si stisnili roke v pozdrav novemu letu, ter si tako želeli zdravja, sreče in še uspešnejše leto 1998.

Želimo, da bi tudi druge stranke bile druga do druge bolj razumevalje. Tako bi pokazale svojo pripravljenost sodelovati na področju odpravljanja človekovih krivic.

Složno bi laže premagovali ovire in stiske, ki jih je med ljudmi vedno več, saj se pravi medčloveški odnosi vedno bolj krhajo.

Naj z novim letom 1998 zaživi še večja povezanost med strankami ter med drugimi humanitarnimi organizacijami, KER LE V SLOGI JE MOČ!

ZA SDS DOB A. K.

Čas srečanja članov in simpatizerjev SDS je vse prehitro minil.

Stranke med ljudmi

Strank je veliko
še več pa problemov je
med našimi ljudmi.

Če si v kateri koli stranki
ali organizaciji,
veš, čigav si!
Včasih ožigosan
od nerazumevajočih ljudi.

Vseeno je, kje si,
samo,
da pošten in delaven si!

Cilj vseh je isti -
kot so cilji vseh
organizacijskih, strankarskih
in nestrankskih ljudi:

»iskrenost, nepristranost, nepodkupljivost...
in odgovornost ter poštenost, ki
naj družijo vse ljudi!«

Na vsem tem naj se svet -
zdravje, sreča in ljubezen v letu 1998
gradi -
med našimi ljudmi!

Naj SDS se naslednjih 100 let živi! A. K.

NOVOST V PROGRAMIH SREDNJEGA IZOBRAŽEVANJA

Ekonomska gimnazija v Kamniku

V šolskem letu 1998/99 bodo v slovenskih srednjih šolah zaživi trije tipi strokovnih gimnazij: tehniška, umetniška in ekonomska. Eno izmed njih - ekonomsko - bo dobil tudi Srednješolski center Rudolfa Maistra Kamnik, ki je do sedaj imel gimnazijo in ekonomsko srednjo šolo. V prihodnjem šolskem letu pa se bodo na to šolo lahko poleg gimnazijcev in ekonomskih tehnikov vpisovali tudi učenci, ki jih veseli ekonomske in družboslovne smeri in imajo namen nadaljevati šolanje na visokih in višjih šolah.

Strokovne gimnazije so posebna vrsta gimnazijskega izobraževanja, ki ga v Evropi poznajo že dolgo. Smiselno je, da se za tako smer srednješolskega izobraževanja odločijo tisti učenci, ki že po končani osnovni šoli kažejo interes za določeno usmeritev in tako srednješolska leta interesno bogatejšo zapolnijo. Praksa kaže, da prenekateri starši in učenci odločitev za vpis v srednjo šolo povezujejo s kasnejšim študijem in poklicem.

Razprave o strokovnih gimnazijah so na Slovenskem prisotne že nekaj let, nekatere slovenske srednje šole pa že sedaj poskusno izobražujejo dijake v teh programih. Idejo o uvedbi strokovne gimnazije je pospešila uvedba mature, ki je postavljala dijake strokovnih šol v neenakovreden položaj v primerjavi z gimnazijo. Dijaki strokovnih šol, ki so se odločili za maturo, so imeli zaprti pot pri izbiri neobveznih predmetov na maturi, v slabšem položaju pa so bili tudi pri splošnih predmetih, saj je bilo število strokovnih predmetov veliko.

Katere so bistvene razlike med šolanjem na sedanji srednji ekonomski šoli in bodoči ekonomski gimnaziji?

Srednja ekonomska šola izobražuje dijake na treh smereh: maturitetni, finančno-računovodski in komercialni. Nova ekonomska strokovna gimnazija pa bo izobraževala dijake v samostojnem programu, ki bo povezan s splošno gimnazijo in nudil dijakom enake možnosti pri pripravah na maturo kot gimnazijski. Poudariti je treba, da se študij na strokovni gimnaziji zaključuje le z maturo in da si maturant ne pridobi poklica, zato se bodo vanj vpisovali tudi dijaki, ki so se prej vpisovali na splošno gimnazijo. Dobra stran šolanja je vendar v tem, da je pridobitev poklica omogočena s poklicnim tečajem po končani šoli za tiste dijake, ki ne nameravajo nadaljevati univerzitetnega študija. Načelno pa je strokovna gimnazija, tako kot splošna, namenjena tistim učen-

cem, ki nameravajo po srednji šoli nadaljevati študij na univerzi.

Ekonomska gimnazija je namenjena dijakom, ki želijo pridobiti splošna znanja, temeljna ekonomska poslovna znanja, razvijati antično mišljenje, organizacijsko vodstvene sposobnosti, sposobnosti timskega povezovanja, pridobiti podjetne lastnosti in menedžerske sposobnosti. Možnost za vpis v ta štiri-letni program imajo vsi uspešni osnovnošolci, ki jih veseli ekonomija, pravo, komunikologija in ostale družbene vede, imajo pa izrazite želje za študij naravoslovnih predmetov.

Predmetnik ekonomske gimnazije vsebuje obvezne predmete v obsegu gimnazije: slovenski jezik in književnost, matematika, dva tuja jezika (angleški, nemški). V vseh starih letnikih je obvezen predmet tudi ekonomija. Ostali obvezni predmeti so: zgodovina, geografija, informatika in podjetništvo. Biologija, kemija, fizika, psihologija, sociologija in filozofija so predmeti, med katerimi lahko dijaki izberejo dva naravoslovna in dva družboslovna predmeta. Program je obogaten še s športno in umetnostno vzgojo. Obvezne izbirne vsebine z vajami so na ekonomski gimnaziji v tretjem in četrtem letniku strokovne in dijaški izbirajo med vsebinskimi sklopi: finančne informacije, ekonomsko poslovne informacije, poslovne komunikacije, poslovne predstavitve, ekonomska zgodovina in ekonomska geografija.

Srednješolski center Rudolfa Maistra je že sedaj uspešno izobraževal dijake obbeh usmeritev. Maturo so dijaki opravljali dobro; nad slovenskim povprečjem, zato je tudi njihova študijska pot uspešna. Maturantje ekonomske usmeritve so vedno dosegali visoko povprečje. Tudi dijakom ekonomske gimnazije bo šola, ki je znana po dobri opremljenosti in visokem nivoju znanja, nudila lepo možnost srednješolskega izobraževanja. Novost, ki bo obogatena s tradicionalnimi dejavnostmi šole (abonmaji, ekskurzije, gledališki in novinarski krožek, retorika, tekmovanja v znanju pri različnih predmetih, raziskovalne naloge, internet), bo prav gotovo dala možnost marsikateremu osnovnošolcu, da se bo lažje odločil za bodočo izobraževalno in poklicno pot.

Podrobnejše informacije o ekonomski gimnaziji v Kamniku in o ostalih usmeritvah Srednješolskega centra Rudolfa Maistra bodo bodoči dijaki in njihovi starši dobili na informativnem dnevu 13. in 14. februarja 1998.

ANICA GRILJ

KOŠARKARSKI KLUB DOMŽALE

TUDI LETOS ORGANIZIRA TRADICIONALNO

PUSTOVANJE

V DVORANI KOMUNALNEGA CENTRA, KI BO
V SOBOTO, 21. 2., Z ZAČETKOM OB 20. URI.

OBETAMO SI LAHKO IZVRSTNO ZABAVO, SAJ
BO IGRAL

ANSAMBEL PTUJSKIH PET,

SEVEDA PA BOMO TUDI LETOS IZBIRALI
NAJLEPŠE MASKE, DA O JEDAČI IN PIJAČI TER
BOGATEM SREČOLOVU SPLOH NE
GOVORIMO.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE KART:

TEL. 721-015 (PISARNA KLUBA V DVORANI
KOMUNALNEGA CENTRA)

NE ZAMUDITE NORE ZABAVE!!!

Veseli december pri Ostržkovih na Rodici

Mesec december je pri nas vedno pričakovan. Tudi letos je bil tak. Praznično okrašen vrtec je otrokom že prvi dan pričaral nekaj pravičnega, skrivnostnega. Vsak dan smo se obogatili z novo zgod-

bico, pesmico. Otroci so bili pripravljani sodelovati. Veliko so igrali na male instrumente, in zelo zaposlili svoje prste z likovnim ustvarjanjem. Naše božično-novoletno drevesce smo okrasili s slani-

mi zvezdicami iz testa, ki so jih otroci delali, sušili in barvali kar ves teden. Izdelali smo izvirne voščilnice. Starši so jih za svoje decembrske pisalne potrebe radi kupovali.

V začetku meseca nas je na skrivnostno neviden način »obiskal« Miklavž. Pustil je same zdrave dobrote. V Lutkovnem gledališču v Ljubljani smo si ogledali predstavo Jajce, po njej pa smo se na hitro povzpeli do ljubljanskega gradu.

Tretji teden je bil zopet nekaj posebnega. V igri Palčkov pa so vlogo palčkov prevzeli kar naši otroci in tako pričakali še enega darezljivega moža Dedka Mraza. Ta nas je obdaril z igračami, ob katerih bodo otroci še dolgo uživali. Razveselile so nas tudi dijakinje vzgojiteljske šole, ki so nam odlično zaigrale Miškolina.

Za praznično razpoloženje je pripomogel tudi vonj po piškotih. Sami smo jih zamesili in oblikovali, nekateri v svojih prvih kuharskih korakih. Krona vsega pa je bila popoldanska čajanka s plesom za otroke in starše. Ni manjkalo veselja. Le eno smo morda pogrešali: sneg.

VESELI OSTRŽKOVI

Kam bežijo meseci?

Prednovoletni čas je prav posebno privlačen, saj se v mesecu decembru vse tja do božično-novoletnih počitnic dogaja veliko lepega, drugačnega in zanimivega. Na osnovni šoli Dob smo se člani mlajše dramske skupine, v katero so vključeni učenci četrtega in petih razredov, na ta čas začeli pripravljati že v mesecu oktobru. Za uprizoritev smo dobra dva meseca pripravljali igrice, ki jo je napisala učiteljica naše šole, gospa Tatjana Kokalj. Naslov igrice Kam bežijo meseci? pripoveduje o gozdih živalih in njihovih srečanjih z zimskimi, s pomladanskimi, poletnimi in z jesenskimi meseci.

Nekateri meseci živali obdarijo z mrazom, drugi z dežjem, spet tretji z nezno vročino, nekateri so rado-

dami, drugi veseli in nagajivi. Igrica se zaključuje z rajanjem ob novoletni jelki po obisku zadnjega meseca v letu, ki simbolizira tri dobre može in obišče živali s košem daril.

Predstave smo pripravili za učence nižje stopnje naše šole, za starše in druge krajanje v gledališču kulturnega

društva Jožef Virk, z njo smo obiskali našo podružnico v Krtini, učence na osnovni šoli Roje in gostovali v vrtcu Urša v Domžalah, kjer so nas posneli tudi za oddajo na kamniškem Impulzu.

Tekst in foto:
HELENA GREGORIČ

Veseli december v Trzinu

December je mesec dobrodrušnih moških z dolgimi belimi bradami, ki se trudijo kar najbolje obdarovati vse pridne in tudi malo manj pridne. Najprej se je 4. 12. 97 z zapravljičkom in dvema konjema popeljal skozi Trzin

Miklavž s spremstvom. Ustavil se je v trgovini pri Jurju in trgovini Fila v novem naselju. Še isti dan nas je čakal prvi nastop. Zaigrali smo igrice za invalidno mladino v Kamniku. Nato pa smo 5. 12. Miklavžev god praznovali v Trzinu.

Ta dan se je Miklavž z nekaj spremljevalci pred Kulturni dom v Trzinu pripeljal na zapravljičku. Pričakala ga je množica otrok, ki si je medtem lahko ogledala bruhalce ognja in zonglerje.

Zatem je sledila igrice Milavž prihaja... iz leta 1924 (Ivan Lah) in nato še kot vrhunec dneva razdelitev daril. Tako se je za to leto Miklavž v Trzinu poslovil. Dne 18. 12. 97 so se trzinski otroci zopet zbrali v KUD-u v Trzinu, kjer je za njih športno društvo Trzin in vrtec Žabica iz Trzina priredilo novoletno rajanje. Najprej so si lahko ogledali igrice »Božično drevo« (H. D. Andersen), nato pa so otroci pogumno stopili na oder in pokazali staršem in drugim obiskovalcem, da se v vrtcu ne samo igrajo, temveč tudi učijo plešati. Tako so otroci pod vodstvom plesne šole Miki zaplesali nekaj priscnih plesov. Sledilo je drugo dejanje predstave in nato prihod Božička ter razdelitev daril.

Tako je bilo v Trzinu za praznike, ki jih imajo najmlajši verjetno najrajši. Miklavž in Božiček pa sta tudi že odpotovala s svojim spremstvom domov ter pridno opazujeta, kdo je priden in kdo ne.

Tekst in foto:
URŠA MANDELJČ

Obvestilo in vabilo lastnikom psov

Obveščamo vas, da Kinološko društvo Domžale tudi letos organizira tečaj za šolanje psov. To je izredna prilika, da pod vodstvom inštruktorja izšolate svojega psa.

Tečaj se bo pričel v drugi polovici februarja ali v začetku marca, odvisno od snežnih razmer, in bo trajal do 20. junija 98 dvakrat tedensko v popoldanskem času. Šolanje bo potekalo na društvenem vadbišču za Šumberkom ob cesti Vir-Ihan. Po zaključku šolanja bodo organizirani izpiti, kjer bodo vodniki s svojimi psi lahko opravili delovni izpit, če bodo imeli ustrezno znanje. Za lastnike nemških ovčarjev, ki bodo namenjeni za vzrejo, sporočamo, da mora za pridobitev vzrejnega dovoljenja imeti samic in samice opravljene izpiti ISP-IPO-1. Ta zahteva velja od 1. januarja 1996. dalje.

- Šolanje poteka po naslednjih programih:
1. A-poslušnostne vaje za pse spremljevalce in pse reševalce
 2. C-poslušnostne vaje, sledenja in obramba za športne in službene pasme
 3. ISO-IPO! poslušnostne vaje, sledenje, napad in obramba za pse, namenjene za vzrejo (NO), športno dejavnost in osebno uporabo
 4. Šolanje reševalnih psov za iskanje za-

sutih in pogrešanih oseb

5. AGILITY je namenjen vsem, ki se rekreacijsko, kasneje pa lahko tudi tekmovalno ukvarjajo s svojim psom. Ta vrsta športa je zelo primerna za mlade ljudi, ki so sposobni obvladati svojega psa, ta pa mora biti ubogljiv in prosto vodljiv.

VPIS v navedene tečaje bo v četrtek, 12. februarja 1998, od 16.-18. ure v domu društva za Šumberkom (na Viru pri semaforju desno iz Lj smeri oziroma levo iz smeri CE cca 1 km v smeri Ihan), kjer boste tudi dobili vse druge informacije.

Če želite izšolati psa za svoje osebne namene v našem društvu, vas vljudno vabimo na vpis 12. februarja 1998.

KD Domžale
Komisija za šolanje

Luč miru iz Betlehema

Tudi letos nas je pred božičem obiskala Luč miru, prižgana v votlini rojstva Jezusa Kristusa v Betlehemu v Izraelu. V Slovenijo je prišla v soboto, 20. decembra zvečer, nato pa so jo slovenski skavti in skavtinja raznašali po vsej Sloveniji.

Luč miru iz Betlehema nas s svojim plamenom sprašuje, koliko drobnih in dobrih korakov smo naredili v preteklem letu, da bi bilo življenje v našem

okolju prijetnejše, mimejše, bolj veselo. Zgodovina luči miru je dolga dobro desetletje. Leta 1986 je nastala prva akcija Luči miru, izpeljali so jo skavti in skavtinja iz sosednje Avstrije, s pomočjo Avstrijske državne televizije. Pričela se je širiti po vsej Evropi. Pri nas so po osamosvojitvi Slovenije skavti poskrbeli, da ta luč, prižgana v Betlehemu, lahko sveti tudi v naših domovih.

Luč miru so skavti 23. decembra prinesli tudi v jarško kapelo in jo po sveti maši razdelili med ljudi.

Zamislimo se in se vprašajmo, kaj smo v minulem letu napravili, da bi bil svet okoli nas boljši, srečnejši. Smo koga neupravičeno duševno ranili, mu prizadejali bolečino? Obljubimo si, da bomo postali boljši. In ko nas bo ob koncu leta ponovno obiskala luč miru, bomo lahko z veliko večjim veseljem in radostjo pričakali božični čas.

Tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

RAZSTAVA JASLIC V LIKOVNEM RAZSTAVIŠČU Prijetna popestritev praznikov

Ker je bila razstava jaslic v lanskem prazničnem času prijetna popestritev božičnega in novoletnega razpoloženja v našem mestu, je tudi letos Občina Domžale skupaj z Zvezo kulturnih organizacij Domžale od 16. do vključno 23. decembra v Likovnem razstavišču v Domžalah pripravila tradicionalno razstavo jaslic.

Smrečica kot simbol večnega življenja in upanja, jaslice in božične pesmi kot izraz religioznega krščanskega doživljanja, božične jedi s potico kot odsev obhajanja praznikov - vse to in še marsikaj, kar sodi k slovenskim božičnim navadam, ima in bo vedno imelo svoj simbolni, slovesni in praznični pomen, je k ogledu jaslic, predvsem pa k odprtju razstave, pribavilo številne obiskovalce. Skozi prijeten program jih je pospremila ga. Draga Jeretina Anzin, skozi nekatere božične navade etnologinja dr. Marjanca Klopčar, z najbolj zanimivi pesmimi tega prazničnega obdobja pa so jih razveselila dekleta iz glasbene skupine SIRENE. Po kratkem pozdravu zupanje pa so se lahko pogovorili z izdelovalci in razstavljalci jaslic, med katerimi je bil tudi znani slovenski izdelovalec Franc Smel, katerega žena Antonija se je predstavila tudi s prijetno pesmico. Najmlajši izdelovalec jaslic je bil Jošt Hribernik, skupinske jaslice so predstavili učenci Osnovne šole Jurij Vega iz Moravč z mentorico go. Inge Ivartnik, občudovali smo jaslice izdelovalcev Džura Peneva, Alojza Kavčiča, Milana Kosca, Vinka Ogrinca in Marjana Vodnika. Jaslice, ki krasijo njihove domove, pa so predstavili: Miro Rode, Alojz Stražar, Magda in Riko Lorbec, Diki in Zala Lorbec, Danica Ravnikar, Stefka Petrič in Miha Novak. Posebno mesto pa je imel na razstavi tudi veliki »zimski mož«, ki so ga iz listja in lubja izdelali v okviru Centra za mlade Dom-

žale, svoje mesto pa so našle tudi jaslice, najdene pred leti na smetišču v Dobu.

Tradicionalna razstava jaslic je pomembna popestritev božično-novoletnega časa v mestu Domžale; tudi

letos si jo je ogledalo veliko ljudi, zato iskreno povabilo vsem izdelovalcem in lastnikom jaslic za sodelovanje v prihodnjem letu, letošnjim razstavljalcem pa iskrena hvala!

V. V.

Eden najbolj znanih slovenskih izdelovalcev jaslic, Franc Smel, ki v Domžale vedno rad pride.

B badex

d.o.o.

PRODAJALNA INŠTALACIJ ZA VODOVOD
IN CENTRALNO OGREVANJE

RADIO CESTA 1 A, 1230 DOMŽALE,
tel. & fax: 061/713-001

UGODNA PONUDBA

- OLJNI GORILCI: LAMBORGHINI, RIELLO...
- PEČI: SIME, KALARD, JUNKERS, TVT
- CISTERNE: OD 1000 l - 3000 l

BREZPLAČNA DOSTAVA NA DOM

SLAŠČIČARNA OGER IZ STAREGA TRZINA

VAS VABI, DA POSKUSITE NAŠE SLAŠČICE.
IZDELUJEMO VSE VRSTE TORT, POTICE IN
DROBNO PECIVO. STALNO JE NA ZALOGI
TORTA ZA DIABETIKE.

IMAMO VELIK IZBOR OTROŠKIH TORT, TUDI
POPULARNEGA HUGA IN PUNČKO BARBI.

ODPRTO IMAMO
VSAK DAN OD 7-22. URE,
TUDI OB PRAZNIKI IN NEDELJAH.

Mengeška 26, Trzin, 1236 Trzin
tel.: 715-699

Domžalski komorni zbor

Začetki delovanja Domžalskega komornega zbora segajo v pomlad leta 1987, ko se je zbor razvil iz Domžalskega okteta.

Prvič se je zbor vidno predstavil na 31. srečanju zborov slovenskih pokrajin, leta 1991, ko je prejel visoko mnenje kritikov, kar je bila tudi odskočna deska za državno tekmovanje Naša pesem 1993, na katerem je zbor prejel zlato plaketo mesta Maribora, zborovodja Karel Leskovec pa posebno priznanje za najboljšo izvedbo obvezne skladbe.

V letu 1994, na mednarodnem tekmovanju Naša pesem, je zbor prejel srebrno plaketo, na državnem tekmovanju, leta 1997, je zbor ponovno prejel zlato plaketo.

Domžalski komorni zbor se je predstavil na festivalih v Avstriji, Italiji in Nemčiji. Leta 1995 je gostoval pri izseljencih v Kanadi in ZDA, v letu 1997 pa v Argentini.

Domačim poslušalcem je Domžalski komorni zbor, ki sodi v vrh slovenskih zborov, vsako leto pripravil tradicionalne božične koncerte.

Program zbora obsega skladbe renesančnih mojstrov, prek klasicizma, romantike do novejših glasbenih tokov.

Repertoar zbora so tudi večja vokalno instrumentalna dela avtorjev Dolarja, Mozarta, Haydna.

MAJA KLINAR-BERTONCELJ je diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani in na tej ustanovi deluje kot umetniški sodelavec - korepetitor.

ACI BERTONCELJ je pianist in profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Za svoje umetniško delovanje je doslej prejel Nagrado Prešernovega sklada, Nagrado mesta Ljubljane, od maja 1997 je prvi častni član Društva slovenskih skladateljev.

Foto
Vili Majhenič

Kulturni dom Domžale

petek, 6. februar 1998
ob 19.30 - OTVORITEV
- PROSLAVA

OTVORITEV KULTURNEGA DOMA - osrednja občinska prireditelja ob kulturnem prazniku

otvoritveni ceremonial (himna, blagoslov, nagovor županje, podelitev priznanj),

J. K. Dolar: BALETTI A 4 ZA GODALA

J. Haydn: MISSA IN ANGSTIIS, HOB. XXX: 11 »NELSON MAŠA« v d-molu

izvajata: Komorni zbor Domžale in Simfonični orkester Domžale - Kamnik

dirigent: Aleksander Spasič
solisti: Mateja Arnež, mezzosopran; Mirjam Kalin, alt; Marjan Trček, tenor, Zoran Potočan, bas

sobota, 7. februar
1998, ob 19.30 -
KONCERT

J. K. Dolar: BALETTI A 4 ZA GODALA AVE VERUM

J. Haydn: MISSA IN ANGSTIIS, HOB. XXX: 11 »NELSON MAŠA« v d-molu

izvajata: Komorni zbor Domžale in Simfonični orkester Domžale - Kamnik

dirigent: Aleksander Spasič
solisti: Mateja Arnež, mezzosopran; Mirjam Kalin, alt; Marjan Trček, tenor, Zoran Potočan, bas
(utemeljitev: Lojze Stražar)

ponedeljek, 9. februar
1998 ob 19.30 - KONCERT

KLAVIRSKI RECITAL Aci BERTONCELJ in Maja KLINAR BERTONCELJ

(utemeljitev: Lojze Staražar)

sreda, 11. februar
1998 ob 19.30 - KONCERT

NASTOP UČENCEV GLASBENE ŠOLE DOMŽALE

Poldrugo leto je že minilo, kar se je Glasbena šola Domžale vrnila v obnovljene prostore na Ljubljanski 61. Lahko rečemo, da smo obrnili nov, pomemben list v skoraj 50-letni zgodovini glasbenega šolstva v Domžalah. Dobro opremljeni se z optimizmom oziroma v novo tisočletje.

Ob otvoritvi Kulturnega doma Domžale se tudi Glasbena šola s priložnostnim koncertom pridružuje temu velikemu dogodku za domžalsko kulturo.

četrtek, 12. februar
1998 ob 19.30 - PREDAVANJE

Društvo katoliških izobražencev Domžale »PRIMERJAVA NASE ŠOLSKE ZAKONODAJE Z EVROPSKO«
gost: dr. Franc Rode

petek, 13. februar 1998
ob 19.30 - KONCERT
nastop Big band Žabe

petek, 13. februar
1998, ob 19.30

VALENTINOV VEČER S PROMOCIJO ALBUMA »GORIM« PEVKE KATRINE HABE - KATRINE Z GOSTI

Katarina Habe - Katrina bo na promociji svojega debitantskega albuma predstavila šest skladb z albuma Gorim, pet z originalno spremljavo in eno skladbo ob spremljavi celjskega plesnega orkestra Žabe. Kot gostji se bosta predstavili tudi uveljavljeni slovenski pevki **Damjana Golavšek** in **Marta Zore** s svojimi uspešnicami. Program bo z evergrinskimi skladbami popestril tercet, ki se je lani preimenoval v Katrinas, in v katerem pojeta še Marija Pirnat - Trampuž in Barbara Zupančič. Na prireditvi bo sodelovala še plesna skupina Vivere.

petek, 20. februar 1998
ob 19.30 - KONCERT

IGRAMO MLADI VIOLONCELISTI

IGRAMO SE

mladi violončelisti

iz glasbenih šol v Kranju, Radovljici in Škofji Loki

koncert mladim violončelistov

Zdenke Kristl Marinič

s promocijo zgoščenke in notnih zbirk »Igramo se«

Zdenka Kristl Marinič poučuje že vrsto let mlade violončeliste na glasbenih šolah v Kranju, Radovljici in Škofji Loki ter v »svoji« zasebni glasbeni šoli Parnas Domžale. Njeni violončelisti so v zadnjih treh letih prejeli kar 23 mednarodnih priznanj, nagrad in diplom ter imeli prek 200 različnih nastopov; konec leta pa so kot prva tovrstna skupina v Sloveniji izdali svojo CD ploščo **Igramo se**, ki jo je založilo in izdalo podjetje Parnas d. o. o. V okviru tega podjetja je lani izšla zbirka **Igramo se** za dva violončela in klavir s priredbami slovenskih narodnih v priredbah Egija Gašperšiča, ki ji bo letos sledila zbirka za tri violončela. Na koncertu se bodo predstavili kot skupina in kot uspešni posamezniki, na spo-

DOM

Domžale

Kulturni

redu pa bodo slovenske narodne ter druge njihove uspešnice ob klavirski spremljavi.

četrtek, 26. februar
1998 ob 19.30 - GLEDALISKA PREDSTAVA

Jimmie Ching: TAKŠNI IN DRUGAČNI, komedija

Prešernovo gledališče Kranj
režija: Zvone Sedlbauer
igrajo: **Jožef ROPOŠA, Matjaž VIŠNAR, Darja REICHMAN, Bernarda OMAN, Štefanija DROLC, Tine OMAN, Pavel RAKOVEC.**

»Ljudje smo **takšni** in **drugačni**; so pa tudi drugačni, ki imajo to srečo, da so **takšni** in drugačni,« so modre besede, ki jih Jimmie Chinn položi v usta enega izmed glavnih akterjev te komedije z melodramskim priokusom. Glavna juankinja je pravzaprav vsa družina z odločno materjo na čelu, ki jo poleg še vedno samskega sinka Boba tarejo skrbi s hčerama Loro in Noro. Saj ne, da bi bilo z njima kaj narobe. Kje pa! Za njuna moža gre. Z zeti je pač vedno križ. In kakorkoli obrnemo, nikdar niso takšni, kakršne bi privoščili svojim hčeram. Tako kot zetje prav dobro vedo, da so tašče ponavadi neusmiljeni zmaji, ki jim čisto nič ni prav. Če se jim dobrikaš, menijo, da imaš kaj za bregom, ko pa ne rečeš nič, ogorčeno razglasijo, da jih ignoriraš. (povzeto iz gled. lista PG 1, sez. 1997/98)

Domžale

DOM

Kulturni

Novoletno srečanje Nove slovenske zaveze

27. decembra smo se člani Nove slovenske zaveze skupaj z našimi simpatizerji in sorodniki zbrali na novoletnem srečanju v Festivalni dvorani v Ljubljani, kjer smo pregledali naše delo v letu 1997 ter si zastavili cilje za delo v letu 1998. Po uradnem delu je sledilo kosilo, tega smo člani izkoristili tudi za neformalne in prijateljske razgovore ter izmenjavo informacij. Množičnega srečanja v Ljubljani se je udeležilo kar nekaj članov iz Domžal, ki pa bomo očitno v bodoče morali sodelovati trdneje, odločneje in bolj organizirano.

Samo srečanje se je pričelo s prelepom domobranksko pesmijo z naslovom MOJA DOMOVINA, ki gre takole:

OČE MATI BRATJE IN SESTRE,
KOČE MESTA TRATE IN STEZE,
HOLMI SKALE VEČNEGA SNEGA,
TO JE MOJA DOMOVINA.

ZDRAVA BODI MOJA LEPA DOMOVINA,
MOJA LEPA DOMOVINA.

PRVA PESEM MLADIH SONČNIH DNI,
VAROVANKA FANTOVE MOČI,
KRES KI SEGA MENI DO NEBA,
TO JE MOJA DOMOVINA.

ZDRAVA BODI MOJA LEPA DOMOVINA,
MOJA LEPA DOMOVINA.

ZEMLJA RODNA MOJA JE TAKO,
DA ČE TREBA BIL SE BOM ZA NJO,
ZADNJA KAPLJA MOJEGA SRCA,
TO JE MOJA DOMOVINA.

ZDRAVA BODI MOJA LEPA DOMOVINA,
MOJA LEPA DOMOVINA.

Nato je vse prisotne pozdravil predsednik Nove slovenske zaveze, dr. Tine Velikonja. V svojem govoru je med drugim dejal, da se mu je samo po sebi zdelo umevno, da bodo po volitvah stranke slovenske pomladi ostale skupaj. Potem pa se je zgodilo nezasišano. Novoizvoljeni poslanec SKD je prestopil v nasporni tabor, sledilo pa je še večje pohujšanje z bratoma Podobnik. Tadvta sta prek mostu, ki sta ga zgradila, usla na drugo stran in zdaj za sklado leče vdano služita gospodarju, ki sta ga izbrala. Tako seveda v tem letu ni bilo nič z revizijo vojnih zakonov, je nadaljeval dr. Tine Velikonja, nič z uradnim popisovanjem žrtev v drugi svetovni vojni. Edino, kar je napravila država, je delo na centralnem spomeniku v bodočem parku na Teharjah. Vse drugo smo morali napraviti sami. V nagovoru se je dotaknil tudi del, ki potekajo pri zbiranju imen nedolžnih pobitih domobrancev ter postavljanju spominskih plošč. Tako smo lahko izvedeli, da so bile po 1. januarju 1995. leta v 51 župnijah postavljene fame plošče z imeni pobitih domobrancev, v na-

Dr. Tine Velikonja, predsednik Nove slovenske zaveze, med slavnostnim govorom članom in simpatizerjem Nove slovenske zaveze, ki so se zbrali ob zaključku leta v Festivalni dvorani v Ljubljani.

črtu pa je, da se bodo postavile fame plošče še v 134 župnijah v Sloveniji. Na podlagi pričevanj in zbiranj podatkov naj bi dobili okoli 12.000 imen, od tega 8300 po vojni pobitih domobrancev. Vendar pa se je potrebno zavedati, da je v ljubljanski nadškofiji prek 300 župnij, od tega je še najmanj 100 takšnih, kjer bo potrebno postaviti famo ploščo pobitim domobrancem. Omenil je tudi prazne lise, kjer bo potrebno pričeti zbirati podatke o pobitih domobrancih; to so predvsem gorenjske župnije, pa tudi Črni graben in Moravče. Zaključil pa je z mislijo, da so kljub starosti za zdaj še toliko pri moči, da bodo svoje začetno delo opravili, nato pa naj pridejo mladi, naj si zgradijo nov svet, kjer ne bo trpljenja in bolečin, kjer ne bo nočne more in se jim bo zdelo življenje lepše, ker ne bodo obremenjeni s preteklostjo in jim ne bo treba misliti na pomorne nedolžne žrtve v Kočevskem Rogu in drugih moriščih.

V družabnem delu srečanja, ki se je razvilo, so se skale nekatere nove vezi, sklepala so se nova prijateljstva, na dan so prihajali tudi novi podatki o žrtvah brezumnega komunističnega nasilja in pobjev nad lastnim narodom po koncu 2. svetovne vojne. Ponovno smo lahko slišali geslo Bog, narod, domovina - v Boga smo verovali, narod smo ljubili, za domovino smo se borili in umirali. Z obljubo, da se prihodnje leto zagotovo ponovno srečamo, smo si v pozdrav stisnili roke ter si zaželeli veliko zdravja in sreče v letu 1998. Saj moramo postoriti še marsikaj, da bodo tudi znanamci poznali pravo resnico o 2. svetovni vojni in o prvih letih po njej.

Tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

Pomoč slabovidnim in novoletna darila

Lions club Domžale je v zadnjih dneh leta 1997 praznoval prvo obletnico ustanovitvenega večera. Člani so se zbrali v gostišču Šporn v Radomljah in na prireditvi zbrali okrog 1,1 milijona tolarjev, ki so jih podobno kot v lanskem letu, namenili v humanitarne namene. Tokrat so se odločili, da z denarjem pomagajo slabovidnim, iz zbranih sredstev pa so kupili tudi novoletna darila za učence Osnovne šole Roje in jim jih podelili na prisrčni novoletni slovesnosti.

Dva elektronska pripomočka, ki so ju kupili, bosta omogočila lažje spremljanje pouka slabovidnim osebam, podarili pa so ju Medobčinskemu društvu slepih in slabovidnih Ljubljana, ki ju bo izročilo dvema soloobveznima otrokoma z izgubo vida več kot 95 odstotkov.

Lions club Domžale se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem, ki so pri obeh plemenitih akcijah pomagali, saj ju brez skupnega sodelovanja ne bi

mogli uresničiti. S humanitarnimi dejavnostmi bodo nadaljevali tudi v letu 1998.

SD »SLOVENIJA« RUTI Srečno našim rojakom v Švici

Najbrž se bo marsikdo od bralcev našega časopisa spomnil obširne fotoreportaže, s katero smo v lanskem letu predstavili dvajsetletnico Slovenskega društva »Slovenija« Ruti ter osrednjo slove-

ca pa so se na društvenem pikniku prisrčno poslovili od dveh dolgoletnih članov g. Danila Koritnika in ga. Rozike Kranjc, ki sta se vrnila v domovino. Ob tej priložnosti so pripravili tudi kegljasko

dali opravljeno delo ter sprejeli program za leto 1998. Na njem so prebrali tudi pozdravno pismo Velesposlaništva RS v Švici ter izvolili nekateri nove člane vodstva društva.

Ena izmed ugotovitev občnega zbora je bila tudi, da se kar precej članov društva za vedno vrača v domovino, posebej ponosni pa so na dobro sodelovanje z vsemi slovenskimi društvi v Švici in Liechtensteinu, s slovensko katoliško misijo v Zürichu ter slovenskim velesposlaništvom v Bemu, na občnem zboru pa so se še enkrat za sodelovanje zahvalili Občini Domžale. Pregledali so tudi humanitarno dejavnost v društvu, kjer so posebno skrb namenili bolnim članom, najboljše kegljač pa so podelili tudi nagrade: pri ženskah je bila najboljša ga. Dragica Ivković, pri moških pa g. Nikola Janko ter g. Jože Lasič.

Program SD Slovenija Ruti, katerega predsednik ostaja Mirko Ivković, podpredsednik in tajnik pa Jože Lasič, obsega za leto 1998 vrsto tradicionalnih slovesnosti, med katerimi so tudi: Dan slovenske kulture ob 8. februarju, slovesnost ob materinskem dnevu, tradicionalna maša za domovino, srečanje Otroci vabijo, (Uteriberg, 98), sodelovali bodo na skupni prireditvi vseh slovenskih društev v Švici, organizirali pa bodo tudi društveni piknik in več kegljaskih tekmovalj ter občni zbor. Še naprej bodo sodelovali s slovensko dopolnilno šolo, ki jo vodi ga. Slavka Pogač, in pomagali pri organizaciji skupnega izleta v London.

Našim prijateljem v Švici, ki so nam z besedami pesnika Tihomirja Arharja: Ko polnočna ura bije, glej, utrinek zlat zasije, kdor ga ujame v prašno vrečo, leto vse imel bo srečo! zaželeli veliko sreče v letu 1998, hvala za dobre želje in veliko sreče ter uspešnega sodelovanja tudi v prihodnje!

V. VOJSKA

Praznovanje jubilarantov

Tudi v letu 1997 so 22. 12. praznovali svoj življenjski jubilej 70 in več let člani ZB-Vir s prijetnim srečanjem v gostišču »PRI GAŠPERJU« na Prevojah pri Lukovici. Srečanja se je udeležilo 56 članov Krajevne organizacije ZB-Vir, za kar gre vsa zahvala tov. KOPLANU, predsedniku krajevnega odbora ZB. Članom, ki se srečanja niso mogli udeležiti, pa so topli obroki prinesli na dom. Ko so se jubilaranti po prijetnem druženju razšli, so želeli, da se tudi v tem letu zopet enako srečajo!

Tekst in foto: IVAN BOLHAR

NAPREDEK ZA SVOJE KUPCE

Nova trgovina v Preserjeh v 99 dneh

Leto 1997 je bilo za našo največjo preskrbovalno podjetje NAPREDEK Domžale vsestransko zelo uspešno, saj se lahko pohvaljivo z vrsto novih pridobitev. Ena izmed njih je tudi nova samopostrežna trgovina v Preserjeh, ki so jo krajanji tega območja dobili kot božično-novoletno darilo prav v zadnjih dneh leta 1997. Nekdanjo trgovino, ki je bila odprta daljnega 31. julija 1964 kot ena izmed prvih samopostrežnih trgovin v Sloveniji, so podrl 9. septembra 1997 in nato novo, ki so jo kupci težko čakali, zgradili v rekordnih 99 dneh.

Kot je dejal g. Stane Skok, direktor Napredka d. d., je še posebej pomembno, da so vsa dela izvedli njihovi kooperanti. Novo trgovino sta projektirala g. Dolenc in g. Breskvar, ima 550 m² površin, od teh je kupcem namenjenih 350 m² (doslej skupaj 100 m²). Celotna investicija je zahtevala 130 mio SIT. Nova nakupovalna hiša, katere odprtja se je udeležilo veliko kupcev, je vodena računalniško. G. Skok pa se je posebej zahvalil vsem izvajalcem, ki so delali tudi ponoči in v načrtovanem roku opravili vsa dela, vsemu osebju in jim zaželel veliko uspehov v novi trgovini, hkrati

pa se je za potrpežljivost zahvalil tudi kupcem in jim zaželel, da bi nova prodajalna resnično postala njihova nakupovalna hiša. Preden so bila vrata v nove prostore uradno odprta, je zbrane pozdravila tudi ga. Cveta Za-

lokar Oražem, županja Občine Domžale, ter čestitala Napredku za novo pridobitev, hkrati pa posebej pohvalila tudi njihovo skrb za urejeno preskrbo na celotnem območju občine Domžale, pa tudi za njihovo skrb za tako

ureditev trgovin, da so te dostopne tudi invalidom. Vsem zaposlenim in kupcem je zaželela veliko prijetnih nakupov v novi samopostrežni trgovini v Preserjeh.

V.

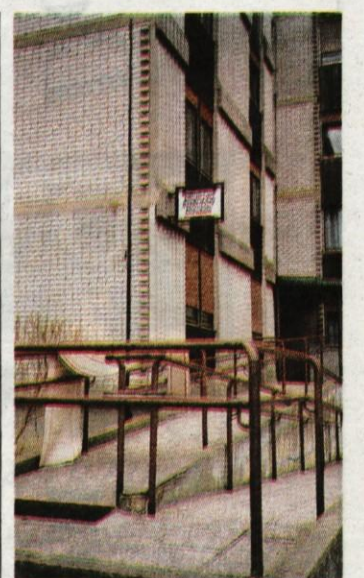

Društvo invalidov Domžale v letu 1998

Člani Društva invalidov Domžale in njihovi prijatelji so v dneh okoli novega leta že prejeli tradicionalni KOLEDAR, s katerim jih vodstvo društva obvešča, v katere aktivnosti se bodo lahko vključevali v letošnjem letu.

Prve dni leta pa so izkoristili tudi za prenovu prostorov društva na Ljubljanski c. 99, kjer jih boste tudi letos lahko obiskali ali poklicali po telefonu (713-418) vsako sredo od 16. do 18. ure in ob petkih od 9. do 11. ure. Prostore so prebelili, tudi na novo opremili, tako da bodo prijaznejši za vse, ki jih boste obiskali.

G. Edvard Završnik, predsednik Društva invalidov Domžale, tudi letos vabi vse člane društva in njihove prijatelje, da se v čimvečjem številu vključujete v njihove aktivnosti. »Program je pripravljen na željo članov in dosedanjih izkušenj. Pripravi smo, da bo udeležba tako uspešna kot v letu 1997,« pravi g. Za-

vršnik in prosi vse člane, da upoštevajo navodila, ki bodo omogočila, da bodo izleti, letovanja pa tudi druge akcije dobro izpeljane. Hkrati se opravičuje vsem, ki koledarjev še niste prejeli. Vmes so bile namreč tehnične težave, ki so odpravljene in v teh dneh bodo svoje prijatelje našli tudi zadnji koledarji.

Društvo se vsem, ki ste jim pomagali v letu 1997, iskreno zahvaljuje za pomoč!

V. V.
Foto: BOGDAN OSOLIN

GA. Marija Juvan, najstarejša občanka

Srečno na poti proti stoletnici!

11. januarja 1998 je gospa Marija Juvan, ki smo jo kot najstarejšo prebivalko Občine Domžale predstavili v prejšnji številki, praznovala svoj 99. rojstni dan. V dneh pred novim letom jo je obiskala tudi zupanja Cveta Zalokar Oražem in ji zaželela veliko sreče in zdravja na poti do stotega rojstnega dneva.

Ob tem srečanju je gospa Marija povedala še nekatere zanimivosti, ki se jih je spomnila, hkrati pa tudi opozorila na svojo netočnost v prejšnjem članku, saj tedanji solarji niso vsak teden hodili v procesiji v cerkev, temveč le ob izjemnih priložnostih, kot je bil začetek šolskega leta, pa cesarjev god ali kakšna druga »veča« reč, se je spomnila prijetnih šolskih dni. Spomnila pa se je tudi štirih velikih mlinov, ki so na Domžalskem v njeni mladosti mleli žito, in pa velikih voz, ki so pšnico oz. moko prevažali po blatnih cestah med Domžalami in Ljubljano. »Če je bilo vreme, se je kadilo kot sam vrug in kamenje je letelo izpod koles daleč naokoli,« se spominja gospa Marija. Če pa je deževalo, potem je bilo blatno, da so konji komaj vlekli težke vozove.

»Manjka mi veliko reči,« razmišlja najstarejša občanka in pri tem misli zlasti na težave z zdravjem, »ampak kar gre. Sem imela v življenju kar precej težav, prav hudo pa ni bilo nikdar. Vesela sem, ko so mi »popravili« oči, tako da sedaj kar dobro vidim. Verjamem pa, da so mi v življenju pomagali tudi različni zdravilni čaji, ki sem jih veliko spila. Najbrž ne »nucajo« prav veliko, ampak škodujejo tudi ne,« je prepričana in mi kljub visoki starosti našteje posamezne zdravilne

rastline, ki jih je nabirala kar na bližnjih travnikih in iz njih delala različne zdravilne mešanice. Ji je skoraj sto let življenja hitro minilo, jo vprašam. »Prehitro, je bilo zelo kratko,« se smeji in spet je z mislimi v svoji mladosti, v nekdanjem STOBU, od koder je tudi zupanjina pokojna stara mama, ki se je gospa Marija še dobro spomni.

Naj vam bodo prav vsi dnevi do vaše stoletnice prijetni, gospa Marija Juvan!

Tekst in foto: V. VOJSKA

IZOBRAŽEVANJE DIABETIKOV

Bolj kakovostno življenje

Sladkorna bolezen tako v svetu kot pri nas skokovito narašča in je tipična bolezen razvitega sveta. Z izobraževanjem vseh bi lahko dosegli bistveno zmanjšanje obolevnosti, hkrati pa bi tistim, ki že živijo s to boleznijo, omogočili lajšati težave in se vključevati v družbo.

Mednarodna organizacija za diabetes (IDF) je določila 14. november za svetovni dan sladkorne bolezni.

Sladkorna bolezen tudi ni sramežljiva deklica, ki jo država pometa pod preprogo, temveč se bo morala zavedati koristi, ki jih zagotavljajo takojšnja vlaganja za preprečevanje in zdravljenje sladkorne bolezni in njenih posledic. Osveščanje in izobraževanje diabetikov dolgoročno zmanjšuje stroške za zdravljenje posledic sladkorne bolezni in stroške socialne oskrbe. Verjemite mi, da je izobražen diabetik najcenejši diabetik.

na oddiha v Zdravilišču Strunjan. V prazničnih dneh smo obiskali sladkorne bolnike v domovih za upokojece v Domžalah in v Mengšu. Hkrati vas štiri dni v tednu (od 7. do 8. ure) čaka v posvetovalnici prijazna gospa Mirjam Beden, pri kateri dobite najnovejšo informacijo o naših skupnih aktivnostih, brezplačno ponudi časopis SLADKORNA BOLEZEN in druge publikacije, ki jih za člane izdaja Zveza društev diabetikov Slovenije. Izkušnje kažejo, da je obseg delovanja društva sicer kvaliteten in učinkovit, toda tako kot v zdravstvu tudi v društvu nove družbene razmere zahtevajo spremembe.

V začetku meseca marca 1998 imamo že rezerviran termin za sedemdnevno okrevanje v Zdravilišču Rogaska, ki se je na osnovi edinstvene naravne mineralne vode Donat Mg razvil v enega najboljših zdraviliških turističnih centrov v Evropi. Je tudi najbolj znano in strokovno usposobljeno zdravilišče za preventivo, nadaljevalno zdravljenje in rehabilitacijo metabolnih bolezni, kamor spada tudi sladkorna bolezen. Cena sedemdnevnega bivanja (dvo-posteljna soba in organizirani avtobusni prevoz) je 36.500 SIT za člane, za spremljevalce pa 40.000 SIT. Prijave (in denar) sprejema gospa Mirjam do zasedenosti rezervacij (dodatne informacije dobite po telefonu 713 407 ali 713 291 od 9. do 12. ure). V organizaciji učinkovitega in prijetnega oddiha bo aktivno sodelovalo tudi naše društvo.

Obenem želim vsem diabetikom, sorodnikom, prijateljem, medicinskim sestram, zdravnikom in sodelavcem v imenu našega društva uspešno in SREČNO NOVO LETO

Predsednica društva
ANICA KVAS
višja med. sestra

Na obisku pri diabetikih doma upokojecev Domžale

(foto ANICA KVAS)

Vsako leto je ta dan posvečen še posebej izpostavljenim temam. Letošnja tema je: seznanimo javnost s sladkorno boleznijo in potrebami ter dolžnostmi, ki jih imajo ljudje z diabetesom. Sladkorna bolezen je lahko dolga leta previdno nenevarna, kar pa traja samo toliko časa, dokler se ne pojavijo njene posledice s trajnimi okvarami (slepota, odpoved delovanja ledvic in srca, amputacije, večja občutljivost za razvoj telesne in duševne patologije). Ta vila, ki je smrtonosna, zavaja odločujoče ljudi v naši državi in družbi, da ne čutijo potrebe po zagotavljanju sredstev za obvladovanje tega »nevidnega« problema.

Društvo diabetikov Domžale s pomočjo zdravnikov in medicinskih sester obeh Posvetovalnic za diabetes ZD Domžale uspešno izvaja edukacijo sladkornih bolnikov (časopis SLADKORNA BOLEZEN, prehranske zloženke, izleti, sedemdnevna preventivno-kurativna okrevanja, predavanja). Žal imajo zdravstveni delavci zaradi povečane obolevnosti in spreminjenih družbene klime (manj denarja za diabetes) tudi manj možnosti, da nam pomagajo.

V letu 1997 je društvo v edukacijskem pomenu pripravilo dve odmevni in dobro obiskani predavanji, izlet na Kras in dva preventivno zdravstve-

Obvestilo v zvezi z vlogami za znižano plačilo vrtca

V skladu s Pravilnikom o spremembah in dopolnitvah pravilnika o plačilih staršev za programe v vrtcih (UR. I. RS, št. 1/98) se plačilo staršev s 1. 1. 1998 določa na osnovi BRUTO mesečnega dohodka na družinskega člana v primerjavi s povprečno plačo na zaposlenega v Republiki Sloveniji in upoštevajo premoženje družine.

Mesečni dohodek na družinskega člana se izračuna iz letnega dohodka družine na osnovi odločbe o odmeri dohodnine za preteklo leto (zaenkrat gre za odločbe za leto 1996) kot tudi osebni prejemki, ki niso obdavčljivi, med drugim tudi izplačane preživnine, pokojnine ipd.

Če dohodek od kmetijske dejavnosti ustvarja več oseb, lastnikov, imetnikov uporabe ali uživalcev zemljišča, ki sestavljajo eno samo gospodinjstvo, se v dohodek družine vštevajo sorazmerni del katastrskega dohodka, glede na število članov družine. Upoštevajo pa se tudi obvezni prispevki za socialno varnost.

Kot dohodek iz dejavnosti se šteje dobiček, ugotovljen z odločbo o odmeri davka od dohodka iz dejavnosti, brez upoštevanja znižanj in olajšav, povečan za obračunane obvezne prispevke za socialno varnost zavezanca. Samostojnim ustvarjalcem na področju kulture, ki jim je priznana pravica do plačila prispevkov za socialno varnost iz državnega proračuna, se dohodek poveča za plačane prispevke iz državnega proračuna.

Znižana plačila z veljavnostjo do konca šolskega leta 97/98 veljajo do 31. 12. 1997. Za ta plačila bo upravni organ oziroma pooblaščenca institucija na podlagi že od-

danih vlog za tekoče šolsko leto opravila po uradni dolžnosti novo določitev v skladu s spremembami pravilnika. Staršem, ki v letu 1997 niso oddali vlog za znižano plačilo, se znižano plačilo uveljavlja s 1. 1. 1998, če oddajo vlogo do 15. 2. 1998.

Iz zgoraj navedenega sledi, da staršem, ki so že oddali vloge za šolsko leto 97/98 (torej z veljavnostjo 1. 9. 97), ni potrebno oddajati novih vlog, pač pa jih bodo morali le dopolnjevati na osnovi poziva upravnega organa ali pooblaščenca institucije.

VSO DOKUMENTACIJO je še vedno potrebno ODDAJATI NA VLOŽIŠČU OBČINE DOMŽALE, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska 69, 1230 Domžale ali poslati priporočeno po pošti na isti naslov. Prav tako se bodo zahtevki za ponovno presojo in pritožbe reševali pri upravnem organu.

Na podlagi sprememb pravilnika pa bo POSLOVNA SKUPNOST OSNOVNIH ŠOL OBČINE DOMŽALE, Ljubljanska 89, 1230 Domžale obdelovala prejeto dokumentacijo in vloge z veljavnostjo od 1. 1. 1998 dalje ter na tej osnovi izstavljala obvestila v imenu in na račun Občine Domžale na osnovi pooblastila o prenosu takšnih pristojnosti.

ZATO SE ZA VSA VPRAŠANJA V ZVEZI Z REŠITVIJO VLOGE STARŠI OBRACAJTE NA POSLOVNO SKUPNOST OSNOVNIH ŠOL OBČINE DOMŽALE, ga. Jana GRABNAR, telefon št. 061 716-785. OBČINA DOMŽALE

Močilnik postal prava mala cirkuška arena

V nedeljo, 14. decembra, je na Močilniku v Dobu izzivila še ena lutkovna predstava v okviru cikla predstav, namenjenih našim najmlajšim. Tokrat so kot gostje nastopili igralci in sodelavci Lutkovnega gledališča Maribor. Predstavo Marjana Pungartnika PRIHAJA CIRKUS je režiral češki režiser Pavel Polak ob pomoči strokovnega asistenta Martina Lhotaka.

Sam naslov sicer zaobjame vsebino zgodbe, ne pa tudi profesionalnega pristopa glavnih igralcev Karle Godič in Danila Trstenjaka, ki sta s svojo skoraj otroško prisrčnostjo in preprosto, vendar spektakularno uporabo mehanične - tehnične naivnosti zvabila najmlajše v čisto pravi svet cirksusa, katerega protagonisti so bili najdeni predmeti in vsi, ki so po naključju pršli mimo - mis, detel, mačka... Drobne mehanične igracke, ki so večkrat delovale komično kot neverjetno, čeprav so karseda stvarno posnemale naravno stanje, so izzvale malčkom nasmehe na usta ter jim s svojo zgodbo pripravile nekaj zabavnih doživetij. Seveda pa se niso le zaba-

vali, ampak tudi učili. Morda je bila ta predstava eden od impulzov, ki so prebudili pri otrocih smisel za igro in občutek stika s stvarmi, živalmi in predvsem ljudmi. Otroci bi verjetno znali povedati, kaj se zgodi, če vzameš »častno besedo« nazaj ali jo pojese. Tri dni ostaneš brez obeda, sta pela lepice plakotov in deklica. To je huda kazen, a huje bi bilo, če bi najmlajši ostali brez igrice. Naj vas ne skrbi, dvorana sredi gozda na Močilniku bo spet odprla svoja vrata in vas neestrno čakala v pravljicnem svetu, kjer še tako vsakdanje stvari postanejo čarobne. MARTA STARBEK

SLAŠČIČARNA
LENČEKMARINA IN MIHA LENČEK
LJUBLJANSKA 87
1230 DOMŽALE, TEL.: 724 003

Teče že 15. leto, odkar sva z mojim Mihom kupila lokal in začela s slaščičarsko dejavnostjo. Je nadaljevanje družinske tradicije po očetu Janezu Lenčku, ki je slaščičarsko dejavnost v Domžalah začel že leta 1938.

Naša ponudba slaščic je zelo raznolika. Vsekakor smo ponosni na »Lenčkove krem rezine«, ki se še vedno pripravljajo po atovem receptu. Izbirate lahko med različnimi okusi tort, kot so: skutine, smetanove, sadne, orehove, sacher, čokoladne, raznimi rezinami, deserti, pitami, čajnim pecivom, toplimi in hladnimi brezalkoholnimi napitki in pa našim lastnim sladlodeom. Posebej razvijamo naše najmlajše sladokusce, posebno tiste, ki praznujejo rojstni dan. Z idejami in željami prihajajo k nam kar sami in tako je ponudba teh dobrot kar velika: Janko & Metka, Formula 1, Džungla, Barbie, Hugo, Micky Mouse, Pikapolonica, Ježek, Deblo, Knjiga, Rdeča kapica...

NOVO - Izdelki iz lecta ter stara peka praznične kruha - že v prodaji

Lansko leto smo našo slaščičarno povečali in tako se je ponudila možnost, da gostom ponudimo tudi nekaj več.

Tako sem začela s staro peko praznične kruha, kot pleten, božičnega kruha, adventnega venca, srca... To je dota moje mame iz Suhe krajine. Tak praznični kruh ali pletenko na željo stranke tudi izdelam.

Izdelovanje LECTA - poltrajno figuralno pecivo, okrašeno z barvno glazuro oz. premazom ter sladkornim okrasjem, pa me je naučila g. Neža Stele iz Kamnika, iz priznane hiše izdelovanja lecta in sveč.

V Sloveniji zasledimo medicinarstvo in svečarstvo (to je bila povezana obrt zaradi medu - osnovne surovine) v začetku 17. st. Izdelovalcev je bilo samo nekaj. Pecivo iz medenega testa z vtiskavanjem v lesene modele in

linčki... Površine teh izrezanih oblik so okrašene z barvnimi glazurami ter s sladkornim okrasjem in tiskanimi nalepkami, kjer so bile napisane kakšne modre misli, pregovori, ljubezenski verzi...

19. st. je torej čas pravega razcveta medicinarstva in svečarstva. In v taki obliki se je lect ohranil vse do danes. Vesela sem, da sem to znanje dobila od pravega človeka in da bom to lepo ljudsko umetnost lahko nadaljevala. Vesela sem tudi, da je čas spet bolj naklonjen naši dediščini in izročilu in da lahko s ponosom rečemo: TO JE NASE!

Lectova srca lahko dandanes podarimo ob različnih priložnostih - na valentinovo, dan žena, materinski dan in ob osebnih jubilejih ali pa samo kot majhno pozornost, na vašo željo tudi s posebnim posvetilom.

Oglejte si našo novo ponudbo.

SREČNO IN ZADOVOLJNO NOVO LETO VAM ŽELI

TURISTIČNO
DRUŠTVO
IHAN
1998

Tudi letos so člani Turističnega društva Ihan, ki jih vodi ga. Slavka Pogačnik, ob novem letu izdali prijeten koledar, na katerem so predstavili svojo folklorno skupino, ki jo sestavljajo najmlajši člani društva. Skupino smo srečali že kar na nekaj prireditvah in mladi tako nadaljujejo predvsem tradicijo narodnih noš, ki je pomemben del dejavnosti društva. Z namenom, da

bodo mladi v plesih resnično ohranili ljudska izročila, so k sodelovanju povabili tudi člane ene najbolj znanih slovenskih folklornih skupin France Marolt, ki mladim plesalcem in harmonikarju pomagajo pri osvajanju novih znanj in spretnosti slovenskih narodnih plesov.

V. V.

ŽUPANJINI NOVOLETNI OBISKI Naj bo za vse zdravo in srečno!

Tako kot vsa prejšnja leta je tudi lani zadnje dni leta 1997 županja Cveta Zalokar Oražem obiskala nekatere naše občane, jim zaželela vse lepo in dobro v letu 1998, hkrati pa se z njimi pogovarjala tudi o problemih, ki jih spremljajo.

Tako je srečno in zdravo novo leto zaželela obema častnima občana

noma naše občine g. Milanu Flerinu in g. Stanetu Habetu, pokramljala z go. Marijo Juvan, najstarejšo prebivalko naše občine, posebej pa je veliko zdravja zaželela g. Alešu Kodri in njegovi družini.

V Krtini je županja obiskala gospo Francko Paštebar, dolgoletno starejšo rejnico, v Dobu pa ji je gospa Lilijana, ki ima tudi štiri otroke,

Sredi Škocjana živijo Slaparjevi, družina s petimi otroki, med katerimi sta dva para dvojkov. Jernej in Julijana sta osnovnošolca, ki želita po osemletki oditi na lesno oz. trgovsko šolo, Romana je petošolka, mlajša dvojčka Jurij in Marko pa sta bila kar majhno presenečenje, saj so družine z več dvojčki prej redkost kot pravilo. Srečno in veliko zdravja, Slaparjevi!

Gospod Aleš Kodra, ki je bil v vojni za Slovenijo hudo ranjen v bitki pri Trzinu, je bil županjinoga obiska zelo vesel. V pogovoru o dogodkih v letu, ki se je izteklo, prijetnih letovanjih v Strunjanju, predvsem pa o zdravju, ki se počasi izboljšuje, sta sodelovali tudi obe hčerki: odlična osnovnošolka Anja in nagajiva Katka, ki očiju radi pomagata. G. Alešu in njegovim trem dekletom ter staršema vso srečo tudi v letu 1998!

zaupala, da najbolj pogreša večje dvorišče, kjer bi se igrali njeni nagajivi otroci. Z gospo Lzeto sta največ pozornosti namenili problematiki

**Županja Občine
Domžale Cveta Zalokar
Oražem se vsem
iskreno zahvaljuje za
številne dobre želje za
leto 1998 ter vsem želi
srečno in zdravo 1998.**

nezaposlenosti in skrbi za odrasle otroke. Osnovnošolca Andrej in Natalija, ki z mamicco živita na Homcu, sta županjo presenetila s svojo samostojnostjo in odraslostjo, mladi par v enem izmed domžalskih blokov pa z ganljivo skrbjo za

osemletno Špelo, ki bo vedno potrebovala njuno pomoč. O Emilu in njegovi veliki želji, da bi dobil računalnik, bomo še pisali, gospodu Semirju, ki je imel pred kratkim hudo prometno nesrečo, pa je zaželela veliko zdravila. »Naša mami je super,« so o gospe Mariji Oblak iz Trzina, ki z možem skrbi za šest otrok, povedala njena dekleta. Gospa Marija je povedala kar nekaj življenjskih izkušenj, ki jih prinaša številna družina, v kateri je našla smisel življenja. Njeno razmišljanje o tem, kako pomembno je, da ima otrok občutek varnosti, ljubezni in pripadnosti in kako je vedno treba krepiti obojestransko zaupanje, je bil najlepši zaključek letošnjih novoletnih obiskov.

V. V.

IZ ZAKLADNICE PREGOVOROV

»Bolje je trpeti zlo, kakor delati zlo«

Že prejšnjic smo na tem mestu nizali pregovore o hudobiji in hudobnih ljudeh. Niso zabavni in prijetni, vendar zelo poučni. V njih odmeva tisti glas, ki ga vsakdo zaznava v sebi in mu govori: Delaj dobro in ogibaj se slabega. V tem smislu so pregovori odlični »učbenik« npravnega (etičnega) ravnanja in razlaga deseterih božjih zapovedi.

Zlo se ravna po neizprosnih notranjih zakonitostih rasti, ki je vpisana v vsa področja življenja:

**Iz zla ne prihaja nič dobrega.
Hudoben ptič - hudobno jajce.
Iz hudobnih misli prihajajo hudobna dejanja.**

**Zla setev obrodi zli sad.
Hudobno dejanje obrodi hudoben sad.
Če dobro gojiš in neguješ, bo še bolj rastle.**

Kdor seje veter, žanje vihar (pregovor iz Svete pisma, ki pravi: Ker sejejo veter, bodo želi vihar - Oz 8,7).

Zato velja upoštevati svetopisemski nasvet:

Ne delaj hudega, pa te ne bo zadelo nič hudega (Sir 7).

**Zla tudi ni mogoče za trajno skriti:
Hudobno dejanje ne ostane skrito.**

Zli (npr. prigolufani) dinar se vedno znova vrača (pojavlja).

Zla dejanja so kot dišava - težko jih je skriti (afriški).

Tudi zlat jezik ne more prikriti črne duše. (bolgarski)

Hudobija se prej ali slej obrne proti dovedku samemu in ga udari kot bumerang. Ni treba, da bi Bog človeka kaznoval, ampak ga preprosto prepusti posledicam njegovih dejanj.

**To dobro ve tudi ljudski glas:
Zlo samo sebe kaznuje.**

**Vsak greh nosi kazen z seboj.
Hudobija je sama sebi rabelj.**

Hudobnez je sam sebi pekel (ali: nosi pekel v svojem srcu).

Kdor eno leto hudobno živi, se sedem let kesa.

Daj tatu (ali: norcu) dovolj dolgo vrv in se bo obesil.

Kdor seje sovražstvo, ne more zeti ljubezni.

Zlo, ki pride iz tvojih ust, pade nazaj na tvoje prsi. (španski)

Kdor dela zlo, naj se ne nadeja ničesar dobrega.

Ker namen ne posvečuje sredstev, velja tudi:

Nikoli ne delaj zla, da bi dosegel kaj dobrega.

Posledice zla velikokrat segajo onkraj našega kratkega življenja. Vsako naše dejanje ima svoj večnostni odmev. »Celo naše najneznatnejše dejanje odmeva v neskončne globine in pretresa vse žive in mrtve,« je zapisal Leon Bloy. Podobno trdi W. Shakespeare v Juliju Cezarju: V Župančinem prevodu: »Dejanja zla človeka prežive, dobrina čisto se s kostmi pokoplje.

Podobno zatrjujejo pregovori:
**Stari grehi mečejo dolge sence.
Žalivte se zapisejo v bron.**

Zlo se vklesje v kamen, dobro pa se zapise v pesek.

Sodna oblast v državi prestopke in zločin preganja in kaznuje po natančno sestavljenih zakonikih. Posameznik si te pravice ne sme jemati, čeprav včasih velja, da kdor zlo ne kaznuje, ga vabi v hišo. Ljudska mdrost pa je glede kaznovanja precej zadržana in pravi:

Kdor bi hotel maščevati vse zlo, mu ne bi nikoli zmanjkalo dela.

Hudobija je - žal - tudi nalezljiva in navajala k posnemanju. To dejanje kristjani imenujemo pohujšanje. Zanimivo je, da je v slabem človek boljši učenc kot v dobrem:

Hudobije se človek hitro (zlahka) nauči, dobrote pa počasi (zelo težko).

Dobri se od hudobnih več naučijo kot hudobni od dobrih.

Pri hudobnih ljudeh tudi sam postaneš hudoben.

Ena najusodnejših posledic hudobnih dejanj je, da človek v njih nekako otrpne ali zakrknje in se začne vse bolj zapirati pred dobrotami in pred dobrimi ljudmi. **Poreden človek se hudobije drugega veseli in nad čednostjo jezi. (slovenski)** Da, celo sovražiti jih začne.

V duhovnem svetu vlada zakon, ki pravi: **Komur delaš hudo, tega boš vedno bolj sovražil.**

Kdor dela zlo, sovraži luč.

Ali se je torej čuditi, da je po tolikih in takšnih zločinih, ki jih je slovenski Kajz zagrešil nad svojim bratom Abelom, še danes toliko sovražstva?

Najboljši in najbolj vzvišen pregovor na to temo je po mojem naslednji: **Bolje je trpeti zlo (krivico), kakor delati zlo.** Kdor tako ravna, je zares junak. Takšni ljudje preseleko verigo zla, zakleti krog vračanja enakega z enakim, ki bi končno vodil v samouničenje človeštva. Odpirajo pot do sprave in miru. Njim velja Jezusov blagoslov: »Blagoslov tistim, ki delajo za mir, ker bodo postali božji otroci« (Mt 5,9).

BOGDAN DOLENC

Razstava akademske slikarke Urše Žajdela-Hrovat

V razstavnem prostoru Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan je bila 9. januarja 1998 otvoritev razstave akademske slikarke in diplomantke podiplomskega študija restavracije Urše Žajdela-Hrovat, ki so se je udeležili številni ljubitelji likovne umetnosti. S kulturnim programom so otvoritev obogatili citrar Tomaž Plahutnik, sopranistka Agata Šumnik-Zgonc, pesnik Tone Kuntner in povezovalka Draga Jeretina-Anžin.

Foto: VILJEM MAJHENIČ

Značilnosti slikarske ustvarjanosti Urše Žajdela-Hrovat je predstavil prof. dr. Mirko Jutersek, ki je med drugim poudaril: »Zasidrana na obrobju Ljubljane in nenehno v stiku z naravnim tehnološko se ne izumetničenim okoljem je slikarka začela z zanimanjem spremljati razna iz tujine prenešana modernistična hotenja, toda hitro je spoznala, da to njej ne pomeni svobode ustvarjanja, in je tako prepustila npr. inštalacije tistim svojim kolegom, ki jim ta smer umetniškega izražanja odgovarja. Bolj jo je pritegnilo odslikavanje domačega okolja z vidika slikarskega iskanja dialoga ter približevanja njej bližnjim somišljenikom. Svojega prostora v svetu umetnosti ne vidi v trendovskem prepuščanju avangardnosti, temveč v njej in okolju ustrežnejšem subjektivno pogojenem ustvarjanju nadgrajevanju vizuelno in miselno že prisvojeve likovne podobe sedanjega časa.

Vse bolj intenzivno in uspešno se je tako začela poglobljati predvsem v slikanju bujnih cvetličnih sopkov, slikarsko tematiko, ki je tradicionalna in že kar celotni novi vek primerjalno aktualna. Urša Žajdela-Hrovat se je z večjimi formati končno odločila konkurenčno izpostaviti svojo čustveno, a hkrati s študijsko doslednostjo utemeljeno upodabljanje barvno nasičenih tihozitij. Tako imajo tudi v njenih slikah med drugim, v slovenskem slikarstvu že kar »pratema« - nežno beli cvetovi teloha - zanimivo raziskovalno razvojno kontinuiteto z izpostavljanjem govornice barve, ne samo z bogatimi komatičnimi odtenki, temveč tudi s sodobnim pojmovanjem vloge barvne mase in nje reliefne strukture. V tem je tudi poudarek in odlika najnovejšega cikla oblikovno enotnih tihozitij slikarke Urše Žajdela-Hrovatove.

Ob otvoritvi razstave je prof. dr. Miroslav Stiplovšek poudaril, »da sta likovno dogajanje in domžalski občini v zadnjem desetletju pomembno obogatila na eni strani akademska slikarka in restavratorka Urša Žajdela-Hrovat s svojimi likovnimi dosežki in na drugi strani Kulturno društvo Miran Jarc pod vodstvom neumomega Ljuzeta Stražarja, ki vsako leto v zimskem času spremeni svoje društvene prostore v prijetno razstavišče, otvoritev razstav pa z izbranim programom v odmevne kulturne dogodke. Zato v Škocjanu radi razstavljajo tudi uveljavljeni slovenski likovni umetniki, v drugem pomembnem razstavišču v domžalski občini pa so dobili možnost za samostojne predstavitve širokemu krogu občinstva tudi ljubiteljski likovni ustvarjalci in zbiralci slovenske etnološke dediščine. Prirejanje razstav ob številnih dramskih in glasbenih prireditvah v Poletnem gledališču uvršča škocjansko Kulturno društvo na posebno mesto v celotni slovenski ljubiteljski kulturi.

Slikarka se je prav v januarjskih dneh pred desetimi leti kot mlada diplomantka ljubljanske Akademije za likovno umetnost prvič predstavila z obsežnim opusom na samostojni razstavi v domžalskem Likovnem razstavišču. Že kvantitativni podatki, da je imela v desetih letih po diplomu poleg skupinskih kar dvajset samostojnih razstav, od teh štiri tudi v Avstriji in Nemčiji, dokazujejo njeno izjemno

ustvarjalno zagnanost, ki je še posebej občudovanja vredna ob njenih velikih drugih obveznostih, posebej na delovnem mestu srednješolske likovne pedagoginje. Razstava v Škocjanu ob desetletnici njene diplome je nov pomemben korak v slikarski izraznosti Urše Žajdela-Hrovat in novo prijetno srečanje z njenimi umetniškimi stvaritvami, ki so porok za nova bodoča likovna iskanja in dosežke.«

KRONIKA 1 13 • KRONIKA 1 13 • KRONIKA 1 13 • KRONIKA

Novo leto je tu, mački, tigri in druge zverinice, ki so bile plod novoletnih zabav, so se (vsaj) za nekaj časa skrile na varno. Pred nami so zopet naporni dnevi in da nam na tem svetu ni preveč dolgčas, nam za »prijetno« razpoloženje poskrbijo alkohol, pretepi, kraje in vlomi. Pa si oglejmo nekaj dogodivščin, ki so jih zabeležili domžalski policisti.

Avtomobilske zgrade in nezgode

Iz garažnih prostorov je neznanec ukradel osebni avtomobil znamke BMW, last C. L. iz Domžal. Policisti in kriminalisti so na kraju dogodka zadevo raziskali in zabeležili nekaj koristnih informacij, ki bi jim pomagale pri iskanju ukradenega avtomobila. Čez dva dni pa so jih ljubljanski policisti obvestili, da so na njihovem območju našli pogrešani avtomobil, vendar je bil malo poškodovan. Lastnica je tako dobila nazaj ukraden avto, storilca pa za zdaj policisti še niso našli.

Očitno so za lopove zanimive tudi avtomobilske registrske tablice. Vsaj tako bi lahko sklepali po naslednjem dogodku. Domžalski policisti so namreč prejeli obvestilo, da je Ž. V. ostal brez registrskih tablic na tovornem vozilu, ki je bil parkiran za srednjo šolo v Domžalah. Po zbiranju informacij se je izkazalo, da so si registrske tablice »posodili« mlajši fantje in jih montirali na drugo vozilo. Policisti so po krajšem preverjanju registrske tablice seveda takoj vrnili prvotnemu lastniku.

Nad avtomobili pa se po novem zanašajo tudi osnovnošolci. In to nad vozili učiteljev. Vsaj v Preserjah pri Radomljah je bilo tako. Tam se je namreč mladoletni učenec, ki obiskuje OŠ Preserje pri Radomljah, zaradi negativne ocene, ki jo je dobil, sklenil maščevati tako, da je poškodoval osebno vozilo učiteljici, pri kateri je dobil negativno oceno.

Vlomi in tatvine

V stanovanjsko hišo v Kolodvorski ulici v Mengšu, last K. K., je vlomil za zdaj še neznan vlomilec. Kot je razbrati iz poročila, je iz hiše odnesel precej vrednih stvari v skupni vrednosti okoli milijona tolarjev. Policisti in kriminalisti so na kraju dogodka dokumentirali nekaj podrobnosti, ki jim bodo pomagale pri razkritju vloma.

Za dober milijon tolarjev pa je bil olajšan tudi D. J., lastnik stanovanja v Zupančičevi ulici v Domžalah. Neznanec je v njegovi odsotnosti brez njegovega povabila »obiskal« njegovo stanovanje, si ga natančno in v miru ogledal ter pobral denar in zlatino. Policisti tega vlomilca še niso našli.

Na Karantanski ulici v Domžalah pa sta v trgovini Family shop kradli devetnajstletna K. M. in njena leto dni mlajša prijateljica. Bili sta kar prebrisani, saj sta si sprva samo ogledovali oblačila, nato pa je K. M. v garderobi slemila nekaj kosov oblačil in seveda pri tem »pozabili« sle-

či krilo, ki ga je pomerila. Budne prodajalke so to opazile in poklicale policiste. Sledila je seveda kazenska ovadba zoper K. M.

Sladkosnednost je huda reč. In če se primeri, da koga sredi noči »prime in ne mine« sla po baklavah, gre lepo do Kolodvorske ulice v Domžalah, razbije okno slaščiarnice Kalimero ter si postreže z baklavami. To je storilo nekaj mladeničev, a jih je pri tem početju zalotil varnostnik. Mladenci so pobegnili v noč, policisti, ki so preiskovali ta vlom, pa so pladenj, seveda brez baklav, kasneje našli v garažnih prostorih SPB-ja.

Alkohol in pretepi

Pri redni kontroli prometa so domžalski policisti naleteli na triinpetdesetletnega M. M. in ugotovili, da je v njegovi krvi več alkohola, kot to še dovoljujejo naši predpisi za vožnjo po cesti. Prepovedali so mu nadaljevanje vožnje, saj bi tak pomenil resno nevarnost zase in druge v prometu. Vendar M. M. ni upošteval njihovega ukaza, zato so ga v marici odpeljali na policijsko postajo, kjer je noč preživel v prostorih za strežnike. Zaradi neupoštevanja navodil policistov ga sedaj čaka še postopek pred sodnikom za prekrške.

Nekaj občanov je obvestilo policiste, da po Kamniški ulici v Domžalah postopa »nadelan« človek. Policisti so takoj ukrepali in pri tem ugotovili, da je 66-letni S. A. iz Domžal res precej »ročičah«. Ko so ga policisti skušali spraviti domov, se jim je predrzno s silo uprl in policistom ni preostalo drugega, kot da ga odpeljejo v prostore za strežnike, kjer je prebil preostanek noči.

Domžalski policisti so pomagali policistom iz Kamnika v zasebnem stanovanju v Kranjski ulici. Tam sta se zakonca Z. V. in Z. A. obmetavala s predmeti, ki bi ju lahko tudi poškodovali. Sprva so ju samo opozorili, a ni nič zalego. Zato so ju odpeljali v prostore za pridržanje na policijski postaji in proti njima napisali kazensko ovadbo. Oba se bosta morala zagovarjati pred sodnikom za prekrške.

Predajanje na črno, nesreča z vilicarjem, smrtna žrtev v centru Domžal

Policisti so v kratkem časovnem razmiku prejeli več telefonskih obvestil o tem, da jim dve neznanici ženski po stanovanjih vsiljujeta v prodajo svoje izdelke - puloverje. Kmalu se je izkazalo, da gre za dve hrvaški »prodajalki«, ki za takšno delo seveda nista imeli ustreznih dovoljenj. Sedemindesetletni R. N. in enainpetdesetletni I. S. so policisti preprečili nadaljnjo prodajo oz. vsiljevanje puloverjev po domovih ter ju odvedli do sodnika za prekrške. Po izreku kazni sta morali obe vsiljivi »prodajalki« tudi zapustiti našo državo.

Pri delu z vilicarjem na dvorišču obrata za strojenje koz Grčar je nastala nesreča pri delu. R. R. je na dvorišču imel

delo, pri tem pa mu je bil v napoto delovni stroj - vilicar. Namesto da bi bil R. R. sedel v stroj in ga premaknil, je to storil kar stoje ob stroju. Pri tem pa so bila kolenski vilicarja obrnjena tako, da so se ob stiku obrnila proti njemu, in delovni stroj ga je stisnil ob kovinski steber v bližini. Poškodovanega R. R. so odpeljali na Urgentni blok Kliničnega centra v Ljubljani in tam so mu nudili ustrezno zdravniško pomoč.

V centru Domžal poleg prehoda za pešce pri domžalski avtobusni postaji se je zgodila smrtna nesreča. Po dosedaj znanih podatkih je F. P. iz Ljubljane, 51-letni voznik tovornjaka, vozil tovornjak iz smeri Rodice proti Savski cesti v Domžalah. Pred prehodom za pešce poleg avtobusne postaje v Domžalah je ustavil vozilo in spustil dva pešca, nato pa spjel. V tistem trenutku pa je na prehod stopila 46-letna Marija Planinc iz Domžal in tovornjak jo je zadel. Zaradi hudih telesnih poškodb je Domžalčanka umrla na kraju nesreče. Ker vse okoliščine te tragične nesreče niso znane, policisti še zbirajo informacije, ki bi jim pomagale pri rekonstrukciji te nesreče.

JANEZ STIBRIČ

Prižgane sveče na kraju prometne nesreče s smrtnim izidom v centru Domžal nemo pričajo in opozarjajo... (fot: JANEZ STIBRIČ)

Občinstvo v ihanski dvorani

V Ihanu je bil en lep večer

Ihansko kulturno društvo je s sodelovanjem Glasbene šole Domžale, posameznikov in sponzorjev že tretje leto pripravilo predpraznični koncert, ki se je letos imenoval božičnonovoletni koncert. Ker je bil že tretji po vrsti, bi mu lahko rekli tradicionalni, saj tradicij nimamo ravno na pretek.

Koncert je bil 23. decembra v ihanski kulturni dvorani, ki je bila urejena, z lepo praznično sceno ter, kar je še posebej razveseljivo, napolnjena skoraj do zadnjega kotička.

Z gretjem na topli zrak so sicer težave, ker je prehrupno in moteče, zato ga je potrebno med prireditvijo zapreti. Ker se dvorana prehitro ohladi, je to nerodno za nastopajoče, saj ne

morejo nastopati v plaščih in bundah. Tudi na omenjeni predtvi se je to dogajalo, pri čemer je bil posebej izpostavljeni nežnejši spol, ki se rad obleče v malce pomanjkljivejšo toaletto. Seveda tudi občinstvo ni bilo prikrajšano za mraz, tako da je imela marsikatera gospa ob koncu koncerta mrzle noge in... vroče srce.

Vendar pa so to takšne težave, ki jih z malo dobre volje zlahka premagamo. Te pa je bilo dovolj, saj je bil program prazničen, pričakovanja Ihanec pa velika. Uvodne besede in povezovanje je prevzel mladi Gasper Kopitar, ki je dobro opravil nalogo. Verjetno mu je bil za vzor že davno uveljavljeni oče Boris. In kdo so program pripravili ter ga postavili na oder. To so bili mladi glasbeniki iz ihanske krajevne skupnosti, ki so se predstavili okolju, v katerem živijo. V veseljem, sproščnem vzdušju so popeljali krajevne praznične razpoloženje. Večji del so tudi to učenci Glasbene šole Domžale, ki so jih pripravili njihovi mentorji. Nastopilo je enajst solistov, dva dueta, en kvintet in godalni orkester glasbene šole. Program je bil pester, obsegal pa je lahkotnejše sklad-

bice pa vse do koncertnih skladb, seveda pa praznično obarvan, pri čemer ni manjkala tudi Sveta noč.

Kot že lansko leto, je pred začetkom navzoče pozdravil predsednik KS Ihan g. Boštjan Lekan, ki je na kratko opisal delo KS v letu 1997. Največ denarja je bilo porabljenega za ureditev pokopališča. Vse lepo in prav, čeprav bi človek ob veseljem vrvenju mladosti na odru in ob problemih, ki jih imamo z mladimi tudi v Ihanu, ne hote pomislil na večja vlaganja v mladost in življenje... Gospod predsednik je ob koncu zazelel občanom vesele praznike in srečno novo leto, skromna beseda zahvale nastopajočim in organizatorjem, ki so kraju pripravili enega najlepših kulturnih dogodkov v starem letu, pa bi prav gotovo prispevala piko na i.

Ob koncu koncerta je orkester za božične pesmi požel zaslužen aplavz, saj je pripeljal razpoloženje do viska. V Ihanu imamo lepo navado, da zahvaljujoč sponzorjem po koncertu pripravimo pogostitev, katere se veselijo nastopajoči kot tudi publika. Zato so navzoči hitro pospravili dvorano, na sredo postavili mize, na katerih je generalni pokrovitelj Gregori Quick profesionalno postregel s toplimi in hladnimi jedmi, manjkala pa nista tudi novoletni šampanjec in izvrstna kapljica.

Kot sponzorji so na prireditvi sodelovali še krajevna skupnost Ihan in Market Rape, cvetličarna Slovnik pa je za mentorje prispevala cvetje, ki ga je poleg novoletnih poljubčkov podelila prizadevna organizatorka ga. Mirka Škerjanec. In kmalu zatem se je iz grl ihanskih žena, ki so se jim pridružili še drugi, oglasila pesem »Prav lepa je ihanska fara«, kar je dokaj prepričljiv dokaz, da je bil v Ihanu en lep večer.

TONE SAVNIK

KULTURNO DRUŠTVO JOŽEF VIRK DOB

Volk in sedem kozličkov

V prepolni dvorani Kulturnega doma Dob smo si nekateri že drugič privoščili Volka in sedem kozličkov, pravo gledališko poslastico, ki so jo uprizorili gledališčniki KD Jožef Virk Dob.

Tako kot otroci, smo tudi odrasli uživali v prečudovitih prizorih, ki so vsaj mene močno spominjali na vsakodnevni direndaj v večji človeški družini ali v malem otroškem vrtcu. Najmlajši gledalci, ki so se pestovali v mamičnih naročjih, so ob nastopu volka in medveda malce zasolžili, nekoliko starejšim pa strah ni prišel preblizu, zato so z odprtimi usti in očmi »požirali« žive odrske slike pred nosom. Pika na i je bil najboljši srčan, najbolj mamin, najbolj pogumen, najmlajši »srček«, oprostite, kozel.

Največjo pohvalo si zaslužijo vsi - nastopajoči in sodelujoči umetniki, gledališki in drugi. Ocena: odlično (5)!

Tekst: MARJETA OSOLIN
Foto: BOGDAN OSOLIN

Turnše in Češenik je obiskal Miklavž

Ker bi bilo škoda, da bi dogajanje na Miklavžev večer ostalo le v spominu navzočih, sem se odločil, da nekaj utrinkov iz miklavževanja predstavim tudi širšemu krogu ljudi. Da ta lepi, a žal že skoraj pozabljeni običaj ponovno zaživi, sta se odločila g. Janko Jeraj in g. Peregrin Stegnar. Njunemu povabilu, da bi sodelovali tudi mladi, smo se srednješolci kaj hitro in z veseljem odzvali. Že med pripravami smo skupaj vzpostavili bistvo in namen prireditve: dokazilo, da sovaščani kot povezana skupina znamo narediti nekaj dobrega za otroke, za druge, za našo bogatejšo prihodnost.

Bil je petkov večer 4. grudnia (decembra) 1997. S pomočjo g. Miloša Starbka se je v Kulturnem gledališču na Močilniku zunanost nastopajočih spremenila v Miklavža, bleščče angele, sv. Antona in seveda razjarjene parkeljne, ki pa tudi med prevozom miklavževske skupine do prve postojanke v Črnelem, mimo dočim niso dali miru. Neugnani kosmatinci, ki predstavljajo samo zlo v peklu, so s skripajočimi verigami prvi pridrveli med prej neugnane, a zdaj prestrašene in razkropljene otroke. Njihovo divjanje pa ni dolgo trajalo, saj je bil tu kmalu Miklavž, ki je otroke toplo pozdravil. Najmlajši obrabi so pomirjeno in začudeno zrli v Miklavžev obraz z belo brado in skofovsko mitro na glavi. Miklavž je ponosno poslušal pritrilne odgovore otrok na vprašanja, če so kaj pridni in če znajo kakšno molitev, vendar je na koncu vsakdo dobil darilo. Miklavž se je od otrok poslovil z obljubo, da jih drugo leto ponovno obišče in tako v krogu angelov z darili odšel proti naslednji skupini otrok v Turnšah. Njegova postaja je bila tudi vrtec Piskrček, kjer je za nezopazen ve-

čer poskrbela ga. Marija Pezdirc. V Češeniku je dobrodelnik Miklavž poleg dveh grušč otrok obiskal tudi devetdesetletno Antonovčovo mamo in ji izročil darilo. Čeprav je Miklavž nevede v naglici pozabil v svojo zlato knjigo zapisati tudi imena otrok iz Doba, se je nemudoma odpravil tja in obdaroval ob cestah stoječe otroke.

Kljub temu da je miklavževanje trajalo kar nekaj ur, smo nastopajoči na utrujenost in mraz kar pozabili. Pa tudi če bi bilo res hudo, se to zagotovo ne da primerjati z uspehom, ki smo ga dosegli. Ob koncu smo skupaj sklenili: povežemo se med seboj, tako mladi kot odrasli, kujmo pametne in koristne načrte, vztrajajmo v tem, čeprav bodo nastopile težave in s tem dajajmo zgled drugim. To je naša prihodnost.

MIKLAVŽ

GROBLJE

Božični koncert z New Swing Quartetom

V organizaciji Kulturnega društva Groblje so 21. decembra ob 17. uri v cerkvi Sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah na božičnem koncertu nastopili New Swing Quartet z gosti - tokrat je bila to otroška vokalna skupina Pinocchio. Izkupiček koncerta je bil namenjen za dokončno ureditev kulturnega doma v Grobljah. Kulturno društvo Groblje je bilo namreč ustanovljeno že leta 1993, predvsem z namenom povezati krajevne Zgornjih, Srednjih in Spodnjih Jarš, Rodice ter Groblj in jih animirati za delo v kulturnih dejavnostih. Društvo pa še vedno nima svojih pravih prostorov, kjer bi lahko člani delovali v okviru dramske skupine, mešanega pevskega zbora ali otroške folklorne skupine. Upajmo, da bodo, tudi s pomočjo tega koncerta, naslednji božični koncerti že v urejenem Kulturnem domu v Grobljah.

V prepolni grobeljski cerkvi so New Swing Quartet navdušili obiskovalce s svojimi interpretacijami črnske duhovne glasbe, gospela, vokalnega jazza, spirituala ter večno zelenih melodij. Predstavili so bogat repertoar božičnih pesmi in brez pesmi, kot npr. Dobrodošel na svet, moj Gospod, Ave Marija, Glej zvezdice božje, Božji nam je rojen sin ter Jingle Bells seveda ni šlo.

Obiskovalce koncerta je navdušila tudi otroška vokalna skupina Pinocchio. Nekaj pesmi je zapela sama, nekaj pa s pomočjo članov New Swing Quarteta. Skupina Pinocchio je v treh letih svojega delovanja pod vodstvom prof. Eve Kozlevčar dosegla že precej uspehov, sodelovali so tudi na postojnskem srečanju mladih s papežem Janezom Pavlom II.

New Swing Quartet sestavljajo Dare Hering (prvi tenor), Oto Pestner (drugi tenor), Tomaž Kozlevčar (bari-

ton) in Marijan Petan (bas). So že naši stari znanci, saj bodo letos praznovali tridesetletnico delovanja. Nastopali so že z znanimi imeni, kot so Claudio Villa, Dexter Gordon, Marcel Ellington ter seveda s svojimi glasbenimi vzorniki - Golden Gate Quartetom.

Koncert v grobeljski cerkvi je bil razdeljen na dva dela. Med obema je bila predvidena kratka pavza; to so dodobra izkoristili predvsem tisti poslušalci, ki so si privoščili kratek sprehod do predverja cerkve in se tako malo ogreli, saj so tla v cerkvi izredno hladna. Po obeh delih koncerta je New Swing Quartet s pomočjo članov otroške vokalne skupine Pinocchio poskrbel tudi za enkratno zaključek - skupaj z obiskovalci tega božičnega koncerta so namreč zapeli pesem, brez katere ni božiča v Sloveniji - to je prelepa pesem Sveta noč.

tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

New Swing Quartet je s pomočjo otroške vokalne skupine Pinocchio poskrbel za nezopazen večer božičnih pesmi v cerkvi Sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah.

Novoletni koncert v Radomljah

Nabito polna dvorana kulturnega doma v Radomljah je potrdila, da je za slovo od starega leta najprimernejša prireditev novoletni koncert. V soboto, 20. novembra 1997, so prepevali pevci Moškega pevskega zbora Radomlje s svojimi gosti.

Gostili so mladi mešani pevski zbor SVEŽINA, ki že nekaj let deluje v sklopu kulturnega društva Mlin, Radomlje. Iz mladih grl so ubrano zazvenele dve ameriški, španska in domača pesem pod vodstvom zborovodje Primoža Leskova.

Zenski pevski zbor KUD Svoboda Črnuče se je predstavil le z dvema skladbama, Oda radosti in Vzahaj sonce. Pristopili so še moški pevci in Mešani pevski zbor KUD SVOBODA Črnuče, z mlado zborovodkinjo Simono Završnik. Dvorano so napolnili z božičnimi pričakovanji z znano Ave Marijo in The first Noel. Zapeli so še štiri pesmi slovenskih skladateljev. Zbor deluje od leta 1976, sodeluje na praznovah in prireditvah po Sloveniji,

Mladi mešani pevski zbor SVEŽINA

nastope in gostovanja pa izmenjuje tudi z zbori iz Litije, Zagreba in Langena v Nemčiji. Ni čudno, saj je njihov nastop ubran, prijeten očem in ušesom ter poživljaloc.

Visek koncerta je bil seveda nastop domačih pevcev že priznanega Moškega pevskega zbora Radomlje. Pod vodstvom zborovodje Vinka Jagra so predstavili popolnoma nov program osmih narodnih in umetnih pesmi slovenskih mojstrov zborovskih skladb. Narodno OJ BOŽIME so našli v Beneciji, ZVESTO NEVESTO pa v Podjunji. Petje je kljub razliki v letih pevcev skladno, ubrano, natančno in nadvse dopadljivo. Dvorana je bučala od navdušenega aplavza, da so morali za-

peti še dodatni božični pesmi A DE STE FIDELES in SANCTA MARIA. Zbore je predstavila in solidno povezovala Sonja Jerman iz Radomelj.

Predsednica zbora iz Črnuče, Vesna Voglar - Čad, je vsem zazelela lepe praznike in srečno novo leto s priscrčno čipkasto pesmico, veliko dobrega in lepega je želel vsem tudi predsednik Moškega zbora iz Radomelj, Vinko Cencelj.

Čestitam Moškemu pevskemu zboru Radomlje za odlično organiziran in izpeljan koncert, za vse pevce in tudi vse bralce Slamnika pa še moje želje: naj vam bo leto 1998 počoje, naj ima sreča mlade in imajte se radi!

ZLATKA LEVSTEK

Veseli december tudi v Ihanu

»Sreča je nekaj velikega, dragocenege ali pa nekaj drobnega, skoraj steklenega. Lahko ju uloviš, lahko te zapusti ali jo obdržiš. Sreča je, če v tplem domu živiš. Sreča je, če v tplem domu živiš in si vedno znova kaj mogočega želiš: dom, družina, sreča... Skupaj sedemu ob topli peči. V očkovem naročju mi je prijeto toplo. Iz kuhinje diši mamina potica. Moj medvedek se smeji. Naj vedno ostane tako!«

V OŠ Ihan so nam učiteljice v prazničnem mesecu pripravile veselja in velikih pričakovanj poln ter zanimiv program prireditev. Naši najmlajši so se zabavali v družbi muce in kučka. Vsi skupaj smo si v Kulturnem domu v Trzinu ogledali predstavo »Marjetica, Jurij in zmaj«, kar je omogočila ZPM Domžale. S predstavo »Miško-lin« nas je obiskala Vzgojiteljska šola iz Ljubljane. Svojo ustvarjalnost in sposobnosti smo razvijali in razkazovali v likovni delavnici, na zabavi ob glasbi in plesu ter v pravljicnem svetu ihanske knjižnice.

Tudi letos ni šlo brez kulturnega programa naših pevcev, plesalcev in igralcev, ki so nas razveselili s predstavo »Najlepše darilo«. Da pa smo vse skupaj lahko izpeljali, smo potrebovali pomoč starejših. Novoletna darila so

nam omogočili starši, vzgojitelji in učiteljice. Z ihanskimi cvetličarji, frizerkami in kuharicami smo se veselili v novoletnih delavnicah. Zaplesali smo ob glasbi pravih muzikantov iz Jamarskega doma. Knjižice - darilo KS Ihan in založbe EGMONT - so obogatile našo knjižnico. Z mikrofonom - darilo TERMITA ILPOS IHAN in me-

šalno mizo - darilo FARME IHAN je oživilo naše ozvočenje. Ob pomoči Občine Domžale pa je bilo naše novoletno praznovanje še bolj veselo in sladko.

Vsem prijateljem hvala in srečno 1998!

OŠ IHAN
dopisniški krožek

Božična zabava v vrtcu Urša

Že tradicionalno božično zabavo naših otrok in staršev smo letos, kot že leta nazaj, pripravili v gostišču Majčev dvor. G. Pevec nam je gostoljubno odstopil veliko dvorano. Vrtec tako velikega prostora, kamor bi lahko spravili tristo otrok in staršev, namreč ne premore.

Zabava je lepo popestrila dni okrog praznikov. Nastopali so otroci posameznih skupin s petjem, z deklamacijami in rajanjem. K razploženju so pripomogli plesalci, ki obiskujejo plesni tečaj plesne šole Miki, in pa mladi »angležarji«, ki obiskujejo tečaj angleščine - jeziskovne šole Linkot. Vmesne točke je zapolnila še glasbena šola Domžale in otroci, ki hodijo že v osnovno šolo, pa so bili včasih »naši malčki«.

Posebnost naše prireditve je, da nam jo pomagajo organizirati in izpeljati starši ter različne organizacije, s katerimi sodelujemo preko šolskega leta. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam pomagali pri izvedbi, po tistem pa si želimo, da bi nam pomagali še naprej. Tako bi naša zabava postala prijetna in vesela tradicija, ki bo pripomogla k zabavi in veselju naših najmlajših.

DARKA BITENC v. d. ravnateljice

Zgodovina cerkve ima svetle in senčne strani

Dnevno časopisje vedno znova prinaša žolčne napade na Cerkev. Tako smo nedavno brali spis v nadaljevanjih, s katerim je novinar v hujškem slogu predstavil vse dokazane in nedokazane grehe, ki naj bi jih krščanstvo storilo v zgodovini. Niti trohice dobrega in lepega ni našel na njem. Bralec je imel občutek, da ima pred seboj kakšen proticerkveni propagandni spis iz Stalinovih časov.

Po zidovih ljubljanskih cerkva, zlasti v središču mesta, se vedno znova pojavljajo sramotilni napis ali risbe, uperjene proti Cerkvi in krščanstvu. Tudi to je ena od slovitih »pripodobitev« demokracije. Avtorji teh izdelkov so tiholazci in strahopetci brez sleherne človeške kulture. Niti pisati se prav niso naučili in nimajo drugih argumentov kot razpršilo barvno dozo v roki. Ali pa so to morda za nekaj jurjev kupljeni ljudje, ki imajo svoje potuhnjene delodajalce v visokih političnih krogih? V sredstvih obveščanja in v nastopih nekaterih politikov je vse več hujškasta, zlorab javne besede, lazi in javnih medijskih linčev duhovnikov. Ni čudno, da se besede, polne sovraštva, spreminjajo tudi v dejanja. O tem pričajo med drugim oskrnitve cerkva, vlomi in kar trije umori duhovnikov v zadnjih letih.

Nekdo je v šali takole rekel: »Cerkve nad svojimi nasprotniki ne slavi zmago, ampak jih pokopava. Doslej je še vse preživela.« A pustimo šalo na stran.

Cerkve je bila vedno znamenje nasprotovanja

Kritika, blatenje in celo poskusi uničenja cerkve - vse to ni nič novega in presenetljivega. V našem času, ki ni naklonjen nobeni instituciji, pa je ta kritika še posebej ostra. Prihaja seveda tudi od njenih lastnih članov. In treba je priznati: ta kritika ni vedno povsem neutemeljena in je za Cerkev celo zdravilna.

Različne ugovore pri njej bi lahko povzeli v znano krilatico: Kristus da, Cerkev ne! Učenik iz Nazareta je mnogim ljudem simpatičen in sprejemljiv in se navdušuje nad njegovim naukom in zgledom. Cerkev pa naj bi se bila po njegovem izneverila pristnemu Jezusovemu zgledu in oznanilu. »Zdala« naj bi njegovo stvar. Potem pa naštevajo cel spisek njenih grehov in napak: omenjajo njeno bogastvo in povezovanje z bogatimi in močnimi, njeno zamudo pri reševanju socialnih vprašanj, njeno domnevno zahtevnost in nestrpnost do drugače mislečih. In končno, Cerkev naj bi bila duhovno, kulturno in znanstveno nazadnjaška in preživela.

Kaj naj verujoč človek reče na ta spisek grehov? Predvsem nam ni treba nicezar, kar je bilo, olupčati ali tajiti. Zgodovina cerkve dejansko pozna tudi temne strani, saj jo končno sestavljamo ljudje. Žal je to bila tudi zgodovina človeške majhnosti in po-

manjkanja ljubezni, zgodovina napuha, nesporazumov, obtoževanj, zamud, razkolov in verskih vonju. Cerkev je pač božja in človeška, včasih kar preveč človeška. Zato mora vsak dan iskreno izgovarjati besede: »Oče, odpusti nam naše dolge.«

Smemo pokazati tudi na svetle strani

Sicer pa je vesoljna Cerkev v zadnjih desetletjih večkrat priznala napake kristjanov v preteklosti. Na primer to, da je do razkolov v 11. in 16. stol. prišlo po krivdi ljudi na obeh straneh. Obzalovala je antisemitizem, kolikor ga je bilo tudi v njenih vrstah. Priznala je sokrivdo kristjanov za nastanek ateizma. Ob koncu 2. vatikanskega koncila leta '65 sta zahodna in vzhodna Cerkev hkrati preklicali medsebojno izobčenje, ki je trajalo vse od srede 11. stoletja. Odtlej se vzhodna in zahodna Cerkev naslavljata kot sestriški Cerkvi.

Cerkve torej ne taji senčnih strani svoje zgodovine in tega ji tudi ni treba. Z vsjo ponižnostjo in resnicoljubnostjo pa smemo hkrati pokazati tudi na njene svetle, sončne strani. Na mučenca, ki so junako živeli svoje krščanstvo in se niso prav nič vdinjali vladajočim. Opozoriti smemo na pričevalce, na ljudi, kakršne pozna tudi naša stotletja. Med njimi sta npr. poljski pater, mučenec iz Auschwitzta, sv. Maksimilijan Kolbe, evangeličanski duhovnik in mučenec pod nacizmom Dietrich Bonhoeffer ali mati Terezija

iz Kalkute. Omeniti smemo zasluge krščanskih dobroteljskih ustanov, kot je Karitas; na delež samostanov, redovnikov in redovnic za vsestranski človekov blagor; na prispevek Cerkve k svetovnemu miru in k odpravi totalitarnih sistemov. Nedavno je celo bivši ruski predsednik Mihail Gorbačov priznal sedanemu papežu velike zasluge za demokratični preobrat v vzhodni Evropi leta '89. Opozoriti smemo nadalje na delo Cerkve za utemeljitev dostojanstva človeške osebe, žene in družine; in končno na njen prispevek h kulturi in znanosti. Skušajmo za trenutek odmisli iz evropske ali slovenske kulture vse, kar so ustvarili kristjani in videli bomo, kaj se ostane.

Zakaj je Cerkev nenadomestljiva?

Končno nam ne gre za to, da bi tehtali zasluge Cerkve na eni in njene napake na drugi strani. Ne vem, če ima kdo tako globok zgodovinski vpogled, da bi lahko vsestransko pravično ocenil te stvari. A tudi če bi našli prav vse njene zasluge in vrline, najvažnejša še vedno nismo omenili. Moj odgovor na vprašanje, zakaj je Cerkev nenadomestljiva, se glasi: **Zato, ker je vse do danes sredi človeštva ohranjala živ spomin na Jezusa Kristusa.** Brez nje ne bi bilo evangelija, ne Svetega pisma, brez nje ne bi vedeli za Kristusa in za najgloblji smisel in upanje, ki ga je prinesel človeštvu in vsakemu človeku.

Zato imam kot kristjan in katolik Cerkev rad takšno, kakršna je. Nimam izbire, da bi si izvolil kakšno boljše. Kajti samo ta in takšna mi nudi smisel in mi kaže pot do zveličanja.

BOGDAN DOLENC

ZA PRIJAZNEJŠI SVET Novoletni Avsenikov večer

Avsenikovo glasbo pozna cel svet. Igra jo pol sveta, obvlada pa le eden - Slavko Avsenik, so zapisali člani Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan in nas skupaj s Slavkom Avsenikom, ansambloma Gašperji ter Gregorja Avsenika, duetom M4M, humoristoma Vincom Šimekom in Kondijem Pižornom ter voditeljico Betko Šuhelj povabili na novoletni Avsenikov večer, ki je precej več kot tisoč poslušalcev polepsal enega izmed prazničnih božično-novoletnih dni.

Za začetek so Gašperji zaigrali najbrž eno izmed najbolj znanih Avsenikovih melodij, Na Golici. Poslušalci so jim kar takoj pritegnili z glasnim ploskanjem, ki je na oder in z njega posprenilo vsakega nastopajočega. Ko smo se vsi korajžni skupaj z Gašperji odpravili na Dolenjsko, smo vse skrbi pozabili ob humorju Vinka Šimeka, ki je bil dolga leta sodelavec Slavka Avsenika, najbolj pa nam je med številnimi poždravi, ki so jih Domžalcem ob novem letu poslali s celega sveta, ostal v ušesih zadnji: Čestitajo vam vsi, naj Domžale še »tavtvenč« let živi. Nato so z delom ansambla Gašperji zaplesale kitare, pevca Ansambla Grega Avsenika Marjana Mlinar in Matjaž Mrak pa sta zapela o pticah, ki pojejo z mano in vetru ter oblakih, ki plešejo z nami. Voditeljica Betka Šuhelj je v poskočni polki s humoristom Kondijem dokazala, da ni le dobra voditeljica, temveč tudi plesalka, malce kasneje pa smo izvedeli, da je tudi dobra pevka. Nato so vsi, malce bolj moški del občinstva, uživali v petju in plesu simpatičnih Mirjam in Maje, ki sta z glasom in stasom prepričljivo razgrela poslušalce. V preobledi Božička nas je na praznične dni in obdarovanja opozoril Kondi Pižorn in že smo bili na vrhuncu prvega dela koncerta. Na oder je namreč s harmoniko ob Gašperjih prišel Slavko Avsenik in prislunili smo venčku SPOMINOV na njegovo več desetlet trajajočo glasbeno pot, ki bo kmalu našla mesto tudi v knjižni obliki. Voditeljica nam je pripravila knjigo o znamenitih Avsenikih. Te je skupaj z navdušenimi gledalci pozdravila tudi zupanja Cveta Zalokar Oražem in jim zaežala vse dobro v letu, ki prihaja. Po spominih, ki so jih morali zbrani glasbeniki večkrat obnoviti, je očetu s kitaro pritegnil tudi sin Grega in »ja, ja, kje lušno, Ančka pri men, Francelj pri teb« smo zapeli in odšli na krajši odmor, po katerem se je vse začelo znova.

Drugi del je s svojim ansamblom začel Grega Avsenik. Obudil je spomin na Moniko, nežno so zapeli zvo-

novi domotožja, poslovlili pa so se z znano Tečko malo, pri kateri smo poslušalci zelo pogrešali prav najmlajšega pevca, ki smo ga sicer že srečali v Poletnem gledališču na Studencu. Smeha ob skupnem nastopu obeh humoristov v točki »pijančka« in policaja se ni mogel ubraniti noben poslušalec, kakor se ni mogel ubraniti občudovanja obeh plesalk in pevki iz dueta M4M, ki sta predstavili novo članico, saj Maja odhaja v Ameriko. Potem pa je bila na vrsti za nekatere najlepša med Avsenikovimi pesmimi, Veter nosi pesem mojo. Navdušeni poslušalci so kar trikrat priklicali ponovitev te edinstvene pesmi, ki jo je s svojim nastopom popestril zlasti trobentar. Gašperjem je v pesmi »Če vinček govori, se marsikaj zgodi«, pri petju pomagala voditeljica Betka, nato pa se jim je za zaključek še enkrat pridružil neutrudni Slavko Avsenik in z venčkom najznamenitejših valčkov zaključil prijeten praznični večer.

Želja organizatorjev, da bo ob koncu leta, ko želimo sebi in bližnjim narediti svet prijaznejši, koncert Slavka Avsenika, kot darilo Domžalcem in vsem, ki so z nastopajočimi uživali v Avsenikovi glasbi, se je z novoletnim večerom popolnoma uresničila. Ko smo ob zaključni polki polni glasbenih spominov zapuščali dvoranu, smo bili hvaležni ne le organizatorjem in g. Lojzetu Staržarju, temveč tudi in predvsem Slavku Avseniku za odločitev, da harmonika ni za v kot, temveč za med hvaležne poslušalce, ki jim Avsenikovih melodij ni nikoli dovolj.

V. V.
Foto:
ROK MAJHENIČ

Z glasbo in igro v novo leto

Na Osnovni šoli Preserje pri Radomljah že pet let deluje skupina, ki se jo je prijel ime Solski tabore. Vodita jo profesorica psihologije in pedagogike Metka Čizmek in razredna učiteljica Janka Jerman. Poleg učencev se dejavnosti občasno udeležujejo tudi starši. Srečujejo se na izletih, različnih prireditvah in vsako leto tudi na sedemdnevem taborjenju, ki pomeni vrh celoletnih dejavnosti. Teden skupaj preživetih dni vsem veliko pomeni. Od jutra do večera so zelo zaposleni: opazujejo in

raziskujejo naravo ter se jo učijo spoštovati, kiparijo, pojejo, uživajo ob tabornem ognju, igrajo nočne igre, razmišljajo o sebi in življenju pa se kaj bi se našlo. Zadnji dan preživijo skupaj s starši na pikniku ob športnih igrah. Lani so si ogledali lepote kraškega sveta in prehodili okrog sto kilometrov v okolici Rakovega Škocjana. Večkrat povabijo medse goste, ki jim pripovedujejo o svojem delu in knjižkih. Tako spoznavajo različne poklice in se učijo, kako izrabiti prosti čas. Njihov najpogostejši

gost je akademski slikar Črt Freljih, ki vodi likovne delavnice.

Med najlepša srečanja sodijo novoletna. Preko štirideset učencev in njihovih staršev se je lanskega decembra zbralo v glasbeni učilnici šole. Po uvodni skupni pesmi so mladi glasbeniki, člani skupine, zaigrali na instrumente. Ko so izzvenele melodije, so ostali, ki se ne ukvarjajo z glasbo, znajo pa marsikaj drugega, nagradili svoje prijatelje s prisrčnim ploskanjem. Marsikomu so se v koticah oči pokazale solze navdušenja in ponosa.

Sledile so družabne igre, ki so prinesle veliko dobre volje in smeha. Risali, pisali in jedli so z zavezanimi očmi, ugibali, kaj se skriva v vreči in preganili lakoto s sadjem. Zahvalili so se zunanji sodelavkama, ki jim že vsa leta stojita ob strani: višji medicinski sestri Anici Kvas, ki poleg žuljev preganja na taborih predvsem klope in Andreji Žitnik, ki popestri njihovo delo s plesnimi dejavnostmi. Zaeželi so drug drugemu srečno in uspešno novo leto. V voščilih se je skrivala želja, da se še velikokrat srečajo in preživijo skupaj nepozabne ure in dneve.

JANKA JERMAN

G. JURE RODE - DUHOVNIK V BUENOS AIRESU

Sloveniji smo vedno želeli samo najboljše

Zadnje mesec pred uradnim koncem 2. svetovne vojne in prvih nekaj let po njej je bilo v Sloveniji za tiste, ki so si upali upreti komunizmu njegovemu zločinskemu delovanju, izredno težko. Ti dnevi in dogajanja, ki so potekala takrat, so (še vedno?) zavita v plašč skrivnosti. V plašč, za katerega so tedaj komunisti ter njihovi sedanji nasledniki bili prepričani, da se ne bo nikoli odgrnil. A na srečo se odgrinja, vse več nas je, ki si upamo opozoriti na dogodkih iz tistega časa. In na srečo ljudje (predvsem mlajši) pozitivno gledajo na to (ponovno) razkritje zgodovinskih dni tedanjega časa, ki so drugačni, kot je to učila (uradna) zgodovina zadnjih 50 let. O teh dogodkih sem se nedavno pogovarjal z duhovnikom, ki službuje v Buenos Airesu, Argentini, sicer pa je doma iz Ithana. To je g. Jure Rode (po domače Navzarjev Jurko).

Povejte nam, g. Jure, kako je potekala vaša pot iz Ithana v Argentino, do Buenos Airesa.

7. maja 1945. leta smo peš odšli iz Ithana. Prvo noč smo prespali na Rodici, točneje na domaciji pri mojem sorodniku, sedanjem slovenskem nadškofu in metropolitu, dr. Francu Rodetu. Od tam smo skupaj z njim peš odšli proti Avstriji. Sredi maja smo prečkali prelaz Ljubelj, prišli smo v Avstrijo. Tam smo bili kar nekaj let, prvo leto v taborišču v Leinzu, kasneje pa v Spittalau ob Dravi. V Avstriji sem dokončal osnovno šolo in pričel obiskovati gimnazij. Oktobra 1948. leta pa smo se napotili v Beljak in od tam v Italijo, v Genovo. Tam smo dolgo čakali na ladjo, s katero smo odšli v Argentino. Vkrkali in izpluli smo 8. decembra, 27. decembra smo se izkrcali v Buenos Airesu.

Ni kaj, dolgo potovanje. Marsikakšen, predvsem mlajši bralec, se bo vprašal, zakaj, čemu? Kaj je več kot 20.000 Slovencev napeljalo do tega, da so morali zapustiti domovino, svoje kmetije, hiše in drugo imovino?

Komunizem in komunistična revolucija sta pripeljala vso stvar tako daleč. Glas o povojnih pobojih v Kočevskem Rogu, na Teharjah ter drugih moriščih, ki so jih izvajali komunisti ter pobijali nedolžne domobrance in njihove svojce, nas je dosegel v Avstriji. Veliko smo prejkali nad izgubljenimi svojci, izvedeli smo, da

so marsikje bile pobite kar cele družine. Vendar pa kljub vsemu ni bilo med nami, ki smo bili takrat v Avstriji, zaradi tega nobenega samomora, uboja, ni izginila volja po življenju, po tem, da bodo prišli tudi boljšji časi, vladala je samo neizmerna žalost za nedolžno pobitimi v Sloveniji.

Pripluli ste v Argentino. Kako ste se znašli tam, v popolnoma tuji deželi, v kateri se večinoma govori špansko in kjer je tudi podnebje precej drugačno od našega - pri nas je sedaj zima, v Argentini poletje?

Najprej so nas nastanili v prehodni hotel za priseljence. Emigrantov je bilo ogromno. Ne samo Slovencev, bili so tudi iz držav, kjer so nastale žrtve vojne in komunističnega nasilja - Hrvači, Poljaki, Madžari. Vidite, če ne bi bilo vojne in komunistične revolucije, bi vsi mi, ki smo emigrirali, lahko ostali in vse to se ne bi dogajalo. Koliko nepotrebneja gorja je povzročil komunizem...

V tistih časih je bila Argentina gospodarsko izredno močno situirana država (predvsem je bila močna tekstilna in težka industrija). Vsakdo je lahko dobil delo, pomagali so nam tudi duhovniki ter tisti Slovenci, ki so prišli že leta 1947 (letos bomo praznovali 50. obletnico prihoda Slovencev v Argentino) in nekako se je izšlo.

Pa vendar imam občutek, da ste si močno želeli nazaj, v Slovenijo. Je tako?

Drži, vendar pod Titovo komunistično vladavino ni bilo nobene možnosti za naš povratek, niti si nismo želeli povratka nazaj pod Tita. V začetku smo bili vsi prepričani, da smo prišli v Argentino samo začasno in da se bomo najkasneje po nekaj letih vrnili. Da se bodo razmere v Sloveniji oz. tedanji Jugoslaviji uredile, da komunizem ne bo vladal. Z leti pa je to upanje usahnilo in večina si je pričela ustvarjati družine ter s prihranki kupovala stalne domove v Argentini. Organizirali smo šole, v katerih so se otroci naših ljudi učili v materinem jeziku, organizirali smo slovenske maše, kmalu je bilo ustanovljeno Društvo Slovencev (danes se imenuje Zedinjena Slovenija, op. J. S.).

Tita ni več, Slovenija je osamosvojena, trdi in zločinski komunistični režim je končno padel tudi pri nas. Je želja po vrnitvi morebiti izpuhtela ali je kljub vsemu ostala?

- g. Jure Rode (Navzarjev Jurko iz Ithana), duhovnik v Buenos Airesu

Vsekakor je ostala. Vendar pa - če ne bi bilo osamosvojitve Slovenije, če ne bi prišlo do sprememb političnega režima, če ne bi prišlo do demokratičnih sprememb tudi v Sloveniji, potem bi nam, Slovincem v Argentini, morala izredno padla, saj bi živeli in umrli v prepričanju, da v Sloveniji ne bo nikdar bolje, izginilo bi vsako, še tako majhno upanje, da se bomo v Slovenijo lahko vrnili. Po drugi strani pa je sedaj preteklo že toliko časa, dolgih 50 let je namreč v Sloveniji vladal komunizem, da nas je večina že precej v letih. V Argentini obstaja sedaj že tretja generacija Slovencev in ti so Argentino hočeš - nočeš morali sprejeti za svojo domovino. Marsikdo bi se tudi vrnil v Slovenijo, a kam? Na svoje? Tega ni več. Po 2. svetovni vojni so namreč komunisti tako ali drugače uničili njihovo imovino, jo podarili svojim zvestim privrzcem in tako sedaj v njihovih hišah živijo tuji ljudje, ki jim verjetno še na misel ne pride, da bi se izselili. Tako bodo mnogi prisiljeni, da bodo umrli v Argentini, da se ne bodo nikoli mogli za stalno vrniti v svojo domovino Slovenijo, na svojo domacijo.

Zakaj pa ste emigrirali predvsem v Argentino?

V tistih časih je bila to praktično edina država, ki je sprejemala vse tri generacije (otroke, njihove starše in stare starše), - druge države so sprejemale samo mlade neporočene osebe in mlade poročene osebe brez otrok - torej jim je šlo samo za delovno silo.

V Argentini so naši ljudje po pravilu postali izredno uspešni direktorji podjetij ali nosilci važnejših funkcij v gospodarstvu. Tudi tu se vidi, kakšen potencial je z emigranti izgubila Slovenija, ko je pristala na jugoslovansko-ruski komunizem, ko so pri nas vladali komunisti in ni bilo možnosti trznega gospodarstva.

Kako pa je bilo z informiranostjo o dogajanjih v Sloveniji? Argentina je namreč tudi na zemljevidu kar precej daleč.

Že od začetka smo bili sorazmerno dobro informirani. To se je zelo izboljšalo po osamosvojitvi Slovenije. V Argentini imamo kar nekaj časopisov in biltenov v slovenskem jeziku, ki nastajajo pod pokroviteljstvom naših društev in duhovnikov v Argentini. Po pošti sedaj dobimo tudi kakšen izvod Slamnika, ki potem kroži od družine do družine.

Kaj pa Slovenija danes, kakšna je v vaših očeh?

Slovenija je še vedno daleč od idealnega, še vedno je na oblasti preveč starih, komunističnih struktur. Se vedno se nekomunistom očita klerikalizem, revanšizem itd. Vendar so to samo parole preteklega režima, med nami ni bilo nobene takšne ideje. Ni pa bilo tudi popuščanja. Še vedno ni pravega odgovora na vprašanja, čemu so komunisti v Sloveniji pobili več tisoč nedolžnih ljudi po že uradno končani vojni. Še vedno se komunisti niso iskreno opravičili, priznali komunistično zmotno. Ni iskrenega namerano o spravi. Veste, zvedamo se, da bo v prihodnjem desetletju komunizem samo še boleč spomin, nezacelejena rana, tudi v Sloveniji.

Kako pa ste emigranti gledali na Slovenijo v preteklosti, ko je uradno niste mogli niti obiskati?

Vsa leta, odkar smo v Argentini, smo delovali tako, da bi bila Slovenija srečna dežela. Vedno je bila prisotna v naših srcih, nikoli se ji nismo odrekli. Želimo, da bi v Sloveniji prišlo do popolne sreče. V nas je bila in je še vedno prisotna neizmerna ljubezen do Slovenije, do domačih krajev. Tudi zaradi tega Slovenci v Argentini še vedno gojimo naš materin jezik, imamo slovenska društva, tiskamo publikacije v slovensčini, vodimo in obiskujemo maše v slovenskem jeziku.

Vrniva se še malo do vas. Po mojih informacijah ste trenutno na študiju v Vatikanu, kajne?

Točneje rečeno na seminarju. Ker je Vatikan precej bližje Sloveniji kot Buenos Aires, sem prišel na obisk v rodni Ithana. Ko boste oddajali ta intervju v redakcijo, bom že v Vatikanu. Po končanem seminarju pa se bom vrnil v Buenos Aires, kjer službujem kot izseljeniški duhovnik v Buenos Airesu in okolici.

V svojem imenu in v imenu bralcev Slamnika vam želimo uspešen zaključek seminarja, srečno vrnitev v Argentino ter veliko sreče in zdravja v letu 1998. In upam, da se še kdaj srečamo, saj je bilo prav prijetno poklepčati z vami.

Tudi jaz želim vam ter vsem bralcem in bralkam Slamnika veliko osebnih sreč in zdravja v letu 1998 ter prav vse lepo pozdravljam.

Tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

»Osnovno vodilo so mi krščanske vrednote. Od teh ne odstopam tudi na račun strankarstva ne.«

Ko bi dr. Janez Grošelj ne bil tako dober zdravnik, bi imel več časa za klepet. Čas, ki ga je namenil svoji predstavitvi, je bil tako skromen, kot je skromno vse njegovo življenje.

- Poznajo vas že dve, tri generacije Domžalčanov. Ste domačin?

Iz Doba sem in navajen skromnosti, saj se ji ni bilo moč upreti. Oče in mama sta bila sicer pridna, vendar nista mogla do sitega nahrantiti vseh devet otrok. Mama je gospodinjala, šivala in pletla kot večina takratnih podeželskih žena. Oče je bil organist, ki se je razdaljal tudi za dobro vseh. Delal je priložnostno in vesel sem bil, kadar me je vzela seboj na teren.

Če bi imeli kmetijo, bi se nekako slo, ker pa smo imeli le eno kravico in malo zemlje, razmišljam, če nista morda znala čarati. Nihče ni umrl od lakote. Tudi zdravi smo, hvala Bogu, še kar bili. Edino mami ni bilo prizaneseno. Ko smo prvi otroci postali najstniki, je od izčrpanosti zbolela in umrla. Zapustila nas je, ko nam je pokazala, kako se prav živi in kaj so prave vrednote v življenju. Veliko nam je dala, čeprav smo bili velikokrat lačni. Najraje se spominjam, kako je z nami hodila po stezah, travnikih, ob vodah...

- S toliko otroki? Še dobro, da se ni komu kaj zgodilo.

Tudi pomagati smo znali in tako se je

tudi zgodilo... Ob vodi je bilo tako lepo in tako vabljivo. Še danes ne vem, kako to, da sem zdrsnil vanjo. Nihče od nas ni znal plavati; ker je bila samo sestra starejša, tudi ni bilo nikogar, da bi me izlekel. Skoraj bi bil utonil. Mamin pogum in odločnost sta premagala njegovo neznanje plavanja.

- Kakšne spomine imate na vojne čase?

Verjetno je malo tistih, ki imajo lepe... Tudi jaz jih nimam. Če smo bili prej lačni, smo bili kasneje poleg tega še prestrašeni. Najbolj grozno je bilo, ko so skozi našo hišo streljali Nemci. Pri tem sta bila dva partizana mrtva. Ravno sta šla za hišo pod dvorišču. Vsi smo se skrili pod mizo. Kar verjeti ne morem, da nas je toliko speljala pod svojo okrilje. No, pohlevnih ovc gre veliko v eno štalco, je rada rekla mama.

- Pa kasneje?

Tudi po vojni je bilo veliko lakote. Reševali so nas paketi daljnega sorodnika iz Amerike. Stara sta znala pridno skriti in porabiti takrat, ko sta vedela, da smeta. Vselej se jima je seslo. Ko sem bil otrok, sem to težko razumel, danes, ko imam svojo družino, pa razumem se težje.

- Doba odrasčanja?

Kar na hitro smo morali odrasti. Mame ni bilo več, bili smo na pragu odrasčanja. Šest se nas je kasneje odločilo za studij na gimnaziji in vsi smo nadaljevali

studij na fakultetah. Ko okusiš boj z življenjem in za preživetje, se kasneje, če tudi ni mame, ne vdaš. Boriš se in mi smo se borili v pravem pomenu besede. Vsi smo poleg tega še delali in instruirali. Še kot študent sem vodil vaje na Medicinski fakulteti. Bil je to pravi izziv in potrditev hkrati. Tam sem spoznal tudi svojo ženo. Doštudirala je na zobozdravstvu. Veliko skupnega sva imela. Edino spomine na mladost je imela ona precej bolj boleče. Enajstčlanska družina za to plačala velik davek. Bila ste brez službe. Očetu je kasneje nekako uspelo dobiti službo na podeželju. Opravljal je dnevno pot iz Ljubljane na Turjak, da je lahko preživel devet otrok in izobraženo ženo. Ta družina je utrpela veliko krivic. Trpljenje naju je družilo pri vzgoji najinih treh otrok.

- Ta boj nadaljujete tudi v poklicu in na politični sceni. Vas je kdaj vaš predanost poštenim krščanskim vrednotam ovirala?

Nisem se potegoval za vodilna mesta, zato nisem imel večjih težav. Kot organizistov sin sem imel svetovni nazor v krvi in tak bom tudi ostal. Po vojni za Slovenijo so me pregovorili, da sem prevzel mesto direktorja ZD Domžale, saj sem bil tu že od leta 1964. Zopet se je potrdilo, da takšnih pritiskov kot clovek

ne morem sprejeti. Preveč kruto in boleče je odpuščati delavce, ki niso krivi, da tako na vrat na nos spreminjamo našo organiziranost. Veliko lažje sem zadržal, ko sem snel ta jarem. Preveč je boleče, preveč krivično. Vem, da drugače ne more biti. Trend gre v smer privatizacije in prav je tako. Ježi me le, da smo stvari že prej dorečene, organizirane in nimajo prave vizije za prihodnost. Žal smo že opazili določene vrzeli.

- Kot član Slovenskih krščanskih demokratov ste dobili mesto svetnika v Občinskem svetu. Kako zastopate SKD-jeve vrste?

Upam, da dobro. Osnovno vodilo so mi krščanske vrednote. Od teh ne odstopam, tudi na račun strankarstva ne. Sicer pa moram reči, da se svetniki o določenih stvareh sporazumemo. Pretehtamo, argumentiramo, povemo svoje stališče in z glasovanjem odločamo. Vseč mi je, če ljudje mislijo s svojo glavo. Glede na to, da počasi sprejemam odločitve in jih hočem temeljito pretehtati, so mi vseč tudi kakšne absurdne »debate«. Šlaglica ni nikdar dobra, še posebej v politiki ne.

Čas mineva, mi ostajamo. Nekateri z boljimi, drugi s slabšimi občutki. Zdi se mi, da sem vaše občutke začutil. Veliko delovnih uspehov, čim manj bolnikov in čim več koristnih odločitev.

DARINKA GRUM

ŠE ENO USPEŠNO LETO Nove glasbene edicije G. Tomaža Habeta

Sredi decembra 1997 je Glasbena šola Domžale z Zvezo kulturnih društev Domžale pripravila **PRO-MOCIJSKI KONCERT** ob izidu glasbenih edicij Tomaža Habeta, pedagoga na ljubljanski Srednji glasbeni in baletni šoli ter predstojnika oddelka za teoretske predmete in dirigenta zbora ter orkestra. Z njim se je v dvorani Matije Tomca v Kulturnem domu Domžale pogovarjal mag. Franc Križnar, njegove skladbe so predstavili Godalni ansambel Glasbene šole Domžale (dirigenta Anastazija Sešek), Godalni orkester SGBŠ Ljubljana ter solista Matjaža Drevenšek in Peter Zoltan.

Vse tri nove edicije so namenjene razvoju orkestralne igre v slovenskih glasbenih šolah. Čisto nova edicija so IGRAČKE - suita za otroški godalni orkester ki jo bodo s pridom uporabljali šolski godalni orkestri, izšla je edicija TRI PRIMORSKE, v okviru

Društva skladateljev Slovenije pa so izšle skladbe, ki bodo obvezni program za slovensko državno prvenstvo v vseh treh kategorijah (za saksofon). Vse tri edicije pomenijo nadaljevanje dela prof. Tomaža Habeta na področju učbenikov za potrebe glasbenih šol, za katero je v letu 1997 prejel najvišjo državno nagrado.

Hkrati pa prof. Habetu nadaljuje tudi tradicijo pisanja otroških pesmic (besedilo in glasba), ki jih najdete v Cicibanu, poslušate pa v okviru radijske oddaje Ringa raja, kjer jih prof. Habetu predstavlja s solskim godalnim orkestrom in otroškim zborčkom OŠ Jurij Vega iz Moravč. Ledene rože in Šaljiva voščilnica bodo zanesljivo vseč vsem najmlajšim.

V pripravi pa ima prof. Tomaž Habetu 4. Nauk o glasbi za glasbene šole, katerega rdeča nit bodo stara slovenska mesta. Nekaj besedil bo pripravil sam, k sodelovanju pa je povabil tudi nekatere najbolj uveljavljene slovenske pesnike (Niko Grafenauer, Neža Maurer, Tone Pavček).

Prof. Habetu pa lahko čestitamo še za dva uspeha. Tako je Slovenski kvintet trobil na slovenskem koncertu ob svoji 25-letnici delovanja krstno izvedel njegove skladbe Kvintet za trobila, prof. Habetu pa je bil tudi dirigent Orkestra Mendelssohn String iz Madžarske, ki je nastopil na novoletnem gala koncertu na Bledu in med drugimi skladbami s solistko Betko Kotnik, saksofon, predstavil njegovo Quasi habanera.

V.

27. NOVOLETNI KONCERT

Želje in pričakovanja novega leta

Zveza kulturnih društev Domžale in Kamnika sta skupaj s Simfoničnim orkestrom Domžale-Kamnik tudi letos pripravila **NOVOLETNI KONCERT** - že 27 po vrsti, ki so ga obogatili solisti: Irene Yebuah, mezzosopranistka, Matjaž Drevenšek, saksofonist, ter violinist Janez Podlessek. Orkestru, ZA KATEREGA

JE NAPOVEDOVALEC Tone Fličar povedal, da je najdlje neprofesionalna trajajoča simfonična zasedba v naši republiki, hkrati pa tudi glasbena skupina z najdaljšo tradicijo novoletnih koncertov, je dirigiral Aleksander Spasič.

Novoletni koncert se je začel z eno najboljšimi znanih koracnic J. Straussa Radetzky Marschem, nadaljeval pa z voščilom ga. Cvete Zalokar Oražem, ki je vsem zbranim zazelela, da najdejo srečo v drobnih in ljubih malenkostih: v svetlobi, ljubezni in pri dobrih ljudeh, hkrati pa vsem zazelela, da bi v vseh ljudeh iskali predvsem dobro in se veselili s tistimi, ki si jejo dobro in svetlo. Tako pa zanesljivo sije mladi, najbolj perspektivni violinist Janez Podlessek, ki se je predstavil v Legendi za violino in orkester, v gmolu op. 17 skladatelja H. Wieniavskega. Po valčku J. Straussa, kar nekaj njegovih valčkov in polk smo se slišali, smo v preredbi Tomaža Habeta, dolgoletnega dirigenta Simfoničnega orkestra, prisluhnili eni najbolj znanih božičnih White Christmas in v opojnosti beline krenili na pot iskanja sreče in miru, nato pa pred odmorom prisluhnili grmenju in bliskanju še ene od Straussovih polk, napovedovalec pa nas je seznanil tudi z najpomembnejšimi pridobitvami obeh občin na kulturnem področju.

Po uverturi k operi »Carmen« smo navdušeno pozdravili Irene Yebuah, mezzosopranistko, ki se je v vlogi Carmen predstavila kar z dvema arjama, vmes pa skupaj čestitali Tomažu Habetu za njegovo državno nagrado za delo pri pripravi učbenikov za potrebe glasbenih šol ter prisluhnili njegovi Quasi Habaneri za alt saksofon in orkester, v kateri se je predstavil saksofonist Matjaž Drevenšek. Novoletni koncert pa se ni zaključil z uradnim programom, temveč smo navdušeni poslušalci na oder ponovno privabili mezzosopranistko Irene Yebuah. Po še dveh dodatnih pa se je novoletni koncert končal z melodijo, s katero se je pričel, in z najboljšimi željami, da bi bilo v življenju, ki ga sestavljajo padci, uspehi, hrepenjenja in želje, čimveč prijetih trenutkov. 27 novoletni koncert Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik je to zanesljivo bil!

V. V.

NADALJEVANJE POGOVORA

Dr. Vid Rojc

V julijski številki Slamnika leta 1996 je bil objavljen pogovor z znamenito Radomljanko, misijonarko, usmiljenko in zdravnico dr. Vido Rojc. Ker je bilo rokopisa preveč, je bilo vse skupaj precej okrajšano. Na koncu objavljenega besedila je bila opomba, da bo izpuščeni del objavljen v eni naslednjih številki. Objubla pa dela dolg; prostor za objavo izpuščene je prišel na vrsto žal šele v tej številki, ki je posvečena tudi slovenskemu kulturnemu prazniku. Za boljše povezavo je ponovljeno peto vprašanje, za katero je bil objavljen samo začetek odgovora.

Po vojni leta 1945 si se zaposlila v mariborski bolnišnici. Ali te je tam začela pritegovati misel na medicino, da bi kot zdravnica ljudem ob boleznih vsestransko pomagala?

Ko je po vojni država prevzela Lichtenhurnov zavod, so me predstojniki poslali na delo v mariborsko bolnišnico. Med vojno, takoj po končanem učiteljsku, sem namreč naredila tudi enoletno bolničarsko šolo, z namenom, da bi imela popolnejšo izobrazbo za delo v domovini ali zunaj nje. Čas je bil takrat glede na prihodnost zelo nejasen. Na studij medicine ali da bi delala kdaj kot zdravnica, mi še na misel ni prišlo. Tedaj sem se bila z vsem srcem sestra - učiteljica, čeprav sem opravljala dela pri bolnikih in v laboratoriju.

Zgodilo pa se je nekaj, kar je povsem preustvarilo moje »bitje in žitje« in kmalu preusmerilo moje življenje. Delala sem na Infekcijskem oddelku. Ker sem bila neodporna, sem prebolevala vse hujše infekcijske bolezni: najprej tuberkulozo na pljučih, nato zlatenico (epidemični hepatitis), dizenterijo in tifus. Pri zadnjih dveh boleznih je bilo moje življenje na nitki. V tem nemajhnem trpljenju se je v meni neopazno razvijal globlji čut za bolnega cloveka, sploh za cloveka, ki ga stiska kakršnokoli trpljenje.

Ko sem se po sili tedanjih razmer morala vrniti domov, so bili Radomljani tisti, ki so me izzvali. Pričeli so me klicati k bolnikom s tolikim zaupanjem, da se jim nisem mogla ustavljati. Imela sem lepe uspehe. Pri tem dolgujem veliko zahvalo moji mami, ki je bila sicer preprosta, a je imela izostren naraven psihološki čut. Znala me je spodbujati in voditi. Ko sem se obotavljala, da bi šla k bolniku, ker sem se čutila nesposobno, mi je rekla: »Vida, kar pojdi. Jaz bom pa medtem molila, da boš prav ukrepala«. Če je čutila, da sem zaradi preobremenjenosti nervozna, mi je rekla: »Vida, tukaj - doma sedaj odloži (namreč svojo živčnost), potem pa pojdi mimico k bolniku in vse bo dobro naredila.« Ob tem

delu in uspehih sem jasno spoznala, da je moje mesto pri bolniku ter da ni dovolj samo praksa, sočutje in uspeh. Potrebna je tudi strokovna usposobljenost: skratka, širše in globlje znanje medicine. Tako je sklep za studij medicine dozorel. Leta 1951, stara 30 let, sem se vpisala na medicinsko fakulteto. Še prej pa sem morala kot pogoj za vpis napraviti gimnazijsko matura, ki sem jo edina izmed 83 učencev naredila z odliko in prejela nagrado. To mi je dalo veliko poguma za studij. Profesor Milčinski me je po predpisanem testu za sprejem na fakulteto sprejel z opogumljajočo besedo: »Logično sklepate in niste zanesenjakinja. Upam, da boste uspeli kljub svoji starosti.«

Še nekaj spominov naše zdravnice, ki je v mestu Peč v Metohiji uspešno vodila bolnišnico za tuberkulozo. Da bi med domačini lahko bolje opravljala svoj zdravniški poklic, se je naučila tudi albansčine.

Od leta 1960 do 1968 sem delovala v bolnišnici za pljučne bolni in tuberkulozo, najprej kot zdravnica na specializaciji, nato kot zdravnica specialista za pljučne bolezni in tuberkulozo ter nekaj časa tudi v. d. upravnik bolnišnice. Specialistični izpit sem delala na Kliniki v Beogradu.

Kaj naj rečem o tem obdobju? Bila sem mlada zdravnica in usmiljenka. V meni se je združevalo: znanje, praksa, gorečnost in Vincencijevo srce za ubogega.

Danes vsi dobro poznamo Kosovo in

Metohijo. V tistem obdobju je bilo še marsikaj drugače. Malo ljudi je bilo zavarovanih (socialno), veliko jih je prejemale stalno ali začasno socialno pomoč. Kmetje niso bili zavarovani in tudi niso prejeli nikakršne pomoči. Zdravljenje tuberkuloze je bilo sicer brezplačno. Morale so plačevati občine. Te pa niso imele denarja, ker ga niso mogle izterjati od revnih kmetov. Tako so bile bolnišnice večinoma v skrajnih materialnih stiskah.

Dogodek, ki vam ga bom opisala, vam bo morda dal začutiti psihologijo in mentaliteto naših bolnikov in zdravstvenega osebjeta, stisko zdravnika in ustanove.

Prišel je oktober leta 1962. Tisti oktober, ki sem se ga že vnaprej tako zelo bala. Zapustila me je moja dobra upravnik in ostala sem sama za celo ustanovo. Za slovo mi je vili tale strah: »Zmleli vas bodo, namreč osebe in bolnike, če se ne boste znali postaviti!« In še zlato pravilo za vodstveno mesto: »Bodite vsem dobri, skušajte vsem ustreči, pri vsem tem pa zastopajte blagor ustanove in zakon; imeli boste srečo.«

Ostala sem sama. Jokala sem. Naša partijska organizacija je imela sestanke; sklenili so, da mi bodo v pomoč in ne obratno. In res so se izkazali. Dobro so predvidevali težave.

Takoj prve dni je 14-letna deklica močno podivjala. Nastopila je akutna psihotična reakcija. Želela sem jo sama ozdraviti, a moj personal je godrnjal: »Ta ni več za nas. Skočila bo skozi okno! Ubila se bo!« itd. Z močno voljo sem jo kljub temu držala nekaj dni, da sem umirila njeno agresivnost, potem pa sem jo izročila staršem z napotnico za psihiatrično bolnišnico.

Pri takih bolnikih čez nekaj dni nastopi nenadno duševno obolenje. Pri tej bolnici pa je ravno obratno; ta nepremično leži, ne govori in ne je. Tudi od nje se moram ločiti, ne da bi videla izboljšanje njene stanja.

V tem času se pojavita tudi dva primera infekcijske zlatenice. Tudi njiju sem morala prepustiti infektologu. V mestu je že razsajala epidemija tvorstne zlatenice. »Moj Bog, kaj če se razširi tudi v naši ustanovi? Srce mi je krvavelo ob misli na to. Kako bomo preživeli?«

Upravnica je namreč pred odhodom odpustila 20 bolnikov. Sedaj sem morala odpuščati tudi jaz, same mlade neozdravljene bolnike. Priliva novih bolnikov ni bilo. Moje ljudstvo je godrnjalo: »Prazne postelje!« Zopet drugič: »Moški oddelek ima toliko praznih postelj!« Stisnila sem zobe in v tih bolečini molila kot Mojzes za svoje godrnjave Izraelce. Odsla sem na pot do Kosovske Mitrovice. Sram me je bilo. A morala sem iti zaradi obstanka bolnišnice. S tamkajšnjimi zdravniki sem sklenila pogodbo, da bodo posiljali pljučne bolnike tudi v našo ustanovo. Kosovska Mitrovica je imela v bližini Trepčo. Njihovi bolniki so bili vsi socialno zavarovani. Naša bolnišnica pa je bila le lokalne narave. S tem dejanjem smo razširili njeno dejavnost prek njenih meja in ji zagotovili na-

daljnji obstoj. Kljub vsemu mi je po glavi tolklo: »Trgujemo z bolniki!« Hvala Bogu! Pogodba ni ostala na papirju. Bolnišnica se je začela polniti z dobrimi in poštenimi bolniki. Med prvimi sta bila dva mlada bolnika: črnolasec in blondinec. Prvi se je takoj drugi dan stebel z bolniki v sobi. Po pogovoru sem mu objubila, da ga bom prestemila v manjšo sobo z mladimi bolniki. Posrečilo se mi je, da sem to objubo brez godrnjanja mimo izvedla. Po nekaj dneh nenadoma nekdo močno potrka na vrata moje delovne sobe. Vstopi črnolasi bolnik, oči se mu bliskajo, ustnice trepečejo: »Doktorica, prosim, dajte mi odpustnico! Hočem domov!« »Zakaj? Ali misliš, da si že zdrav?« »Ne!« »In zakaj hočeš domov?« »Dali ste me v drugo sobo. Ne morem biti tukaj. Dajte me nazaj v prejšnjo sobo!« Po daljšem pogovoru z njim sem ga razumela. Doma ima mlado ženo, in mater, ki ju ima zelo rad. Pomirila sem ga. Objubil mi je, da ostane pri nas na zdravilju. Seveda je medtem tudi odšel domov na vikend.

Drugi pavolasec je bil v sobi, kjer je bilo 10 bolnikov. Bil je drzen. Na viziti ni dal obraza niti dal odgovora, pač pa se je divje prepiral z medicinskimi sestrami in snajlkami. Neko opoldne sta pobegnila obadva, brez pozdrava, brez odpustnice, kot dva paglavca. Čez 10 dni se pa zopet pojavita v bolnišnici s kovčki. »Cemu sta prišla?« ju vprašam. »Da se zdraviva pri vas!« »Ja, kako! Saj sta pobegnila od nas!« »Naša zdravnica nas je ponovno poslala k vam na zdravljenje.« V meni je vrelo.

»Kaj naj naredim? Mlada sta. Napremišljena. Če ne bomo imeli potrpljenja z njima, bosta postala neozdravljiva tuberkulozna bolnika. Njuno življenje bo uničeno.«

»Dobro. Počakajta malo, da rešimo vajino zadevo.« Pomočniku upravnika, ki je dobro poznal mentaliteto ljudi in tvorstnih bolnikov, pojasnim zadevo. Svetuje mi, da ju sprejemem pod pogojem, da ne napravijo nobenega disciplinskega prekrška več. Vrnem se in zdravstvenemu osebjenu naročim sprejem. Tu pa naletim na hud odpor. Močno se trudim, da obdržim mimo kri in da jo ohladim tudi osebu.

Končno je zmogla medicinska etika: čut za bolnika in njegovo zdravje. Nastala pa je nova težava. Uprli so se tudi bolniki. Nihče ju ni hotel sprejeti v svojo sobo. V meni je vse drgetalo, a nisem smela pokazati. Morala sem zmagati. In zmagala sem, zlepa, v zadovoljstvo zdravstvenega osebjeta in bolnikov. Mlada paglavca sta občutila ljubezen in tudi duhovno moč. Postala sta najboljša bolnika v bolnišnici.

Mislim, da vam je zgornja resnična črtica, ki je padla iz »moje zdravniške torbe«, povedala mnogo več, kot če bi vam opisovala ljudi, kraje, delo itd.

S tem je končan pogovor s prizano zdravnico, dr. Vido Rojc, ki živi v Breznici na Gorenjskem in je še vsestransko delavna. Sestra in misijonarka Vida, še enkrat hvala za pogovor.

FRANCE CERAR

Jubilejno leto 1998

Župnijski list

Leto IX - številka 3
11. januar 1998

100 - letnica
POSVETITVE CERKVE

90 - letnica
USTANOVITVE ŽUPNIJE

70 - letnica
POSTAVITVE ORGEL

60 - letnica
POVEČAVE IN POSLIKAVE CERKVE

50 - letnica
SMRTI PRVEGA ŽUPNIKA g. BERNIKA

40 - letnica
PRVEGA MISLIJONA PO VOJNI

20 - letnica
POSVETITVE DARITVENEGA OLTARJA

DOMŽALE

ZLATKA LEVSTEK

Haiku 1997

Beli kosmiči
pršijo iz oblakov
vriskanje otrok.

Na gole veje
se vsedajo snežinke
trudne od poti.

Snežinke skupaj
rajajo na poljani
mrzla odeja.

ZDAJ SMO VSAK NA SVOJEM

Premoženje nekdanje Občine Domžale razdeljeno

(Nadaljevanje s prve strani)

Poudaril je, da so svoj delež sicer prispevale različne komisije, vendar so bili ob koncu župani tisti, ki so usklajeni dogovor predlagali občinskim svetom in jih tudi prepričali, da je to edina rešitev, ki bo omogočila, da po delitvi bilanc občin resnično zaživijo, hkrati pa dejal, da bi občine lahko bile zgled drugim občinam, kako je treba včasih tudi popustiti, da prideš do sporazuma.

Enakega mnenja je bil tudi g. Janez Per, župan Občine Mengeš, ki se je spomnil vrste števil, ki so jih ob premoženju nekdanje občine, za katere ni bilo pravih osnov, številnih sestankov, s katerimi so včasih prihajali tudi nezadovoljni, in končne oblike pogodbe, ki jo je kot osnovo za pogajanja pripravil notar Jože Rožman. G. Jože Razpotnik je poudaril, da so bili župani tisti, ki so potegnili najbolj modre poteze in pogajali zadevo naprej, pri tem pa ne bi smeli pozabiti, kako težko je bilo razdeliti premoženje, da bi bili vsi zadovoljni. Hkrati je zadel, da bi čas pokazal, da je delitvena bilanca pripravljena tako, da bodo vse občine tudi v prihodnje ostale v dobrih sosedskih odnosih. Ga. Cveta Zalokar Oražem je podrobneje predstavila podpisano pogodbo in poudarila, da kljub delitvi ostajajo zadeve, ki jih bodo občine tudi v prihodnje reševale skupaj: Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale, deponija, OŠ Roje, Center požarne varnosti Domžale, skupne ustanoviteljske pravice pri nekaterih javnih zavodih, potniški promet, zdravstvo ipd. Razdeljeno je vse premoženje pa tudi vse obveznosti, kar je zelo velik uspeh, saj je v naši državi zelo malo občin, ki bi se uspele same, brez pomoči države, ki na tem področju ni naredila veliko, uspešno dogovoriti. Poudarila je, da je prevladal razum in da je pogodba dobra, ker vsi v celoti niso zadovoljni, vsi pa tudi ne popolnoma nezadovoljni, tako da je dogovor dober temelj za dogovarjanje in sodelovanje v prihodnosti, morda pa tudi osnova za regijsko povezovanje in skupno pokrajino. Po mnenju notarja Jožeta Rožmana pogodba sicer predstavlja dobro podlago, bo pa od vsake občine in njenih sposobnosti posebej odvisno, kako uspešno bo sama gospodarila s premoženjem, ki ga je kot ena od naslednjih nekdanje Občine Domžale dobila.

Vsebina pogodbe

Predmet Pogodbe o razdružitvi premoženja bivše Občine Domžale je celotno premoženje bivše Občine Domžale, ki ga tvorijo denar, stvari in pravice, glede katerega na podlagi podatkov zemljiske knjige in drugih javnih knjig in registrov, na podlagi predpisov ali na podlagi sklenjenih pravnih poslov izhaja, da je njegov lastnik oz. imetnik pravice uporabe na dan sklenitve pogodbe bivša Občina Domžale. Isto velja za obveznosti. V pogodbi je določen splošni ključ za razdelitev, ki je dogovorjen na podlagi kriterija površine, dohodnine in števila prebivalcev, in sicer: Občina Domžale 62%, Občina Lukovica 12%, Občina Mengeš 14% in Občina Moravče 12%. Pogodba določa, da se nepremičnine razdružijo po legi, kar pomeni, da določeno nepremičnino prevzame v izključno last in posest oz. uporabo tista občina, na območju katere ta nepremičnina Teži. Pogodba določa tudi delitev nerazdruženih nepremičnin, razdelitev finančnih sredstev, ki so se v skladu z medsebojnim dogovorom novih občin

od 1. 1. 1995 stekala na podpartiji proračuna nove občine Domžale, razdelitev vseh zemljišč na območju bivše občine Domžale in zunaj nje, razdelitev objektov, kakor tudi objektov skupnega pomena, kjer občine postajajo solastniki OŠ Roje in Centra požarne varnosti Domžale ter vseh počitniških objektov. Na področju poslovnih prostorov, stanovanj in zaklonišč pogodba določa delitev teh po legi, hkrati pa Občina Mengeš dodatno prevzame tri zasedena stanovanja, občina Lukovica pa eno stanovanje na območju sedanje Občine Domžale. Infrastruktura se deli po legi, občine Domžale in Mengeš pa prevzmeta 60% solastninski delež bivše Občine Domžale na infrastrukturi Centralne čistilne naprave, pogodba določa tudi delitev sredstev in opreme civilne zaščite, motornih vozil, počitniških prikolic ter drugih nepremičnin, občine pa so v posebnih dneh določile tudi ustanoviteljske pravice in obveznosti do Stanovanjsko komunalnega podjetja Domžale, osnovnih šol, Glasbene šole Domžale, Vzgojno-razstvenega zavoda Domžale, Knjižnice

Domžale, Zdravstvenega doma Domžale ter drugih zavodov.

Poseben del pogodbe določa tudi delitev poslovnih deležev in delnic, vseh terjatev ter drugih obveznosti, zlasti iz kreditnih pogodb, določen pa je tudi delež obveznosti v zvezi s sanacijo komunalne deponije Dob, denarno izplačilo, ki je posledica proračuna, in določa, da Občina Domžale občinama Lukovica in Moravče vsaki izplača po 150.000.000,00 SIT v petih enakih zaporednih letnih obrokih.

Zdaj pa vsak na svojem

V razpravi je novinarje najbolj zanimalo, čemu bosta občini Lukovica in Moravče namenili sredstva, katerih prvo petino jima jih je na osnovi pogodbe že nakazala Občina Domžale, ter morebitne težave Občine Domžale pri zagotavljanju omenjenih sredstev. Zvedeli so, da bosta obe občini sredstva vključili v proračuna, največ sredstev pa najbrž namenili za gradnjo vrtca v Občini Lukovica in gradnjo prizidka k Osnovni šoli Jurij Vega Moravče ter druge investicije. Občina Domžale bo imela težave, vendar je županja prepričana, da jih bo mogoče rešiti.

Podpis Pogodbe o razdružitvi premoženja bivše Občine Domžale je velik uspeh za župane in občinske svete, ki bodo tako ob koncu mandata svojim naslednikom prepustili dosti bolj urejene razmere, kot so jih dobili od svojih predhodnikov.

V. V.

RAZGOVOR Z ARHITEKTOM KRANJCEM (4)

Kakovost v urejanju prostora

• V najinem razgovoru sva obstala pri obljubi, da nam razkrijete svoje strokovno mnenje o predlogu lokacije nove avtobusne postaje v Domžalah. Ta problem ni od danes in zato bo dobro slišati nekaj o dosedanjih prizadevanjih in dosežkih v tem vprašanju.

Objava sklepa o javni razgrnitvi v novembrski številki Slamnika ni imela odziva, mimo je tudi 30-dnevni rok razgrnitve in tako se lahko pogovarjamo le o besedah, ki so jih izgubili nekateri o tem prometnem problemu. To predvsem zato, ker o tako pomembnih zadevah za Domžale ne uporabljajo zakonskih poti prek natečaja. Še vedno so v veljavi dolgoročni in srednjeročni družbeni plan občine, ZN Domžale Center in njegove številne spremembe ter ne nazadnje prometna studija, ki nimajo nobene teže. Po besedah kolege Nemca se predvideva nemogoča rešitev izza SPB-I s podaljšanjem avtobusnih linij in s tem neupoštevanja predpisov zakona o urejanju naselij do PUP-ov za območja, ki so predvidena za urbanizacijo. Tako se povečajo negativni vplivi na okolje v pogledu prometne

varnosti, onesnaženja zraka in povečanja hrupnosti v stanovanjskem okolju.

• Avtobusna postaja je bila predvidena na lokaciji današnjega Kuriva, ki jo vsi strokovnjaki ocenjujejo kot najbolj ugodno. Kaj vi mislite o tem predlogu?

Vsekakor je to edina lokacija, ki jo podpiram. Do danes ni bilo mogoče dokazati boljše variante, ker bi vsaka druga ne imela takšnih idealnih možnosti, tako glede povezave pešprometa in trgovskega centra kakor tudi neposredne navezanosti na magistralko. Tako je mogoče brez kroženja po mestu navestati se na avtobusne linije iz štajerske, gorenske kakor tudi ljubljanske in drugih občinskih turističnih linij.

• Baje na lokaciji Kuriva ni mogoče predvideti avtobusne postaje, ker je to zemljišče odkupil Napredek za svoje potrebe?

Lokacija »Kuriva« je bila začasna in prošnja Napredka, ki se jim je zdelo sprejemljivo, da se bodo morali umakniti, brz ko bi se javni interes izkazal uresničljiv. Tedanji in še vedno isti direktor g. Skok je pristal na petletno dobo provizorične rešitve, ki je že zdavnaj potekla. Zakon predvideva in dovoljuje takšno začasno uporabljanje zemljišča v conah, ki so namenjene kasnejši urbanizaciji. Nakup ali odtujitev takšnih zemljišč ni možen, ker so vsi posli v zvezi s tem nični! To ne more biti za drček, da tega predloga ne bi mogli vklopiti v projekt, ker ga je mogoče edino za ta namen uporabiti. Spremembe ZN pa ni bilo in tako je pot odprta.

• Kakšen predlog imate kot strokovnjak, če izhajamo iz najbolj ugodne lokacije avtobusne postaje na mestu Kuriva?

Moj predlog je najprej revizija prometne studije, ki bi dokazala utemeljenost lokacije kjer koli že in upoštevanje izhodišč, ki jih narekujejo predpisi in, če hočete, tudi zdrava kmečka pamet. To so vodila, ki bi jih na kratko našel:

1. izločitev avtobusnih linij in skrajšanje potrebnih linij po mestu ter s tem zmanjšanje negativnih vplivov na okolje,
2. neposredna funkcionalna povezava postaje s peštrgovo cono,
3. neposredno povezavo avtobusnih linij na magistralko.

Prav slednje bi že avtomatsko omogočilo izločitev avtobusnih linij skozi mesto. Ves avtobusni promet bi se kriljal in usmerjal že na križišču »Majhenič« in s tem sprostil center za ostali promet.

• Sedaj, ko smo skoraj že v Evropi, bi morali vse prometne probleme reševati iz tega vidika. Kako se Domžale vklaplajo v ta proces evropske vzklopitve?

Evropski strokovnjaki so ugotovili, da je semaforizacija v mestu omogočila prehitro vožnjo in se zateka nazaj na umirjanje prometa z rondoji, kjer je to le mogoče. Počasen promet manj onesnažuje zrak in povzroča tudi manj hrupa, kar je vsekakor razlog za preorientacijo gledanj. Če se pri tem upošteva tudi dejstvo, da se v trgovskem centru mora promet odvijati počasi, če ga sploh dopuščajo, potem je že zaradi tega potrebno ves promet kompleksno preučiti. Parcialno reševanje prometa

Skica prikazuje najpomembnejšo etapo ureditve prometa, ki bi jo bilo potrebno še ovrednotiti.

po detajlih brez prometne študije niti ni mogoče.

• Kaj predvideva varianta, ki jo je sprejel občinski svet za javno razgrnitev, da je naleta na tako različne poglede? Že tako nasprotna mnenja kažejo na sila sporn predlog, ki bo s težavo prodril.

Kot sem že omenil, mi kljub prizadevanju ni bilo omogočeno, da jo vidim, zato se lahko oprijemam le govorice. Baje se v avtobusno linijo vklopi Kolodvorska ulica, čemur bi zaradi narave in lege edine še domžalske ulice lahko rekli, da je to delo ljudi, ki ne poznajo Domžal in ne čutijo z mestom. Če že gredo prek vseh normalnih norm, je to nestrokovni predlog, ki so ga podtaknili svetu v sprejem, pri tem so pa računali, da občinski svetniki (kot nestrokovnjaki v tem vprašanju) tako ne bodo vedeli, kaj sprejemajo.

Na kratko je to zločin proti mestu in njenim prebivalcem, posebno če pomislimo, da je že dva meseca po obljubljeni javni razpravi še vedno dostopen le nekaterim. Mimogrede, občina je izbrala samo nekatere biroje, ki smejo delati za domžalsko občino, prav v stilu »balkanske demokracije« zapiranja trga navzven.

Močno upam, da bo na svetu več tistih, ki bodo potrjevali po zdravi kmečki pameti, da tako rečem. Časi kolektivne odgovornosti so mimo in za vsakega se bo vedelo, ali je za ali proti, in zakaj.

Če bo do javne razgrnitve prišlo, bom seveda lahko govoril konkretno o rešitvah, če niso že sami spoznali, da načrt ni primeren za razgrnitev. Ostajajo pa skrivnostni in sami med seboj?

• Ali mislite, da bo z razpravo šlo še naprej?

Če bo slo, bo to moralo biti na demokratskih osnovah, če ne celo z referendumom. To infrastrukturno vprašanje je osnovno pomembno za Domžale, če ni celo medobčinski vpliv, za gotovo pa republiški, ker priključek na magistralko ni občinska domena.

Gospod arhitekt, hvala za razgovor in zdravstvujte.

IVAN KEPIC

PREDSTAVLJAMO VAM G. Martin Grošelj, predsednik Sveta KS Preserje

Martin Grošelj, ki je zaposlen kot vodja študentskega servisa Domžale, je zanesljivo eden izmed s funkcijami najbolj obremenjenih občinskih svetnikov, saj ga zelo pogosto srečujemo v različnih odborih in komisijah, ob tem pa je tudi član Uredniškega odbora Slamnika in še kaj bi se našlo. Ob tem pa ne zanemarja tudi dela v Krajevni skupnosti Preserje, kjer je bil že v prejšnjem mandatu član Sveta, po prvih neposrednih volitvah v tej KS pa je prevzel tudi funkcijo predsednika Sveta Krajevne skupnosti Preserje. Prvi dnevi novega leta so bili kot nalašč za prvo vprašanje, kako ste v KS končali leto 1997?

V skladu s planom investicij v naši KS naj bi v letu 1997 realizirali naslednje večje projekte:

- rekonstrukcija in asfaltiranje Gajeve ulice
- pričetek sanacije kanalizacije na Tovarniški ulici
- dograditev in asfaltiranje pločnika na severnem delu Kamniške ceste ter asfaltiranje ostalega dela pločnika ob Kamniški cesti
- dokončanje pločnika ob Pelechovi cesti.

Do konca leta smo asfaltirali pločnik ob Kamniški cesti, do pričetka sanacije kanalizacije s prečpalisčem na Tovarniški ulici pa še ni prišlo, saj smo morali v okviru spremembe Proračuna za leto 1997 zagotoviti dodatna sredstva, računam, da bo investicija končana v prvi polovici leta 1998.

Zal zaradi problemov s soglasji nismo uspeli dokončati celotnega pločnika ob Pelechovi cesti.

Kako je z Gajevo ulico?

Tudi pri uresničitvi projekta »Rekonstrukcija in asfaltiranje Gajeve ulice« je prišlo do formalnih zapletov, čeprav je bilo v občinskem proračunu za leto 1997 pravočasno zagotovljenih 5 mio SIT, za ulico pa je imenovani tudi gradbeni odbor. Problem je nastal, ker od dveh solastnic zemljišč ob Gajevi ulici nismo uspeli pridobiti soglasja za katastrsko izmero in ugotovitev dejanskega stanja. Zaradi tega smo bili prisiljeni s postavke prazepredrediti del sredstev. Tako je za Gajevo ulico ostalo 1,5 SIT, s čimer bomo zamenjali obstoječe vodovodne cevi z večjimi, ostala sredstva pa smo namenili za izdelavo projektne dokumentacije za rekonstrukcijo Gajeve ulice z mostom čez Mlinščico in priključitev na Vaško pot z vrisom nove trase vodovoda, del sredstev smo namenili za asfaltiranje pločnika ob Kamniški cesti ter sanaciji kanalizacije, naročili pa smo tudi izdelavo projektne dokumentacije za rekonstrukcijo in asfaltiranje Igrške ulice.

Kakšni so načrti KS za leto 1998?

Ena glavnih investicij v letu 1998 bo rekonstrukcija in asfaltiranje Igrške ulice in ureditve kanalizacijskega sistema na Tovarniški ulici s prečpalisčem preko Mlinščice, na Gajevi ulici nameravamo že v pričetku leta (odvisno od vremenskih razmer) zamenjati vodovodne cevi, na Vaški poti planiramo dokopati postavitev javne razsvetljave (prav tako na Tovarniški ulici), dokončno pa načrtujemo urediti tudi del pločnika ob Pelechovi cesti (»Udmkov ovinek«).

Poleg naštetih investicij pa bo potrebno sanirati še več manjših zadev na komunalni infrastrukturi. Občini Domžale smo tudi predlagali naj v svoje plane vključiti izgraditev otroškega vrtca v Preserjah - na območju, kjer je to z azidalnimi načrtom za našo KS že predvideno ali pa prouči možnost sanacije prostorov v bloku na Tovarniški 57 - kjer je otroški vtec že bil.

Kaj za prebivalce KS pomeni nova trgovina v centru Preserij?

Vsekakor smo krajani z novo trgovino zelo zadovoljni in podjetju Napredek bi se v imenu KS zahvalili, da so se odzvali zahtevam - tako kupcev, kot tudi Sveta KS Preserje in v zelo kratkem času izgradili novo, večjo in sodobno novo trgovino. Poskrbeti pa bo treba še za ureditev nekaj novih parkirnih mest okrog trgovine, namestitve poštnega nabiralnika ter kontejnerjev za odpadno steklo in papir - kot je bilo to urejeno že pred izgradnjo nove trgovine.

Kako si zadovoljen z delom Sveta KS? To vprašanje bi morala zastaviti kar krajani Preserij, ki so nas izvolili na to funkcijo, odgovor pa bo tako in tako prišel na naslednjih krajevni volitvah.

Kljub temu lahko rečem, da člani in članice Sveta KS svojo funkcijo jemljejo dovolj resno, saj se večina redno udeležuje sej Sve-

ta KS in so kar dober »barometer« dogajanja v kraju, saj vsakokrat v okviru točke dnevnega reda »tekoča krajevna problematika« obravnavamo celo vrsto manjših in večjih problemov, ki jih člani Sveta »zaznajo« na terenu. Povedati pa je še treba, da v primerjavi z večino drugih krajevni skupnosti v občini Domžale v našem Svetu KS niti jaz niti ostali člani sveta za opravljanje svoje funkcije ne prejmemo nobenih honorarjev ali sejin.

Ste KS, ki ima na m² največ prebivalcev, hkrati pa tudi KS z najmanjšo površino. So zato problemi manjši?

Če se primerjamo z drugimi KS - z večjo površino je seveda problemov manj, za razliko manjšega obsega infrastrukture, pa tudi v preteklosti je bilo že veliko narejenega, tako da so osnovni pogoji bivanja v večjem delu KS zagotovljeni. Problem naše KS je predvsem v tem, da smo neke vrste »tranzitno območje« med Domžalami in Kamnikom ter Radomljami in Mengšem. To je verjetno tudi eden od vzrokov, da identiteta krajanov s krajem ni tako velika kot drugod. To se na primer kaže že pri vsakdanjem naslavljanju: pošljik ali pri izveskih obrtnikov in podjetjih, ko ime kraja Preserje uporabljamo le malokdo (ponavadi je navedena le ulica in pošta Radomlje), kot da bi bile Preserje le naselje v okviru KS Radomlje ipd.

Kaj v KS najbolj pogrešate?

Če bi vprašali krajane bi vam verjetno odgovorili, da otroški vrtci, ki smo ga pred leti v bloku na Tovarniški 57 že imeli, pa so ga zaradi sanitarnih problemov morali zapreti.

Verjetno marsikdo pogreša tudi lasten gasilski dom (skupaj s prostori KS), mislim, da smo edina KS v občini, ki takega objekta nima, prav tako pa bi si želeli še kakšno krajevno društvo, saj sedaj v naši KS obstaja samo eno - to je športno društvo TVD Partizan Preserje. In potem je tukaj seveda še nekaj neasfaltiranih cest, nerazsvetljenih ulic ter drugih - manjših komunalnih problemov, ki pa jih sproti urejajo ali pa jih bodo v doglednem času še uredili. Tu je še problematika dvoizmenškega pouka v OŠ Preserje, ki pa se bo začela reševati v letu 1999 s pričetkom graditve dodatnih učilnic.

Kako ocenjujete sodelovanje s soslednjimi KS in občino?

S soslednjimi KS sodelujemo v glavnem pri urejanju infrastrukturnih oz. komunalnih zadev, ki se pojavljajo na mejah naše KS s KS Radomlje, Homec-Nozice in Jarše-Rodica. S Krajevno skupnostjo Radomlje pa smo povezani tudi preko g. Dragana Jereba, ki opravlja delo profesionalnega tajnika obeh Krajevni skupnosti v razmerju 40% za KS Preserje in 60% za KS Radomlje. Glede sodelovanja z občino ni večjih problemov, saj kot član občinskega sveta lahko osebno poskrbim, da za potrebe in probleme naše KS izve tudi občinska oblast.

Ste pa tudi ena izmed dveh KS, ki nima čisto svojih prostorov. Kako rešujete ta problem? Kje ima prostore vaša KS in kdaj teboz oz. tajnika g. Dragana Jereba krajani lahko dobijo.

Pred časom smo bili celo edina KS v občini, ki več kot pol leta sploh nismo imeli svojih prostorov. Sedaj imamo najeto pisarno v drugem nadstropju poslovne stavbe podjetja LIP na Pelechovi cesti 15. Tajnika KS Dragana Jereba, lahko krajani tam dobijo vsak tork in četrtek med 7:30 in 9:30 (tel. 727-604), izven uradnih ur pa ga lahko pokličete tudi na mobilni št.: 041-683-019 in v večini primerov lahko s svojimi doglednimi izkušnjami glede krajevne problematike pomagata ali svetujeta kar on, če pa se krajani želijo pogovoriti z menoj, se ponavadi preko tajnika domenimo za sestanek ali za uvrstitve določene problematike na dnevni red seje Sveta KS Preserje. Ker pa so po sprejemu nove zakonodaje na področju lokalne samouprave leta 1994 Krajevne skupnosti izgubile celo vrsto pristojnosti, moramo krajane velikokrat s problemi, s katerimi se obrnejo na KS, napotiti na Občino ali Upravno enoto Domžale.

Glede bolj prijetnega bivanja in razvoja našega kraja pa bi bilo marsikaj dobro, če bi si ljudje namesto »klasičnega vprašanja«: »Kaj lahko Krajevna skupnost stori zame« zastavili vprašanje: »Kaj lahko jaz storim za Krajevno skupnost?«

Hvala.

Pogovarjala se je VERA VOJSKA.

KULTURNO DRUŠTVO MIRAN JARC ŠKOCJAN PRI DOMŽALAH IN MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

vabita na jubilejno 145 ponovitev

komedije Toneta Partljiča

ŠTAJERC V LJUBLJANI

- HALA KOMUNALNEGA CENTRA V DOMŽALAH
V NEDELJO 1. FEBRUARJA 1998, OB 19. URI

Igralci MESTNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANSKEGA

Jožef Ropoša, Maja Šugman, Maja Boh, Bernarda Oman, Judita Zidar, Vera Per, Marija Lojk Tršar, Majda Grbac, Nadja Strajnar Zadnik, Silvij Božič, Evgen Car, Mojca Partljič, Jernej Kuntner, Ivan Jezernik, Marijana Jaklič Klanšek in režiser Boris Kobal

VSTOPNICE SO V PREDPRODAJI V VELE DOMŽALE - CENA
VSTOPNICE 1.200 SIT - NA DAN PREDSTAVE BO 1 URO
PRED PREDSTAVO CENA VSTOPNICE 1.600 SIT

ponuja bogate fizioterapevtske in sprostitvene programe.

Februarja se bodo na OŠ Domžale začele splošne terapevtske vaje za hrbtenico in sicer ob sredah:

1. skupina: od 17.30 do 18.30 vaje za hrbtenico
2. skupina: od 18.30 do 19.30 splošne vaje

Prijazno vabljeni!

FIZIOTERAPIJA ZRNEC

Dragomelj 44 a,
tel.: 376-004

POSLOVNE PROSTORE 145 kv. m. v Domžalah - SPB 2/II. nadstropje, oddamo v najem predvidoma s februarjem 1998.

Cena: 19 DEM/kv. m. in stroški obratovanja.

Farma Ihan, tel. 717-716.

STOB, d.o.o.

TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
Domžale, Ljubljanska 51, tel.: 711-415

UGODNE CENE GRADBENEGA MATERIALA!

Posebni popusti v mesecu januarju in februarju.

Možnost prevoza na dom.

Se priporočamo!

VPIS 21. 1. do 3. 2. 98
9.-13. in 16.-19.

INFORMACIJE tel. 723-089

LJUBLJANSKA 110, DOMŽALE

TEČAJI TUJIH JEZIKOV

NEMŠČINA - ANGLEŠČINA - ITALIJANŠČINA

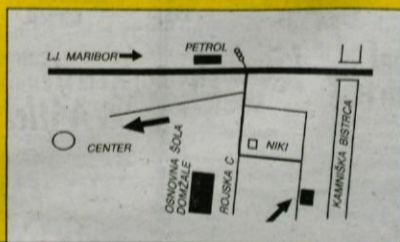
ZASEBNA ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

dr. JAGODA STREHOVEC
Potočnikova 15, Domžale

Obveščam cenjene stranke, da je delovni čas ordinacije:

PON., SRE., ČET. 13.00-19.00
TOR., PET. 8.00-13.00

Informacije po telefonu: 712-990 in 722-122.

ZAHVALA

Občini Domžale in pristojnim službam se pristočno zahvaljujem za pomoč pri sanaciji 100 let stare kapelice v Sp. Jaršah, katero ste mi pomagali rešiti pred propadom.

Slabič Marija, Sp. Jarše, Šolska 4a, p. Domžale.

AHAČIČ SERVIS TRGOVINA

Prešernova 1a, 1230 DOMŽALE
TELEFON: 722-107

PRODAJALNA ° IZDELKOV gorenje

SUPER PONUDBA:

- * barvni TV, 55 cm, stereo, TTX 63 cm, stereo, TTX 71 cm, stereo, TTX
- * hladilnik z zamrzovalnikom (zamrzovalnik spodaj 59 l), višina 155 cm 69.206,00
- * hladilnik, 123 cm 41.000,00
- * šivalni stroji 34.160,00
- * sesalci od 18.160,00

• **Bogata izbira bele tehnike:** pralni stroji, pomivalni stroji, štedilniki, zamrzovalne omare, skrinje, mali gospodinjski aparati.

Do 15% popusta na gotovino
Možnost nakupa tudi na več obrokov
Brezplačna dostava!

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV gorenje

Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure

NOVO

v prodajnem centru
BREZA Domžale

v trgovini MAGROMA - Steklo

dobite
posamezne
dele češkega
porcelana v
čebulnem
vzorcu, tudi
samo globoki
krožniki.

Breznikova 15, Domžale

tel./faks: 716-423;

odprto: od 10. do 19. ure
v soboto: od 9. do 13. ure

SERVIS GOSPODINJSKIH STROJEV

GREGORIČ ANDREJ- GREGOR

Vam nudi popravila:

- * hladilnikov
- * hladilnih skrinj
- * električnih štedilnikov
- * plinskih štedilnikov
- * električnih bojlerjev
- * sušilcev perila Gorenje
- * pralnih strojev Gorenje
- * izolacije hladilnih skrinj

Šolska 22, Domžale

Tel.: 714-939

IZOBRAŽEVALNO SVETOVALNI CENTER IN
GRAFIČNE DEJAVNOSTI, d.o.o., DOMŽALE

ISCG

1230 Domžale, Kolodvorska 6, tel. 061/711-082,
tel./faks: 061/712-278

RAZPISUJE

- **SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE - VERIFICIRANI PROGRAMI:**
 - poslovodska šola (V. st.) - začetek v mesecu februarju
 - trgovska šola (IV. st.) - začetek v mesecu februarju
 - usposabljanje računovodij (V/1), 400-urni program
 - ekonomsko-komercialna šola
 - gostinska šola (kuhar, natakhar)
 - agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

- **PROGRAMI ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE**

• TUJI JEZIKI:

- nemščina in angleščina

RAČUNALNIŠKI TEČAJI:

- Windows 95, Word for Windows, Excel, OFFICE 97...

• USPOSABLJANJE ZA DELO

- EX seminar - protieksplzijska zaščita električnih naprav (osnovni in obnovitveni tečaj)
- Seminar: računovodstvo malih podjetij
- Seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.
- Varstvo pri delu in požarno varstvo
- Seminar: higienski minimum (osnovni in obnovitveni)
- Tečaj strojepisja
- Tečaj skladiščnega poslovanja
- Tečaj za voznike vilicarjev
- Tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki

• TEČAJ CESTNOPROMETNIH PREDPISOV

• PROGRAMI ZA PROSTI ČAS:

- tečaj šivanja in krojenja
- kuharski tečaj

Prijave sprejemamo na izobraževalno svetovalnem centru (prej Delavska univerza) vsak dan od 7. do 15. ure, ob ponedeljkih in sredah od 7. do 16. ure ali na tel. številki (061) 711-082 in (061) 712-278.

MESNICA

RAPE JOŽE, s.p.

Pot za Bistrico 14, DOMŽALE

tel.: 716-363

Vam nudi ugoden nakup:

svinjske polovice s kožo in glavo 484,00 SIT

svinjske polovice brez kože in glave 660,00 SIT

svinjski milanski rez 749,00 SIT

svinjski francoski rez 714,00 SIT

Brezplačen razsek

Zimska akcija

od 21. 1. do 4. 2. 98

NAPREDEK
DOMŽALE

976r
~~1.168r~~

277r
~~354,60~~

118r
~~173r~~

125r
~~146,20~~

255r
~~341r~~

99r
~~132,40~~

SUPER CENA

85r
~~120,40~~

2.730r
~~3.640r~~

208r
~~276r~~

285r
~~356,40~~

291r
~~356,40~~

476r
~~619r~~

370r
~~496r~~

314r
~~390r~~

699r
~~886r~~

269r
~~366r~~

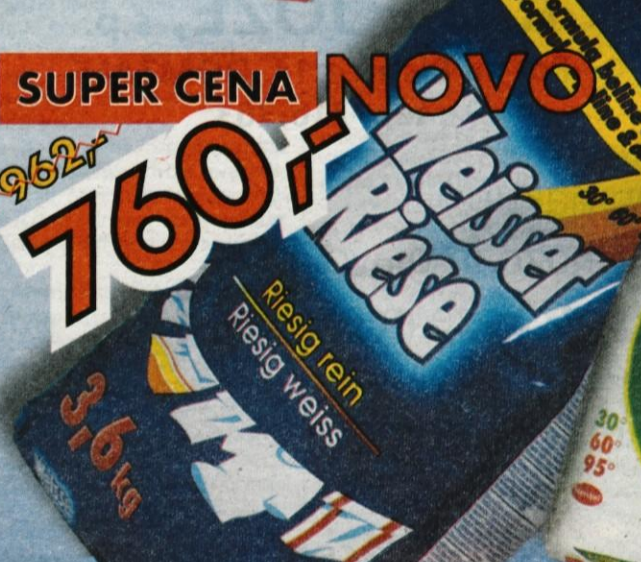

269r
~~364r~~

SUPER CENA NOVO

760r
~~962r~~

Cene veljajo do 4. februarija. Oziroma do prodaje zalogi!

December je najbolj vesel in najbolj prazničen mesec v letu. Začne se s praznikom za otroke - Miklavžem, ki jih skrivnostno obdaruje in pobara o njihovi pridnosti. Lahko smo veseli, da je navada, da otroci pošljejo Miklavžu pisemce, v katerem natančno popišejo in opišejo svoje želje: od najbolj priljubljenih Barbik in Legic pa vse do računalnikov. In Miklavž je tako dober, da izprazni police trgovin, otroci pa včasih tudi nehvaležni, če ni uslišana vsaka njihova želja. V Domžalah ob tem trgovsko podjetje Napredek otrokom in odraslim podari veličasten ognjemet in Miklavžev pozdrav. Letos je bil opazen poleg njega tudi pravi prometni kaos, ki so ga policisti le od daleč opazovali, ne da bi se vsaj malo potrudili in pomagali. V prihodnje bo vsekakor potrebno poskrbeti tudi za to plat organizacije. Na občini pa smo že začeli s projektom prometne ureditve središča mesta, s katerimi bomo skušali omiliti nezno prometno gnečo ob konicah. K sodelovanju bomo povabili tudi prometne strokovnjake in upamo, da bomo prve rešitve uresničili že do poletnih mesecev. V časopisu Delo pa se je v pismih bralcev pojavilo tudi ogorčeno pismo gospe iz Črnuče, ki ji ni ugajal hrup ob ognjemetu, za kar naj bi bili po ustaljeni praksi spet krivi občinarji, ki imajo radi vojaško razpoloženje. Gospa je udarila mimo, sicer pa je ni nihče silil, da se veseli Miklavža z nami v Domžalah.

December se nadaljuje s prvimi praznovanji in prednovoletnimi sprejemi. Nekateri z njimi modro pohitijo, tako da se prvi dogodki začnejo že ob koncu novembra. Ker zmanjka časa, je potrebno biti prvi, če želiš, da bo prišlo čim več povabljenih. Vrstijo se kosila, večerje, najbolj domiselni zabave popestrijo z ogledom gledaliških predstav ali slavnostnimi koncerti, da o gala plesih in množici dobrodelnih prireditvev sploh ne govorimo. Večina med njimi se zares približa svojemu namenu, nekatere pa bolj služijo za promocijo dobrotnikov, njihove veličine, ugleda in bogast-

Znamo sploh še praznovati in se veseliti

Ali kako sem doživljala praznični december

va. Tako se je v decembru zgodil v Ljubljani managerski ples, na koncu pa je bilo v dobrodelne namene zbranih le nekaj tisočakov - tolarjev, ne deviz. Namen je bil pa le dosežen: nahranjena je bila nečimrnost nekaterih, šopirile so se soproge v elegantnih večernih toaletah, nenazadnje pa so svojo imenitnost poplačali tudi z zasoljeno vstopnico (15000 SIT na osebo). Pomembno je bilo zlasti to, da so bili tam novinarji in fotografi, ki so se jim kramljajoč nastavljali.

Sicer pa sem ob vsem obilju hrane in pijače na številnih zabavah in prireditvah razmišljala tudi o varčevanju. V zadnjih mesecih iščejo, kje in kako naj bi država kaj prihranila in predlagane rešitve so biseri uma: na primer pri regresih, kjer so v isti koš vrženi tisti z milijonsko plačo kot ravnatelj javnih zavodov z manj kot dvesto tisočaki. Kot da si je nekdo zadal za nalogo uničiti in zbrisati srednji družbeni sloj z intelektualci in študenti vred. Tistih najbogatejših se ne znajo lotiti in jim pobrati davkov, tistim najrevnejšim pa država velikodušno namesto dela ponuja miloščino - ki pa suma sumarum pomeni grozovito velike proračunske izdatke.

Sicer pa ljudje v decembru potrebujejo veliko denarja. Zato so tu boni, pa trinajste plače in druge

oblike dodatnih sredstev. Da bi ljudi dovolj zgodaj spomnili, da jih čaka čas zapravljanja in nakupov, pohitijo tudi trgovci in začno krasi izložbe že konec novembra. Tudi z okrasitvijo in razsvetlitvijo mesta smo letos pohiteli in zažarelo je nekaj tednov pred svečanimi dogodki. Mnogim to ni povšeči in protestirajo (Hitova vroča linija) - priznati moram, da se z njimi globoko strinjam. Vse preradi od razvitejših-prezvamemo ravno najslabše navade in običaje. Naše življenje je daleč preveč intenzivno, kot nenehna dirka, ko hitimo iz dneva v dan in živimo pod stalnim pritiskom neodložljivih in nujnih zadev. Koledarji so prepolni obveznosti, dogovorov in dirkaš s sestanka na sestaneke, od pisarne do trgovine, od nakupa do obiska. Vse skupaj postaja v zadnjih letih eno samo brezupno hitenje, nervoza in preobremenjenost. Kje so časi tihega, mimega in skromnega božičnega praznovanja v družinskem krogu. Res je, da se mize šibijo pod preobiljem hrane in pijače, toda ljudje, ki sedijo za božično mizo, so prevečkrat naveličani in utrujeni. Hiše so prepolne predmetov, okraskov, smrek, lučk, venčkov in božičnih zvezd. Srca ljudi pa so prazna.

Sreče ni v denarju, ne v bogast-

vu in razkošju, niti v užitkih in uspehih, moči in oblasti. Sreča je v preprostih in drobnih stvareh. Med njimi so tudi voščila in želje. Ko sem letos prejela predpraznične voščilnice, sem si jih ogledovala. Brezosebne, brez vsebine in domšljije. Pojavila se je celo nova moda: stiskano voščilo, spodaj pa čačka, ki naj bi skrivala ime in priimek nekoga, ki ti želi sreče. Kdo se skriva za hieroglifom - to je prednovoletno kviz vprašanje za prejemnika. Vsak dan se je nakopilo po več sto voščilnic in le redke so bile takšne, da zaradi njih postane prejemniku toplo pri srcu. Škoda.

O domiselnosti daril, ki si jih poklanjamo Slovenci, pa je bilo že tako ali tako napisanega veliko. Ne znamo seči dlje od rokovnikov, buteljčnega vina ali viskija, vžigalnika ali dežnika. Sicer pa se podarjenemu konju ne gleda v zobe in zato je pač tako, kot je. Izjeme so redke, a toliko bolj opazne. Zato bi se bilo vredno bolj potruditi, če želite biti opazni in vidni.

In na koncu še k prazniku, ki je skrit med božič in novo leto. Eden največjih praznikov nove slovenske države: Dan samostojnosti. Kaj se dogaja z nami, kje je naš ponos in domoljubje. Slovenska mesta so brez zastav, le redko kateri lastnik privatne hiše se spomni te stare na-

vade, da o večjih podjetjih, trgovinah, javnih institucijah sploh ne govorimo. Morda se se spominjate časov, ko je bilo to urejeno s strogimi predpisi, neizobešanje zastav pa kaznovano. A teh časov si ne želimo več, odnos do praznika in lastne države naj bi raste iz zavesti. Ko so novinarji anketirali ljudi na cesti in jih spraševali, kateri praznik je 26. decembra, se je pokazala klavna podoba: večina ni imela pojma. Sicer pa nič čudnega. Zadnjih nekaj let opazujem svojega sina - šolarja: o prazniku v šoli skoraj ne govorijo, nihče jim ne pojasnjuje, kaj se je dogajalo in kako smo Slovenci prišli do svoje države. Niti v decembru niti ob junjskem Dnevu osamosvojitve (ker je pač že konec šolskega leta). Nekaj je krepko narobe in težko bo nadomestiti to kasneje. Če je bila naša generacija deležna pretiravanja pri povečevanju junaške preteklosti, ki je mejilo na posiljevanje, pa je dandanes ravno obratno. Nika kršne državljanske vzgoje ni ali pa je vsekakor daleč preskromna.

Česa se vendar sramujemo, le kaj je z nami? Se nam zdi naša državnost nekaj nepomembnega, samoumevnega? Mar nismo ponosni na svojo državo, na svojo samostojnost in demokratično ureditev? Nobenega pravega veselja, brez slavnostnega razpoloženja. Ko pa se že proslavlja, pa se v govorih seje malodušje, pesimizem, zagrenjenost in brezizhodnost. Kot da ni nobenega napredka, nobene spremembe, nobene svetle točke v urejanju in postavljanju lastne države. Res je, da o nekaterim narekuje opozicijska drža, a prav bi bilo, da bi znali presojati pošteno in realno. Če se vlada brez njihove udeležbe, vse le ni ena sama napaka in zmota, vsi drugi niso le barabe, topoglavci in pokvarjenci. Ne nazadnje vsi skupaj gradimo in oblikujemo skupno državo, sami in na vseh nivojih, kjer so soudeleženi tudi mnogi opozicijski politiki (kot župani, svetniki, člani pomembni organov...). Zato je to le preveč prozorno sprenevedanje.

Kaj ni že tako preveč malodušja, osebnih stisk in traum, stresnih in neprijetnih situacij, v katere nas silita sodoben način življenja in bivanja. Zakaj ne bi ljudi spodbujali k spremembam njihovega pogleda

na svet, njihovega razmišljanja in osredotočanja nase? To je dolžnost in poslanstvo voditeljev in tistih, ki imamo več možnosti in vzvodov.

Sicer pa smo v Domžalah drugič zapored pripravili tudi silvestrovanje na prostem. Nekaterim je to zelo všeč (takšnih je več tisoč), nekateri pa so protestirali in zahtevali, da silvestrovanja ni. Odločili smo se, da spremenimo prizorišče in stopimo v novo leto skupaj s prijatelji in znanci, ob plesu na ulici, ki je bila čudovito okrašena. Zbralo se je ogromno ljudi, žal pa je zabavo pokvarila prava kanonada petard in raket. Menda je bilo letošnje praznovanje nekaj posebnega, saj tako glasnega in na trenutke brezobzirnega še nismo doživeli, o čemer govori tudi število poškodovanih in ranjenih. Ljudje so se oborožili in za petardomanijo pripravili celo premoženje. Baje več sto tisoč mark. Petarde so metali pod noge, v množici, se veselili, če je kdo zatiskal ušesa in se prestrašil. Vsi po vrsti: staro in mlado. Seveda je bilo to mogoče pričakovati ob popolni liberalizaciji prodaje in pestrosti ponudbe. Trgovci so to dobro izkoristili in domžalska mladež se je veselila, saj se je hitro razvedelo, da v Heliosovi prodajalni ni težav in dobiš vse, tudi če ti je osem let. Sicer pa so se mi akcije, ko naj bi petarde nosili na policijo, zdele otročje: kot da bi otroku najprej poklonil čokolado, potem pa ga prepričeval, da ni zdrava in naj jo vrne. Problema se bo vendarle treba lotiti drugače, če ga bo, glede na izkušnje drugod po svetu, sploh še mogoče ustaviti. Organizatorji letošnjega praznovanja so se potrudili za varnost, saj je bilo vključenih 15 varnostnikov in okrepljene enote policije - dejstvo pa je, da so bili nemočni in vse skupaj ni veliko pomagalo. Lahko smo samo veseli, da se ni zgodilo več nesreč.

Razočarani pa so organizatorji tudi nad sprenevedanjem nekaterih gostincev, ki so se okoristili s prodajo v svojih lokalih, niso pa bili pripravljeni prispevati niti tolarja za stroške soorganizacije, posebej varovanja.

Pa so mimo, ti decembrski prazniki. Na žalost in na veselje.

CVETA ZALOKAR - ORAŽEM

Božično-novoletne poslanice za vse štiri župane

Športno društvo Krašnja je v predprazničnih dneh leta 1997 s športnikom-invalidom Mirkom Lebarjem pripravilo zanimiv projekt, v katerem je najbolj znani slovenski šport-

nik-invalid vsem županom štirih novih občin na območju nekdanje Občine Domžale in tudi vsem občanom izročil poslanice z najboljšimi željami za leto 1997. G. Mirko Lebar, katerega glavni namen je premagovanje športnih naporov, ki so nemalokrat preveliki in nedosegljivi tudi za povsem zdrave ljudi, je svoje projekte predstavil tudi domžalski županji Cveta Zalokar Oražem.

tekst in foto: V. V.

AKADEMSKI SLIKAR DANIJEL LOVRO FUGGER

S prijatelji bom Domžalam dal nekaj dobrega (IX)

Naj nadaljujem še enkrat o svojem življenju v Franciji, kjer sem preživel največ let. Na začetku sem se lepo imel pri gostitelju, ki me je popolnoma sprejel v svojo družino. Samo vesel sem bil, da sem imel v gimnaziji francoski jezik. Veliko mi je pomagalo. Dosti samostojno sem hodil po mestu. Razumel sem, kaj je pisalo na napisih trgovin, pekarn, knjigarn in podobno.

Francozi zelo govorijo skozi nos in njihove besede kar prehitro stečejo. Ja, še enkrat sem spoznal, da je učenje iz knjige čisto nekaj drugega, kot pa biti in živeti med živim jezikom in pravimi Francozi.

Želel sem si pomagati tudi z nemščino. Nihče me ni hotel razumeti.

Enkrat sem med pogovorom v družbi kar zahteval, naj razumejo nemščino ali bom pa tiho. Francoščine še nisem znal toliko, da bi se lahko spustil v pogovor.

»Ali ste Nemec?« so me vprašali. »Ne«, sem jim odgovoril. Pokazati sem jim moral naš potni list, da so mi verjeli.

In pogovor je stekel tudi v nemščini.

Povedali so mi tudi, da Nem-

cev nimajo nič radi. Preveč so jih mučili po koncentracijskih taboriščih. V eno tako taborišče so me peljali.

Na stotine in stotine belih kamnov je v neskončnih vrstah bilo ob lagerju mučenim v spomin.

Na teh belih kamnih sem tu in tam prebral tudi slovensko ime. To so bili naši izseljenci, ki so delali v francoskih rudnikih.

Med barakami sem videl vešala z zanko iz debele vrvi.

Po treh tednih bivanja v Franciji sva se morala z mojim gostiteljem javiti na policijo. Pokazalo se je, da policija ni pozabila name. Povedali so mi in tudi pisemno sem dobil, da moram v treh dneh zapustiti njihovo ozemlje.

Policajem sem izrekel željo, da bi rad nekaj časa živel v Franciji. Dobil sem jasen odgovor: Kot turist ne morem ostati. Če se pa zaposlim v treh dneh, lahko nekaj časa le ostanem.

S svojim poklicem akademskega slikarja si nisem mogel prav nič pomagati. S Francozom, ki sem ga spoznal, sva se spomnila na soboslikarsko obrt.

Rekel mi je: »Če ste navajeni majhnega čopiča pri slikanju, boste pa tudi velik soboslikarski čopi-

pič lahko držali v rokah.«

Rečeno - storjeno - dobljeno.

Prav ta Francoz je telefoniral na neko firmo, ki naj bi bilo soboslikarsko podjetje. Takoj naslednje jutro sem že čakal njihov kombi na križišču, prisedel sem k pomočnikom in vajencem.

Precej daleč smo se peljali. Ustavimo se pred velikim hotelom.

Izstopimo. Starejši mojster mi pokaže, naj po železnem ograjju splezam do petega nadstropja.

Sele v tem trenutku mi je bilo jasno, da je ta firma delala fasade.

Nerodno in neokretno sem se vleklo po železnem ograjju.

Bil je oktober. Železne cevi so bile strašno mrzle.

Ko sem le dosegel peto nadstropje, sem stopil na debelo desko, se z rokami prijel za železno prečko in niti koraka nisem mogel več storiti. Občutek sem imel, da se ves železni oder maje.

Tudi ptičja perspektiva od mene navzdol je bila tako huda, da je nisem mogel prenašati. Vodja gradbišča me je opazoval. Glasno je zavpil visoko k meni v francosčini »Delaj!« Ko je videl, da ne bo nič, mi je z roko pokazal, naj splezam dol.

Samo tri tedne sem še pri tej firmi mešal malto na trdnih tleh.

Potem so me odpustili. Zaradi policije sem se moral spet takoj zaposliti pri drugi firmi. Čez nekaj mesecev še pri tretji, kjer sem delal štiri leta.

Med tem časom sem moral pošteno delati, in to ves dan. Tak je bil delovni dan zahodnih držav Evrope.

To sem vam, bralci, želel povedati zato, da lahko sami občutite, kakšne napore smo Slovenci morali vložiti v tujini, če smo želeli priti naprej do svojih poklicnih uspehov in denarja.

Ves čas sem ob sobotah in nedeljah pridno slikal in ustvarjal.

V francoskem časopisu sem prebral vabilo, s katerim so umetnike zahodnih držav vabili na veliko razstavo zahodne Evrope.

Prijavil sem se. Naslikal sem veliko kompozicijo na platno v velikosti 160 cm x 145 cm. Na otvornitvi razstave so se mi zašibila kolena, ko je govrnik prebral ime na nagrajencev. Dobil sem najvišjo nagrado: Grand prix.

Videl sem tudi, da sem bil med razstavljalci edini Slovenec, zaradi katerega je med zastavami udeležencev visela tudi naša.

Takoj potem sem pripravil še svojo samostojno razstavo.

Francoško zaupanje do mene je bilo skozi moj uspeh potrjeno. Delal sem samo še toliko časa, kakor sem to sam želel.

Za mene je bila to trda pot do tega uspeha.

Kjer koli sem v tujini razstavljal, vedno so bile z menoj napisane tudi Domžale. (se nadaljuje)

NOVICE IZ OBČINE LUKOVICA

TROJANE

Novoletna seja občinskega sveta

Lukovski občinski svet je svoje letoletno »sejanje« zaključil na ponedeljek 22. 12. 1997 z novoletno sejo na Trojanah. Da pa svetniki na Trojanah ne bi bili sami, je predsednik sveta, g. Ciril Smrkolj (minister), na sejo povabil še celotno občinsko upravo z županom, g. Živkom Burjo, podžupanom, g. Matejem Kotnikom, vse predsednike krajevnih skupnosti, katerih je kar 8, predsednike komisij in odborov ter tisk (tu je misljen predvsem lukovski del Slamnika). Ob tem dogodku naj omenim, da so si svetniki izbrali ta datum tudi zaradi tega, ker so se na ta datum, torej 22. 12. leta 1994 prvič srečali na prvi seji občinskega sveta Občine Lukovica, jubilej pač. Še en razlog več za srečanje.

Ne bom pisala o točkah, o katerih so svetniki razpravljali, čeprav je bilo razpravljanja malo, pač pa bom omenila, da naši svetniki vsako svojo odločitev dobro pretehtajo, vse v zadovoljstvo svojih volivcev, saj žrtvujejo marsikdaj pozne večerne, ali že ju-

tranje ure. V iskanju »salomonskih« odločitev so vredni spoštovanja.

Tukaj naj omenim še občinsko upravo, ki skrbi, da je gradivo ustrezno pripravljeno in v predpisanem času v nabiralnikih svetnikov. »Občinarji« poleg svojega rednega dela (ki ga ni ravno malo) skrbijo še za dobro počutje svetnikov na sejah.

Predsedniki krajevnih skupnosti pa so si na seji izmenjali svoje enoletne izkušnje (upam, da uspešne). Župan vseskozi skrbi za to, da vsi med seboj uspešno sodelujejo. Kar mu s preudarno in neprenagljeno besedo redno uspeva. Prav uspešno krmari barko občine mimo pričakovanih in nepričakovanih čeri.

Novoletna seja se je nadaljevala še dolgo v novi dan in reči moram, da se ni nihče dolgočasil, saj je ob plesu, pesmi in prijetnih ljudeh vedno lepo, lepi spomini pa ostanejo za vedno...

P. S.:

Svetniki in vsi drugi na seji so se odpovedali sejinam v prid otrokom iz naše občine, ki obiskujejo OŠ Roje.

MONIKA

Dan samostojnosti v samostojni občini

»Župan g. Anastazij Živko Burja je poudaril pomen naše samostojnosti«

Naša občina spada med tiste skupnosti, ki redno zabeležijo pomembne državne praznike. Te male svečane akademije so polno obiskane, njihova vrednost je v iskrenem domovinskem občutju in hvaležnosti za slovensko zgodovino, ki nas je ohranila in nam v novem času ponuja nove možnosti.

26. decembra, na štefanovo, smo nazdravili državi Sloveniji za njenih sedem let in ji čestitali za vstop v solo evropske demokracije. Pomembnih je 7 let. Kakršnakoli že je ta predšolska doba, naša je in v naših rokah. Razvijajmo jo v polno in zrelo osebnost, da nam bo postala ponos in se bomo v njej dobro in varno počutili. In bo naše zrcalo.

Čeprav je ta praznik zasenčen z božičnim sijajem in ni postavljen na poseben datum (šolarji so že prosti in sploh ne vedo za tako pomemben državni praznik - prav tako dan dr-

žavnosti poleti pride za koncem šolskega leta; kako bomo mladini privzgjajali domovinsko zavest?), smo mu v Lukovici potrdili njegov pomen. Na proslavi so kot vedno sodelovali šolarji centralne šole in obeh podružnic, ki so izvajali prisrčne in pripravljene točke, moški pevski zbor Janko Kersnik in sporočilni povezovalni del.

V siju prednovoletne razsvetljave bi izobešene zastave lahko preštel na prste ene roke. Tujec ne bi opazil državnega praznika. V prejšnjih časih so bile zastave ukazane, obvezne; zdaj bi pričakovali spontani ponos in visoko dvignjene slovenske zastave po vseh hišah. Ali pa bo treba naš odnos spet voditi z vsakega vrha? Seveda tudi po drugih krajih naše dežele podoba ni drugačna, niti v prestolnici ne. Praznike pa bi imeli, mar ne? Čeprav se kakšnega povrhu.

Vse najboljše, tebi, Slovenija, moja domovina in država, in srečno novo leto!

MOJCA S.

Poročilo o prireditvah v jubilejnem letu 1997

V lanskem letu smo se bili dolžni spomniti velikih slovenskih mož, ki sta sooblikovala slovenski kulturni in politični prostor in imata danes še kako pomemben delež v slovenski kulturi. Janko Kersnik (1852-1897) in Fran Maselj Podlimbarski (1852-1918).

Že v septembru 1996 smo na pobudo župana g. Anastazija Živka Burja ustanovili Odbor za počastitev jubilejnega leta 1997, ki je bdel nad pripravo in organizacijo vseh aktivnosti in prireditvev.

Odbor si je zadal več ciljev:

1. Dostojno počastiti oba pomembna rojaka ob njunih obletnicah
2. Pripraviti in izpeljati zadane prireditve po izbranem programu
3. K jubileju pritegniti tudi širši slovenski kulturni prostor, medije in pa tudi vse odgovorne v kulturi in šolstvu na državnem in lokalnem nivoju
4. K organizaciji prireditvev pritegniti čim več društev in občanov Občine Lukovica
5. Spodbuditi širšo kulturno dejavnost in dejavno vključevanje v kulturne dogodke
6. S čim manjšimi sredstvi pripraviti čim uspešnejši projekt in pridobiti po vseh možnostih sponzorska sredstva za kritje stroškov
7. Koordinirati vse akcije in potek prireditvev v zadovoljstvo vseh

Odbor je določil vrsto prireditvev, ki naj bi se zvrstile v toku jubilejnega leta 1997. Sklop prireditvev je bil sistematsko različen in hkrati zaključen v krogu usmeritve k osnovnemu namenu. Hkrati so vse prireditve prikazale kulturno dejavnost v Občini in vključevale tudi akterje iz širšega področja. Osrednja proslava ob 100. obletnici smrti pisatelja Janka Kersnika pa je bila pripravljena na državnem nivoju, večinoma pa jo je finančno podprla občina.

Prireditve, ki so zaznamovale letošnje jubilejno leto, so bile:

- Koncert ob 35-letnici Moravskega pevskega zbora KUD »Janko Kersnik« Lukovica, ki je bil v soboto, 26. aprila 1997 ob 20. uri v kulturnem domu v Lukovici. Kot gostje so nastopili vokalna skupina Kvarta in pevka ljudskih pesmi Ljuba Jenče.
- EXTEMPORA 97

Kersnikovo Brdo je potekalo v soboto, 17. 5. 1997, v okolici gradu Brdo pri Lukovici. Extempora v organizaciji Občine Lukovica in pa akademskega slikarja Danijela Fuggerja se je udeležilo 11 slikarjev iz Slovenije in Avstrije.

- Razstava - Likovne stvaritve 2. Extempora »Brdo 97« je bila na ogled v Kulturnem domu od 4. do 10. septembra.

Cesta v Sušo

Jesen je že skoraj odprla vrata beli starki zimi. Otroci so težko pričakovali prve snežinke, mi pa smo se vsak dan ozirali v nebo in premišljevali, če nam bo vreme toliko prizaneslo, da bi se nam uresničile želje in bi dobili asfalt.

Naša vas leži na robu krajevne skupnosti, zato se ne čudimo, da so na nas marsikdaj pozabili. Dogajalo se je to v pretekli Občini in ne želimo, da bi se dogajalo tudi v sedanosti. Le kdo od mladih iz okolice Lukovice bi vedel za vas Suša, saj nas je malo, a vseeno radi pomagamo tam, kjer se dela za izboljšanje in razvoj kraja. Vedno smo upali, da bo tudi v našo vas asfaltirana cesta, le to nas je skrbelo,

Avkcijska prodaja likovnih del pa je potekala 11. septembra 1997 ob 20. uri v grajskem parku gradu Brdo pri Lukovici. Izkupiček od prodanih del je namenjen obnovi gradu.

- Koncert mešanega pevskega zbora Šentvidski zvon iz Šentvida ob jubilejnem letu 1997, združen s 100. obletnico KUD Zarja Prevoje, je bil 24. maja 1997 ob 10.30 v Kulturnem domu v Šentvidu z gosti Mešanim pevskim zborom Drenov Grič.

- V sredo, 2. 7. 1997, so se našemu vabilu odzvali slavisti - literarni zgodovinarji prof. dr. Gregor Kocijan, prof. dr. Janez Rotar, prof. dr. Miran Hladnik in prof. dr. France Novak, opravičili pa so se prof. dr. France Bernik, prof. dr. Boris Paternu in prof. dr. Matjaž Kmecl. Skupaj smo si ogledali pisateljev rojstni kraj, nato pa smo spregovorili o pomenu obeh pisateljev za današnji čas.

Razvila se je zanimiva debata in glede na izredno zanimanje želimo, da bi izšel kratek zbornik tega srečanja, ki bi tudi v pisni obliki ohranil sporočilo in strokovne ugotovitve tega dne.

- Rokovnjaški tabor 1997

Ta vsakoletna prireditvev je v jubilejnem letu 1997 dobila novo obliko in pomen. Prireditve, ki je vedno množično obiskana, je dobila povsem novo podobo. Potekala je tri dni in je vključevala različne pogođe in organizatorje, kar je bilo tudi organizacijski izziv

- V petek, 4. 7. 1997, je potekal od 15.-18. ure orientacijski pohod. Pohod je vodil iz Lukovice po okolici Kersnikovega Brda in spet nazaj. Pohodniki pa so morali na orientacijskih točkah odgovarjati na mnoga težka vprašanja iz zgodovine kraja in pisateljevega življenja in dela. Pohoda, ki ga je organizirala ŠD Krašnja, se je udeležilo 30 ekip od blizu in daleč. Zvečer ob 21. uri se je pričel v Rokovnjaškem gozdčku na Brdu mladinski večer, ki je trajal pozno v noč. Ples na prostem je pripravilo mladinsko KUD Agitator iz Lukovice.

- soboto, 5. 7. 1997, je kljub slabemu vremenu iz Blagovice ob 17. uri krenilo 35 pohodnikov na Podlimbarski - Kersnikov pohod skozi Sp. Loke, Krajno Brdo, Vrh, Brezovico, Zlato polje na Brdo. Pohodniki so prispeli na Brdo ob 22. uri, kjer so jih pričakovali rokovnjaški z bakljami. Nato se je nadaljevala Rokovnjaška noč s Triom Svetlin.

- V nedeljo, 6. 7. 1997, je vse popoldne na Brdu potekal prikaz starih običajev in obri. Na travniku pod cerkvijo so se predstavile stare obri, vaški običaji. Med publiko so se pomešali znani slovenski športniki, preoblečeni v

kje bomo dobili toliko denarja. Želja je bila velika, zato smo vaščani Suše začeli zbirati denar. Toda vse bi bilo zaman, če nam ne bi bila priskočila na pomoč krajevna skupnost Trojane in Občina Lukovica.

S skupnimi močmi smo uspeli in 9. decembra lansko leto so tudi v naši vasi zaropotali stroji in položili asfalt.

Zato bi se ob tej priliki zahvalili gospodu ministru Cirilu Smrkolju, krajevnim skupnostim Trojane, Občini Lukovica in županu gospodu Burji, še posebno pa gospodu Tomažu Cerarju. Zahvala velja tudi gospodu Marku Zupančiču za vsa opravljena zemeljska dela.

VAŠČANI IZ SUŠE

Občina Lukovica

prireja

ob slovenskem kulturnem prazniku slovesno prireditvev,

ki bo

v petek, 7. februarja ob 19. uri

v dvorani Kulturnega doma v Lukovici.

Lépo povabljeni!

Matej Kotnik

Osrednja proslava ob 100. obletnici smrti pisatelja Janka Kersnika 1852-1897

Osrednji slavnostni in kulturni dogodek je bil 6. septembra 1997 ko smo najprej popoldne ob 18. uri slovesno odprli stalno razstavo o življenju in delu pisatelja Janka Kersnika v osnovni šoli, ki nosi njegovo ime. Razstavo je svečano odprl prof. dr. Gregor Kocijan, dober poznavalec pisateljevega življenja in dela. Stalna razstava je ob odprtju vključevala in še vključuje

- stalno zbirko fotografij Kersnikovega rodu
- zbirko prvih in novejših Kersnikovih knjig in rokopisov (lieterama dela, pisma, korespondenca), ter članke iz različnih časopisov.

- predstavitev Kersnikovega notarskega dela
- razstava fotografij in otroških likovnih izdelov na temo Brdo danes
- razstava šolskih glasil

Razstavo si je do konca oktobra 1997 poleg ostalih obiskovalcev ogledalo preko 40 avtobusov otrok iz več kot 25-ih šol.

Slavistično društvo Slovenije je po odprtju razstave položilo venec k spominski plošči na gradu.

Osrednjo proslavo smo pripravili na prostem pred gradom na jezeru in pred jezerom. Prireditvev je potekala v temi in s pomočjo luči smo napravili pravilnično vzdusje, ki je spremljalo posamezne prizore, v katerih smo opisali prizore iz življenja pisatelja.

Sodelovali so priznani umetniki. Lik pisatelja je upodobil gledališki igralec Boris Kerč, vse dogajanje sta povezovala Nataša Dolenc in Slavko Cerjak, sodelovali pa so še drugi posamezniki, skupine in društva.

Odmevnost proslave je bila zelo velika in pomeni velik mejnik kulturni osveščenosti prebivalstva in samozavestnosti našega naroda.

- V jubilejno leto se je vključilo tudi Društvo likovnih samorastnikov Ljubljana. V mesecu avgustu, od 23. avgusta do 10. septembra je potekala likovna delavnica, v kateri so likovniki upodobili objekte, ki so se ohranili v okolici Lukovice iz pisateljevega časa. Tako je 49 avtorjev ustvarilo 76 likovnih del. 18. 10. 1997 ob 18. uri smo odprli razstavo, kjer je bilo razstavljenih 52 del. Priznanja najboljšim avtorjem je podelil likovni kritik dr. Mirko Juteršek.

- V sklopu programa jubilejnega leta je Domžalski Komorni zbor v soboto, 18. oktobra 1997, ob 20. uri pripravil koncert vokalne glasbe v cerkvi sv. Luka v Sp. Praprečah pri Lukovici. Koncert v izredno akustični cerkvi, biseru gotike je poslušalo preko 200 ljudi.

- Konec novembra je KUD »Janko

Kersnik« Lukovica uprizoril Kersnikove Kmetijske slike v dramatisaciji njihovega režiserja Danijela Potočana. To je bila tudi zadnja prireditvev v programu jubilejnega leta 1997.

- Ob obletnici Kersnika je na pobudo odbora Slavistično društvo Slovenije pripravilo letno srečanje na temo pisateljevega življenja in ustvarjanja. Simpozij, ki je bil v Kranju (v Lukovici ni primerne prostora), se je udeležilo veliko slavistov in profesorjev iz vse Slovenije. Simpozij je bil pripravljen v režiji Slavističnega društva Slovenije. Ekskurzije po lukovski občini se je udeležilo 120 profesorjev, ki so bili ponesli glas o občini in sadovi so že vidni.

- Odbor za počastitev jubilejnega leta 1997 je dal postaviti tudi informativno tablo ob gradu na Brdu, ki razlaga zgodovino gradu in podaja podatke o pisatelju samem.

- Izdelan je tudi relief pisatelja, ki ga iz gline vlivalo v lukovski pečarski delavnici.

Napravljeno je bilo mnogo, opravljenih pa je bilo veliko prostovoljnih ur in presenečeni smo bili nad intuizmazmom in pripravljenosti ljudi, ki so z veseljem sodelovali. Največje plačilo pa so seveda množice ljudi, ki so si vse te prireditve ogledali.

Po oceni Odbora se je vseh prireditvev in stalne razstave v jubilejnem letu udeležilo 12.000 ljudi.

Velika večina vseh sodelujočih pri pripravi, vodenju, zavarovanju prireditvev je sodelovala brezplačno. Nesheto prostovoljnih ur smo opravili v Odboru. Pri pripravi nekaterih prireditvev smo skoraj dobesedno delali podnevi in ponoči.

Z jubilejnem letom smo odprli mnogo novih področij, ki jih bo potrebno izkoristiti v naše dobro.

Občina pridobiva na promociji in poznanosti. V jubilejnem letu se je zelo veliko pisalo v časnikih in slišalo na različnih radijskih postajah o Občini Lukovica. Toliko se o nas še ni govorilo. V Odboru upamo, da bo Občina ta potencial znala izkoristiti in ga v dognem času tudi tržiti in vnovčiti.

Občina je jubileju namenila 5.000.000,00 SIT. Nobena od prireditvev ni bila zaman. Obek velikih mož smo se bili dolžni spomniti saj sta oba velikega pomena za naš narod in našo kulturo.

**Predsednik
Odbora za počastitev
jubilejnega leta:
MATEJ KOTNIK**

OBVESTILO

Označevanje in registracija psov

V mesecu decembru je izšla državna odredba o označevanju in registraciji psov, ki velja od 1. 1. 1998. Torej vsi lastniki psov naj jo preberejo, da v bodoče ne bodo imeli težav s svojimi psi, saj odredba zahteva, da je vsak pes registriran. Enako velja tudi za mladiče že v leglu, katere je potrebno obvezno prijaviti za vakcinacijo proti steklini.

Tudi če pes izgubi značko, je potrebno zahtevati novo v roku 8 dni. Ob vakcinaciji pes pridobi dokument v obliki knjižice in vsebuje vse podatke. Ta dokument spremlja psa do njegove smrti. V dokument se vpišejo vse spremembe, tudi sprememba lastnika.

Tudi vzrejališča morajo prijaviti vsako novo leglo. Vse stroške prijave, označevanja in vpisa v register krije lastnik psa. Za vse delo je pooblaščen veterinarska organizacija, ki vodi tudi register psov, nadzor nad izvajanjem odredbe pa opravlja veterinarska inspekcija.

OBČAN TOMAŽ

»V domači cerkvi je najlepše«

Pesem prinaša upanje

Kakor reka hitijo dnevi mimo nas, da se ob letu začudeno oziramo: Je že mimo?

Božičnonovoletni vrvež se je umaknil med spomine, ki nas bodo še kdaj pa kdaj prijazno ogreli, ko namerjamo prve korake novemu tisočletju naproti. Da bi bili dnevi, ki so že svetlejši in daljši, dobri in mimi! Da bi uresničevali naše želje in človeško bogatili naše poti! Da bi hiteli počasi in se ustajali ob bistvenih stvareh! Da bi se znali smejati, veseliti in družiti!

V pevcih in pevkah Sentviškega zvona se poznavajo strune božičnih koncertov, s katerimi smo na najprejšnji način poustvarjali skrivnost božjega rojstva. V prisrčnih cerkvah domačega Sentvida, v Šmarci, Suhadolah in Motniku, nazadnje pa se v domu upokojencev na Poljanah. Večno lepe in mlade, že kar ponarodele melodije so se ob orgelski spremljavi Primoža Krta, citrah Tomaža Plahutnika in skrbno roko g. Leskovec zlivale v veseli slavospev vselega sporočila ob jaslicah. Pograbile so ga se instrumentalne skladbe s flavto, ki jih brez-

hibno izvaja Adela Ramovš, Božji hrami so bili napolnjeni s toplino in pričakovanjem doživeti, kakršna ustvarja samo pesem. Polne cerkve so bile dokaz, kako ljudje potrebujejo in spremljajo lepoto. Po priznanih sodeč, smo izpolnili pričakovanja. Se dolgo ne bomo pozabili prisrčnega sprejema in razpoloženja v omenjenih cerkvah. To je moč božičnih pesmi, moč upanja in iskrene ljubezni. Ta odpira vsa vrata. Ti, že tradicionalni koncerti, so nas opogumili za izvedbo in izdajo lastne kasete, ki jo bomo v kratkem ponudili.

Vsako ljubiteljsko navdušenje potrebuje materialno pomoč, ki jo iščemo v podpornih - sponzorjih. Iskrena zahvala Gostišni Bevc, grafiku Lenarčiču in BS Tehniku. Še posebna zahvala pa velja mizarstvu Stupica, ki beleži 115 let delovanja in sodi med najstarejše uspešne obrti v Sentvidu, z zaščitnim znakom kvalitete. Mojster Darko kot neutrudni predsednik zbora s svojimi idejami in prijateljskim povezovanjem zna ustvarjati moč, potrebno pri napornih vajah.

Tako gremo novemu pevskemu letu naproti, z željo, da bi bila naša pesem pristna in v veselje ljudem, ki spremljate in sprejemate naš trud. Da bi s pesmijo še bolj bogatili slovensko in našo domačo kulturo!

MOJCA S.

PREDNOVOLETNI ROCK KONCERT V LUKOVICI

Rockerji še živijo!

26. decembra zvečer se je v dvorani Kulturnega doma v Lukovici odvil koncert rock skupine VIPER. Skupine, ki se nam je že nekajkrat predstavila na lokalnih koncertih, med drugim je tudi nekajkrat nastopila s ljubljanskim glasbenikom Erazmom. Njihov največji uspeh pa je bil nastop v ljubljanskem klubu Central.

Občinstvo je napolnilo dvorano in ko se je le-to razvilo se je v dvorani ustvarilo prijetno vzdušje. Med občinstvom so bili večinoma mladi iz okolice. Ob petju in plešu smo tako preživeli prijetni večer ob poslušanju dobro uigranih članov skupine VIPER.

Skupino sestavljajo Marjan Kotnik - solo kitarar, vokal in vodja skupine, Marko Kos - vokal, Rok Capuder - bobni, Bostjan Povše - klaviature in Tedej Capuder - bas. Skupina je mlada, a obetavna in polna delovnega elana. Na koncertu so igrali skladbe Sank Rocka, Bryana Adamsa in druge. Med njimi sta bili tudi dve njihovi skladbi. To sta Strah in Zate, katerih avtor je vodja

skupine Marjan Kotnik. Ti dve pesmi se da slišati tudi na valovih radia HIT. Imajo še več svojih »komadov« in upajo, da bodo v naslednjem letu poslani in izdali svoj prvi album. Na koncertu so napovedali tudi menjavo bas kitarista. Namesto Tadeja Capudra naj bi prišel basist iz Francije.

Koncert je minil brez incidentov. Publikacija se je v miru razšla okoli polnoči. Pri koncertu so skupini pomagali sponzorji, katerim se lepo zahvaljujemo: PIZZERIJA FURMAN, ELEKTRO KOTNIK, RCU Lukovica, gostilna BEVC, mizarstvo Hrovat in Coklama-CA. Posebno se skupina zahvaljuje občinstvu, ki je res pokazalo, da zna tudi mladina biti kulturna, četudi gre za rock koncert.

Osebnostno mislim, da takih koncertov manjka, saj je to lep način preživljanja prostega časa mladih ob vikendih zvečer. Hkrati želimo skupini še veliko uspešnih nastopov in uspeha v prihodnjem letu, letu 1998.

Tekst in foto: MIHA BOGATAJ

GORJAČA GRAJA

LUKOVICA

Osel nazarenski

V nedeljo je bila v Kulturnem domu v Lukovici izvedba Freyer Teatra iz Ljubljane čudovita predstava z naslovom Osel nazarenski.

Predstava je bila primerna času pa tudi izvedena je bila v lepem nedeljskem popoldnevu. Trije igralci so nam s pomočjo marionet polepsali čas med božičem in novim letom. Med predstavo je bilo veliko lepo zapetih božičnih pesmi, ki človeku sežejo do srca, še posebej, če so lepo zapete. Igralci so se izkazali za profesionalce, tako z igro, kot s petjem.

Pa vendar je tej lepi predstavi nekaj manjkalo. Kaj to je, pa poskušajte uganiti sami! V Lukovici je namreč neka stara navada, da če domačini ne sodelujejo v predstavi, predstava ni vredna ogleda. Pa čeprav je to božična predstava - predstava za vsako družino, ki jo je napisal in odigral Robert Waltl ob pomoči dveh profesionalnih pevcev. Lepo so nam pokazali človeško

nprav, ki jo je moč opaziti ob prihodu Jožefa in Marije v mesto, kjer sta zaman iskala prenočišče. Kot če bi prišla v Lukovico...

Zato vas, dragi občani Lukovice z okolico, prosim, da v prihodnje ne »jamrate«, češ da se nič ne dogaja; da v Lukovici ni zadosti prireditev in drugih predstav. Marsikdo se je poizkusil v organizaciji podobnih prireditev pa je zaradi slabega odziva ljudi poskusil samo enkrat.

Tako, dragi občani in občanke Občine Lukovice, počasi na vseh področjih ugasimo. Še dobro, da imamo na občini kader, ki je vreden spoštovanja. Javno bi se rad zahvalil delavcem Občine Lukovica, ki so pomagali pri organizaciji predstave. Zahvalil bi se tudi župnijam Dom, Krašnja in Blagovica, ki so uspešno povabile vernike k omenjeni predstavi. Žal mi je le, da je bilo med gledalci bolj malo brdskih faranov.

BOGDAN CAPUDER

PGD LUKOVICA

Že 110 let z vami

Da bi to častljivo obletnico čimboli dostojno proslavili, smo že v letu 1997 pričeli s pripravami na praznovanje. V ta namen smo že spomladu polepsali zelenico pred gasilskim domom, posadili nekaj dreves in uredili cesto do doma. Hkrati smo pričeli urejati tudi notranjost doma. Zaradi dotrajanosti inštalacij in odpadajočega ometa ter razpok, ki so se pojavile na stenah doma, smo bili primorani sanirati temelje stavbe, stene in strope ter prenoviti inštalacije. Pri tem smo vložili že veliko truda in opravili nemalo prostovoljnih delovnih ur.

Z ureditvijo doma bomo nadaljevali tudi v letošnjem letu, saj nas čaka še dosti dela. Vseskozi nas pri obnovi tarejo

Z voljo do uspešne intervencije

denarni problemi, upamo, da se bodo le-ti zadovoljivo rešili.

Obletnico ustanovitve bomo proslavili s številnimi prireditvami, katerih program vam bomo predstavili v naslednji številki SLAMNIKA.

ZAHVALJUJEMO se vsem podpornim članom za darovana finančna sredstva ob razdelitvi koledarjev, vsem članom operativcem in drugim za opravljene delovne ure.

PGD Lukovica

ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT • ŠPORT

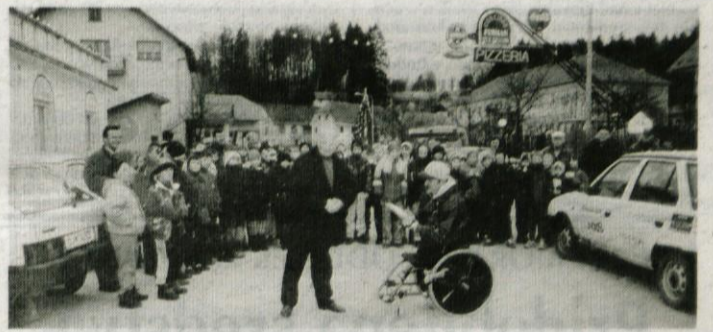
OBČINE LUKOVICA, MENGEŠ, DOMŽALE IN MORAVČE SO SI PRAZNIČNE ŽELJE ZAŽELELE NEKOLIKO DRUGAČE...

Poštar je bil Mirko Lebar

V starih časih so vedno rekli: »Če hočeš izvedeti kaj novega, pojdi v trgovino ali gostilno.« No, v Krašnji trgovino imamo, gostilne še ne, imamo pa v Gasilnem domu pisarno Športnega društva. In prav v tem prostoru našemu Marjanu, ko ureja tisoč in eno stvar, pride na misel ideja, ki bi jo s pomočjo našega člana, ki ga vsi že dobro poznate, Mirka Lebarja, izpeljal »božično-novoletno poslanico« po občinah, sedaj samostojnih, prej pa skupni Občini Domžale. Nekaj telefonskih klicev med njim, župani ter Mirkom in že je bil določen datum - sreda 17. 12. 1997. Med župani in županom pa je stekla tudi akcija za finančno pomoč pri nakupu fitnes opreme g. Lebarju, ki naj bi se letos udeležil ultra maratona v Avstraliji. Na pomoč so tudi letos priskočili nekateri spon-

zorji in krašnji gasilci, ki so s svojim vozilom peljali na čelu majhne karavane. Od Krtine pa do Moravče sta začele krila tudi policaja iz PP Ljubljana.

Že pred štartom, ki je bil predviden ob osmi uri zjutraj, nas je sprejel v občinski stavbi g. Anastazij Živko Burja, lukoviški župan, in nam pri jutranji kavi zaželel »Srečno!«, pred poslopijem pa so Mirka in njegovo spremstvo pričakali še otroci nižjih razredov Osnovne šole Janko Kersnik iz Brda, med katerimi je bila prisotna tudi ravnateljica ga. Stana Stopar. Kratak nagovor ter prevzem poslanic in že smo se peljali skozi Lukovico proti Šentvidu ter naprej proti Rafovcem, Rovam, Radomiljam mimo Leka proti Mengšu. Vožnja ter hitrost Mirkovega vozilca nas je presenetila in prihod v Mengeš je prišel prej, kot smo načrtovali. Sprejem občinskih uslužbenecv, otrok mengške šole ter mladih skakalcev je bil navdušujoč. Sledil je kratak klepet, stisk, rok, predaja poslanic ter obvezen pozdrav »Srečno!« in že smo zapuščali Mengeš. Pot nas je vodila proti Domžalam. Ker je naša karavana morala upoštevati vse cestno-prometne predpise, smo se na Rodici odločili, da zavijemo na Groblje in prečkamo glavno cesto pred železniškim nadvozom in naprej po Šolski ulici proti občinski stavbi v Domžalah. Že prihod pred občinsko hišo je zbujal zelo veliko pozornost mimoidočih. Opazili pa smo, da imajo samo v Domžalah poskrbljeno, da lahko inva-

lidi z vozičkom pridejo v stavbo. Mi smo to preizkusili in nam je kar uspelo. Pričakal nas je podžupan g. Pirman in nas zadržal v kratkem razgovoru. Gospo Cveto Zalokar - Oražem smo morali malo počakati, saj je imela obveznosti na Osnovni šoli Roje. Ob njenem prihodu in javljanju na Radio HIT je zopet sledila izmenjava poslanic in odhod iz Domžal. Pot nas je vodila čez Bistrški most pri Repovžu proti Podrečju, Dobu, Krtini. V Krtini nas je pričakal znani krtinski gostilničar Mostnar in nam postregel s kuhinjskim vinom. Sledilo je še skupinsko slikanje za spomin, stisk roke Mirku, zopet obvezni »Srečno!« in nadaljevanje poti proti Moravčam. Tukaj so se nam pridružili tudi policaji in za »poštarja« se je začel najtežji del poti - vzpon v Sokličev klanec. (Ura se je blizala stiriinajsti in s tem se je povečal promet. Prisotnost modrega vozila in ozka ovinkasta cesta sta nas prisilila, da smo se kar nekajkrat umaknili s ceste ter dali prednost hitrim voznikom. Prihod v Moravče pred občinsko stavbo je kar hitro minil. Pričakal nas je g. Kočar z množico drugih občanov in nam že pri vходу zaželel dobrodošlico. Nekateri kar niso mogli verjeti, da je vso to pot Mirko prevozil na vozičku. Sledil je prijazen sprejem v občinskih prostorih, izmenjava božično-

voletnih čestitk, prijeten razgovor z županom. Ker pa se je čas, ki smo ga namenili obisku, počasi iztekalo, smo se poslovili in pot nadaljevali proti domači Občini Lukovici, začetku naše poti. Med potjo, medtem se je že zmrčilo, je začel naletavati sneg. Mirko pa je pritiskal na ročice in se skozi zaselke blizal svojemu cilju. Snežilo je vse močnejše in prihod pred občinsko stavbo, že razsvetljeno z barvnimi žarnicami, je bil enkrat. Pred vhomom nas je pričakalo veliko krajanov, nekdo je pripravil tudi manjši pirotehnični izdelek. Pok sampanja je bil znak, da je bilo naše poti konec. Za slavnostni trenutek nas je tajnik povabil v sejno sobo. Po kratkem nagovoru je Mirko predal poslanice Občine Mengeš, Občine Domžale in Občine Moravče. Župan se je zahvalil Marjanu za plemenito dejanje in izrazil željo, da bi ta akcija bila izvedena tudi letos (1998) in nas vse skupaj povabil v Gostilno pri Bevcu na zakusko.

Na koncu bi se vsem, ki so kakor koli pomagali pri projektu »božično-novoletnih poslanic« zahvalili, predvsem pa vsem županom in občinskim delavcem, kot tudi občanom za prijete sprejeme. Hvala!

Tekst in foto: JANEZ RODE

Občni zbor športnega društva Zlato polje

V mesecu decembru smo člani Š. D. Zlato polje zaključili z tekmovalnimi aktivnostmi v letu 1997. S tem pa ni bila končana rekreativna dejavnost članov, saj skozi zimsko obdobje pridno uporabljamo prostor v telovadnici O. Š. Janko Kersnik na Brdu, tako so člani dejavni vse leto.

V društvo je trenutno včlanjenih preko petdeset članov; ti so se zbrali na občnem zboru ob koncu leta. Uvodne besede je spregovoril predsednik društva, g. Milan Šinkovec, in podal poročilo o delu ki je za nami. Nanizal je plan dela za prihodnje leto, ter dejal, da smo le z zagnanostjo in marljivim delom lahko vzor drugim. Poudaril je, da moramo že najmlajše usmerjati v šport in rekreacijo ter jim omogočiti pravo pot v življenju.

Podano je bilo poročilo o športnih aktivnostih v preteklem letu. Naj omenim, da smo v mesecu januarju uspešno izvedli prvo tekmovalno v smučarskih skokih za pokal Zlatega polja katerega so se udeležili tekmovalci iz štirih občin. Sredi poletja smo se udeležili tekmovanja v vlečenju vrvi v Lukovici. V kategoriji do šeststo kilogramov skupne teže smo osvojili tretje mesto.

V nogometu smo bili dejavni vse leto, saj smo odigrali kar devetindvajset tekem. Srečanja z ekipami v velikem nogometu smo igrali na igriščih Virtusa na Duplici in v Domžalah, za to se klubom še posebej zahvaljujemo. Omeniti moram organizacijo in izvedbo nočnega turnirja v malem nogometu; tega smo uspešno izpeljali. Poudariti moram, da imamo z nekaterimi ekipami v matični občini Lukovica ter sosednjih občin Domžale, Moravče in Kamnik že dolgoletna tradicionalna športna srečanja; to moramo v prihodnje še bolj utrditi, krog prijateljskih vezi z novimi ekipami pa še povečati.

Nanizanih je bilo nekaj statističnih podatkov in podana uspešnost ekipe. Pozornost in skromna darila so prejeli za najuspešnejšo obrambo na голу (vratih) BRANE KOROŠEC, za najboljšega strelca ROMAN HRIBAR ter STANE in JANEZ HRIBAR.

Ob koncu skupščine je predsednik Š. D. vsem prisotnim izrazil zahvalo za minulo leto, željo po marljivem delu in uspešni športni aktivnosti v letu, ki je pred nami, vsem krajanom in krajanekam Zlatega polja ter občanom občine Lukovica pa poleg zdravja obilo sreče v letu 1998.

T. HABJANIČ

Avto-kros v Občini Lukovica

V Občini Lukovica in sosednjih občinah že dalj časa z zanimanjem spremljamo razburljiva tekmovanja v avto krosu v Zavru nad Trojanami na progi, katere lastnik in glavni organizator je g. ANDREJ PRVINŠEK.

V tej vrsti športa so do sedaj organizirali tekmovanje v kategoriji školkarjev in tako imenovanih baggyjev. V kategoriji prvih uspešnih nastopa in tekmuje DUŠAN LEVIČNIK, v kategoriji baggyjev pa se pridno in vztrajno trudi za volanom edini predstavnik iz naše občine, DUŠAN JEMEC iz Lukovice.

Pravi, da je dobil navdih za to vrsto športa že kot otrok, ko sta se z očetom Stanetom udeleževala raznih tekmovanj, saj je bil oče preko dvajset let član AM društva Lukovica, v njem je upravljal in vodil razna pomembna organizacijska dela na raznih tekmovanjih. Želja, da se v družini vsaj eden od njih spoprime s takšnim vozilom, je bila velika, za oba pa tudi velik izživ. Z izkušenim dolgoletnim mehanikom g. SILVOM ANDREJKO, so pri-

pravili vozilo za takšna tekmovanja in Dušan se je spustil na tekmovalno ste-

zo. Že na začetku je pokazal velik talent in hrabrost za volanom. Pravi, da je ponosen na uspehe in priznanja, še posebej pa na pokale, ki krasijo domaći gostinski lokal. Ni skrival želje po zahvali za pomoč očetu Stanetu in mami Franciški, saj mu ves čas stojita ob strani in se zanj razdajata, mehaniku Silvu, ker ga vestno spremlja na tekmovanjih in odpravlja okvare rta vozilu. Za pomoč se zahvaljuje tudi obema sponzorjema, Gostilni pri Bevcu in Fuchs-u Želi, da bi čimprej prišel čas nove tekmovalne sezone, zanjo si je zadal cilj, da bi se udeležil kar največ tekmovanj.

Poleg športne in tekmovalne sreče mu to želimo tudi mi.

T. HABJANIČ

Tudi na Brdu badminton

Na osnovni šoli JANKO KERSNIK z Brda že tri leta mladi in starejši pod strokovnim vodstvom Boruta Šeterja in Jožice Kralj trenirajo pri nas priljubljeno igro s pernatno žogico. Stalno trenira badminton 20 osnovnošolcev ter ravno takšno število odraslih. Ob ponedeljkih in sredah imajo na razpolago telovadnico v O. Š. in na splošno gre za zgledno sodelovanje šole in zunanjih sodelavcev največ po zaslugi ravnateljice gospe Stane Stopar. Ob tej priložnosti pa se mladi zahvaljujejo obema učiteljema ter gospodu Francu Debevču, lastniku firme SERVIS DEBEVC, ki jim je omogočil, da so na državnem prvenstvu nastopili v enotnih oblačilih.

D. J.

Glasbeni uvod v odprtje klubske razstave (slika levo). Prvo nagrado na državni razstavi je prejel VINKO SKALE iz Celja (slika desno).

Odmevni fotografski razstavi

Radomeljski kulturno ponudbo zadnjih dveh mesecev preteklega leta sta popestrili dve odmevni fotografski prireditvi.

28. novembra so člani foto sekcije kluba Mavrica odprli klubske pregledno razstavo črno-belih in barvnih fotografij ter barvnih diapozitivov. Po nekajletni stagnaciji in upadanju članstva je namreč foto sekcija kluba Mavrica v preteklih dveh letih doživela pravo preno in pomladitev s številnimi novimi člani. Vodstvo kluba je v poživitev dejavnosti vložilo tudi precej truda ter organiziralo tečaj fotografije in več kvalitetnih predavanj ter drugih akcij. Uspeh ni izostal. Na leto pregledno razstavo v novembru je 20 članov prijavilo okrog 80 fotografij ter blizu 100 barvnih diapozitivov.

V strokovni žiriji so bili: predsednik Fotografske zveze Slovenije, gospod Peter Pokorn, v njej pa še likovni pedagog Lojze Kalinšek in fotograf I. razreda, Toni Iglič. Za razstavo je izbrala 59 fotografij in 65 diapozitivov. V vsaki od treh vrst pa je podelila tudi po tri nagrade in tri diplome.

Zelo lepo in raznoliko razstavo so člani Mavrice odprli 28. novembra v razstavišču (mali dvorani) in v avli kulturnega doma v Radomljah. Skromno, a prirsno slovesnost sta ob odprtju popestrila in oplemenitila odlična glasbenika, Janez in Peter Podlessek.

Komaj dobrih štirinajst dni za tem dogodkom, v petek 12. decembra, pa so po dokaj utrudljivih pripravah (za-

radi pomanjkanja časa) člani Mavrice odprli še eno razstavo, in sicer 23. SLOVENSKO RAZSTAVO BARVNIH DIAPOZITIVOV.

To je bila ena od štirih preglednih letnih razstav Fotografske zveze Slovenije. Izvedbo vsake teh razstav Zveza zaupa najbolj delovnim klubom in tako je Mavrica pripadla čast, pa tudi precej huda obveznost, da izvede letošnjo »državno« razstavo barvnih diapozitivov.

Diapozitivi so dokaj priljubljena vrsta številnih ljubiteljskih fotografov, zato je po pričakovanju na razstavi sodelovalo veliko avtorjev, klubov in društev iz vse Slovenije. V obeh razpisanih temah (prosta tema in portret) je na naslov organizatorjev prispelo okrog tisoč diapozitivov. Trilčanska žirija, ki so jo sestavljali: predsednik Umetniškega sveta FZS in mojster fotografije, Oskar Dolenc, fotografski mojster, publicist in naš znani alpinist Stane Klemenc ter likovni pedagog, Boris Bratuž, ni imela ravno lahkega dela. Za projekcijo na otvoritveni slovesnosti, ki je bila 12. decembra v kulturnem domu v Radomljah, so izmed tisoč prijavljenih izbrali dvesto del. Največ nagrad in priznanj so tokrat »pobrli« avtorji iz nekaj vodilnih klubov v državi: iz Maribora, Celja, Nove Gorice in iz Škofje Loke. Mavricani v tej hudi konkurenci tokrat nismo bili najbolj uspešni, smo bili pa deležni laskavega priznanja za dobro organizacijo in zlasti za projekcijo slike in

tona, kakršne menda običajno ne doživijo nikjer v Sloveniji. Res smo se potrudili in na ekran velikosti 4 x 4 metre izvedli brezhibno projekcijo, kljub temu da nam je skoraj tik pred pričetkom odpovedal naš »ta boljši« projektor.

Za uvod v fotografski praznik ozioroma zaključno prireditve so nekaj pesmi zapeli članice in člani mladega mešanega pevskega zbora SVEŽINA iz Radomelj. Po pozdravu in nagovoru predsednice Krajevne skupnosti, gospe Zlatke Levstik, in predsednika Fotografske zveze Slovenije, Petra Pokorna, so podelili nagrade in priznanja, nato pa je sledilo prikazovanje izbranih in nagradjenih diapozitivov. Ob koncu so številni avtorji in gostje ostali na prijateljskem srečanju, z zanimanjem pa so si tudi ogledali našo klubsko razstavo.

Tega dne je bilo v Radomljah še nekaj vzporednih dogajanj. V kulturnem domu je bila že zgodaj popoldan seja izvršnega odbora Fotografske zveze Slovenije, na slovesnem odprtju pa je predsednik zveze podelil najuspešnejšim avtorjem v letu 1997 razstavljalna priznanja in naslove. Vse dogajanje pa je za oddajo SLEDI (o ljubiteljski kulturi) posnela TVS 2. Oddaja je bila predvajana na televiziji dne 26. decembra.

Organizatorji 23. SLOVENSKE RAZSTAVE BARVNIH DIAPOZITIVOV in člani kluba Mavrica se iskreno zahvaljujemo vsem sponzorjem in naročnikom reklamnih oglasov (objavljenih v katalogu razstave) in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi prireditve na državni ravni. Prav posebno se zahvaljujemo Občini Domžale in županji, g. Cveti Zalokar-Oražem, za pokroviteljstvo nad prireditvijo.

MARUŠA MURN

Zakaj je moral umreti naš čuvaj Nik?

Pet let je bil star naš čuvaj Nik. Šolan, ubogljiv pes, dovezten na prišolane ukaze, navadno v pesjaku ob hiši na robu Prevoj, vaju, da ga prav vsak dan eden od družinskih članov odpelje na sprehod. Zakaj je moral umreti, ve lovec Jože Urankar, ki ga je kljub spremstvu hladnokrvno in brezčutno ubil, umirajočo žival mučil in odpeljal neznanako kam.

Tako kot vsak dan je tudi v četrtek, 4. decembra 1997, v zgodnjih popoldanskih urah hči Simona odšla z njim na sprehod po Prevojskem polju v Krtnski hrib, kar je približno kilometer od domače hiše. Povodec je imela v rokah. Nik pa je tekel največ 20 me-

trov pred njo. Tudi pri prehodu iz pobocja v ravnino na vrhu hriba je bilo tako, ko je lovec Jože Urankar dal klic živali. Nik se je ustavil, mu nastavljal bok in skušal najti smer, od koder je prihajal glas. Simona, ki je stopala največ 20 m za psom, je zaslišala pok in zagledala lovca na visoki preži, s katere je lep razgled do naselja Prevoje. Prepričana, da je lovec ustrelil v zrak, je gledala psa, ki ga je v tistem trenutku zadela krogla pod desni bok za prednjo lopatico. Nik se je začel vrteti in cviliti, nato se je zrušil, vendar ni bil takoj mrtev. Hči ga je gledala, kako se bori za življenje, lovec pa je zlezal s preže in na Simonino vprašanje, kaj naj stori, brezčutno odgovoril »Nič. Ustrelil sem ga, saj sem že dva. Kje pa si bila? Nisem te videl. Drugič imej psa na vrvič!« Simona je prosila, naj ji pomaga psa odpeljati k veterinarju, saj je bil pes živ, in je bila prepričana, da bi ga lahko rešil. Lovec pa ji je dejal: »Pojdi po nekoga, da bo odpeljal psa, jaz pa bom počakal tukaj.« Obrnila se je in tekla po očeta. Ko se je po nekaj metrih instinktivno obmila, je zagledala, da lovec gospod Jože Urankar psa drži za zadnji taci in ga vleče v smeri avtomobila - džipa, čeprav je pes tedaj še živel. Stekla je za njim in ga vprašala, kaj počne in kam vleče psa. Dejal ji je: »Vlečem ga do avtomobila, da ga bom naložil in odpeljal.« Ni pa hotel povedati, kam ga bo odpeljal, niti se ni hotel predstaviti. Počeval je le, da je iz lovske družine ljubljana. Simona je prebrala registrsko številko, medtem pa je lovec psa vlekel ponovno nazaj k preži. Na njeno vprašanje, kaj dela, ji je odvrnil, da je pes že »crknil« in naj gre po koga, on pa bo počakal. Vprašal jo je, od kod je, nato mu je odvrnila, da stanuje takoj ob robu vasi. Pritekla je domov, opisala dogodek in skupaj z očetom odšla na kraj dogodka, kjer ni bilo ne psa ne lovca in ne avtomobila.

Zadevo smo prijavili policiji, želeli smo navezati stik z lovcom, vendar je bil nedosegljiv. Glede na vse naštetu, zahtevamo, da se v korektnem in pravičnem postopku ugotovi disciplinska odgovornost storilca za ustrelitev psa, hkrati pa še danes ne vemo, kje je naš čuvaj Nik, saj ga vsi pogrešamo in se sprašujemo: zakaj, gospod Urankar?

CIJANOVI

Nove knjige v domžalski knjižnici

Zadnji mesec preteklega leta smo v domžalski knjižnici vpisali 553 novih naslovov knjig, avdiokaset, videokaset in cd - romov. Dobivali smo tudi nove izvide časopisov in revij, ki jih lahko prebirate v čitalnici knjižnice v prvem nadstropju.

Na splošnem področju smo vpisali knjigo *Georgesa Jeana Govorica znakov: pisava in njena dvojica*. Knjiga bo zanimala vse, ki jih zanimajo semiotika, simboli in sporazumevanje. Filozofija je bogatejša za novo knjigo *Francija Zoreta o grški filozofiji, Obzorja grštva: logos in biti v antični filozofiji*. Avtor analizira Platona in Aristotela ter podrobneje predstavlja antično grško filozofijo, sofiste in predsokratike.

Na področju psihologije smo decembra vpisali več priročnikov za izboljšanje odnosov z okolico, med njimi tudi dve deli *Johna Graya Česar vam mati ni mogla povedati, oče pa ni vedel: veščine za boljše spoznavanje in trajno blizino* in nov izvod starejše knjige *Moški so drugačni, ženske tudi: moški so z Marsa, ženske z Venera: vodič za izboljšanje medsebojnih odnosov med spoloma*.

Verstvo je bogatejša za novo knjigo papeža *Janeza Pavla Drugega Pred zlatarno: meditacija o zakramentu zakona, ki mestoma prehaja v dramo*.

Ekonomске znanosti so pridobile nov *Veliki moderni poslovni slovar: angleško-slovenski avtorice Lidije Šega*, ki bo koristil vsem, ki študirajo ekonomijo in podobne vede ali pa poslujejo z angleško govorečimi partnerji.

Področje vzgoje je bogatejša za knjigo *Jane Bluestein Disciplina 21. stoletja: kako učence navajamo na samonadzor in prevzemanje odgovornosti*, ki opisuje šolsko disciplino, vedenje in odgovornost šolski uspeh ter medosebne komunikacije v šoli.

Na področju etnologije smo vpisali nove knjige, ki govorijo o adventu, Mariji in božiču, in sicer *Jaslice: zgodovina jaslic in njihov oznanjevalni pomen* avtorja *Leopolda A. Grčarja* in *Marijo nosijo: Marijino popotovanje ali adventna devetdnevna Nika Kureta*. *Miran Trontelj* je napisal knjigo *Kronika izrednih vremenskih dogodkov XX. stoletja: pomembni vremenski dogodki v zgodovini: vreme ob pomembnih dogodkih*, ki smo jo postavili na polico z ekološkimi temami.

Področje medicine smo obogatili z več novimi knjigami, med njimi boste našli tudi delo *Sherwina B. Nulanda Kako umremo*. Nuland v knjigi govori o staranju, umiranju in smrti, bolnikih, boleznih in evtanaziji.

Na področju opreme stanovanja in vrta smo vpisali kar precej novih del. Posebej koristna in zanimiva pa je gotovo knjiga *Ursule Krüger Zelenje v stanovanju*, ki bralcu razloži vse o aranžiranju sobnih rastlin, njihovem gojenju, dekoriranju in notranji opremi. Vsi ljubitelji kulinarike boste verjetno našli nove knjige s kuharskimi recepti, saj smo jih pretekli mesec vpisali skoraj deset.

Na področju vodenja in organizacije poslovanja podjetij smo vpisali knjigo *Elyahuja M. Goldarta Cilj: proces nenehnih izboljšav*, ki ana-

lizira proizvodnjo in management v podjetju.

Decembra smo z novimi knjigami obogatili tudi tujejezično področje, saj smo vpisali kar nekaj slovnice, stopenjskih knjig in originalov v angleškem, francoskem, nemškem in latinskem jeziku. Ljubitelji biografij boste lahko prebrali knjige o velikih posameznikih zgodovine in našega časa, saj smo med drugimi vpisali tudi deli *Paula Du Boucheta Veličastni Johann Sebastian Bach* in *Petra Donnellya Diana, princesa ljudskih množic*.

Tudi tisti, ki vas zanima zgodovina, boste imeli v naši knjižnici na razpolago veliko novih knjig, tu pa naj omenimo knjigo *Elisabette Bovo Veliki imperiji*, ki opisuje velike imperije antike in starega veka. Knjiga je opremljena z ilustracijami.

Knjižni katalogi novosti si lahko ogledate v naši knjižnici med uradnimi urami, informacije o prireditvah, ki jih pripravljamo pri nas, pa lahko najdete na straneh interneta na naslovu: (<http://sikdom.dom.sik.si>).

BZO

HUMOR

SKRBEN OČE

- Žena mi očita, da slabo skrbim za otroke.
- Koliko jih pa imaš?
- Tri ali štiri.

OHRANJEN

Mladenki predstavijo moškega, ki je že krepko prekoračil 50 let. Kasneje ji prijateljica reče:

- Ali ni dobro ohranjen za svoja leta?
- Za svoja že mogoče, za moja pa ne.

ZLATARSKA

- V zlatarni:
- Koliko stane tale prečudovit prstan?
- 500.000 tolarjev.
- Ohoho, pa tale?
- Dvakrat ohoho.

MERE

- Dragi, poglej enake mere imam, kot miss sveta!
- Že, že. Samo ne na istih mestih.

NASLOV

- Jože, ti imaš izkušnje z ženskami. Povej, česa ne smeš pozabiti napisati v ljubezenskem pismu?

- Naslova, prijatelj moj.

KURA

- No, kaj ti je rekel zdravnik?
- Pravi, da sem precej bolan in mi priporoča zdravilno kuro.
- Oh, pa ravno sedaj, ko je začela nesti jajca.

PRI VEDEŽEVALKI

- Povejte mi kaj o moževi preteklosti.
- Ali vas ne zanima moževa prihodnost?
- Ne, za moževo prihodnost bom že sama poskrbela.

uredil: SIMON STIBRIČ

KNJIŽNICA DOMŽALE

Knjižne novosti na mladinskem oddelku

Pretekli mesec je bil zelo bogat s knjižnimi novostmi, med leposlovnimi deli so prevladovali slikanice za najmlajše otroke. Založba Učila je prinesla kar nekaj novitet. Pazite se medvedov! je prikupna slikanica izpod peresa Alana MacDonalda, z ilustracijami Gwyneth Williamson. A. H. Benjamin je pisec slikanice Čisto mala račka, ilustrirala jo je Elisabeth Holstein. Daša v Postonjski jami pa je delo slovenske pisateljice Mateje Arhar, z ilustracijami Vladimirja Androiča. Zgodbica govori o deklici Daši, ki z dedkom spoznava skrivnostni svet Postonjske jame. Michael Foreman je pisec in ilustrator pravljice Angelca in skrinja časa, v kateri deklica s pogledom skozi luknjico v skrinji pokuka v svet preteklosti in prihodnosti.

Zanimiva je knjiga Pripovedke o glasbi pripovedovalka zgodbe je Naomi Adler, ilustrirala pa jih je Greta Cencetti. Založba Obzorja pa je izdala štiri nove zgodbe, v katerih spremljamo zgodbe in nezgode prikupne zajčje družine Robida: Ples Rožmarinčka Robide, Robidovi se selijo, Tetka Cinija in velikan in Žafranka se izkaže. Zgodbe so izpod peresa Genevieve Huriet, ilustriral pa jih je Loic Jovannigot. Med nami so zopet nove knjižice iz zbirke Diddaj, izpod peresa Rogerja Hargreavesa: Mala oblastnica, Mali narobesvet, Mali silak, Mali zaletaveček, Mali zgečkjav. V tej zbirki je do sedaj izšlo že 16 naslovov, ti ljubki liki pa nas učijo o ljubezni do

življenja in toplih medsebojnih odnosov, knjižice izdaja Slovenska knjiga. Pri založbi Madinska knjiga pa sta v zbirki Veliki pravljicari izšli dve knjigi: Pravljice nemškega pripovednika Wilhelma Hauffa in Italijanske pravljice, kot jih je iz italijanske folklore izbral in zapisal Italo Calvino. Pri isti založbi je izšla tudi knjiga Eveline Umek Radovedni Taček v galeriji, z ilustracijami Sama Jenčiča. Marko in Taček nas peljeta v galerijo in nam približata svet umetnosti, slikanica pa otroka kar vabi, da v teh turobnih dneh tudi sam obiše galerijo.

Solarji, ljubitelji napetih pustolovščin, bodo lahko krenili v »drugi svet«, v čarobno deželo Narnijo, kjer bodo spremljali svoje prijatelje, ki jih poznajo že iz prejšnjih štirih knjig, katerim so se sedaj pridružile še trfi: Potovanje jutranje zarje, Srebrni stol in Poslednji boj. Pisec Zgodb iz Narnije je Cilve Staples Lewis, zgodbe pa sodijo v svetovni vrh otroške literature. Izdaja jih Mohorjeva družba.

Najstnikom je namenjena sodobna pripoved o čereh odrasčanja Sence na belih listih, pisateljice Karoline Kolmanic.

Izšlo je tudi več zanimivih poučnih knjig za otroke in mladino. Pri pedagogiki smo vpisali delo Jelke Pogačnik Moje drevo, z ilustracijami Jelke Reichman. Otrok opazuje drevo skozi vse mesece v letu, kako raste in se spreminja skozi letne čase. Knjigo je izdala Mladinska knjiga. Ekologija je pridobila zanimivo knjigo Ekologija, izdala pa jo je Tehniška založba Slovenije. Fizika je bogatejša za deli Neila Ardleya

Barva in zvok, iz zbirke Spoznavajmo znanost. V knjigah so številni napotki za preproste poskuse, s katerimi potane pot do znanosti resnično zanimiva. Izšli sta pri založbi Slovenska knjiga. Knjigam o živalih se je pridružila Zakaj neki imajo kenguruji vreče in druga vprašanja o živalskih mladičih. Če ne veste, kdo pušča mladiče v otroškem vrvcu in kateri oče rojca mladičke, pokukajte vanjo. Avtorica je Jenny Wood, knjiga pa je izšla pri Pomurski založbi. Medicina je pridobila knjigo Pogovarjamo se... Droge, avtorice Jenny Bryan in Pogovarjamo se... AIDS avtorice Karen Bryant-Mole, obe knjigi vabita mladostnike k razmišljanju in pogovoru. Izšli sta pri založbi Evo. O skrbi za svoje zdravje govori priročnik Steva Parkerja Profesor Protein priporoča osvežujočo mešanico zdravja, higijene, kondicije in sprostitve. Delo je izšlo pri Tehniški založbi Slovenije, vsebuje pa številne napotke, kako skrbeti za svoje telo, zdravje, kako se pravilno hraniti... Umetnost je pridobila dve deli Caro-

line Grimshaw: Likovna umetnost in Glasba. Izšli sta v zbirki Povezave, narejeni pa sta tako, da ju otrok lahko prebira od začetka do konca ali pa skače od teme do teme, po poti, ki jo predlagajo posebne oznake »poveži«. Otrok je pri branju ustvarjal in sam odkriva različne poti do znanja, knjigi sta izšli pri založbi Modrijan. Iz zbirke Ilustrirana zgodovina Slovencev za otroke, ki izhaja pri založbi Mladika, pa je pred nami novo delo Eve Holtz s Kočijo od Alp do morja. Ilustracije so delo Andreje Peklar. Prikazan je razvoj cest ozioroma prehodnost slovenskega ozemlja skozi celotno zgodovino pa do 20. stoletja. Nekaj naslovov za pokušino: ceste do rimske dobe, ceste v srednjem in novem veku, cestni roparji v novem veku...

Ko boste prihiteli v knjižnico po nove knjige, vas vabimo, da si na hodniku mladinskega oddelka ogledate razstavo knjig za otroke in mladino, ki so izšle v preteklem letu. Vabljeni!

STANKA ZANOŠKAR

Foto: BOGDAN OSOLIN

OBCINA DOMŽALE

Seznam parcelnih števil, katerim je bila z Odlokom o spremembah in dopolnitvah Prostorskih sestavin Dolgoročnega plana občine Domžale, sprejetim na 32. seji Občinskega sveta Občine Domžale dne 29.10. 97, spremenjena raba.

Pretežen del sprememb se nanaša na širitev ureditvenih območij naselij. Del sprememb se nanaša na območja razpršene gradnje in za potrebe izgradnje infrastrukturnih objektov. Del sprememb se nanaša na zmanjšanje ureditvenih območij naselij. V nekaj primerih pa gre za spremembe v smislu dvonamenske rabe.

k.o. HOMEČ:

a) povečanje naselij

del 139, del 459/3, 308/2, 329/1, 329/2, 336/5, 336/4, del 336/1, 336/3, 912/2, del 341, 13/2, 13/3, del 605/3, del 141, del 157, 131, del 132/3, del 605/4, del 605/1, del 606/1, del 608/1, del 606/3, del 608/3

b) druga ureditvena območja

690/2, del 665/1, del 654/2, del 656/1, del 657/1, del 659, del 660/1, del 661/1, del 662/1, del 663/1, del 664/1, del 665/1, del 666/1, del 667/5, del 668/1, del 669/2, del 672/1, del 699/1, del 702

k.o. RADOMLJE:

a) povečanje naselij

355, 356/1, 360/1, 356/6, 356/2, 356/3, del 520/1, 545, 520/2, 524/2, 529/1, del 529/2, 470/3, 469, del 470/1, 465, del 466, del 562/1, del 1056/1, 1156/5, 1156/6, 1156/7, del 1157/2, del 1157/5, 1157/10, 1157/8, 1157/9, 1157/11, 1157/12, 1157/13, 1157/14, 1154, 1153, del 1033, del 1034/1, 1026/3, 1025/1, del 1026/7, del 1025/3, 1024/1, del 1024/2, 1024/3, del 1014/10, del 509, del 510, del 511, del 512/1, del 517, del 541, 513/6, 514/2, 52
697/2, del 695/2, 4, 803/1, 803/3, 703/2, 702/2, 702/1, 701, 700/1, 700/2, 699/1, 698/1, del 704/1, del 703/1

b) druga ureditvena območja

del 1209/1, del 272, del 273, del 275, del 195, del 193/3, del 788, del 789, del 790, del 791, del 1165, del 217/1, del 218, del 219, del 220, del 221, del 222, del 223, del 216, del 215, del 214, del 212, del 211, del 208/3, del 208/2, del 208/1, del 207, del 203, del 202/2, del 197/1, del 274/1, del 296

k.o. ROVA:

a) povečanje naselij

104/4, del 105/7, del 105/2, 105/5, 944/5, 944/7, 986/1, 985/2, 985/1, 983/1, del 982/2, 981, 983/2, 983/3, 983/4, 983/5, 983/6, 983/8, 983/9, 946/1, 945/1, 949, 946/2, 962/4, 962/6, 38/1, del 39, del 24/1, 950, del 551/2, 543, del 550/1, del 542, 688/2, del 531, del 514/1, 686/2, 435/2, del 432, del 404, 400/1, 399, del 84/1, del 84, del 65, del 1096, 98/3, 98/16, 94, del 93, del 52/1, del 122/8, del 122/7

b) druga ureditvena območja

del 895, 735

d) zmanjšanje območja naselij

del 943/1, 943/2, 943/3, 944/1, 941/6, 941/7, 941/8, 941/9, 941/10, 941/11, 941/12, 941/13, 941/14, 941/15, 941/16, 941/17, 941/18, 941/19, 941/20, 941/21, 941/22, 941/23, 941/24, 941/25, 941/26, 941/27, 941/28, 941/29, 941/30, 941/2, 987/4, 987/5, 986/3, 986/4, 986/5, 987/2, 987/6, 989/2, 986/2

k.o. DOB:

a) povečanje naselij

del 1337/1, del 1338, del 1327, 1324/3, 1324/1, del 1323/3, 1305/9, 1305/10, 1305/11, del 1305/1, del 1398, 1280/3, del 514/2, del 512, del 707/1

b) druga ureditvena območja

del 1203, del 1204/3, del 1204/2, del 1227, del 1323, del 1309, del 1308, del 529, del 542/1, del 542/3, del 542/4, del 542/2, del 664/1, del 666/7, del 666/2, del 664/2, del 663/1, del 663/2, del 659/2, del 660, del 654/1, del 653, del 652, del 651, del 967, del 649, del 648, del 649, del 672/1, del 672/2, del 1168, del 1169, del 1170, del 1171, del 1172, del 1173, del 1174, del 1175, del 1176, del 1177, del 1178/1, del 1197, del 1203, del 1125, del 1257, del 1270, del 1356, del 1358, del 1271, del 1371, del 520/3, del 521, del 520/1, del 521, del 519, del 516/2, del 525

c) dvonamenska raba

1232, 1233

k.o. DOMŽALE:

a) povečanje naselij

del 667/1, del 667/2, del 680, 668, 670/4, 670/1, del 670/6, del 679, del 676, del 677, del 678, 675, del 674, 671/1, 672, del 673, del 639, del 636/2, 632/2, del 632, del 622, del 617/1, 616/3, del 616/2, del 609/2, del 608/1, 1424/1, 1423, 1417, 1416, 1410/1, 1410/2, 1408, 1400, 1399, 1392, 1391, 1386, 1385, 1378, 1377, 1367, 1363, 1357/1, 1356/1, 1351, del 1504, 1441/1, 1438/1, 1442/2, del 1442/1, del 1581, del 1579/3, 2539, 2563/2, del 1282, del 1281, del 1266, del 1267, del 1341, del 1342, del 1342/2, del 1023, del 1026, del 1027/1, 1030/1, 1030/4, 1030/5, 1031/1, del 1032, del 1033, del 1036, del 1037/2, del 1040, del 1041, del 1044, del 1045, del 1048, del 1049, del 1052, del 1053, del 1056/5, del 1057/4, del 1057/3, del 1060/1, del 1062, del 1064/2, del 1056/4, 1046/1, 1047/2, 1076/2, 1075/1, 1074/1, del 1064/1, del 1065/1, del 1066, del 1069, del 1070/6, del 1070/1, del 1071/1, del 1073/1, del 1072/2, del 1080/1, del 1079/1, del 1078/1, del 1077/1, del 1076/3, del 1076/6, del 1075/5, del 1075/6, del 1074/4, del 453/1, del 454, del 459/1, del 459/2, del 461/1, del 461/2, del 467/1, del 467/2, del 468/1, del 468/2, del 478/1, 660/1, 483, 478/3, 478/4, 478/2, 476, 477, 469, 473, deli parc.st.: 425/1, 458, 463/1, 465, 466, 468, 478/1, 479, 480, 481, 666, 5416, 1425/2, 1425/3, 1425/4, 1421/1, 1422, 1419/1, 1419/2, 1418, 1414/1, 1414/2, 1415, 1412/3, 1411/1, 1411/2, 1407, 1408, 1406, 1401, 1404, 1402, 1396, 1397, 1395, 1398, 1394, 1393, 1389, 1390, 1388, 1387, 1384, 1382, 1381, 1383, 1380, 1379, 1375/1, 1375/2, 1376/4, 1376/1, 1376/2, 1376/3, 1376/6, 1376/9, 1365, 1366/1, 1361, 1362, 1359, 1358, 1354, 1355, 1352/1, 1353, del 1412/1, del 1412/2, del 1363, del 1357/1, 1047/1, del 1041/1, 1181/1, 1180, 1179, 1178, 1177, 1175, 1174/1, del 1174/2, 1171/1, 1171/2, 1158, 1157, 1156, 1159, 1155, 1154/1, 1153/1, 1152, 1151, 1148/1, 1148/9, 1148/6, 1116, 1117, del 1094, del 1095, del 1096, del 1097, del 1099, del 1100, del 1115, del 1118, del 1114/1, del 1001, del 1000, del 999, del 2412, del 4939, del 4939, del 4938/2, del 4937, del 4936, del 4935, del 4934, del 4933, del 4688/1, del 4687, del 4686, del 4681, del 4680, del 5124, del 4930/2, del 4930/1, del 4929/3, del 1575, del 1576, del 1577, del 1579/1, 2501/1, 2500/2, del 2505, del 2504, del 2603/1, del 2602, del 2597/1, del 2596/1, del 2627/3, del 2564/1, del 2577/1, del 5412/1, del 2570, del 2587, 5249/3, 5249/4, 5241/1, 4658, 4659, 5201, 5207/3, 5202, 5203, 5204, 5205, 5207/1, 5206, 5207/2, 5343/2, 5342/2, 5342/1, 5343/1, 5341/1, 5340, 5338/1, del 5339, del 5338/2, del 5337, del 5335, del 5336

d) zmanjšanje območja naselij

del 3308, 3317, 3318/1

k.o. KRTINA:

a) povečanje naselij

299/1, 299/2, 299/3, 299/4, 346/4, 346/1, 338/2, 339/2, 341, del 50, 290/3, 250/1,

250/2, 251/1, 1342, 257, del 7, del 608/5, 608/6, 572/2, del 614, del 622/1, del 628/1, 640/2, 345/2, del 359, del 361, 587/1, del 588, del 581/3

k.o. TRZIN:

a) povečanje naselij

1103, del 1158, del 1163, del 1166, del 1169, del 1168, del 1173, del 1020, del 1027, del 176/2, del 1173, del 1238/2, del 1237/2, del 1237/1, del 1236, del 1235, del 1234, 1227/3, 1227/7, del 1227/2, del 1224/2, del 1224/4, 1224/1, 1205/2, del 1204, 1225/2, 1225/1, del 1207/2, del 1212/1, del 1227/1, 1217, 1611/2, 1227/4, del 233/1, del 232/2, 503/4

k.o. DEPALA VAS:

a) povečanje naselij

101/1, 337, 336/18, 336/19, 336/1, 336/7, 336/17, 336/8, 336/4, 336/16, 336/9, 336/5, 336/15, 336/10, 336/6, 336/14, 336/11, 336/12, 336/3, 336/13, 105/1, 105/4, del 101/1, del 302/1, del 308, 371/2, 371/3, 372/2, 372/3

k.o. IHAN:

a) povečanje naselij

V/1, del V/6, del 7/1, del 10/8, del 10/2, del 15/4, del 19/2, del 18/2, 17/2, del 16/2, del 33/1, del 33/2, del 34/1, del 33/4, del 488/1, del 216/1, 216/2, 216/3, del 213/2, 213/5, 124/7, del 127/5, 129, 130/1, del 131, del 132, 110/9, 110/152, 110/64, 124/11, 124/2, 124/3, 124/5, 125/6, 127/1, 127/5, 128/5, 110/68, 129, 130/1, 131, 132, 470/3, 470/12, del 470/1, del 470/4, 477/1, del 478/8, 479/1, 505/2, del 479/2, del 505/1, del 507/8, del 488/2, 480/2, 528/1, 527/17, del 527/2, 527/10, 529/5, 529/4, 529/1, 529/6, 529/2, 528/2, 528/3, 530/3, 530/4, 530/5, del 530/1, 530/8, del 370/2, del 214/3, del 214/2, 200/2, 199/2, del 199/1, del 199/4, del 199/5, del 317/1

k.o. BREZOVICA:

a) povečanje naselij

676/1, 676/2, 677, 678, del 631/2, del 631/5, 631/6, 631/9, 631/1, 631/7, 631/3, del 634/3, 637/2, 637/5, 635/2, 635/1, 636, del 634/2, 635/3, 652, del 651/1, 648/2, del 465/1, 517/1, 519, 354, del 352, 349/2, 423, 424, 309, 308, del 307/1, del 304/2, 209/1, 209/2, 209/3, 209/4, 209/5, 209/6, 209/7, 209/8, 187, 188/1, 188/5, 186/1, 186/2, 186/3, 186/4, 186/5, 186/6, 186/7, 186/8, 186/9, 188/3, 193/1, 194/1, 194/2, 194/3, 194/6, 189/1, 189/2, 191/1, del 191/2, 191/3, 191/4, 191/5, 191/6, 191/7, 191/8, 245/3, 114/1, 114/2, 607/2, 607/15, 607/17, del 607/1, 176/2, 169/2, del 167/1, del 164/1, 155/1, 156/3, del 156

b) druga ureditvena območja

942, del 941, 943, del 852, del 853, del 359/1, del 1440, del 1221, del 1405, del 1184, del 1185, del 1814, del 1186, del 1187, del 776, del 1130/2, del 765, del 763, del 770

c) dvonamenska raba

1261, 1260, 1259, 1258, 1257, 1256, 1255, del 975, del 976, del 977, del 978, del 979, del 980, del 886, del 885, del 884, del 883, del 882, del 869, del 870, del 871, del 872, del 873, del 874, del 878, del 879, del 880, del 881, del 788, del 758/1, 875, 876, 877, 795, 794, 793, 792, 791, 790, 789

k.o. STUDENEC:

a) povečanje naselij

133/5, 135/1, 133/2, 135/4, 132/1, 132/4, del 130/1, 173/2, del 173/1, del 174, 512, 515, 513, 516/1, 517/2, 518/2, 519/2, 520/20, 522, 521

k.o. TROJICA:

a) povečanje naselij

del 526/1, del 526/7, 523/2, del 567/1, 618, 619, 620/1, 620/2, 620/3, 620/5, 620/6, 621/1, 621/2, 621/3, 621/4, del 623/2, 18/1, del 628

k.o. BRDO:

a) povečanje naselij

211/4, 203/1, 203/3, 206, del 205/5, 205/2, 274, 273/2, 273/3, del 273/1, 275/8, 250/3, 217/2, del 283

k.o. DRAGOMELJ:

a) povečanje naselij

60, 53, 64, 65, del 290/3, del 290/20, 349/1, 350/1, 351/1, 167/2, 166/1

k.o. PŠATA:

a) povečanje naselij

del 458, 466/2, del 465, 470/2, 470/1, del 488/1, 487, 485, 486, 488/10, del 428, del 758, del 753, del 752/7, del 752/1

b) druga ureditvena območja

del 410/2, del 411/1, 1391/4, del 744, del 763/2, del 764/2, del 389, del 390, del 399/1, del 413/1, del 765, del 1390, del 388, del 387, del 386, del 385/2, del 391, del 398, del 400, del 401, del 402/2, del 402/1, del 403/2, del 404/2

k.o. SELO:

a) povečanje naselij

676, del 671/1, 671/4, 613/2, 611, 612, del 605, 579/2, del 578/2, del 579/1, del 580/1, del 582/1, del 583/1, del 584, del 464/41, 43, 62/1, 62/2, 63, 81/4, del 402/1, del 402/2, del 83/1, del 402/3, del 402/10, 402/2, del 418/9, del 418/42, del 418/43, del 403/1, 418/10, del 405/3, del 405/2, del 405/5, del 405/1, del 418/8, del 97/1, del 91/1, del 91/4, del 91/2, 54/2, del 54/1, del 642, del 641/2, del 685/1, del 556/2, del 558, del 559/2, del 659/4, del 659/2, del 657/1, del 661/1, 418/41

k.o. ŠTUDA:

a) povečanje naselij

del 54/1, del 51/3, del 196/3, 236/2

Ponižani in razžaljeni izgnanci

V četrtek, 18. decembra, je bilo v Induplatijevi dvorani v Jaršah srečanje izgnancev - žrtve vojnega nasilja iz vseh krajev nekdanje občine Domžale. Vstopnina za to srečanje (kosilo in kulturni program) je bila 2000 SIT na udeleženca. Pri pogrnjenih mizah je bila velika dvorana polno zasedena. Prizadevne organizatorje je treba pohvaliti.

Po nagovoru in pozdravu obeh predstavnikov domačega društva izgnancev so s petjem, glasbo in pesmimi pesnice izgnanke nastopili priznani kamniški koledniki. Prisrčen (mogóče kar malo predolgi) je bil spored, povezan z vmesnim besedilom, ki je bilo posvečeno predvsem spominjanju izgnancev, na tiste žalostne čase. Večna je in bo lepa pesem Oh, kako je dolga, dolga pot iz tujine pa do doma. Res je bila dolga, saj je za nekatere trajala kar več tednov.

Pa glasbenem programu so sledili pozdravni nagovori predstavnikov teh društev iz drugih krajev, predvsem iz Zasavja. V veliko začudenje pa se je oglašil tudi predstavnik domače ZB, ki izgnancev do osamosvojitve ni niti poznala niti priznava. Zato je po tolikem času nerazumljivo, da se v njenem imenu oglašuje nekdo z besedami, kako da »se je ves čas po vojni zavzemal za vse te prezrte žrtve«. Ko sem po srečanju govoril z nekaterimi izgnanci, so ti rekli: »Ja saj, petdeset let so bili tiho, ti, privilegiranci.« Drugi: »Tudi mi smo veliko pretrpeli, domov pa prišli na požgane ali prazne domove.«

Pa spet nekdo: »Ali se je v vsem tem času po vojni kdo od njih oglašil vsaj ob odprtem grobu kakšnih vidnejših izgnancev, ki so pridno in prizadevno delovali v različnih društvih, tako pred vojno kot po njej. Nobenemu ni bilo rečeno: »Hvala ti, Slovenec, tudi ti si bil žrtev okupacije.« Tako vseh petdeset let od ZB ni bilo za te žrtve nobene moralne oddolžitve, od oblasti pa nobenih rednih denarnih odškodnin, to je takih, ki se zdaj rešujejo. Je pa res, da je oblast tistem, ki so imeli požgane domove, pomagala pri obnovi.

Prve žrtve okupatorja so bile zaprte že v maju, z družinami pa so bile izgnane v razne kraje Jugoslavije v začetku julija. V tem času so se komunisti še srečavali z okupatorjem, ter skupaj nazdravljali velikemu Stalinu, ki je bil takrat še prijatelj Hitlerja. Ta stvar pa se je spremenila pod 22. junija 1941, ko je bila napadena Sovjetska zveza.

Seveda so vsi izgnanci najbolj nestrpnost čakali, kaj bo glede prepočasne reševanja vlog za priznanje vojnih odškodnin povedala podpredsednica društva Ivica Žnidaršič. Na dolgo je po-

jasnjevala, na katere institucije in uradne osebe se društva že dve leti obrača. Vlado je kritizirala, da vloge izgnancev vse prepočasno rešuje. Po zakonu, ki velja že dve leti, bi moralo biti že vse rešeno. Omenila je, da upravne enote se kar pridno rešujejo, zatika pa se v Ljubljani na ministrstvu, ki je do letošnjega oktobra prejelo 27.000 vlog, rešilo pa da jih je 13.000 (tudi po Delu 23. XII. '97; TV pa je 5. I. 1998 objavila vest, da je rešenih šele 28% vlog.) Žnidaršičeva je povedala tudi da je

Čakalne dobe so bile, so in bodo v zobozdravstvu samoplačniška ambulanta tudi v ZD Domžale

Nezadovoljstvo občanov in tudi zobozdravstvenih delavcev s stanjem v zobozdravstveni dejavnosti terja odgovore na odprta vprašanja, na katera je odgovoril vodja zobozdravstva ZD Domžale.

Z osamosvojitvijo in novo družbeno ureditvijo je prišlo do bistvenih sprememb v družbenih dejavnostih in tako tudi v zdravstvu.

Namesto socialnega zdravstvenega varstva zavarovancev imamo sedaj:

- sistem partnerstva - Zavarovalnica (plačnik), javni zavod ali zasebnik-koncesionar (izvajalec) ter država (Ministrstvo za zdravstvo).

Ali je informiranost občanov v zvezi z novim zdravstveno-zavarovalniškim sistemom zadostna?

Menimo da ni. Zavarovanci še premalo poznajo spremembe na področju zdravstvenega varstva in

zavarovanja. Nič več ni tako, kot je bilo, da prideš z zdravstveno knjižico v Zdravstveni dom in dobiš vse, kar ti zdravstvena knjižica omogoča.

Kaj mislite s tem?

Skupščina Zavoda za zdravstveno zavarovanje, (v kateri so tudi predstavniki zavarovancev), je sprejela Pravila zdravstvenega zavarovanja, tako obveznega kot dodatnega. Iz njih izhajajo obveznosti in pravice zavarovancev. Temu je potrebno dodati še dogovor - vlada-zavarovalnica-izvajalci, ki opredeljuje vsakoletne delovne programe in medsebojne pravice in obveznosti. Na področju zobozdravstva ti dogovori in pravila pomenijo, da so izhodišča za obseg zobozdravstvene dejavnosti še vedno enaka kot v letu 1992. Tako obstaja **razkorak med željami - potrebami** zavarovancev in omejenim in s tem tudi finansiranim obsegom delovnih pro-

gramov javne zobozdravstvene dejavnosti (zavodov in zasebnikov koncesionarjev).

Kako se to kaže v zobozdravstveni službi?

Obsegi delovnih programov so zmanjšani s tem, ko je zmanjšano število priznanih zobozdravniških teamov v javni zobozdravstveni službi na število prebivalcev. Na zobozdravnika je vezan omejen program, ki ga finansira ZZS in ne plačuje preseženega programa.

Nekateri zobozdravniki so odšli v zasebnost. Omenjeno je bilo tudi zmanjševanje števila zobozdravnikov na število občanov. Kje se kažejo posledice?

Posledice so predvsem v ponudbi in povpraševanju. Pred osamosvojitvijo je bilo v Zdravstvenem domu Domžale zaposlenih 16 zobozdravnikov za odrasle, od tega 9 v ZD Domžale - mesto Domžale, 2 v obratnih ambulantah Induplati in Lip, 3 v Mengšu, 1 v Lukovici in 1 v Moravčah. ZZS prizna za sedanjo občino Domžale 542 zobozdravnika v javnem zavodu ZD Domžale in 3 zasebnike koncesionarje (Vojko Gašperin, dr. stom., Ana Lukič-Merela, dr. stom. in Igor Praprotnik, dr. stom.), torej 8,5 namesto prejšnjih 11. V občini Mengeš so v javno zdravstveno mrežo vključeni 3 zobozdravniki s koncesijo (Jelena Markovič, dr. stom., Ivo Raišp, dr. stom. in Gabrijela Strosar-Rozman, dr. stom.) v občini Lukovica Matija Andrejka, dr. stom. in v občini Moravčice Roman Serianz, katera sta vključena v javni zavod.

Vsi zobozdravniki, zaposleni v

ZD, in zasebniki koncesionarji imajo sklenjene pogodbe za izvajanje določenega programa z ZZS in delajo laično povedano »na knjižico«.

Kaj to pomeni »delajo na knjižico«?

V skladu s pogodbo z ZZS opravljajo za zavarovance dogovorjeni program obveznega in prostovoljnega zavarovanja, ki je »na knjižico« - brezplačen v skladu s Pravili obveznega zavarovanja. Plačujejo pa se nadstandardne storitve, ki niso predmet obveznega zavarovanja (porcelan, ogrodje za kovinske proteze, kozmetični nosilci protez, kozmetične zalivke na ličinkah in kočnikih, kjer se zračunava samomaterial). Za vse storitve, ki so predmet plačila, se izstavijo računi, ki so odbitne postavke pri dohodnini.

Znano je, da delujejo v naši občini tudi privatne zobne ordinacije. Ali je možno dobiti samoplačniško storitev tudi v javnem zavodu?

Tudi v zdravstvenem domu opravljamo samoplačniško dejavnost. To so storitve nadstandarda ali dogovorjene zdravstvene storitve, ki jih želi pacient. To samoplačniško dejavnost izvršijo zobozdravniki, ki imajo opravljene pogodbeno obveznosti zunaj ur dogovora z ZZS.

Ali obstaja tudi v vašem zavodu samoplačniška zobozdravstvena ambulanta?

Imamo tudi tako ambulanto, v kateri je zaposlen Marko Mole, dr. stom. Zobozdravniku je tako omogočena zaposlitev za določen

čas namesto brezposelnosti. Pacientom pa je dana možnost, da dobiš ustrezno zobozdravstveno uslugo proti plačilu tudi v ZD in se tako izognejo čakalni dobi.

Ali so cene zobozdravstvenih storitev cenejše ali dražje kot pri zasebnikih?

Na to vprašanje ne moremo dati točnega odgovora, ker ne poznamo cen zasebnikov ali zasebnikov koncesionarjev. Naše cene so enotne in dogovorjene za zdravstvene domove in usklajene pri Združenju zdravstvenih zavodov Slovenije. Cenik je javno obešen na oglasni deski. Za opravljene storitve dobijo pacienti račun, ki je dokument za uveljavljanje trajnostne dobe oz. reklamacije, ki veljajo za storitve po Pravilih ZZS. Račun je tudi dokument za odbitno postavko za dohodnino.

Ali lahko navedete nekaj konkretnih primerov?

Naštete naj bodo le nekatere tipične cene samoplačniških storitev: porcelanska prevleka 40.517,00 SIT porcelanski člen (manjkajoči zob) 22.817,00 SIT baza kovinske proteze 29.000,00 SIT kovinska proteza 65.609,00 SIT kozmetična zalivka na 1 ploskvi 2.300,00 SIT

Celotni cenik zobozdravstvenih storitev pa je javno obešen na oglasni deski.

Kaj se razume pod trajnostno dobo?

Trajnostna doba pomeni obveznost izvajalca, da s kvaliteto opravljenih storitev jamči določeno obdobje za opravljeni storitev, razen če ne pride do okvare zaradi malo-

marnosti uporabnika ali anatomskih in bolezenskih sprememb v ustni votlini.

Nekaj primerov: trajnostna doba za mostičke in prevleke 5 let za delno protezo 3 leta za totalno protezo 5 let za amalgamsko ali kozm. zalivko 3 leta itd. v skladu s Pravili ZZS.

Z ozirom na navedeno pa je le slišati očitek zavarovancev, saj plačujemo socialno, sedaj pa čakaj in še plačaj.

Za ta očitek vsekakor nismo pravi naslov. Res pa je, da se ti očitki slišijo v čakalnicah in ambulantah, žal na nepravem mestu. Te zadeve so stvar zavarovalništva. Čakalne dobe so bile in bodo, ker gre za razkorak med možnostjo (sredstvi, ki jih zavarovalnica nameni za zobozdravstveno dejavnost) in potrebami pacientov. Na srečo se še veliko tistih, ki potrebujejo zobozdravstvene usluge Zajec. Splošni zdravnik običajno vzame pacientu bolečino, pri zobozdravniku pa tudi boli, zanimiv je podatek iz bilance ZZS, da zavarovanec, ki ima 100.000 brutto plače in je njegova netto plača približno 67000 SIT, prispeva za svoje zdravstveno zavarovanje 6.360,00 SIT, od tega zneska pa za zobozdravstvo 413,40 SIT. Torej letno 4.960,80 SIT, kar ustreza pravici zavarovanca do 2,5 enostavne plombe ali eno tretjino vrednosti prevleke zoba.

V prihodnji številki še o izbiri osebnega zobozdravnika in odgovori tudi na vprašanja občanov.

Krvodajalska akcija 98

Krvodajalce iz občine Domžal, Mengša, Moravč in Lukovice vabimo na krvodajalsko akcijo, ki bo potekala na tem področju dne 3., 4., 5. in 6. FEBRUARJA 98. Z vabilom se tokrat osebno obračamo na Vas, da se v dneh krvodajalske akcije pridružite vsi, ki ste zdravi, stari nad 18 let in želite ozdraviti sočloveka. Načrt krvodajalske akcije je poslan tudi vašim podjetjem, ustanovam in zavodom, v katerih ste zaposleni in imate večjo možnost izbire prijave, plan akcije pa je tudi objavljen v časopisu SLAMNIK in MENGŠAN.

V okoljih, kjer živite, Vas bodo tudi obiskali aktivisti Krajevnih organizacij RK in Vas povabili, da se skupno z njimi udeležite krvodajalske akcije.

Darovanje krvi je izraz visoke stopnje humanosti in zavesti pomagati človeku. V razvitih družbah naj bi vsak zdrav človek v starosti nad 18 let daroval kri nekajkrat v življenju. Tako se zagotavlja zdravstvu dovolj tega nenadomestljivega zdravila ob vsakem času.

Krvodajalci in krvodajalke boste kri darovali na ZAVODU ZA TRANSFUZIJU KRVI V LJUBLJANI, Šlajmarjeva 6.

Organizirani bodo prevozi iz vseh krajev Občin (Mengeš, Domžale, Lukovica in Moravče). Plani (razporedi) prevozov so tudi dostavljeni vašim podjetjem, ustanovam, kjer ste zaposleni, ter aktivistom RK v vaših domačih krajih.

OPOZORILO!

Dodatno smo organizirali še prevoze v Ljubljano vsak dan krvodajalske akcije ob 7. uri izpred avtobusne postaje Domžale. (Posebno označeno vozilo Zavoda)

Pred darovanjem krvi boste zdravniško pregledani. Prosimo Vas, da na ta dan ne zajtrkujete nič mastnega, tudi ne mleka in mlečne kave. Pa vendar ne bodite tešči, zajtrkujte čaj, kruh z marmelado ali sadje.

Po odvzemu krvi si postrezite v samopostrežni jedilnici zavoda z jedili po Vašem okusu in popijte veliko limonade, soka ali čaja.

Če še ne veste Spoštovane krvodajalke in krvodajalci imate vsi, ki ste darovali kri že več kot 20 krat popust pri dodatnem zdravstvenem zavarovanju.

Vse dodatne informacije dobite na telefonu 721-246

Za vašo udeležbo se Vam že vnaprej zahvaljujemo!

RDEČI KRIŽ DOMŽALE

TOREK - 3. FEBRUAR - 1998				
zap.podjetje, zavod, ustanova št	plansko število	ura	zbimo mesto	
1. LEK - Mengeš in BAYERPHARMA	40	6,00	pred podjetjem	
2. TRAK - Mengeš	15	6,00	pred podjetjem	
3. FILC - Mengeš	15	6,00	pred podjetjem	
4. TAMIZ - Mengeš	10	6,00	pred podjetjem	
5. KORK - Peče	20	7,00	avtobusna postaja	
6. KORK - Moravče	20	7,30	avtobusna postaja	
7. RAŠICA - Moravče	10	7,30	avtobusna postaja	
8. TERMIT - Moravče	10	7,30	avtobusna postaja	
9. OBČINA - Moravče	3	7,30	avtobusna postaja	
10. OSNOVNA ŠOLA - Moravče	5	7,30	avtobusna postaja	
11. KORK - Vrhpolje	15	7,30	cerkev - Vrhpolje	
12. KORK in OSN. ŠOLA - Krtina	10	7,30	pred solo Krtina	
13. KORK - Mengeš	10	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
14. SEMENARNA - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
15. KOVINOTEHNA - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
16. PIVOVARNA UNION - Mengeš	10	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
17. ETA - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
18. EDICS - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
19. ZORA - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
20. OBRTEKNIK - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
21. INCE - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
22. VARNOST - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
23. DOM UPOKOJENCEV - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
24. OSNOVNA ŠOLA - Mengeš	5	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
25. OBČINA - Mengeš	3	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
26. LJUBLI. BANKA - Mengeš	3	8,00	gasilsko-godbeni dom (parkirišče)	
27. KPC - Iable	5	8,15	pred KPC - LOKA	

SREDA - 4. FEBRUAR - 1998				
zap.podjetje, zavod, ustanova št	plansko število	ura	zbimo mesto	
1. TOSAMA - Vir	40	6,00	pred podjetjem	
2. HELIOS - Količevo, Domžale	50	6,00	pred podjetjem	
3. HELIOS OLIARNA - Vir	15	6,00	pred podjetjem	
4. SARRIO - Količevo	20	6,00	pred podjetjem	
5. INDUPLATI - Iarše	30	6,00	pred podjetjem	
6. MLINOSTROI - Domžale	10	6,00	pred podjetjem	
7. AVTOSERVIS - Domžale	15	7,00	avtobusna postaja Domžale	
8. TOKO - Domžale	20	7,00	avtobusna postaja Domžale	
9. TERMIT - Domžale	5	7,00	avtobusna postaja Domžale	

zap.podjetje, zavod, ustanova št	plansko število	ura	zbimo mesto	
10. UNIVERZALE - Domžale	20	7,00	avtobusna postaja Domžale	
11. ZDRAVSTVENI DOM - Domžale	15	7,00	avtobusna postaja Domžale	
12. EMONA FARMA - Ihan	20	8,00	pred podjetjem	
13. TERMIT - Ihan	10	8,00	pred podjetjem	
14. KORK - Ihan	5	8,00	pred trgovino	
15. EMONA OBR. PŠATA - Pšata	10	8,00	pred podjetjem	
16. KORK - Rafole	20	9,00	pred Martinčkom	
17. KORK - Prevoje	20	9,00	gostilna Škavja	
18. SREDNJA ŠOLA - Domžale	30	9,00	pred solo	

ČETRTEK - 5. FEBRUAR - 1998				
zap.podjetje, zavod, ustanova št	plansko število	ura	zbimo mesto	
1. TOSAMA - Vir	50	6,30	pred podjetjem	
2. LIP - Radomlje	25	6,30	pred podjetjem	
3. DOM UPOKOJENCEV - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
4. DELAVSKA UNIVERZA - Mengeš	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
5. NAPREDEK - Domžale	10	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
6. ZAVOD ZA GLAS. IZBOR. - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
7. POLICIJA - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
8. INEA - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
9. VVO - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
10. METALKA - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
11. OBČINSKO SODIŠČE - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
12. OBČINA - Domžale	10	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
13. OBČINA - DAVČNI ODD. - Domžale	10	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
14. OBČINA - UPR. ENOTA - Domžale	10	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
15. OSNOVNA ŠOLA - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
16. OSNOVNA ŠOLA - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
17. OSNOVNA ŠOLA VIP - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
18. CENTER ZA SOC. DELO - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
19. SKUPNOST OS. ŠOL - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
20. SODNIK ZA PREKRŠKE - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
21. OSNOVNA ŠOLA O. A. - Domžale	3	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
22. AGROEMONA - Domžale	10	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
23. KMETIJSKA Z. EMONA - Domžale	20	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
24. ZAVAROV. TRIGLAV - Domžale	10	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
25. CENTRALNA ČISTILNA - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Domžale)	
26. NAPREDEK - Iarše	20	7,45	avtobusna postaja (Iarše)	
27. KORK - Iarše - Rodica	10	8,00	avtobusna postaja (Rodica)	
28. BIOTEHNIČNA fakulteta - Domžale	5	8,00	avtobusna postaja (Rodica)	
29. KORK - Krašnja	20	9,00	avtobusna postaja (Krašnja)	

PETEK - 6. FEBRUAR - 1998				
zap.podjetje, zavod, ustanova št	plansko število	ura	zbimo mesto	
1. HELIOS - Količevo, Domžale	50	6,00	pred podjetjem	
2. INDUPLATI - Iarše	30	7,00	pred podjetjem	
3. ŽITO - Vir	5	7,00	pred podjetjem	
4. KORK - Vir	15	7,00	avtobusna postaja (Vir)	
5. PLASTENKA - Rova	10	7,00	pred podjetjem	
6. INDUPLATI - Radomlje	10	7,00	pred podjetjem	
7. OSNOVNA ŠOLA - Radomlje	3	7,30	pred solo	
8. LIP - Radomlje	20	7,30	pred podjetjem	
9. KORK - Dob, Žeje	10	8,00	avtobusna postaja (Dob)	
10. OSNOVNA ŠOLA - Dob	5	8,15	avtobusna postaja (Dob)	
11. ELEKTRO PODJETJE - Podrečje	5	8,15	pred podjetjem	
12. GOSTIŠČE KONŠEK - Trojane	10	8,00	pred gostiščem	
13. KORK - Blagovica	15	8,15	avtobusna postaja (Blagovica)	
14. OSNOVNA ŠOLA - Brdo	5	8,15	pred solo	
15. MOJICA - PLANIKA - Lukovica	15	8,15	pred podjetjem	
16. OBČINA - Lukovica	3	8,15	pred občino (Lukovica)	

OPOZORILO!

PODJETJA, USTANOVE IN ZAVODI, KI IMATE VEČJE ŠTEVILO KRVODAJALCEV, JE DANA MOŽNOST, DA POŠILJATE KRVODAJALCE V VSEH ŠTIRIH DNEH KRVODAJALSKE AKCIJE. ZA PREGLED NAM MORATE SPOROČITI!

DODATNO SMO PRIPRAVILI ŠE:

VOZILO ZAVODA BO V VSEH 4. DNEVIH ČAKALO IN VOZILO IZ AVTOBUSNE POSTAJE DOMŽALE OB 7 URI.

Območno združenje Rdečega križa DOMŽALE

STANOVANJSKI SKLAD
OBČINE DOMŽALE
Upravni odbor

Razpis

za nakup stanovanj na območju Občine Domžale

Predmet razpisa so stanovanja, ki jih za uresničevanje nalog na stanovanjskem področju želi odkupiti Stanovanjski sklad Občine Domžale od pravnih in fizičnih oseb.

Zaželeno so vse vrste stanovanj - prednostno manjša stanovanja (garsonjere, enosobna, enoinpolsobna in dvosobna); stanovanja so lahko tudi starejša in brez centralnega ogrevanja. Ponudbe zainteresiranih morajo vsebovati:

- ime in naslov ponudnika - prodajalca
- podatke o velikosti, legi in opremljenosti stanovanja
- ponudbeno ceno in način plačila
- datum, do katerega velja cena ponudbe (najmanj 60 dni)
- rok izročitve praznega stanovanja

Ponudbe je treba poslati na naslov: Občina Domžale, Stanovanjski sklad, Ljubljanska 69, 1230 Domžale.

Pri odločitvah o nakupu se bo poleg ponudbene cene upošteval tudi rok izročitve praznega stanovanja.

Razpis časovno ni omejen, število odkupljenih stanovanj je vezano na razpoložljiva namenska sredstva Stanovanjskega sklada Občine Domžale.

Ponudniki bodo o odločitvah o nakupu obveščeni.

Dodatne informacije v zvezi z razpisom so možne na telefonsko številko: 713-686 in 722-022.

Obvestilo občanom

Občane občine Domžale obveščamo, da bomo v skladu s sprejetim Programom priprave, objavljenim v Uradnem vestniku občine Domžale št. 12 z dne 29. 12. 1997, začeli postopek Sprememb in dopolnitev Prostorskega dela dolgoročnega družbenega plana občine Domžale. Pozivamo vse zainteresirane fizične in pravne osebe, da podajo pobude za spremembe in dopolnitve navedenega prostorskega dokumenta.

Rok za oddajo pobud je 60 dni, s pričetkom 12. januarja 1998.

Upoštevali bomo samo pobude, izpisane na pripravljenem enotnem obrazcu, ki bodo prispele v predpisanem roku. Vloge je mogoče dvigniti na vložišču občine, Ljubljanska 69, soba 1.

Obvezna priloga k vlogi je mapa kopija.
Občina Domžale
Oddelek za prostor in varstvo okolja
Ljubljanska 69
1230 Domžale

Obvestilo

Obveščamo Vas, da **ENERGETSKO SVETOVALNA PISARNA DOMŽALE-KAMNIK**, kjer lahko dobite navete in informacije s področja uporabe in racionalizacije vseh vrst energije, dela v prostorih Občine Domžale. Svetovalci Vas pričakujejo vsako sredo od 17. do 20. ure, predhodno pa se prijavite v Uradu županje Občine Domžale - tel. 721-321 (vsak dan).

URAD ŽUPANJE OBČINE DOMŽALE

PONOVI JAVNI RAZPIS

ZA IZBIRO NAJUGODNEJŠEGA PONUDNIKA
ZA VODENJE GOSTINSKIH STORITEV
V LOKALU KULTURNEGA DOMA DOMŽALE

I. Naročnik: Občina Domžale, Ljubljanska 69, Domžale

II. Predmet razpisa: Oddaja prostorov gostinskega lokala v Kulturnem domu Domžale, v najem za zagotavljanje gostinskih uslug za potrebe naročnika.

III. Kraj izvedbe: Domžale, Ljubljanska 61

IV. Predvideni rok oddaje: Marec 1998

V. Trajanje medsebojnega razmerja: 5 let

VI. Pogoji, ki jih mora izpolnjevati ponudnik:

- da je registriran za opravljanje gostinske dejavnosti,
- da razpolaga z zadostnim kadrom,
- da zagotavlja gostinske storitve po potrebi naročnika (v času porok, kulturnih prireditev, sprejemov in drugih prireditev).

VII. Dokazila, ki jih mora priložiti ponudnik:

- dokazilo o registraciji,
- ponudba s predlogom storitev in cen ter pokrivanje stroškov,
- višina najemnine,
- dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje gostinske dejavnosti,
- dokazilo o kadrih,
- BON I, BON 2, oziroma za samostojne podjetnike, potrdilo o plačanih davkih,
- reference,
- dodatne ugodnosti naročniku.

VIII.

Razlogi za izbor:

- raznolikost in cena storitev,
- reference,
- posebne ugodnosti.
- višina najemnine (najvišja ponujena najemna ni razlog za izbor).

IX.

Posebne okoliščine: Ponudnik zagotavlja gostinske uslug po predhodnem naročilu naročnika v času porok, kulturnih in drugih prireditev, sprejemov oziroma obratovnem času po predhodnem dogovoru z naročnikom.

Naziv lokala bo imenovan v soglasju z naročnikom.

X.

Lokal bo deloval predvsem v obliki zaprtega tipa.

XI.

Svojo ponudbo z zahtevanimi dokazili lahko ponudniki oddajo najkasneje do **10. 02. 1998** v zaprti kuverti na naslov: **OBČINA DOMŽALE, Ljubljanska 69, 1230 DOMŽALE, s pripisom: NE ODPIRAJ - JAVNI RAZPIS - KULTURNI DOM - GOSTINSKI LOKAL.**

XII.

Prostore si lahko ponudniki ogledajo po predhodni telefonski najavi pri ravnatelju Glasbene šole g. Savniku, telefon: 061/721-419, do izteka razpisnega roka.

XIII.

Javno odpiranje ponudb bo naslednji dan po izteku razpisa.

XIV.

O izboru bodo ponudniki obveščeni najkasneje 30 dni po izboru.

NOVA ZMAGA ZA PRIMOŽA PETERKO

Deseta kot prva

Konec meseca novembra so bile oči svetovne javnosti uprte v začetek tekmovanja za svetovni pokal v smučarskih skokih. Bilo je veliko ugibanj in pričakovanj, kajti v ognju je bil tudi slovenski skalni šampion Primož Peterka, zmagovalec svetovnega pokala minule sezone.

Do sedaj je bilo 14 tekem, Primož je nastopil na 13. Če strmo bilanço vseh njegovih nastopov, moramo vsekakor priznati, da je odlični tekmovalci. Dosegel je naslednje rezultate: Lillehammer 9. in 8. mesto, Predazzo 2. mesto, Beljak 3. mesto, Harahow 2. mesto, Engelberg 36. in 2. mesto, Novoletna Intersport turneja - Oberstdorf 50. mesto, Garmisch 6. mesto, Innsbruck 8. mesto, Bischofshofen 34. mesto ter v minulem vikendu Zakopani 16. in 1. mesto. Seštevek vseh točk ga v svetovnem pokalu uvršča na 5. mesto. To so uvrstitve, ki so primerljive z velemojstri svetovne skalne karavane, kot so Japonci, ki so sezono začeli v velikem slogu, kar pa je razumljivo, kajti čakajo jih nastopi na olimpijskih igrah pred domačim občinstvom. Morda nas je Primož v minuli sezoni z rezultati preveč razvadel in od njega pričakujemo nemoogoče. Tu pa se pojavlja še pomislek o možnostih in pogoj treniranja, po katerih se naši skakalci niti približno ne morejo primerjati s svetovno elito. Če bi možje, ki našo reprezentanco vodijo, s tekmovalci ravnali tako, kot jih imenujejo - paradni konj - bi pričakovani rezultati ne izostajali. Upajmo, da se bo Primož v SKB banki kmalu nabralo toliko denarja, da si bo lahko sam zgradil skakalnico, kot pravi v reklamah in tako sebi kot drugim slovenskim tekmovalcem omogočil kvaliteten trening v Sloveniji in ne v Avstriji, kamor morajo tekmovalci na vse treninge, ki jih opravijo na snegu. Tekmovalci Primoževega kova pa ni odgovoren le za dobro fizično in psihično kondicijo kot pogoja za vrhunske uvrstitve, temveč ima še cel kup sponzorskih in medijskih obveznosti, kar tekmovalca fizično izčrpa.

Zmaga v Zakopanih na Poljskem (tu je dosegel tudi svojo prvo zmago) je njegova deseta zmaga v dveh letih nastopanja v svetovnem pokalu. To pa je bila tudi prva zmaga v sezoni 97/98. Primož se je je iskreno veselil, saj je bila ta zmaga zanj osebna potrditev dobre pripravljenosti. Prišla je ob pravem času, kajti pred njim v tem vikendu je eden od vrhuncev te sezone - nastop na svetovnem prvenstvu v poletih v Oberstdorfu. Primož se ga iskreno veseli, zato se ga iskreno veselimo tudi mi, ne glede na uvrstitve, ki jih bo dosegel na sobotni (24. 1.) tekmi in nedeljski (25. 1.) ter v skupni seštevku obeh tekem.

Primoževi rezultati so prepričali veliko Slovencev, da so glasovali zanj in je postal športnik leta po izboru bralecev Dnevnika. Na lestvici najbolj priljubljenih Slovencev pa se je uvrstil na drugo mesto takoj za predsednikom države. Obe plaketi je v njegovem imenu prevzela mami, saj je bil Primož »službeno« odsoten.

BERNARDA MAL

Poletni tabor v Krnici

Taborili smo na začetku Krnice malo pred Mihovim domom. Bilo je okoli 16 šotorov. V šotorih so spali po trije otroci. Zjutraj smo vstali, pozajtrkovali, pospravili šotore in v šotorih počakali na ocenjevanje šotorov. Na ture smo šli: Slemenova špica, Mala Mojstrovka... Zvečer smo imeli taborni ogenj ali pa smo se šli v velikem šotoru razne zabavne igrice. Letos sem bila na taboru prvič, zato so me starejši planinčiči krstili. Dobila sem dve fočki z vrvoj in še eno s čudno palico, ki je ne poznam. Od sedaj naprej bom redno hodila na tabor, ker mi je to zelo všeč.

Bom se poročila, kot so se Eva, Barbara, Tina, Natalija, in Špela. Ampak meni do sedaj ni še noben fant všeč.

SARA ERJAVEC
3. a OŠ Vencelj Perko

OBČINA DOMŽALE
OBVEŠČA,

da bo javna obravnava strategije varstva okolja

9. februarja 1998 ob 17. uri v sejni sobi Občine Domžale, Ljubljanska c. 69/1.

Osnutek strategije je na vpogled v času uradnih ur v Uradu županje in po Oddelku za prostor in varstvo okolja, Savska c. 2, Domžale.

Vabljeni!

OBČINA DOMŽALE
OBVEŠČA,

da bo javna obravnava osnutka lokacijskega načrta območja avtobusne postaje v Domžalah

5. februarja 1998 ob 18. uri v sejni sobi Občine Domžale, Ljubljanska c. 69/1.

Osnutek lokacijskega načrta je na vpogled v času uradnih ur v uradu županje in po krajevnih skupnostih centra Občine Domžale, Slamnikarska 14.

Vabljeni!

VABILO SMUČARJEM V ČASU ZIMSKIH POČITNIC

Smučarsko društvo Domžale organizira tradicionalni smučarski tečaj - V KRANJSKI GORI, med zimskimi počitnicami, od ponedeljka, 16. 2. 1998, do četrтка, 19. 2. 1998.

Tečaj bo prevozniki za otroke in odrasle, začetni in nadaljevalni, pod strokovnim vodstvom vadiateljev smučarskega društva.

Odhod avtobusa izza blagovnice VELE ob 7. uri zjutraj, vracanje okrog 15. ure popoldne. Smučci ostajajo v avtobusu.

- V primeru ugodnih snežnih razmer na domžalskih smučiščih Pustovka in Veliki vrh bomo organizirali enodnevnne smučarske tečaje.

Prijave sprejema Maja Mali v Kemični čistilnici Maja, tel.: 723-160.

Smučarsko društvo Domžale

ČESTITAMO!

Izžrebani reševalci novoletne križanke

Uredništvo je prejelo 589 novoletnih križank. Na svoji seji 13. januarja 1998 je Uredniški odbor Slamnika izžrebal naslednje reševalce, ki so pravilno rešili Novoletno križanko:

1. FCT FIZIO CENTER TRZIN: storitve v vrednosti 15.000,00 SIT
TOMAŽ TOMAŽIČ, Vir, Šubičeva 7, 1232 Vir
2. AST AHAČIČ SERVIS TRGOVINA: palični mešalnik Gorenje
Vilma Perne, Lukovica 66, 1225 Lukovica
3. JEROVŠEK COMPUTERES d. o. o.: miška s podlogo in igralna palica QUICKSHOT
Jurij Štifter, Partizanska 8, 1230 Domžale
4. SERVIS OPEL KOSEC Domžale: 10% popust pri eni storitvi servisa
Iztok Končina, Kamniška 12, 1230 Domžale
5. NAPREDEK Domžale: Napredkova torta
Janez Tomc, Aškerčeva 4, 1230 Domžale
6. Trgovina SPINA Krašče: vrednostni bon 5.000,00 SIT
Ana Marinc, Račni vrh 33, 1233 Dob
7. PUČKO cementni izdelki: cementni izdelki v vrednosti 5.000,00 SIT
Marija Brenčič, Podrečje 68, 1230 Domžale
8. Gostilna pri BEVCU: večerja za 2 osebi
Anica Oražem, Ljubljanska 80, 1230 Domžale
9. Frizerstvo POGAČAR Lukovica: lasna kozmetika v vrednosti 4.000,00 SIT
Manca Sikošek, Ljubljanska 72, 1230 Domžale
- 10-13. BISTRO PIZZERIJA FONTANA DOB: pogostitev v vrednosti po 2.500,00 SIT
Tina Razboršek, Vir, Koliška 1 a, 1230 Domžale
Ančka Lasič, Sr. Jarše, Mlinska 12, 1230 Domžale
Marija Prešeren, Prešernova 49, 1236 Trzin
Nataša Verbančič, Ljubljanska 91, 1230 Domžale
14. M. MARKET Moravče: vrednostni bon 3.000,00 SIT
Uroš Bošnjak, Ljubljanska 85, 1230 Domžale
15. MLIN ROTAR Moravče: mlevski izdelki v vrednosti 3.000,00 SIT
Anka Azman, Prešernova 51, 1230 Domžale
- 16-19. NAPREDEK DOMŽALE: Napredkova novoletna potica
Drago Bertalančič, Cankarjeva 8, 1230 Domžale
Nejc Borovnik, Prešerje, VII. ul. št. 9, Radomlje
Marjan Lenarčič, Cankarjeva 5, 1236 Trzin
Cirila Vavpetič, Škrjančevo 15 a, 1235 Radomlje
20. Cvetličarna MARKLUŠ Moravče: cvetličarske uslug v vrednosti 2.000,00 SIT
Beata Hartman, Simona Jenka 10, 1230 Domžale
21. Picerija FURMAN Lukovica: 1 družinska pica
Štefan Dolinšek, Ljubljanska 54 a, 1230 Domžale
22. - 25. Dušan Hribar, s. p. SERVIS IN TRGOVINA RTV TEHNIKE: storitev v vrednosti 2.500,00 SIT
Katica Dedič, Ljubljanska 83, 1230 Domžale
Samo Rode, Pot pod hribom 11, 1230 Domžale
Franc Jurca, Prečna 22, 1230 Domžale
Marjan Čerin, Ljubljanska 85, 1230 Domžale
- 26-30. PIZZERIJA KAPRA Dob: pica za dve osebi
Ivanka Štrukelj, Peče 20, 1251 Moravče
Janez Pirnat, Pšata 21, 1262 Dol pri Ljubljani
Joži Vavpetič, Sejmiška 3, 1230 Domžale
Boris Rejc, Matije Tomca 2, 1230 Domžale
Slavica Peric, Simona Jenka 10, 1230 Domžale

Hvala vsem, ki so prispevali nagrade, vse nagrajence pa vabimo, da se v sredo, 28. januarja 1998, od 15. do 18. ure oglasite v prostorih Uredništva, soba št. 34 in prevzamete nagrade oz. potrdila za dvig nagrad.

V pričakovanju snega

Smučišče na Velikem vrhu na Podrečju je očiščeno in pokošeno ter čaka na sneg. Precej je bilo zaraščeno z jelšami, ljubim in vejevjem. Spretno roke in močna volja g. Mira Slaparja z Gorjuše, vajenega strmih terenov iz rojstnih Vrank, so z nemalo težavami in praskami poskrbele, da je smučišče primerno. Z motorno kosilnico je prečesal teren od vrha do tal. Kosilnica se pod vajenimi rokami bori in poriva šibovje in steljo na stran. Gospod Miro mi je rekel, da moraš biti za tako delo malo »pritis-

njen«, poredni namseh pa govori drugo. Moč volje pelje k zelenemu cilju.

Z vrha se tako odpira res lep pogled na prog in pokrajino, na zasažene Kamniške planine, na sonce na obzorju, ki utone v večeru. Utrojena od napornega dela se z gospodom Mirom na silvestrski večer odpraviva domov.

Premišljuje, koliko truda in klene volje ter znojja je bilo že vloženo v vsakoletno pripravo tega smučišča blizu Domžal. Vse z lepimi nameni za primerno končno ureditev.

Malo premle zime so na tej gori

omogočale vsaj 1 mesec smučanja z naravnim snegom.

Če bi se tu pokazal občinski turistični in športni interes, bi tukaj lahko bila celostna ponudba z vlečnico in umetnim snegom. Podnebne prilike so iste kot v Kandriah.

Ko so socialne razlike vedno večje, je odnos do sporta, ki je pogojen z večjimi stroški, čedalje bolj potisnjen v ozadje, vsaj z vidika množičnosti. Bodočnost množičnega smučanja vidim v zagotovljeni oziroma iskanju cenejših variant, kar pa bi urejeno smučišče Mali vrh vsekakor nudilo - v zimskem času smučanje in drsanje, v letnem času pa rekreativne letne sporte, kot so šolski športni dnevi, hoja, tek, kolesarjenje, lokostrelstvo, padalstvo, tenis in drugo z malo gostinsko ponudbo.

Dobro upravljavec bi ob pomoči skupnosti lahko naredil veliko koristnega za krajane vseh starosti. Misli in želje!

Že veliko let sem se kot gorec smučar ter športnik trudil pri pripravi smučišč, kar je včasih rodilo nekaj sadov, včasih pa tudi ne.

Mogoče bodo ljudje mlajše generacije uspeli pripraviti možnosti, da bi bodoči upravljavec centra pričel z vlaganjem in zagotovil smučanje ter letno rekreacijo.

MIHAEL KOSEC

Naučili smo se smučati

Na osnovni šoli Rodica smo letos prvič organizirali zimsko šolo v naravi. Udeležili so se učenci 3. razreda, najpomembnejši cilj pa je bilo učenje smučanja. Delež učencev, katerih starši so se odločili za udeležbo, je bil visok (81%), k temu je verjetno pripomogla možnost izposoje opreme v šoli in nenazadnje finančna podpora Občine Domžale, ki je iz proračuna primaknila 6000 SIT na udeležbenca.

Že mesece pred odhodom so se pričele priprave, ki so poleg nabiranja kondicije obsegle še vadenje spretnosti za uporabo žičnic, kar je učence še posebej zabavalo. H kondicijski vadbi so povabili tudi starše in v marsikateri družini so skupaj izpolnjevali »kondicijski kartonček«, na katerem so beležili opravljenje vaje, ki naj bi pripravile telo na zahtevne smučarske napore preprečile morebitne poškodbe.

Takoj po noveletnih počitnicah smo

se odpravili v smučarsko središče Cerkno, kjer je šola potekala. Bivanje v hotelu Cerkno, kjer smo bili deležni enake pozornosti kot odrasli gostje, je bila za marsikatero desetletnika prva izkušnja s hotelom. Dobro so se prestali, saj so bili ob odhodu deležni pohval za lepo vedenje in povabila, naj se pridejo.

Kljub skromni snežni odeji se upravljali smučiči poskrbel, da smo ves teden dobro smučali in izpolnili prav vse naloge smučarske šole. Vsi učenci so osvojili osnovne veščine smučanja. Ob zaključku smo pripravili pregledno tekmo-

vanje in podelili nazive: 29-imi učencem naziv smučar, 16-imi dober smučar in 9-imi zelo dober smučar. Najboljša smučarka je postala Nina Starišinić in najboljši smučar Luka Veselko.

Hotelski bazen smo izkoristili še za preizkus plavanja, časa, da bi se plavali tudi učili, pa nam je zmanjkovalo, saj smo v lepem vremenu kar najbolj izkoristili sneg in sonce.

Učenci in učitelji so se vrnili zadovoljni in sklenili tudi prihodnje leto zimsko šolo v naravi izvesti v Cerknem prav tako za tretješolce.

A. P. JARC

MOTOKROS

Slovo šampiona - Janeza Juhanta

Po 16-tih letih aktivnega tekmovanja v motokrosu se je po lanski sezoni poslovil eden največjih v zadnjem desetletju pri nas v Sloveniji in še prej v bivši Jugoslaviji, Janez Juhant iz Spodnjih Jarš. V svoji izjemno uspešni karieri je petkrat osvojil naslov državnega prvaka - trikrat v razredu do 250 ccm in dvakrat v razredu do 125 ccm, trikrat pa je bil vice prvak. Vse skupaj se je začelo pri matičnem KLUBU AMID FAM Lukovica, za katerega je vozil 8 let in osvojil svoj prvi naslov državnega prvaka. »Zlata leta sem preživel pri MKK INA Jaska - Jastrebarsko na Hrvaškem, za katerega sem osvojil tri

naslove. Imel sem status vrhunškega športnika, živel sem od motokrosa. Za leto 1992 smo imeli pripravljen projekt nastopanja na dirkah za svetovno prvenstvo v razredu do 250 ccm, vendar je vse skupaj preprečila vojna v Sloveniji,« je povedal bivši šampion.

Leta 1993 se je preizkusil na dirkah nemškega državnega prvenstva, kjer je dosegel skupno 12. mesto, najboljša posamezna uvrstitev pa je bila 5. mesto. Tekmoval je za Team Husqvarna Deutschland. Po vrnitvi v Slovenijo je še petič dobil naslov državnega prvaka, tokrat v barvah Husky moto parka iz Lemberga pri Rogški Slatini. Kariero pa je končal

Med nebom in zemljo: Janez Juhant

pri trinidesetih letih z nastopanjem za AMD Sitar pneumatic team iz Kamnika, za katerega je vozil zadnji dve leti.

Pa so v življenju še druge stvari in ne samo dirkanje. »Pride čas, da moraš enkrat nehati. Malo so me k temu prisilile tudi poškodbe. Glavni vzrok je, da moram v življenju početi še kaj drugega. Prevzel sem očetovo delavnico za kovaštvo in ključavničarstvo, ki ima 80-letno tradicijo,« je povedal Janez Juhant. Že pred lansko sezono je sklenil, da bo nehal dirkati, vendar ni vedel, kdaj. Z dokaj hudo poškodbo sredi sezone, pa je bilo tudi konec njegove kariere. Posledica poškodbe ga bodo zaznamovale za vse življenje. Vendar je bilo veliko svetih trenutkov, ki se jih bo rad spominjal. V vitrini ima namreč več kot 200 pokalov za spomin na svoje uspehe na prasnih in blatnih stezah.

MIRAN KOKALJ

Člani Karate šole »Dynamica« uspešni na mednarodnem tekmovanju v katah

V nedeljo, 14. decembra 1997 je Shinkai karate klub iz Zgonika pri Trstu organiziral mednarodno tekmovanje v katah. Udeležilo se ga je 16 društev iz Italije, Slovenije in Hrvaške.

Trener Shinkai karate kluba, Sergio Štoka, je letošnje tekmovanje ocenil kot najkvalitetnejše doslej, saj so bili med tekmovalci državni prvaki in prvakinje iz posameznih držav. Naslednje leto bodo med udeleženci tudi nekateri klubi s Češke, Madžarske in Avstrije. V dopoldanskem času so tekmovali mlajši karateisti. Teh je bilo največ, saj se je v različnih starostnih kategorijah tekmovanja udeležilo 220 karateistov, popoldne pa so tekmovali člani in veterani.

Tekmovalni program je popretno prikaz borilnih veščin kung fuja, člani Shinkai karate kluba pa so prikazali uporabo obveznih likov v borbi in z demonstracijo navdušili številno občinstvo.

Nasli tekmovalci so tekmovali med mlajšimi karateisti v različnih starostnih kategorijah.

Kristjan Vidmar, nosilec modrega pasu, je v kategoriji C s katama Heian2 in Bassai dal dosegel skupni 44,7 točke, kar je najboljši rezultat naših tekmovalcev.

Žiga Jelnicar je v kategoriji O s samozavestnim nastopom in prikazom dveh kat Heian1 in Heian2 dobil 43,7 točk.

V kategoriji A so nastopili Tadej Oražem, nosilec zelenega pasu in si prislužil odličnih 43,6 točk; Gašper Bergant je s kato Heian1 dobil skupno število točk 43,3;

Goran Vuk, 43,5 točke in Haris Odošič s kato Heian1 skupno oceno 43,4.

Vsem čestitamo za brezhilno izvedene kate, za kar so potrebni: znanje, popolnost gibanja in duševne sposobnosti. Prav to pa so elementi, ki so v svetu dvignili navdušenost za ta šport.

tekst in foto:
VESNA GORJAN

Tekmovalci od leve proti desni - zadnja vrsta: Živa Divjak, Gašper Bergant in Kristjan Vidmar; prva vrsta: Haris Odošič, Goran Vuk in Žiga Jelnicar

ARBORETUM VOLČJI POTOK IN OBČINA DOMŽALE

Tudi letos ugoden nakup letnih kart

Narava v Arboretumu Volčji Potok bo barviti jeseni mirno počiva, da bo spomladi spet očarala v vsej svoji lepoti. Vse čebulice, ki bodo spomladi zacvetele v najrazličnejših barvah, čakajo na toplo sonce. Seveda pa spomladansko, poletno in jesensko podobo arboretuma ne pričarajo samo tulipani, ampak tudi vse drugo cvetje in zelenje, ki bo vse leto 1998 vabilo v Arboretum na deset tisoče obiskovalcev. Že sedaj pa povejmo, da pripravljamo vrsto presenečenj in novosti, ki bodo popestrile vse prireditve v letošnjem letu.

V lanskem letu sta Arboretum Volčji Potok in Občina Domžale na osnovi medsebojnega sporazuma uredila cenejši nakup letnih kart za vstop v park Arboretum Volčji Potok za vse prebivalce Občine Domžale. Letne karte so kupili številni občani, zato sta se ga. Cveta Zalokar Oražem, županja Občine Domžale, ter g. Aleš Očepek, direktor Arboretuma odločila, da enak sporazum podpisata tudi za leto 1998. Tako si bodo vsi prebivalci občine lahko letne karte kupili za znižano ceno 1.750,00 SIT, namesto 5.000,00 SIT. Letna karta bo veljala za vse prireditve v arboretumu v letu 1998, kupite pa jih lahko v njihovih prostorih v arboretumu ali v katerih od cvetilčarn. S seboj morate imeti svoje točne podatke ter fotografijo. Arboretum ima pravico vpogleda v letno karto in vpogleda v osebno izkaznico oz. v drug dokument, s katerim se bo lahko preverila identiteta lastnika karte. Zloraba letne karte se kaznuje s takojšnjim odvzemom. Letna karta ni prenosljiva.

Arboretum Volčji Potok s podpisanim sporazumom omogoča učencem osnovnih šol občine Domžale brezplačen vstop v park. Letne karte bodo začeli prodajati 1. februarja 1998 in bodo veljale do 30. novembra 1998. Dobrodošli v Arboretumu Volčji Potok vse leto 1998!

PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE

Poletni spomini

Vodniki Mladinskega odseka pri Planinskem društvu Domžale so lani poleti v Krmici pripravili že 17. tabor za mlade gornice in gornike. Deset dni je 27 udeležencev prespalo pod šotori, zasopli pa so osvojili Mavrinca, Malo Mojstrovko, Slemenovo špico, Špik in Vitranc. Za lačne želodce je poskrbel mami Berta Cerar, za žulje Monika Javšenak, za življenje na taboru pa vodnik Blaž Česka, Rajko Mežnarič, Tadeja Česka, Borut Peršolja, Saša Roškar in vodja tabora Aleš Peršolja.

Tabor so finančno podprli: Občina Domžale, Občina Lukovica, Upravni odbor PD Domžale, Tosama Vir, Oljarna Vir, Servis skupnih služb Vlade RS, Napredek Domžale in Družina Studen.

SANKUKAI KARATE

Pionirji na tekmovanju

V Domžalah je v nedeljo, 30. novembra, potekalo tretje sankukai karate tekmovanje za pionirje v športnih borbah in katah. Udeležilo se ga je 197 tekmovalcev in tekmovalk, starih od 9 do 12 let iz cele Slovenije.

OŠ Vencelj Perko je bila sedaj že deseti gostiteljica sankukai karate tekmovanja. Tekmovanje je sodilo 12 sodnikov, potekalo je hkrati na treh borbiščih od 9. ure zjutraj do 14.00. V veliki telovadnici se je zbralo skoraj dvesto mladih tekmovalcev, željnih prvih izkušenj iz tekmovanja. Mnogi so se prvič borili pred sodniki in publiko, med katero največ štejejo njihovi starši.

Iz domžalskega kluba je skupaj nastopilo 42 tekmovalcev in tekmovalk. Dečki, kategorizirani glede na leta, stopnjo pasu in težo, so nastopili v športnih borbah v šestih kategorijah.

si tu nabirajo nove izkušnje za to, da bodo njihove uvrstitve boljše, in da preverjajo svoje znanje ter predvsem to, da so nanje ponosni starši.

Z veliko udeležbo na vsakem dosežanju tekmovanju za pionirje otroci dokazujejo, da vendarle ni najpomembnejša zmaga. Kljub izgubljenim posameznim borbam ostanejo zvesti svojemu delu svoji poti. Borba z morebitnim neuspehom jih krepi in uči, pripravilja na življenje, kjer se vsak dan vsi spopadamo s problemi in preprekami. S tem ko so se na tekmovanju naučili nekaj novega, dosegli točko več, premagali svoj strah in s tem sebe samega, so si utrdili zaupanje vase, in tako tudi izpolnili svojo osebnost.

Vztrajnost na treningih v svojih skupinah jih učijo prilagajanja svojim prijateljem in samoiniciativnosti. V združenju okolju pod okriljem športne ak-

Pionirsko sankukai tekmovanje v OŠ Vencelj Perko.

Deklice, kategorizirane po letih in višini pasu, pa so demonstrirale kate v treh kategorijah.

Po medaljah so posegli naslednji športni borci in tekmovalke v katah iz Karate kluba Domžale:

1. mesto: Maja Zupancič, Uroš Notar

2. mesto: Erik Sušnik,

3.-4. mesta: David Tekavec, Zlatko Tkalec, Saša Setnikar, Matej Krstič, Luka Šošo, Ervin Vidmar.

Po končanem tekmovanju smo preko 50 mladih tekmovalcev anketirali o njihovih izkušnjah iz tekmovanja. Odgovori o tem, kaj se jim zdi najpomembnejše na tekmovanjih, so zelo različni, od tega, da so najpomembnejše medalje, do tega, da se zabavajo. Kljub raznolikosti je bil najpogostejši odgovor, ki smo ga zabeležili, da

ktivnosti, s katero kreativno usmerjajo svojo energijo in hkrati vzdržujejo in si krepijo fizično zdravje pod vodstvom dolgoletnih trenerjev, aktivno spoznavajo zakonitosti, ki veljajo v življenju. Trening jim omogoča, da so vzgojno njihova dejanja nagrajena od trenerja oz. odobravanja cele skupine; z rezultati iz tekmovanja ali pa zanje odgovorjajo podobno kot v realnem življenju, le z veliko blazjim posledicami.

Tako sankukai karate na pomeni le borbe dveh partnerjev, zavarovane s sodniki, temveč pomeni učenje za življenje med sovrstniki in zabavo in koristno preživetem času.

Vsem udeležencem želimo še veliko poguma in dobrih borb, vsem bralcem Slamnika pa srečo v novem letu!

KRISTINA

LUKA VRANČIČ PONOVO DRŽAVNI PRAK V KARATEJU

DP za mladince in mladinke v športnih borbah in katah

Državnega prvenstva v Zalcu se je udeležilo 262 tekmovalcev karateja iz 32 slovenskih klubov.

V močni konkurenci kategorije starejših mladincev pod 70 kg je zmagal že večkratni dosednji državni prvak Luka Vrančič iz Trzinca.

Začetna trema pred tekmovanjem je ob vstopu na borbišče izgnila, potem pa smo bili v nadaljevanju priče treh gibkih borb, v katerih so bile povezave udarcev, ki jih je izvajal Luka, večinoma točkovane z vrednostjo ippona (cela točka), doseženih predvsem s kroznimi nožnimi udarci, izvedenimi v področju yodan, in tako je znova postal državni prvak.

V ponos slovenskega sankukaia naj dodamo, da sta se v finalni borbi srečala predstavnik sankukaika, pa tudi med prvimi štirimi polfinalisti so bili kar trije predstavniki našega stila.

Nagrajenci nagradnega NOVOLETNEGA ŽREBANJA v Trgovskem centru BREZA

Žrebanje tolažilnih nagrad:

- OPTIKA DOLINŠEK - Milojka LAVRIČ, Bukovčeva 32, VIR
- TRGOVINA TROHA - Olga ZADNIKAR, Ljubljana
- EVA BAR - Alenka MAJDIČ, Trzin
- TRGOVINA RAČEK - LAHAJNAR, Radomlje
- Mc DONALDŠ - Miranda MAJETIČ, Kamnik
- TRGOVINA TROHA - Mario MARKOTIČ, VIR
- Mc DONALDŠ - Marija ZRIM, MENGEŠ
- TRGOVINA BAI - Tajana PETER, SEVNICA
- Mc DONALDŠ - Damjan REBERŠEK, Podrečje
- EVA BAR - Helena ISKRA, Bolkova 52, HOMEČ
- Mc DONALDŠ - Tanja GREGORIN, KAMNIK
- TRGOVINA RAČEK - Simona VELKAVRH, Kajuhova 11, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Dragica MARIJEVIČ, Dajuhova 1, Ljubljana
- TRGOVINA TKANINA - Niko PODRGAJS, Moravče
- Mc DONALDŠ - Gregor KOŠIR, Domžale
- Mc DONALDŠ - Irena SRŠA, Radomlje
- TRGOVINA TKANINA - Urša PERIČ, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Viktor KERN, VIR
- TRGOVINA DOLAR - Slavka KOŠIR, DOMŽALE
- TRGOVINA TKANINA - Irena LONČAR, DOB
- Mc DONALDŠ - Rudolf ORAŽEM, MENGEŠ
- TRGOVINA DOLAR - Milena KLEMENC, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Eva GODINA, RADOMLJE
- TRGOVINA TKANINA - Marjan LAPAJNA, VIR
- Mc DONALDŠ - Majda POGAČNIK
- JADRAN SEŽANA - toaster - Saša KRŽAN, DOMŽALE
- TRGOVINA DOLAR - Darko VAVPETIČ, Moravče
- Mc DONALDŠ - Marija KVEDER, DOMŽALE
- TRGOVINA MAGROMA - Simon SMREKAR, DOMŽALE
- ZLATARSTVO ZUPAN - Željko MAMUŽIČ, DOMŽALE
- TRGOVINA MAGROMA - Ivi BOKALIČ
- Mc DONALDŠ - Vesna LAMBERŠEK
- TRGOVINA MAGROMA - Nina PRELOVŠEK, Vir
- ZLATARSTVO ZUPAN - Irena POGAČAR, Mengeš
- Mc DONALDŠ - BOŽIČ, Presejre
- TRGOVINA MAGROMA - Miha RIHTAR, Domžale
- TRGOVINA DOLAR - Breda PETERKA, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Darinka SLANOVEC, KAMNIK
- TRGOVINA MAGROMA - Ema ARSENIJEVIČ, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Marija KVEDER, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Vida JERAS, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Dragica STRMOLE, DOMŽALE
- Mc DONALDŠ - Tatjana ŽVANUT, Kamnik

- 3. nagrada VIDEOREKORDER - Francka ČEH, KRTINA 41
- 2. nagrada TELEVIZIJA - Marjan AHČIN, Kidričeva 66, TRZIN
- 1. nagrada PRALNI STROJ - Vesna NOVAK, Ig 178a, IG

Tolažilne in glavne nagrade nagrajenci lahko dvignejo vsak delovni dan v trgovskem centru BREZA, Breznikova 15, DOMŽALE.

Vsem nagrajenim iskreno čestitamo in se zahvaljujemo za nakup.

KK PIRUETA

Kotalkarji
v Italiji,
Nina v
Ameriki

Zima sicer ni čas za športe, kot je kotalkanje, vendar se marsikaj dogaja tudi v tem času. Člani Kotalkarskega kluba Pirueta iz Domžal tudi zdaj ne lenarijo, ampak pridno trenirajo pod budnimi očmi trenerjev; tem se je pridružila nekdanja tekmovalka v tem športu, mlada Saša Grmek.

Pa tudi tekmovalni ne manjka. Eno od tradicionalnih tekmovalcev, ki potekajo pozimi, je mednarodno tekmovalje v Italiji, kamor vsako leto povabijo tudi naše kotalkarje. Tako so se Piruetniki v italijanskem Schiu tudi letos pomerili z umetnostnimi kotalkarji iz Danske, Avstrije, Italije in Hrvaške. V dveh dneh se je s svojimi nastopi predstavilo več kot sto tekmovalcev iz omenjenih dežel in KK Pirueta se spet lahko pohvali z odličnimi rezultati v več kategorijah. Med najmlajšimi je se posebej blestela Maxi CERAR s četrtem mestom; Petra VIDALI je zasedla petnajsto, Sonja CERAR pa sedemindvajseto mesto. Še bolje so se odrezali nekoliko starejši: Maruša RAVNIKAR s šestim mestom, njen brat Blaž RAVNIKAR pa je celo stal na tretji stopnički zmagovalnega odra. Omeniti je treba še Andrejo RUČMAN in njeno osmo mesto.

Prav gotovo bi lahko omenili še eno odlično uvrstitev, če bi se tekmovalca v

udeležila slovenska državna prvakinja Nina GRILJ, ki je prav tako članica domžalske Piruete. Vendar je bila opravičeno odsotna, saj je izpopolnjevala svoje znanje in še izbrusila svojo spretnost na seminarju v Ameriki. Pridružila slovenski kotalkarski trener, g. Peter BRLEC, jo je namreč povabil s seboj v Colorado Springs, kjer se vsako leto odvija seminar za ameriške umetnostne kotalkarje. Nina seveda ob taki priložnosti ni dolgo razmišljala in sedaj pravi, da ji ni žal, da ji je bilo žal le, ko se je vračala. V desetih dneh se je namreč marsikaj naučila, slišala veliko koristnega, predvsem pa sklenila precej novih prijateljstev s kotalkarji onstran luže. Že začetek je bil obetaven, saj je potovala skupaj s slovensko smučarsko reprezentanco. Tudi organizatorji so oba zelo sprejeli, saj je g. Brlec vsako leto se posebej lepo povabljen, Nina pa je bila nekaj posebnega tudi zato, ker je bila edina udeležena seminarja iz Evrope. V Colorado Springsu so se nastanili v Olimpijskem centru, vsako jutro pa so že zgodaj začeli s treningom, ki je nemalokrat trajal do večera in se končal z zanimivimi predavanji. Treningi so potekali pod vodstvom strokovnih ameriških trenerjev. Nina je opazila predvsem to, da je odnos trenerja do tekmovalca v

Ameriki precej drugačen kot pri nas, večja je tudi strokovnost. Nedvomno je bila zanjo to zelo zanimiva izkušnja in zato bi se rada v njenem imenu še posebej zahvalila vsem, ki so ji to omogočili. V prvi vrsti seveda g. Brlec, nič manj pa tudi domžalski županji, gospe Cveti Založkar-Oražem za finančno podporo. Zahvala gre tudi staršem in, kot dodaja Nina, celo dedku.

Novo znanje in nove izkušnje bo lahko že kmalu pokazala na tekmovalnih. Prvo, ki čaka njo in druge članice v januarju, bo spet v Italiji, tokrat v Picenzi. Tudi drugi se bodo udeležili seminarja, zaradi katerega pa jim ne bo treba na drug kontinent, ampak bo potekal kar v bližnjem Trstu. Seveda ne smemo pozabiti državnega in evropskega prvenstva 1998 v poletnem času, kjer bo nastopilo precej članov KK Pirueta, svetovno prvenstvo pa bo letos v Kolumbiji in tam bo klub zastopala Nina, saj z naslednjo sezono že prestopi v kategorijo članov.

Zaželimo torej vsem tekmovalcem veliko uspehov in dobrih uvrstitev, celotnemu klubu pa, da bi čimprej uredili težave z vadbenim prostorom. Slednje bi precej izboljšalo razmere za mlade tekmovalce in že tako odlični uspehi bi bili morda še boljši.

ANDREJA KMETIČ

PET MINUT ZA ŠPORTNIKA

Atletinja Suzana Mladenović

Med mladimi tekači Atletskega kluba Domžale je tudi Suzana Mladenović, četrtosolka iz lhana, ki je najprej tekla na krosih. Njeni prvi teki so povezani z občinskimi prvenstvi v krosu, njeni prvi prijetni spomini pa z medaljami, ki jih je dobila kot najboljša tekačica med najmlajšimi kategorijami. Potem ko se je uvrščala med najboljše mlade tekače, jo je trener Damjan Berdik povabil v Atletski klub Domžale, kjer pridno trenira več kot leto in pol. Treningi so trikrat tedensko in nanje jo odpelje kdo od staršev, včasih se dogovorijo tudi s prijateljicami. Starši so tudi njeni najbolj zvesti navijači in spremljevalci, saj gredo povsod z njo. »Za nas je to izlet, za Suzano pa tekma,« pravi njena mamica.

Suzana najraje teče pa progah, ki so dolge do enega kilometra, lotila pa se je že tudi daljših. Njen rekord je pretečenih 11 kilometrov v okviru noveletnega teka v Dolskem, drugače pa je redna udeleženka različnih rekreativnih tekov, kjer se praviloma v svoji kategoriji uvršča med najboljše. Doma ima že kar nekaj pokalov in medalj, med njimi dve zlati z regijskih krosov, rada se spominja mnogoboja v Koprno, kjer je bila druga, enako je srebrno medaljo dobila v Teku za krof v Krašnji. Sploh je bila lanska sezona za Suzano najboljša doslej, saj je v oktobru v Kostanjevici in na Vrhniki pobrala kar

štiri medalje, od tega dve zlati, udeležila se je ljubljanskega maratona, bila druga v teku na kilometer v Koprno in druga v Novi Gorici, v začetku letošnjega leta pa se je poskusila tudi na svojem prvem sprintu v dvorani. Za teke in mitinge ji največkrat pove njena prijateljica Meta Pungercar, tudi zelo uspešna tekačica na dolge proge, ki jo tudi spodbuja.

V šoli ima Suzana najraje telovadbo, z njo velikokrat teče tudi njen devetletni brat, ki tudi tekmuje na krosih, vendar se ni tako dober kot Suzana. V prostem času rada pogleda televizijo, posebno rada se nasmeji ob popoldanskih veselih uricah, vseh pa so ji tudi kriminalke in komedije. Čeprav za trening in tekme porabi veliko časa, ima Suzana tudi druge konjičke. Tako sodeluje pri gasilskem društvu, obiskuje plesne vaje, le tabornike je moral malo »omejiti«, saj bi drugače zmanjkalo časa za šolo. Ko jo vprašam, kakšen je njen cilj, je Suzana skromna: »Rada bi tekla,« pravi in že razmišlja o naslednji tekmi, kjer bo v tek vložila vse svoje moči.

Srečno, Suzana, in veliko uspešnih tekov tudi v letošnjem letu!

V. V.

MI AMIGO

MI IZOBRAŽUJEMO TUDI ZA VAS

Čakamo vas z informacijami, novimi verificiranimi programi za pridobitev poklica ali zgolj z nasveti, vzpodbudami, kaj, kje in kako poiskati pravo pot v izobraževanje.

Za odrasle:

- enoletni verificirani programi usposabljanja za pridobitev poklica po 5. stopnji izobrazbe:
 - poslovni sekretar
 - komercialist
 - računovodja
 - vodenje poslovanja v manjših podjetjih

- enoletni verificirani programi usposabljanja za pridobitev poklica I. in II. stopnje:

- pomožni tekstilec
- kmetovalec - sadjar
- pomožni kmetovalec - poljedelec
- natakarski pomočnik
- kuharski pomočnik
- komunalni delavec
- zidar za zidanje in ometavanje
- kamnoseška dela
- pomožni vrtnarski delavec

- jezikovni verificirani programi:

- angleški jezik
- nemški jezik
- italijanski jezik
- francoski jezik
- slovenski jezik in književnost

- zakonsko predpisani programi:

- osnovni in obnovitveni tečaj higienskega minimuma
- varstvo pri delu in požarna varnost

- programi za uspešnejše učenje in delo:

- odrasli se učimo drugače
- odkrivanje poklicnega cilja

- programi družjenja in učenja:

- središče za samostojno učenje
- študijski krožki

- programi za prosti čas:

- aranžiranje
- papir in škarje
- kuhanje
- šivanje
- reiki
- plesni tečajji

- Za brezposelno mladino:

- usposabljanje za življenjsko uspešnost
- Center za mlajše odrasle

- Za maturante:

- tečajji priprave na maturo iz slovenskega jezika, matematike, angleškega jezika

- Za osnovnošolce:

- tečajji priprave na eksterno preverjanje iz slovenskega jezika in matematike

- Za otroke:

- jezikovni tečajji
- plesni tečajji

- Za vse:

- glasbena šola

VPISUJEMO DO 15. 2. 1998 vsak delavnik od 8.00 do 15. ure na Slovenski 28 v Mengšu. Informacije o naših programih lahko dobite osebno ali po telefonu: 73-73-17 in 73-78-57.

POKLIČITE NAS ŠE DANES!

Uspešna sezona teniškega kluba Standox Domžale

Člani Teniškega kluba Standox Domžale smo uspešno zaključili tekmovalno sezono 1997.

Leto 1997 smo začeli z novim vodstvom kluba, saj smo na letni skupščini kluba izbrali nov upravni odbor kluba in predsednika; ta je sedaj g. Marjan Ogrinc, drugi člani upravnega odbora pa so v glavnem vodilni gospodarstveniki naše občine.

Nov sponsor kluba je postalo mesano podjetje Forum colorum, spada pod okrilje domžalskega Heliosa in je znano po blagovni znamki »Standox«, od tod tudi ime kluba. Klub se v glavnem ukvarja s teniško šolo in tekmovalnim programom, kljub temu pa v klubu nismo pozabili na rekreativno igranje tenisa, saj se je v pretekli sezoni v klub vrnilo nekaj rekreativnih igralcev.

Teniško šolo in tekmovalni program v klubu izvajajo pod strokovnim nadzorom dveh profesionalnih trenerjev: Aleša Berglja in Aleša Pogačnika in še nekaterih honorarnih sodelavcev (naših bivših tekmovalcev), med njimi naj omenimo Boštjana Jermana, ki je še vedno uspešen tekmovalcec.

Tekmovalni pogon zajema 30 tekmovalcev, ki vsak dan redno vadijo, in teniško šolo, katero trenutno obiskuje okoli 50 otrok, v starosti od 6 do 9 let. Po uspešno opravljeni teniški šoli jih sprejememo v tekmovalni program.

Pretekla sezona je bila precej obogatena z uspehi naših tekmovalcev. Omenimo naj, da je naš trenutno najboljši igralec Andrej Kraševac uvrščen na ATP lestvici okoli 700. mesta in je član slovenske CUP reprezentance, v klubu pa trenira pod nadzorstvom Saša Svoljška, ki ga običajno spremlja tudi na turnirjih. Na državnem prvenstvu 1997 v Mariboru je izgubil šele v finalu proti najboljšemu Slovencu Borutu Urhu. Naslednji uspešen tekmovalcec je Igor Ogrinc, o njegovih uspehih ste v našem časopisu že pisali. Omenimo naj še Davida Jeriča, Jaka Slavinca, Mateja Sironiča, Uroša Ovna, Ano Svoljška in Ano Lukner, to so mladi, obetavni igralci, saj se udeležujejo mladinskih ITF turnirjev, ki stejejo za svetovno mladinsko jakostno lestvico.

Ob tem pa ne smemo pozabiti najmlajših tekmovalcev v kategoriji do 12 in do 14 let: Jana Svoljška, Aleša Adamiča, Mateja Jarca, Marka Svoljška, Maruše Dobrovoljic in Pie Pečnik, ki prav tako uspešno tekmujejo. Aleš Adamič je zmagal na mednarodnem turnirju v Italiji do 12 let, Mark Svoljška pa je uspešno nastopil na enem največjih evropskih turnirjev za otroke do 11 let v Münchnu. Moška in ženska članska ekipa sta stalna člana slovenske 1. lige in sta svoj status obdržali tudi za naslednjo sezono.

Tudi na organizacijskem področju smo zelo dejavni, saj vsako leto organiziramo 5 do 6 turnirjev za slovensko jakostno lestvico. Med najzahtevnejši organizacijski zalogaj pa šteje organizacija mednarodnega turnirja do 18 let »Slovenian junior open«, ki steje za svetovno mladinsko jakostno lestvico in na katerem je v preteklem avgustu nastopilo preko 100 tekmovalcev iz 16 držav Evrope, Amerike in Avstralije. Tega turnirja pa ne bi mogli izpeljati brez pomoči sponzorjev in gospe županje Cvete Založkar Oražem, saj nam je tudi namenila finančno pomoč.

V novi sezoni 1998 upamo vsaj na ponovitev lanskih rezultatov, o katerih bomo poročali tudi v prihodnjih izdajah Slamnika.

SAŠO SVOLJŠAK

Poročilo Centra požarne varnosti Domžale

za mesec oktober 97

Kompola, 16. 10. 97 ob 5.45 uri: delavci Centra za obveščanje iz Ljubljane so napotili gasilce CPV v Črni graben, kjer se je na parkirnem prostoru ob magistralni cesti vžgalo tovorno vozilo, ki je prevažalo pohištvo. Vozilo hrvaške registracije se je verjetno vžgalo zaradi napake na elektro instalaciji, zato je bila popoloma uničena kabina, prikolica in tovor na njej. Gasilci so rešili drugo prikolico in pogasili ogenj z vodo, na pomoč so priskočili še prevojski prostovoljni gasilci.

Zaboršt, 22. 10. ob 13.45 uri: po sprejetem sporočilu so gasilci CPV pohiteli v Zaboršt, kjer so se zaradi brušenja v smetnjaku vžgale smeti. Zaradi ognja je bila ogrožena usnjarska delavnica. Da ni prišlo do razširitve ognja, je poskrbel lastnik tako, da je ogenj delno zadušil, dokončno pa so ga pogasili gasilci.

Domžale, 24. 10. ob 12.25 uri: na poziv centra za obveščanje so izvozili gasilci na kraj prometne nesreče v križišču M-10, Taborske in Vodovodne ulice. Prišlo je do čelnega trčenja med osebnim in tovornim vozilom. V osebnem vozilu je bila vklesčena voznica s hudimi telesnimi poškodbami, katero so gasilci rešili iz zveržene pločevine in jo izročili v zdravniško oskrbo.

V mesecu oktobru je bilo še enajst manjših intervencij kot so: gašenje ognja v zabojnikih in na črnih odlagališčih ob gozdu, odpiranje vrat stanovanj, zapiranje vode zaradi okvare na instalaciji in čiščenje cestišča po prometnih nezgodah.

za mesec november 97

Dupeljne, 3. 11. 97 ob 19.50 uri: gasilci so bili obveščeni, da nad Dupeljnam gori gozd na zelo težko dostopnem delu. Požar so gasili s požarnimi tlelami in z vodo, kamor so jo prinesli v nahrbtnjajah. Gozdni požar je gasilo prek šestdeset gasilcev iz okoljskih prostovoljnih društev in CVP več kot šest ur. Sodelovala so gasilska društva: Domžale, Dob, Studenec, Prevoje, Lukovica, Blagovica, Radomlje in CPV.

Želodnik, 7. 11. ob 16.38 uri: v križišču ceste M-10 in odcep proti Moravčam se je zgodila huda prometna nesreča z osebnim vozilom clio in avtociestno. Voznik clia je dobil tako hude poškodbe, da je podlegel v razbitinah vozila, od koder so ga rešili gasilci CPV.

Dob, Nožice, Pšata... 8. 11. ob 6. uri zjutraj so zaradi obilice dežja začeli bregove prestopati vodotoki. Največ težav je bilo z vodo v Dobu in Nožicah, kjer je gasilec priskočila na pomoč tudi civilna zaščita in težka gradbena mehanizacija, ki so z združenimi močmi delno krotili deročo vodo. V popoldanskih urah so začeli vodostaji upadati in se vračati v struge. Gasilci pa so začeli izčrpavati vodo iz zalitih kletnih prostorov.

Blagovica, 16. 11. ob 22.33 uri se je ravno na vhodu na bencinsko črpalko v Blagovici zgodila huda prometna nesreča med vlačilcem italijanske registracije, ki je prevažal v cisterni fosforjevo kislino, in osebnim vozilom golf celjske registracije, ki je imel v prostoru za potnike okrog 90 l bencina v sedmih posodah. Voznik osebnega vozila je dobil tako hude poškodbe, da je podlegel v objemu zveržene pločevine, od koder so ga rešili poklicni gasilci CPV. Na pomoč so priskočili še prostovoljni gasilci iz Blagovice in Prevoji, ki so zavarovali kraj dogodka in pomagali pri čiščenju cestišča.

Kokošnje, 20. 11. ob 3.30 uri so gasilci CPV izvršili izvoz in prek pozivnikov aktivirali nekaj prostovoljnih gasilskih enot, katere je pot vodila v Kokošnje, koder je bila v plamenih stanovanjska hiša. Ognjeni zublji so verjetno preskočili iz kuršča kmečke peči na drva ob kuršču, od koder se je ogenj razširil v dveh prostorih in popolnoma uničil ves inventar v kuhinji, manjšo deponijo drv in skozi okna so se plameni razširili tudi na ostrežje. Ogenj so gasilci pogasili z vodnimi curki in preprečili nadaljnji ognjeni pohod po objektu. Na požaru je sodelovalo okrog petdeset gasilcev iz osmih enot: Krašče, Vrhpolje, Moravče, Studenec, Prevoje, Dob, Domžale in CPV. Požarno stražo so prevzeli gasilci iz GD Vrhpolje.

Trzin, 26. 11. ob 14.30 uri so s centra za obveščanje gasilec CPV sporočili, da po površini potoka Pšata v Trzinu plavajo veliki oljni madeži. Gasilci so po prihodu na kraj namestili na površino potoka posebne tampone, ki absorbirajo oljne madeže. Sodelovali so še gasilci iz Loke pri Mengšu in iz Trzinu, na kraj sta prišla tudi inspektorja za hidrogradnje in inspektor za prostor in okolje. Postopek sta popisala tudi domžalska policista, ki sta osebo zalotila na dejanju, ko je iz mosta vlivala mešanico raznih maščob v Pšato.

Gasilci so uspešno posredovali še na šestih manjših intervencijah kot so: odpiranje vrat, reševanje oseb iz dvigala, zapiranje vode in čiščenje cestišča po prometnih nesrečah.

Tekst in fotografija:
VIKTOR SVETLIN

Dan Karitas in obisk sv. Miklavža v vrtcu Dominik Savio

Med nami živi veliko ljudi, ki so drugačni od nas. Vsak dan jih srečujemo, pa vendar tako malokrat vidimo. Obremenjeni s svojimi problemi hitimo mimo njih, zatopljeni v svoj jutri, ne vidimo današnjega dne tistih, ki nas potrebujejo. Ne potrebu-

jejo samo naše materialne podpore, potrebujejo naše srce.

Zelo je pomembno, da se že mali otroci naučijo sprejemati drugačne ljudi in živeti z njimi, predvsem s tistimi, ki so zašli v razne težave, ali pa so jih doletele hude preizkušnje, ki so jim pustile pečat za vse življenje.

V tednu Karitas, ki je potekal v dneh od 23. do 30. novembra, smo tudi v našem vrtcu imeli svoj dan Karitas. S starejšimi otroki smo odšli v Dom počitka, kjer smo se srečali s starejšimi občani. Pripravili smo jim krajši program, nato pa skupaj z njimi veselili zapeli. Niso skrivali veselja, da smo jih obiskali, mi pa smo jim obljubili, da bomo zagotovo še prišli k njim na obisk. V zahvalo so nas pogostili in nam razkazali svoje bivalne prostore.

Mlajši otroci pa so ostali kar v vrtcu in medse povabili gospo, ki je že dvajset let invalidka. Veliko vprašan smo imeli zanjo. Prijazno nam je povedala vse, kar nas je zanimalo.

V petek, 5. decembra 1997, pa je naš vrtec obiskal sv. Miklavž. Otroci male šole so za otroke pripravili igrico Mojca Pokrajčulja, nato pa smo dobremu Miklavžu zapeli nekaj pesmic njemu v čast. Zelo smo bili veseli njegovih daril, ki so jih dobile skupine in posamezniki. Sv. Miklavžu so ob slovesu otroci obljubili, da bodo v naslednjem letu še bolj poslušni in ubogljivi.

MILOJKA LUNAR

V SPOMIN ING. MIHU PAVLIČU

Ko se ustavi srce prijatelja, nam zastaneta dih in korak

Utihnilo je tvoje srce ing. Miha Pavlič. Nezadržno, vztrajno je napredovala bolezen, ki si ji dostojanstveno, ne da bi potopil, kljuboval, se z njo boril. Vedeli smo, a nismo si upali priznati, da je vnaprej določeno, kdo bo močnejši, ko napoči »tisti trenutek«.

A korak nam je smel zastati le za hip, vzpodbude, ki si jih s tebi edinstvenim optimizmom tolikokrat vlivati drugim, nas obvezujejo nadaljevati z delom, ki si ga z nami načrtoval in oblikoval, nemalokrat kot pobudnik in idejni vodja začetnih korakov.

Cas, ko si odrasčal in postajal mož ter osebnost, je bil težak, krut za generacijo, ki ga pomni, neusmiljen, nemalokrat uničujoč za posameznika. Ti si ga preživel, utrdil si se, našel svojo življenjsko pot, dosegel svoj poklic in se odločil z neizmerno ljubeznijo usmeriti življenjske sile v poklicno delo. Vemo, da ti je namera v celoti uspela in več. Bil si med tistimi srečnimi ljudmi, ki

v času življenja in dela uživajo posebno velik ugled. Cenili smo te in ohranjamo te v spominu kot dragega, spoštovanega težko nadomestljivega sodelavca.

Vsako delo si opravil vestno, temeljito in odgovorno. Človeško skromen si še v zadnjem času, ko ti je čas vse prehitro polzel skozi prste, spremljal vse korake tehnične kulture in čutili smo tvojo moralno podporo. Potrebovali smo te.

Od vsega si ing. Miha najbolj ljubil tehnično kulturo. Začetnik si in dolgoletni vodja Radioamaterskega kluba Domžale. Pobudnik in soustanovitelj ZOTK Domžale, njen dolgoletni uspešni predsednik. S svojim delom v AMD Domžale si ustvaril lik izjemnega sekretarja, povezovalca vsebin najrazličnejših dejavnosti v občinskem merilu, državnem in mednarodnem.

Tako se je v večnem krogu gibanja in presnavljanja dopolnilo tvoje življenje. Med iskanjem, nihanjem, vztrajnim bojem in razdajanjem si ga pregnetel v plemenito seme rasti za nove rodove. Z vso človeško močjo si v vsaki preizkušnji trdno stal sredi življenja, ki te je preizkušalo, brusilo in plemenitilo.

V nas, ki žalujemo za teboj, bo živela tvoja podoba s samo tebi dano iskričastostjo, vedrino, bodrilnimi nasveti, širino znanja in duha, z optimistično vizijo prihodnosti.

Črpali smo tvojo energijo in se ob skupnem delu človeško bogatili. Družile so nas dobre misli in ob skupnih uspehih smo potrjevali smisel našega delovanja. Jutri bo nov dan. Z delom in načrti, z mislimi naprej bomo povezani z ing. Mihom Pavličem, s tehnično kulturo. Med nami ostaja veliko spominov na opravljeno delo, ostajajo delovne naloge, nedokončano delo, ki si ga nedavno skupaj z nami načrtoval.

Svojo življenjsko čašo si polnil z dobrim, napolnil si jo do roba. Dobro pa se prenaša in nadaljuje v nas, ki smo se ob tebi učili in te spoštovali. Posoda tvojih dni se globoko preveša na tehničarji in mimo sklepa krog tvoje enkratnosti z našim hvaležnim spoznanjem: »Človeško smo bogatejši, ker smo te poznali in delali s teboj«.

Spoštovani prijatelj, učitelj, vzornik in vodja: »Hvala za vse«.

Občinska zveza organizacij za tehnično kulturo Domžale

ZAHVALA

Ob smrti naše ljube mame, babice, sestre in tete

Marice Ravnikar

se zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti. Hvala za mašne darove, cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste nam ustno in pisno izrazili sožalje. Iskreno se zahvalujemo duhovnikoma gospodu Perčiču in gospodu Gosaku, ki sta jo z lepim obredom ter poslovnimi besedami pospremila k večnemu počitku.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob izgubi drage sestre, tete in svakinje

Ane Celestina

iz Zavrha pri Trojanah

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za sv. maše in za cerkev. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred ter pevcem Lipe s Trojan za zapete pesmi. Hvala vsem, ki ste jo pospremila na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

S cvetjem grob ti tvoj krasimo, v ljubezen trajno in spomin, cvetje s solzami svežimo, v srcu pa je polno bolečin.

V SPOMIN

29. decembra je minilo žalostno leto, odkar nas je mnogo prežgodaj zapustil naš dragi

Janez Kepec

iz Vrbe 13 pri Lukovici

Iskreno hvala vsem, ki se ga spominjate, postajate ob njegovem grobu, prizigate sveče in podarjate cvetje. V naših srcih in srcih sosedov in prijateljev boš vedno ostal v lepem spominu.

Vsi njegovi

Vrba, januar 1998

Ljubeče cvetje si zalivala in drage svoje pestovala, čeprav za vedno si zaspala, tvoja dobrota z nami bo ostala.

ZAHVALA

Mnogo prežgodaj, v sedemindeset letu starosti, nam je kruta usoda iz naše sredine iztrgala drago ženo, mamico, babico, hčerko, sestro, teto in svakinjo

Marijo Planinc

roj. ŠORN, iz Domžal

Ob tragični izgubi iskrena zahvala vsem bližnjim in daljnim sorodnikom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izkazano pomoč, darovanje cvetja in sveč ter vsem, ki so jo množično pospremili na zadnji poti. Hvala g. kaplanu in g. župniku iz Sp. Brnika za cerkveni obred, hvala g. Božidarju Cerarju in g. Kepicu za izrečene besede, Oktetu Tosama za ganljive pesmi in trobentačema za zaigrano žalostinko. Zahvala tudi sindikatu in vodstvu Tosame. Še enkrat lepa hvala vsem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani.

Vsi njeni, posebej vnučka Karin

Domžale, 14. 1. 1998

Tisti, ki jih imamo radi, ne umrejo, le preselijo se nekam drugam.

ZAHVALA

V starosti 74 let je tiho odšel od nas naš dragi

Ivan Hribar

s Prevoj

Iskreno se zahvalujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in tolažilne besede, darovano cvetje in sveče ter vso izkazano pomoč. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, gospodu Jamšku za poslovilne besede, pevcem okteta TOSAMA za ganljivo zapete žalostinke ter prevojskim gasilcem in praporščakom. Še enkrat hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih ter našega atija tako številno pospremili na njegovo zadnjo pot k večnemu počitku.

Vsi njegovi

V SPOMIN Marjan Kaliman

V zadnjih dneh leta 1997 smo se številni sorodniki, prijatelji in znančci na domžalskem pokopališču poslovili od g. Marjana Kalimana, borca in prvega domžalskega pravobranilca samoupravljanja, čigar življenjska pot se je pričela pred 72. leti v daljnem Peruju v Južni Ameriki, kjer so kot ekonomski emigranti živeli njegovi starši. V družini so bili stiri sinovi, od katerih so se trije po očetovi smrti skupaj z mamo vrnili v domovino. Tu jih je čakalo grenko življenje, saj se je mati z otroki težko prebijala. Še težje je bilo leta 1941, ko so domači kraj zasedli okupatorji in ga leta 1942 tudi požgali. Družina je pobegnila v Križevce, kjer se je Marjan vključil v narodnoosvobodilno

gibanje in delal v mladinski organizaciji. V letu 1943 se je vključil v narodnoosvobodilni boj in postal borec brigade bratov Radič. Kasneje se je boril v Kozjanskem odredu, Kamniško-zasavskem odredu in Sercevi brigadi. Prejel je več odlikovanj, med njimi tudi Red za hrabrost in red za vojne zasluge. Po zaključnih bojih v maju 1945 je s 14. divizijo odšel v Vojvodino. Demobiliziran je bil aprila 1946 in se zaposlil na Ministrstvu za industrijo ter služboval v različnih mestih nekdanje države, najdlje je delal v domžalskem Heliosu, bil pa je tudi prvi družbeni pravobranilec samoupravljanja v Občini Domžale. Domžale so postale njegov drugi dom. Vse življenje je bil

predan aktivist, tudi dolgoletni prizadeveni član odbora krajevne organizacije ZB NOV Slavko Šlander Domžale in Občinskega odbora ZB NOV, kjer se vsi spominjamo prizadevnega aktivista, ki je bil vedno pripravljen pomagati in s svojimi dolgoletnimi izkušnjami pripomoči k uresničitvi dogovorjenih ciljev. Hvala, spoštovani prijatelj in sodelavec Marjan Kaliman, za vse tvoje prizadevno delo, hvala za pomoč, hvala za opravljeno delo in prijazne pogovore, hvala za prijateljstvo in sodelovanje, ki ju ne bomo pozabili.

Prijatelji

Zaman je bil tvoj boj, zaman vsi dnevi upanja, trpljenja, bolezen je bila močnejša od življenja. V domu je ostala praznina, v srcih naših bolečina.

ZAHVALA

V 84. letu starosti nas je zapustil naš dragi ata, ded in praded

Franc Rokavec

p. d. Kobivškov ata iz Peč

Iskreno se zahvalujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se doktorju Milanu Banku in patronažni sestri Kristini Pirc za skrb in nego v času njegove bolezni. Hvala gasilcem za spremstvo, govor in zadnji pozdrav s prapori. Enako se zahvalujemo tudi govorniku ZB Moravče. Zahvala župniku g. Janezu Zaletelu za lepo opravljen pogreb in peškemu cerkvenemu pevskemu zboru za poslovilne pesmi.

Žalujoci: sin Marjan z družino in ostalo sorodstvo

Iz nočem, da bi svet spoznal skrivnosti moje in bolesti, kako sem ljubil, kaj prestal, prepuščam sodbo Bogu in vesti!

(Mihail J. Lermontov)

ZAHVALA

Odšel si v spomin skrbni mož, oči, dedo in brat

Anton Čevka

iz Domžal (rojen v Stranjah)

Hvala vam za zavest in občutek, dragi prijatelj, znanci, sorodniki in nekdanji sodelavci, da kdor lajša trpljenje sočloveku, laže pozabi, da tudi sam trpi. Zahvala gospodu župniku Tonetu Perčiču za občuten verski obred, hvala vsem za vse, naj vam ostane njegov prijazen odnos do vsakogar in njegova poštenost v spominu kot potok, ki odzveja in pomirja z žuborečo pesmijo. Dan ugaša z nočjo, človek z bolečino.

Žena Beti, sin Matjaž z ženo Marto in vnučka Anja, Samo ter brat Frenk

Domžale, petek, 19. 12. 1997

ZAHVALA

Ob nepričakovani mnogo prerani smrti v 44. letu starosti nas je za vedno zapustil naš dragi očka, brat in stric

Marjan Erminio

iz Gaberja pod Limbarsko goro 1, Moravče

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sodelavcem, sosedom, prijateljem, sošolcem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče ter poslovilne besede in denarno pomoč. Še posebna zahvala pa kolektivoma in predsednikoma kolektiva MKZ skladiščno transportnemu centru Ljubljana-Črnuče, Brncičeva 45 ter gostišču Jamarski dom Gorjuša Dob, gospodu Marku Ravnikarju, gospodu predsedniku občine Moravče za lep in čustven govor, gospodu župniku za lepo opravljen cerkveni obred, pevcem za zapete žalostinke ter izvajalcu Tišine. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Sin Bojan, hčerka Branka, brat France, sestri Ivi in Fani, stric Štefan, teti Viktorija in Alojzija

Moravče, Radomlje, Ilirska Bistrica

*V življenju le skrb in delo si imela,
sedaj od vsega truda si zaspala,
odšla si tja, kjer ni več bolečin,
a nate večno bo ostal spomin.*

ZAHVALA

V oseminsedemdesetem letu nas je nenadno zapustila draga žena, mama, babica, prababica, sestra in teta

Barbka Vodlan

roj. Narat

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in sv. maše ter spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se g. kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred, pevskemu zboru za zapete žalostinke. Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

Marije Kosec

iz Malega Jelnika nad Blagovico

se iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno pisno in ustno sožalje, za darovano cvetje in sveče ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Najlepša hvala g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem zboru Lipa za zapete žalostinke in g. Janezu Cerarju za izrečene poslovilne besede.

Vsi njeni

*V življenju le skrbi in delo si imel,
zato od vsega truda si zaspal,
odšel si tja, kjer ni več bolečin,
a nate večno bo ostal spomin.*

V SPOMIN

30. januarja mineva žalostno leto, odkar je utihnilo srce moža, očeta in dedija

Vinka Klopčiča

z Rodice pri Domžalah

Iskrena hvala vsem, ki ste ga ohranili v lepem spominu in postojite ob njegovem preranem grobu!

Vsi njegovi

*Neizrečene besede,
nedokončano delo,
vse je pogreznjeno v nemo tišino,
vse v bridko, bridko bolečino.*

V SPOMIN

8. januarja mineva žalostno leto, odkar nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož, oče in dedek

Matija Mrvar

iz Trzina

Vsem, ki se ga spominjate, obiskujete njegov prerani grob in prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V enaindevdesetem letu starosti nas je zapustila naša mama

Ivana Dragar

rojena UŠTINC

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče ter darove za sv. maše ali druge namene. Zahvaljujemo se tudi zdravstvenemu osebju Moravče. Iskrena zahvala gos. župniku za lepo opravljen obred, hvala cerkvenim pevcem in Jankotu. Vsem iskrena hvala.

Vsi njeni

*V naših srcih ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer v tišini spiš.
Tam lučka ljubezni vedno gori
in tvoj nasmeh med nami živi.*

V SPOMIN

29. januarja bo minilo leto dni, odkar nas je zapustil ljubljani

Tomaž Gričar

Vsem, ki se ga spominjate, iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V dvainosemdesetem letu nas je zapustila draga mama, babica in prababica

Marija Poljanšek

rojena KLEMEN, iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za ustna in pisna sožalja, za podarjeno cvetje, sveče, maše in spremstvo na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Na domžalskem pokopališču smo se poslovili od našega brata, strica in svaka

Vilka Hrovata

iz Preloga pri Ihanu

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje, kolektivu Univerzale, praporščakom čebelarstkih društev Domžale, Mengeš, Lukovica, Dolso, Društvu upokojencev in Društvu invalidov Domžale, gospodu Grajerju za izrečene poslovilne besede, župniku gospodu Francu Zaplata za lep obred, Oktetu bratov Pimat, dr. Novaku in vsem, ki ste mu v teh težkih trenutkih kakorkoli pomagali, ga obiskovali in pospremili na njegovi zadnji poti. Srčna hvala vsem.

Njegova brata in sestre

ZAHVALA

V šestindevdesetem letu starosti nas je zapustil

Adolf Šprah

iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem ter sodelavcem iz Napredka in Varnosti za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in izkazano pomoč. Obenem se zahvaljujemo tudi pevcem ter gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Iskrena hvala vsem, ki ste ga spremljali na zadnji poti.

Hči Sonja z družino in sin Aleš

*Saj ni rečeno, da te ni, čeprav
Tvoj glas se več ne sliši, beseda
Tvoja v nas živi - MED NAM! SI*

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega plemenitega ata Rikota

Riharda Lorbeka

iz Preserij pri Radomljah

se prisrčno zahvaljujemo za zdravniško pomoč dr. Ložarjevi, sestri Valentini, dr. Limbkovi, sestri Ireni in skrbnim patronažnim sestram: Dragici, Vidi in Marjeti. Posebno se zahvaljujemo dr. Burjevi in g. Jožetu za ves trud in pomoč, ki sta jo nudila v zadnjih trenutkih njegovega življenja. Iskrena hvala vsem za darove, izražena sožalja ter gospodu župniku Lojzetu Golobu za lepo opravljen pogrebni obred.

Gospodu Jagodicu iskrena zahvala za poslovilne besede v imenu prijateljev - sahistov. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sošolcem in sodelavcem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Dobremu prijatelju Vidu Vavpetiču zahvala za vso toplino in radost, ki jo je prinašal in delil z našim dragim atom Rikotom.

Žalujoci: vsi, ki ga imamo radi

Preserje, 10. 1. 1998

ZAHVALA

V dneh pred novim letom, ki se jih je vedno tako veselil, nas je zapustil naš

Franci Pustotnik

Ob tej boleči izgubi se najtopeje zahvaljujemo vsem, ki ste ga spoštovali in imeli radi ter ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vam za čudovito cvetje in sveče ter za vse besede tolažbe, ki nam jih nudite v teh težkih trenutkih, ko še vedno ne dojamemo, da ga ni več med nami.

Vsi njegovi

*Ne mine ura, dan, ne noč,
med nami vedno si navzoč,
v naših srcih ti živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer tih dom le rože zdaj krasijo
in drobne lučke ti v spomin gorijo.
Solza, žalost, bolečina te zbudila ni,
a ostala je praznina, ki hudo boli.*

ZAHVALA

V globoki žalosti sporočamo, da nas je v sedemdesemdesetem letu zapustil naš dragi mož, oči, dedek, svak in stric

Miha Pavlič inž.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih žalosti nesebično pomagali, darovali vence, šopke in sveče ter izrekli sožalje. Iskrena hvala gospodu Frideriku Majheniču ter gospodu dipl. ing. Masnaku za lep nagrobni govor. Pevcem Pimat ter godbi srčna hvala, gospodu kaplanu za lep pogrebni obred še enkrat hvala. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala.

Žalujoci: žena Justa, sinova Sašo in Mišo z družinama

*S cvetjem grob ti tvoj krasimo,
v ljubezen trajno in spomin,
cvetje s solzami svežimo,
v srcu pa je polno bolečin.*

Ob boleči mnogo prezgodnji in nenadomestljivi izgubi našega dobrega moža, očca, sina, brata, strica, svaka in zeta

Tomaža Vozla st.

iz Mošenika

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem, sošolkam in sošolcem OŠ Jurij Vega Moravče in gimnazije Ledina Ljubljana, kolektivoma Termit in Tosama za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje in sveče, darove za sv. maše ter denarno pomoč. Hvala g. Janežiču za poslovilne besede ob slovesu, pevcem za zapete žalostinke, g. Močilnikarju za zaigrano Tišino. Posebna zahvala gospodu župniku Viktorju Primožiču za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot.

Njegovi najdražji

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.*

ZAHVALA

ob izgubi našega dragega

Marijana Kalimana st.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste ga spoštovali, vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala za vsa številna ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujemo se patronažnim sestram ZD Domžale za toplino in skrb. Prav tako iskrena zahvala gospe Vidmar, dr. Kraglju in dr. Maroltu iz Onkološkega inštituta. Hvala za poslovilni govor gospe županji Cveti Zalokar Oražem, prav tako gospodu Ivu Peterci. Zahvala Heliosu, vsem organizacijam, društvom ter praporščakom. Vsem skupaj in vsakemu posebej iskrena hvala

Vsi njegovi

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.
(S. Makarovic)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, ata, brata in strica

Ivana Vrankarja

(1929-1997)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, bivšim sodelavcem in upokojencem podjetja Napredek, znancem in vsem, ki ste ga imeli radi, za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in svete maše ter ga pospremili na zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo ga. dr. Kovač Moharjevi, župniku g. Mateju Zevniku za opravljen pogrebni mašo in obred, g. Kerinu za spodbudne besede, pevcem Mengeškega Zvona in g. Stoparju za zaigrano žalostinko. Vsem iskrena hvala.

Žalujoci vsi njegovi

Mali oglasi

SLAMNIK

7 2 1 - 0 2 2

UGODNO prodam nov komplet odej (zimске, letne) za čez dve postelji, skupaj z blazinama, copati in pasovoma. Kličite 722-682.

PESKAMO KOVINSKE predmete, kmetijske stroje, ograje na terenu, itd. Praznino greznice, kontejnerski odvozi, drobljenje kamena na njivah in parcelah. Tel.: (061) 722-056.

SERVIS šivalni stroj, Kajuhova 15, Preserje (v bližini Kemisa). Tel.: (061) 727-897. Delovni čas: od 9. do 12. ure in od 15. do 17. ure, sobota od 9. do 12. ure.

INSTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 738-157.

NA ROVAH se je izgubila nemška ovčarka, stara 1 leto, rjavocrne barve, z dvema ovratnicama in z rodovnikom. Tel.: 727-039, Emil Tomc.

KVALITETNE instrukcije iz matematike, fizike in angleščine. Tel.: 712-061, zvečer. INSTRUIRAM matematiko. Telefon: 728-556.

OTROKA sprejem v varstvo na mojem domu, blizu Domžal. Tel.: 712-026, med 19. in 21. uro.

ODDAM stanovanje, 60 m², v I. nadstropju, v strogem centru Domžal, primerno za poslovne prostore. Telefon: 711-642, po 21. uri.

ODDAM poslovni prostor 40 m², na Savski 1, Domžale. Tel.: 711-642, po 21. uri.

ROGLA - oddam apartma v turističnem naselju. Kličite: 061/714-309.

NAJAMEM garsonjero ali sobo s kopalnico. Tel.: 061/323-023, od 16. do 20. ure.

ROLETE, žaluzije, harmonika vrata ter tuš kabine v različnih barvah in izvedbah; izdelava, montaža, servis. Tel.: 713-310.

Banka Domžale sporoča, da je v januarju 1998 ponovno znižala obrestne mere za potrošniške in stanovanjske kredite občanom.

POTROŠNIŠKE KREDITE
dobite že po
6% obrestni meri

STANOVANJSKE KREDITE
dobite že po
8,5% obrestni meri

Vabimo vas, da se oglasite v eni izmed enot banke in začnete leto z uresničitvijo vaših načrtov in želja.

LB - Banka Domžale d.d.

V DOMŽALAH V NAKUPOVALNEM CENTRU BREZA OPTIKA

Helena Dolinšek

Breznikova 15, 1230 Domžale
Telefon: 061/716-436

odprto - od ponedeljka do petka:
od 9h do 12h, od 16h do 19h
sobota: od 9h do 12h

RODEX® **PEUGEOT**

SERVIS, PRODAJA

Rova 3a
1235 Radomlje

Pooblaščen prodajalec
in serviser vozil PEUGEOT

prodaja (061) 727-798
servis (061) 727-010
faks (061) 727-319

UGODNI KREDITNI POGOJI: TOM + 5%

KOMPLETNI PROGRAM PEUGEOT

VSA VOZILA IZ PROGRAMA PEUGEOT SI LAHKO OGLEDATE IN KUPITE PRI RODEX-U RADOMLJE

Frizerski salon
Sanda

Bistriška 1
1230 DOMŽALE
Tel.: 061 724-319

Upokojenci
do 10. v mesecu
še vedno
20% popust!

Delovni čas:
ponedeljek 8-12, 16-19
torek 11-16
sreda 8-14
četrtek 11-16
petek 8-12, 16-19
sobota po naročilu

Retex
d.o.o.

Količevo 43
1230 Domžale
Tel.: 714-706

opravlja v celoti
ali delno
računovodske
in
knjigovodske
storitve za
male družbe
in s.p.

Za vse ostale
informacije,
glede načina
sodelovanja,
pokličite med
7. in 15. uro.

English Language Center Domžale

K vpisu v spomladanski semester vas vabi direktorica,
ameriška profesorica, mag. Lynda Culp iz Ohia

- tečaji angleščine in nemščine za odrasle - 6 stopenj
- konverzacija
- individualne ure

Naše prednosti:

- majhne skupine (6 do 8 oseb)
- "native speaker profs"

Učimo se s poudarkom na pogovoru

"call or come in" med 9.-18. uro do 30. jan.

accent on Language d.o.o.

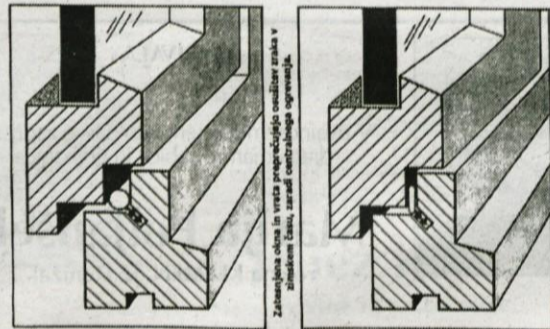
Ljubljanska 36, Domžale
Tel.: 712-658

TESNENJE OKEN IN VRAT

Zaščita pred pihanjem, mrazom, hrupom in prahom

Zatesnite okna in vrata s specialnimi profiliranimi tesnilli

Tesnila se vstavijo v okensko ohišje brez lepljenja, vijčenja ali žebliččenja.

V okensko ohišje se vreže majhna zareza, v katero se nato vstavi profilirana silikonska tesnilna vrhca visoke kakovosti.

Tesnila so odporna na mraz (-60°C) in vročino (+200°C), sončne in UV žarke, ter so zelo elastična, tako da ne ostanejo stisnjena.

10 LET GARANCIJE

LAMBDA group d.o.o.

Pelehova 15, p. 5, 1235 RADOMLJE
Tel.: ++ 386 (061) 727 419
Fax.: ++ 386 (061) 727 499
6SM.: ++ 386 (041) 621 172
Popoldan.: ++ 386 (061) 815 755

ŠTUDENSKI SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 70,
nasproti blagovnice Vele,
tel.: 711-790

**DIJAKI
IN
ŠTUDENTJE**

POMEMBNO

Na željo ti zaslužen **DENAR** za vsa boljša podjetja nakažemo **TAKOJ** po prejemu potrjene napotnice **V CELOTNEM ZNESKU.**

Naročanje napotnic in informacije o prejemu zaslužku po **TELEFONU** ali **INTERNETU.**

Odprto tudi **OB SOBOTAH** od 9h do 12h

**KAJ VSE
LAHKO OPRAVIM**

na INTERNETU:

<http://www.studentski-s-domzale.si>

(včlanitev, prsta dela, napotnice...)

**DIJAKI,
ŠTUDENTJE,
SPOROČITE
NAM SVOJ E-MAIL!**

NO ŽEPNINA NI DOVOLJ...

slamnik

Slamnik je glasilo občin Domžale, Lukovica in Moravče in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Odgovorni urednik
BOGDAN OSOLIN, tel.: 714-599, 721-022, (0609) 634505
Pomočnica odgovornega urednika
MARIJA KAVKA
Člani uredništva
FRANC CERAR, DADA BREJC,
MARTIN GROŠELJ, VERA VOJSKA,
dr. BOGDAN DOLENC

Urednica strani občine Lukovica
MONIKA DOMITROVIČ
Urednica strani občine Moravče
BERNARDA MAL
Uredništvo glasila SLAMNIK
je na Ljubljanski cesti 69 v Domžalah.
Uredništvo
ERNA ŽABJEK-KOČAR, 714-599, 721-022
URADNE URE: vsako sredo od 15.-17. ure

Tehnični urednik
JANEZ DEMŠAR
Lektor
prof. AVGUŠTIN PIRNAT
Glasilo izhaja v nakladi 14.000 izvodov in ga prejema jo vsa gospodinjstva brezplačno.
Na podlagi zakona o prometnem davku in mnenja ministrstva za kulturo spada glasilo med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
TISK: DELO - Tisk časopisov in revij, d.d., Ljubljana